din sorgulanıyor?

Hamdi Tayfur

E BOOK

DİN SORGULANIYOR

Hamdi TAYFUR

Kasım-2022

E-BOOK

E-BOOK
ISBN: 978-605-81374-0-0

Kitabın Adı
Din Sorgulanıyor
Kasım 2022

Yazan - Derleyen
Hamdi TAYFUR

İç Düzen
www.LimraAjans.com

Kapak Tasarımı
Muzaffer YILMAZ

DİN SORGULANIYOR

Hamdi TAYFUR

E-BOOK

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ 15
Kimim? 21
Din Eleştirisine Eleştiriye Eleştiri 23
İnananlar Eleştirilmekten Neden Korkar? 27
Din Eleştirilerine Verilen İlginç Yanıtlar 27
Bu Dini Kim Eleştirecek? 29
Hakaret Ve Eleştiri 30
Dinden Uzaklaşanlar Pireye Kızıp Yorgan mı Yakıyorlar? 33
Dini Eleştirme Hakkı 35
Dinden Çıkanın Eleştiri Hakkı Olmaz mı? 36
Bırak Bu İşleri Hayatını Yaşa Diyenlere 38
Dinini Doğduğun Yer Belirliyor 40
Seyyid Kutup Güzellemeleri 41
Tanrı Dile Geldiğinde İnsanlaşır 41
Çocuk Yaşta Kızlarla Evlilik İslam'a Uygundur 42
Siyasette Tarikat Ağı 44
Kur'ancılığın Sefaleti 45
Muhammed'in Bilgi Yetersizliğinin Kur'an'a Yansımaları 48
Karanlık Denizler, Karanlık Kur'ancılık 51
Şirk Büyük Bir Zulüm müdür? 57
Müşrikler Mucize Talep Etmekte Haklıdır 59
Tekfir Üzerine… 61
İslam'ın İflası 63
Allah'tan Gelende Çelişki Olmaz mı? 64
Kötülüğün Kaynağı 65

Dindarlar Neden Bu Kadar Alınganlar? 67
Domuz Eti Neden Haram?..... 70
Düşen Uçaktaki Ateist..... 72
Allah Yoksa Anlam Yok mu? 72
Sanrılar ve Vahiy 73
Linç Üzerine… 75
Dinin Kurumsallığı 76
Münafıklığı Üreten Dindir. 77
Kur'an'ın Evrensel Değerlere Katkısı Var mıdır? 80
Kur'ancı Bakış Kur'anı Değil Modern Değerleri Esas Alır 82
İmtihan Düzeninin Saçmalığı..... 84
Post-ateizm..... 84
Din Travması 85
Kutsalıma saldırıyorlar!..... 86
Çıplaklık Duygusu..... 87
Din Mahiyeti Gereği Saldırgandır 89
İslamcı Kindarlık 90
Süleyman Kıssasındaki Akıldışılıklar..... 91
Tarihselcilerin Kıssa Yorumları Üzerine 92
HASBİHAL-Tarihselcilik Üzerine..... 97
Şartlandırılmış İnancın Tesiri 100
Allah İnancından Kurtulmak… 101
İslam Terakkiye Manidir! 103
İslam Sebep Değil Sonuçtur 104
Tanrı Yoksa Her Şey Mübah! 105
Allah, Şans, Tesadüf..... 106
Yabancılaşma 107
Dindar Ahlâk Mümkün mü? 108
Korku ve Mükâfat Üzerine Kurulu İnanç..... 109
Uydurulmuş Kutsallar*.....112
Müşrikler Mucize Talep Etmekte Haksız mı?.....113

Şeytan En Büyük 'Aziz'dir....116
Yüzleşmenin Önündeki Asıl Büyük Engel....117
Dinin Asıl Fonksiyonu: Boyun Eğdirme…....118
Ateist, Deist Olmak Suç mu?....119
Sol İslam....122
Mesajın Anlaşırlılığı-Kur'an'ın Karmaşıklığı....123
Kur'an'ın Emrine Uymayan Peygamber!....128
Kopamayanlar....129
Neden Kopamıyorlar? (I)....132
Neden Kopamıyorlar? (II)....135
Neden Kopamıyorlar? (III)....138
Neden Kopamıyorlar? (IV)....140
Hz. Muhammed Zamanında Kölelik Yasaklanamaz mıydı?....144
Kadın Şairin (Anne) Katledilmesi....144
Allah, benim rızkımı mızrağımın altına koydu!....145
Kur'an İnsan Haklarına Aykırı Hükümler İçerir....146
İnananlar Şahit Olmadıkları Bir Şeye Şehadet Getiriyor....147
İslam Kölelik Esası Üzerine Bina Edilmiştir....148
Kur'an'daki Üslup Hataları....150
Arap'a Yabancı Dilden Bir Kitap Ha!....151
Kurban Üzerine….....153
Ayet Eleştirileri....156
Acve Hurması ve Aşı Meselesi....156
Din Dili ve Bilimsel Dil....159
Kur'an'ın hepsi din midir? (I)....162
Kur'an'ın hepsi din midir? (II)....165
Din Dili, Bilimsel Dil, Din'in Kapsamı (Özet)....169
Hatice….....172
Muhammed'in İlk İsmi: Kusem....181
İslam Çevreci midir?....186
Türkiye'yi Afganistan Yapacaklar....187

Allah'ın Tahtını Taşıyan Melekler 188
Şeriat İslam'dır 190
Tevhit İlkesinin Kaynağı 192
İslam Cahiliyenin Devamı mıdır? 193
Muhammed'in Çelişkileri 195
Kur'an'daki Mantık Hatalarına Bir Örnek 197
Kur'an Neden Rivayettir? 198
İslam Ve Çevrecilik 201
Hz. Muhammed ve İşkence 202
Âlemlere Rahmet Muhammet 203
İslam Ve Çevrecilik İle İlgili Başka Bir Rivayet 204
Şair Ebû Afek'in Katledilmesi 205
Hz. Muhammed ve İşkence 208
Muhammed'in Evlilikleri Koruma Amaçlı mı İdi? 210
Bedir Esirlerinin Öldürülmesi 213
Nikâhlı Kadın Sayısı Dörtle Sınırlı mı? 216
Ben Aişe'yi istiyorum! 217
Hz. Muhammed Antlaşmalarını Sebepsiz Yere Bozdu 217
Rivayet İnkârcılığının Psikolojik Arka Planı 220
Kur'an'da Zina 222
Başörtüsü Zulmü 224
Allah Paranın Ne Zaman İcat Edildiğinden Habersiz mi? 225
Tencere, Tava Katliamı 226
İslam İnanç Sistemi Kölelik Mantığı Üzerine Kuruludur 227
Emine Şenlikoğlu: Deizm hayvanlıktır(!) 229
Muhammed'in Kur'an'ı Oluştururken Yararlandığı Hocalar 229
Hz. Ali'nin Şemaili 231
Araplar Arasında "Muhammed" Adı Nasıl Ortaya Çıktı? 232
İslam Kölelerin Değil Efendilerin Dinidir 233
Tabula Rasa 235
Kur'an'da Nepotizm (Akraba Kayırmacılığı) 235

Meryem Bakire mi? ... 236
Araplar Nuh Tufanını Bilmiyor muydu? ... 238
Beni Kurayza Katliamı ... 238
Merhametsizlerin En Merhametsizi ... 240
Enes Kara ... 240
Din Kalplerde Değil Cemaatlerde Yaşar ... 241
Enes'e Ağıt ... 243
Risale-i Nur Zehri ... 245
Mariya, Tapınak Hizmetçisi ... 246
Köle Kaçtığı Zaman Onun Namazı Kabul Olunmaz! ... 247
İslam ve İnanç Özgürlüğü ... 248
Âlemlere Rahmet mi? ... 250
Din İnsanı Mutlu Eder mi? ... 252
Hz. Muhammed Şairlerden Ve Hatiplerden Nefret Ederdi ... 254
Muhammed'i Sevmek ... 256
Müslümanların İlki ... 257
İndirilmiş Din-Uydurulmuş Din ... 258
Kadını ve Erkeği Eşit Olarak Yaratan Allah Erkeği Neden Kayırdı? ... 260
Felsefi Düşünmek… ... 261
Fetih, Yürekleri Fethetmek midir? ... 262
Hangi İbrahim? ... 263
İslam Barış Dini Değil Savaş Dinidir ... 267
Muhacirlerin Mekke'deki Mallarına El Konuldu mu? ... 269
Mushaflar Meselesi ... 271
Zilzal Suresi İntihal mi? ... 272
Bir Deve Kadar Kıymetleri Yok mu? ... 273
Bir Kur'an Hikâyesi: Radikal Özür Dilesin! ... 274
Noktaları Değiştirerek Yeni Bir Kur'an Yazmak ... 277
Hılfül Fudul Ne Kadar Faziletli? ... 280
Fetih İşgaldir Ganimet de Çapuldur ... 282
Demokrasi ve Laiklik Birer Değerdir ... 285

Din Tıpkı Bir Şarap Gibidir 286
Dindarlıkla Entelektüellik Arasındaki Ters Orantı 287
İbadetlerin İticiliği 288
Bir Kurtuluş İdeolojisi Olarak Din 291
Kur'an'ın Bir Benzeri Yazılamaz mı? 292
Müslüman Olmak Demek Araplaşmaktır 293
Sonsuza Kadar Yanmayı Hak Edebilecek Nasıl Bir Suç Olabilir? 296
Kâbe ve Safa-Merve'nin Türbelerden Farkı Nedir? 299
"Saygı Duymak" İle "Saygı Göstermek" Arasındaki Fark 299
Haceroğullarının Eziklik Psikolojisi 301
İslam Rasyonel Değildir 302
Allah Esad'ı Bebekle İmtihan Etti! 304
Türke Arapça Kur'an mı? 304
İmtihan Neden Saçmadır? 306
İslam Kendisine Karşı Çıkanlara Rahmetle Yaklaşmıyor 307
Abese 309
Tanrı'nın Dünya İşlerine Dâhil Edilme Çabası 310
İbrahim Yaşadı mı? 313
Endülüs Müslümanların Elinde Kalsaydı Afganistan Olurdu 315
Neden Dinsel Kurumlarda Çocuk Tecavüzleri Bu Kadar Yaygın? 316
Afakta ve Enfüste Bir Delil Yok 317
Shiva Lingam 318
Aydınlanma 319
Kur'an'da İşkence Var Mıdır? 320
Kur'an'da Çok Anlamlılık 322
Vahyin Mahiyeti 322
Şeyh Mahmut Efendi 323
Asıl İslam Geldikten Sonra Kız Çocukları Gömülmeye Başladı 327
Abdâl mı Aptal mı? 327
İnsan Olduğumu Lütfen Kimseye Söylemeyin! 328
Dindar Ahlâkı Olamaz 329

Muhammed'in Cesedi Neden Üç Gün Defnedilmedi? 330
Fiyatları tayin eden Allah'tır! 332
Kur'an ve Bilimsel Dil 333
Muhammed'in Prensi Ali 334
Din Siyaseti Değil Siyaset Dini Şekillendirir 335
İslam Fıtrat Dini midir? 336
Nerede Bulursanız Öldürün! 336
Rahmet Dininin Çocukları! 339
Kur'an'daki Evren Tasavvuru Bilime Tamamen Aykırıdır 341
Kur'an Bir Bilim Kitabı Değildir Ama… 343
Ultra-Modern Bir Din Üretme Çabası 346
Namaz Dinin Direğidir, Direk Çöker Din de Çöker 347
Rabia'nın yalancısı Mudar'ın yalancısı… 350
Müseylemetül Kezzab, Muhammed Kadar Doğrucu! 351
İbrahim Yaşadı mı? 354
Şu Sevgi Meselesi... 355
Şeyh Ömer Tuğrul İnançer 358
Niçin Eleştiriyorum? 359
LBGT Aleyhine Miting Yapanlara... 361
Lafızsız, Sessiz Kelâm Olur Mu? 364
Faşist Mollalar Rejimi 366
İnsan Hakları mı Kul Hakları mı? 367
Muhammed'in Safiyye ile Evlenmesi 368
Hz. Muhammet Fakir miydi? 369
Allah'ın Muradı Neden Anlaşılamıyor? 370
Ateist Tanrı'yı İnkâr Edendir 372
Bu Da Böyle Tatsız Bir Yazı İşte... 373

ÖN SÖZ

Son yıllarda Türkiye'nin gündemini en çok meşgul eden meselelerden birisi kuşkusuz dinin sorgulanıyor oluşudur. Bunun, "Gençler deist oluyor", "Ateistlerin sayısı katlanarak artıyor" tarzında farklı ifade ediliş biçimleri var. Özellikle z-kuşağının din ile arasının önceki nesillere göre hiç iyi olmadığı, bu nesil gözünde dinin değerinin ve dine verilen önemin geçmişe göre hızlı bir düşüş yaşadığı hemen hemen tüm araştırmaların belirlediği bir durumdur. Ama bu sadece genç nesil arasında görülen bir durum değil tabii ki. Artık genç yaşlı herkesin kafasına dine dair bu tartışmalarla ilgili bazı soru işaretleri girmiş durumda. Evet, Türkiye'de din çok geniş kesimler tarafından sorgulanıyor, pek çok ortamda tartışmanın ana konusu din. Önceki dönemlerde sınırlı ve elit bir kesim tarafından yapılan din tartışmaları ve dine dair sorgulamalar artık kitlesel bir olguya dönüştü. Bunun ürettigi tartışmaların girmediği ortam kalmadı.

İşte elinizdeki bu kitap, Türkiye'nin bu önemli gündem maddesi hakkında son iki yılda sosyal medya hesaplarımda, açık ve kapalı muhtelif gruplarda yazdığım yazıların bir derlemesinden oluşmaktadır. Bundan önceki yıllarda yazdığım yazıları, makaleleri ve denemeleri "Yüzleşme" adıyla üç cilt olarak derlemiş ve e-book formatında yayımlamıştım. Bu kitabı "Yüzleşme" serisinden bağımsız olarak hazırlamamın ve "Din Sorgulanıyor" ismini vermemin nedeni ise, bu kitapta sadece din eleştirilerine yer vermiş olmamdır. Yüzleşme serisinde de din eleştirileri çok önemli bir yer tutuyor ama tek konu bu değildi. Güncel siyaset, güncel olaylar, sosyal ilişki-

ler ve muhtelif konulara dair kısa denemeler de o kitaplarda yer almıştı. Ancak "Din Sorgulanıyor" kitabının tek bir konusu var; muhtelif açılardan din eleştirisi ve tartışmaları…

Yazılarımda sorgulanan dinde genel olarak tüm dinler hedef alınmakla birlikte eleştiriler ve tartışmalar özel anlamda "İslam Dini" üzerinden yürütülmüştür. Çünkü yaşadığımız ülke Müslüman bir ülkedir, normal olarak tartışmalar da İslam üzerinden yürümektedir. Eğer Hindistan'da yaşasaydık muhtemelen din tartışmalarını Hinduluk üzerinden yürütürdük.

"Din nasıl eleştirilir?" veya "Dinin sorgulanmasında yöntem ne olmalıdır?" konusu da önemli bir konudur. Bu yüzden kitabı yazıları yazdığım tarih sırasına göre derlediğim hâlde ilk sıralarda yer alan yazıları, bu tarih sıralamasını dikkate almadan, din eleştirisi üzerine yazdığım yazılardan seçtim.

Eleştirmeyi aşağılamaya ve hakarete dönüştürmemek için sorgulamalar ve eleştiriler belli bir yöntem dâhilinde yapılmak zorundadır. Yazdığım bütün yazılarda buna dikkat etmeye çalıştım. Ancak dindarlar inançlarına ve dinlerine dönük bütün eleştiri ve sorgulamaları bir hakaret ve aşağılama olarak görme eğilimindedir. Bunun nedenlerini ilk sıralara yerleştirdiğim yazılarda tartıştım. Eleştiri ve sorgulamalarınızı bir yöntem dâhilinde yapsanız ve amacınız aşağılamak değil tahlil edip anlamak olsa da dindarların bu tutumu kolayına değişmeyecektir. Eleştirileri saldırı olarak anlamaya devam edeceklerdir.

Dine dönük eleştirilerde kullanılan yöntem herhangi bir düşünce veya sistemin eleştirilmesinde kullanılan yöntemden çok da farklı değildir. Çünkü inançlar inanç olarak kalsa bunların eleştirilmesi zaten anlamsızdır ama böyle değildir ve dinlerin inanç alanından çıkıp düşünceden hukuka, eğitimden topluma kadar her alana sirayet etmek gibi çok güçlü bir yönü vardır ve bu engellenemez. Hayatın her alanını domine etmeye çalışan ve nereye gitsek karşımıza çıkan böylesi bir olgu eleştirilmeli ve sorgulanmalıdır. Yoksa bir süre sonra in-

sanlara nefes alacak alan bırakmamaktadır. Bu nedenle dinin mahiyeti, iddiaları, öne sürdüğü inançlar ele alınıp eleştirilmeli ve sorgulanmalıdır. Yaptığım din sorgulamalarında öne sürülen iddiaların ve inançla ortaya çıkan yapının ayrıştırılıp anlaşılması; öne sürdüğü dünya görüşünün, çağırdığı hedeflerin, buna dönük pratiğin ortaya çıkartılması; iddialarının doğruluğunun gerçeklik, mantık, tutarlılık ve ortaya konan delillerle uygunluk açısından değerlendirilmesi; düşünce ve inançların muhtelif yöntemlerle (antropolojik, arkeolojik, tarihsel vs.) kökenlerinin araştırılması; sunduğu çözüm ve önerilerin insan hayatına, topluma, zamana uyup uymadığının ve ortaya çıkaracağı fayda ve zararın belirlenmesi şeklinde özetlenebilecek yöntem tüm yazılarımda uymaya çalıştığım bir yöntem oldu.

Ayrıca yaptığım tahlillerde İslam Tarihi'nde yararlanılan ilk kaynakların dışına çıkmamaya gayret ettim. Rivayet uydurmadım, rivayet ve ayetleri saptırmadım, olduğu gibi anlamaya ve aktarmaya çalıştım.

Buradan yola çıkarak kitap boyunca, güncel olayları takip ederek, herhangi bir sistematiğe ve listeye bağlı kalmaksızın:

*Kur'an'daki iddialar, savunmalar, inançlar, kendisine çağırdığı misyon, hakikat iddiaları,

*Kur'an'ın insan eseri olduğunu gösteren deliller, Kur'an'daki mantık hataları, üslup hataları, tarihi ve bilimsel hatalar,

*Kur'an'da emredilen ibadetlerin mahiyeti ve bu ibadetlerin oynadığı rollerin psikolojik, toplumsal, siyasi ve tarihsel arka planı,

*İnançlara şeklini veren teolojik veya kelami problemler ve bu problemlerin ortaya çıkardığı çelişkiler,

*Vahyin mahiyeti,

*İslam Peygamberinin hayatındaki, onu bir insan olarak ve kendi tarihinin bir çocuğu olarak değerlendirerek, yaşantısı, tercihleri, stratejisi, onu harekete geçiren tarihi ve psikolojik

saikler; hayatında var olan ama hakkında çizilen portre ile çeliştiği için kasıtlı olarak sümen altı edilen problemli olaylar ve bunlarla ilgili rivayetler,

*İnancı merkeze alarak üretilmiş resmi tarihten farklı olarak mevcut olan İslam tarihindeki problemli alanlar,

*Dinin doğası,

*Dinin ve inancın psikolojiik, sosyolojik, siyasi, tarihsel olarak oynadığı rol ve etkileri,

*Dinin akıl ve düşünce üzerindeki olumsuz etkisi,

*Dinin insan özgürlüğü ve psikolojisi üzerine etkileri,

*Dinin toplumsal gelişmeler üzerindeki etkisi,

*Dinin ahlaki davranışlar üzerindeki etkisi,

*Din-bilim ilişkisi ve ve dinin bu konudaki etkisi,

*Dinin uygulama ve hükümlerinin mahiyeti, bunların modern dünya içindeki yeri, uygunluğu, modern hayata katkısı veya modern değerler ve düşünceyle arasındaki çelişkiler, uyumsuzluklar,

*Dini modern hayat, modern değerler, modern düşünceler, modern bilim ile uyumlu hale getirmeye çalışan, bunlara karşı dini savunmak ve revize etmek için çabalayan modernistlerin (Kurancılar ve Tarihselciler) yöntem, iddia, yorum, yaklaşım ve düşüncelerinin eleştirilmesi,

*Yaklaşık on beş asır öncesine ait inanç, düşünce, hüküm ve dini sistemleri yaşadığımız çağa entegre etmeye çalışan İslamcıların yaklaşım ve yöntemlerinin eleştirilmesi ve uygulamada ortaya koydukları tutarsızlıkların ve uyumsuzlukların eleştirilmesi,

*Dindarların, geleneksel dindar yapıların, tarikatların, bunların öncülerinin, şeyhlerinin, cemaatlerin ve bunların toplum ve bireyler üzerindeki sosyolojik, psikolojik, siyasi etkileri,

*Din-siyaset ilişkisinde ortaya çıkan Türkiye tablosu,

*Dinle hesaplaşan, dini sorgulayan, dinle bağını koparmaya çalışan kişilerin durumlarının tahlilleri vs. üzerine yüzlerce yazımı bulacaksınız.

Bu yazılar kitap içinde, yukarıda belirttiğim özel durumlar dışında, yazılış sırasına göre verildi. Bu nedenle yazılar ve konular arasında sistematik bir sıralama yoktur. Ancak her yazı kendi içinde bir sorunu tartışmakta, bir delil sunmakta veya bir konu hakkında bir sorgulamayı dile getirmektedir. Bu ise yazılara bir okuma kolaylığı getirmektedir. İçindekiler kısmına bir göz atarak dikkatinizi çeken bir yazıyı veya kafanızda sorun olan konular hakkındaki yazıları okuyabileceğiniz gibi baştan sona da okuyabilirsiniz. Kitabı bitirdiğinizde dini sorgulama alanında ele aldığım yüzlerce mesele ile kafanızda bir iz, en azından bazı soru işaretleri bırakabilirsem bu kitap fazlasıyla amacına ulaşmış demektir.

Hamdi TAYFUR

KİMİM?

1-40 yaşıma kadar inanan, dindar, radikal İslamcı idim. Sonra sormaya, sorgulamaya, düşünmeye, akletmeye başladım. Önceden tartışılmaz ve değiştirilmesi mümkün olmayan inançlarım, hakikatlerim vardı; şimdi ise değiştirmeye hazır olduğum düşüncelerim var.

2-Herhangi bir inancım ve dinim yok, dinsizim. Dinlere ve inançlara doğruluk ve yanlışlıkları üzerinden bakmam. Hepsi hurafedir bana göre. Bu yüzden hangi inanç doğru hangisi yanlış, hangi din hak hangisi batıl tartışmaları saçmadır. Yaklaşımım antropolojiktir. Tüm inançların kökeni insan muhayyilesidir, insan psikolojisidir, evrimsel süreçlerdir, tarihsel ve sosyolojik koşullardır. Dinsel inançlar, insanoğlunun metafizik alana dair, muhayyilesini kullanarak yaptığı mülahazalardır. Tüm bunları kendi üretti sonra da bu inançları tarihsel süreçte kurumsallaştırarak onlara esir oldu. Bu yüzden dünyada hakikat kelimesinden daha aldatıcı ve aslının zıttı bir kelime yoktur. İdrak alanımızın dışındaki alana dair zanlar, tasarılar, tahminler gerçek olanlardan bile daha gerçek birer hakikat veya din olarak pazarlanıyor.

3-Antropolojik yaklaşımım nedeniyle teist veya monoteist olmak kadar ateist, deist, agnostik olmayı da saçma bulurum. Sorgulama süreçlerimde bunların hepsinden yararlandım. Agnostizmden sınırlarımı, ateizmden Tanrı hakkında ne öne sürülüyorsa bunların tümünün insan eseri olduğunu, deizm-

den de göklerden veya ötelerden indi diye bize dayatılan ilahi bilgilerin kaynağının Tanrı değil insan olduğunu öğrendim. Bunlarla ilişkim inanç düzeyinde değil düşünce düzeyinde oldu. Hiç bir şeyin "ist"i veya "cu, cı,ci"si değilim.

4-Ancak geleneksel anlamda ve köken itibariyle Müslümanım. Bu yüzden benden inşallah, maşallah, Allah korusun, Allah razı olsun gibi kelamlar işitirseniz şaşırmayın. Herhangi bir inanca ve dine mensup olmaksızın birer gelenek olarak bunları kullanır veya sosyal ilişkilerdeki ritüeline tabi olurum, bunu ikiyüzlülük olarak görmem.

5- En çok karşılaştığım sorulardan birisi, din ve inançlarla işin kalmadığına göre neden hâlâ din hakkında yazmaya ve eleştiriler yapmaya devam ediyorsun şeklindeki sorudur. Bunun cevabı çok açık: Bizim yaşadığımız coğrafyada din tüm toplumsal katmanlarda ve kurumlarda o kadar merkezî ve domine edici bir unsurdur ki, din konuşulmadan hiçbir konu konuşulamaz; din eleştirilmeden hiçbir şey eleştirilemez; din sorunu çözülmeden hiçbir sorun çözülemez. Bütün eleştirilerin başı kutsalın eleştirisiyle başlar. Kutsalların, dokunulmazların bulunduğu yerde eleştiri de olmaz, düşünce de üremez. Önce inançlarınızı önünüze koyup onlarla yüzleşeceksiniz ki bunun adı eleştirmek, analiz etmek, sorgulamak ve düşünce olsun.

Buna cesaretiniz var mı, yoksa inançlarınız adına özür dileyip onları haklı çıkarmaya mı çalışacaksınız?

6-Siyasi anlamda anarşistim. Devletler insanları sömürmek için icat edilmiş organize çetelerdir. İdeal olan devletsiz toplumlardır. Ama insanlığın şu anda içinde bulunduğu seviye -şimdilik- bunun kıymetini anlamak ve böyle bir topluma geçmek için maalesef yetersiz. O seviyeyi yakalayamasak bile, çağın ruhuna uygun olarak minimum devlet, liyakat, demokrasi, laiklik, kuvvetler ayrılığı, özgürlük ve hakların tam ve dengeli bir şekilde işletilebildiği bir toplumun bizi çok ilerilere taşıyacağını düşünüyorum. Bunlardan uzaklaştığı-

mız ölçüde bataklığa battıkça batmaya ve karanlıkta kalmaya devam edeceğiz.

7-Doğal olarak bir ailede, bir toplum içinde, bir toprak parçasında, bir ırka mensup olarak, bir milletin evladı olarak doğdum ve yaşıyorum, ancak ırkçı ve milliyetçi değilim. İnsana insan olması itibariyle değer veririm ve insanların ortak paydalarının ırkları, milletleri, kabileleri değil insan olmaları olduğuna inanırım. Bu yüzden şiarım Tevfik Fikret'in dediği gibi "Toprak vatanım, nev'-i beşer milletim"dir. Ülkeler arasındaki sınırların geniş hapishane sınırları ve insanlığa vurulmuş prangalar olduğunu düşünürüm. Kimsenin insan nev'inin nereye gideceğine, nerede yaşayacağına, nereye girip giremeyeceğine karar verme hakkı yok. Yeryüzü hepimizin, tüm sınırlar kalkmalı.

DİN ELEŞTİRİSİNE ELEŞTİRİYE ELEŞTİRİ

İnanç ve dinlere getirilen eleştiri ve sorgulamalara dönük bazı çevrelerde bir küçümseme, hafife alma, değersiz görme, daha da önemlisi eleştirilerin derin olmadığına dair çarpık bir bakış açısı var.

Aslında bu bakış, eleştiri ve sorgulamaların içeriği ile başa çıkmak yerine, mugalata ile işin boğuntuya getirilmesinden ve karşı çıkışları trollemeye çalışmaktan başka bir şey değil.

Sanki o hafifsedikleri eleştirilere tatmin edici ve net yanıtlar verebilmişler ve onları çürütebilmişler gibi, pehhh, bu muymuş bütün mesele der gibi bir edayla, kollarını kavuşturup daha derin eleştiriler bekliyorlar.

İnanç ve dine dönük eleştirileri hafife alan bu üstenci bakışlara dönük aynı yöntemle verilebilecek bir cevap var aslında:

İnancın ve dinin nesi derin ki, ona dönük derin eleştiri bekliyorsunuz?

Adı üstünde inanç... Hiçbir temele, açık bir delile, ispata dayanmaksızın öylece kabullenmişsin. Üstelik kendin de arayıp bulmamışsın, sana miras kalmış. Hangi temel, hangi derinlik?

Sosyolojik ve psikolojik baskı unsurlarından kurtularak dine bir bakmayı dene, inancın ne kadar basit, köksüz, yüzeysel ve geçersiz olduğunu anlayıverirsin.

Afrika'daki pagan bir kabilenin inancı ile kitaplı bir dinin öne sürdüğü inançların, inanç olması itibari ile bir farkının olmadığını görüverirsin.

Hadi biz bunu gene söylememiş olalım. Derinlik isteyenlere üç derin sorgulama yapayım:

1-Bir ilk nedenin olduğunu düşünmek rasyonel bir bakıştır. Bu doğru, ancak, bu ilk nedenin İslam'ın öngördüğü personel, gökte tahtında istiva eden, meclisi ve ordusu olan, antropomorfik Allah ile aynı şey olduğu nereden bellidir? Yani ilk nedenden Tanrı'ya nasıl geçtiniz? Bu aradaki izah gediğini ne yapacağız?

2-Kur'an'da yaratıklarına benzemeyen, ezeli ve ebedi, zamandan ve mekândan münezzeh olan Allah, nasıl oluyor da, zamana ve mekâna dâhil olup bir insanla veya yaratılmış, zamanla ve mekânla kısıtlı bir varlıkla iletişim kurabilmiştir? Allah isterse olur, dediğinizi duyar gibiyim. Allah istemezse olmayacak bir şey olmayacağına göre olabilecek ve olamayacağı ayırmamız mümkün olmaz ve bu durumda birçok çelişki ortaya çıkar. İçinden çıkılmaz çelişkili sonuç ve çıkarımlara yol açtığına göre, Allah dilerse olur, ifadesi bir şeye delil olarak kullanılamaz. Çünkü gerçekten öyle mi olduğunu bilmemizi sağlayacak bir kıstasa imkân vermemektedir.

3- Kötülük problemine hâlâ ciddi bir çözüm bulabildiğinizi görmüyorum. İrdelememe gerek var mı?

Vahiyle ilgili bir kitap yazdım ve konuyla ilgili bütün eleştirilerimi, tarihte yapılan tüm tartışmaları da analiz ederek bütün derinliği ile dile getirdim. Bugüne kadar bir Allah'ın

kulu kalkıp da ciddi bir cevap veremedi. Derin eleştiri bekleyenler neredeydiniz? Nerede o ciddi, derin cevaplarınız?

Din ve inanç her şeyden önce iddiaları ile eleştirilir. En temel iddialarından başlamak üzere söylediği her şey eleştiri konusu yapılabilir. Özellikle de oluştuğu dönemde yapılan itirazlara verdiği cevaplar ve muarızlarına dönük eleştirileri dini eleştirmenin konusu olabilir. Kur'an bunları tartışma konusu yapmışsa biz niye yapmayalım. Eğer buna cevap vermek derinlikten yoksunluksa Kur'an bu polemiğe neden girmektedir? O yoksunluk asıl ondan kaynaklanmıyor mu?

Dini uygulama ve hükümler de eleştirilebilir. Hem iç tutarlılık hem de kabul görmüş genel değerler acısından bu eleştiri yapılabilir.

Tarihsel koşullar ve oluştuğu toplumun konjonktür ve şartları dinin bu tür durumlara izin vermesinde doğru ve haklı olduğunu göstermez. Bunun sadece açıklayıcı, kısmî olarak da mazur görülebilecek bir değeri vardır. Ama bu onları asla doğru yapmaz.

Aynı şey bilimle uyuşmayan ayetler için de geçerli. Din bu açılardan da eleştirilmelidir.

O günkü insanlar bilmiyor olabilir veya tarihi şartlar kölelik, astronomi ile ilgili durumları anlamalarına engel olabilir. Ama Allah bunu biliyor. Dileseydi buna uygun ayetler de indirebilirdi.

Köleliğin kaldırılması şirkin ortadan kaldırılmasından daha mı zordu ki Allah, kendisine şirk koşulmasına tahammül edemezken, insanların köleleştirilmesine sesini çıkartmamıştır? Oysa bir tercih yapılacaksa tersi yapılmalı şirkten çok kölelik gibi ahlak dışı ve vicdana uymayan şeylerle uğraşılmalıydı.

Dine dönük eleştirilere tahfif edici yaklaşımlardan birisi de, bu eleştirilere "ateist eleştiriler", "oryantalist eleştiriler" veya "dinden irtidat etmiş kişilerin eleştirileri" seklinde yaftalamalar yapıştırılmasıdır.

Öncelikle belirteyim ki, alay ve hakaret içeren, Kur'an'da ve kaynaklarda yer almayan, uydurdukları bilgiler üzerinden getirilen eleştirilere ben de karşıyım. Bunu kim yaparsa yapsın fark etmez.

Ancak acaba bu ateist, oryantalist ve mürtetlerce (!) getirilen eleştirilerin tümü gerçekten böyle midir? Bu ateist ve oryantalistler Kur'an'da ve kaynaklarda olmayan şeyleri mi eleştirmektedirler? İslam'ı eleştiriyoruz diye, yanlışlıkla Yahudiliği ve Hristiyanlığı mı eleştirmektedirler?

Bunun böyle olmadığı açıktır. Özellikle oryantalistlerdeki çalışma ciddiyeti ve titizliğinin İslam âlimlerinin ve ilahiyatçıların çoğunda olmadığına kalıbımı basarım. Ayrı bir mesele ama İslam âlimleri uydurur, onlara güvenmem ama oryantalistler uydurmaz, olan üzerinden yürür. Hatta kimsenin araştırma gereği duymadığı kaynakları, belgeleri bulup ortaya çıkartırlar. Birçok örneği var.

Sonuç olarak bir iddia ve eleştiriyi ateist veya oryantalistlerin yapması onu yanlış yapmaz, doğru da yapmaz. Kimin söylediğine bakmaksızın, deliline, kaynağına, mantığına bakarak doğru ya da yanlış olduğuna karar verirsiniz.

Denilebilir ki adamlar kötü niyetli! Kötü niyetini bilmem öyleleri olabilir ama senin kıçın açıkta ise adam ne yapsın değil mi?

Oryantalistler ve ateist siteler o konuları gündeme getirmeden çok önce de bunlar mevcuttu, bir şekilde konuşuluyor ve tartışılıyordu. Siz duymadıysanız bu sizin hatanız.

Benim sorgulama sürecimde henüz ateist siteler mevcut değildi, ya da çok azdı. Olanlar da kendi çalıp kendi oynuyordu. Yirmi-yirmi beş yıl öncesinden bahsediyorum. Oryantalist eserler de çok fazla değildi. Ankara Okulu şimdi seri halinde yayımlıyor. Ama o dönemde sorgulayıcı bir mantıkla yaklaşıp bazı sonuçlar çıkarttım ve sonraları bunlardan bazılarının ateistlerin ve oryantalistlerin iddiaları ile paralellik arz ettiğini gördüm.

Simdi bu kimin suçu?

Hadi bakalım ateistler kolaysa bunu da açıklayın!

25 Mayıs 2021

İNANANLAR ELEŞTİRİLMEKTEN NEDEN KORKAR?

İnancından o kadar eminsen eleştirilmesinden, konuşulmasından, tartışılmasından neden korkuyorsun?

Ayrıca inanç ve dine dönük her türlü eleştiri ve analiz, ne kadar seviyeli yapılırsa yapılsın, inananlar tarafından hakaret, saldırı ve aşağılama olarak görülmeye devam edecektir.

Çünkü adamlar hakikatin sahibi olduklarından o kadar eminler ki, en ufak bir itirazı hakikate saldırı olarak algılıyorlar.

Tabii işin asıl psikolojik boyutu, inançların son derece dayanaksız ve altı boş iddialar olmasının bilinçaltında ürettiği kırılganlıktır.

Her karşılaşılan eleştiride bu kırılganlık devreye girer ve hakarete uğramış hissine yol açar. ***30 Mayıs 2021***

DİN ELEŞTİRİLERİNE VERİLEN İLGİNÇ YANITLAR

Sosyal medyada din, inançlar ve dindarlara dönük yapılan eleştiri, sorgulama ve alternatif görüşlere dönük çok güzel cevaplar verildiğini iddia ediyorlar ya ben size verilen bu çok güzel cevaplardan bir kaçını sıralayayım:

*Fazlurrahman "İslam" adlı eserinde vahiyle ilgili Sünni Ortodoksi ile çelişen görüşler öne sürdü ve ona çok güzel

cevap verdiler: Dinden çıktığına hükmettiler ve kellesine 10.000 ruble ödül koydular. Fetvayı veren kimdi dersiniz? Fazlurrahman çok sevdiği ülkesi Pakistan'dan kaçmak zorunda kaldı ve kalan ömrünü Batı ülkelerinde tamamladı.

*Hint asıllı yazar Selman Rüşdi, tamamen İslam Tarihi kaynaklarında mevcut olan rivayetlere dayalı "Şeytan Ayetleri" isminde bir roman yazdı. Edebi değeri düşük, sıradan bir romandı aslında. Romana eşsiz cevap Humeyni'den geldi: Rüşdi hakkında da, kitabı tercüme edip basanlar hakkında da ölüm fetvası verdi. Rüşdi katledilemedi ama 1989'dan beri "hayalet gibi" dolaşıyor. Christopher Hitchens'ın ifadesiyle "fikir suikastçıları" Rüşdi'ye henüz ulaşamadı ama "Şeytan Ayetleri"nin Japon ve İtalyan çevirmenleri ve Norveçli yayıncısı peş peşe öldürüldü. Aziz Nesin kitabı Türkçeye tercüme etti/ettirdi ama yayımlatamadı. Sivas Madımak Oteli'ndeki asıl hedef oydu. Böylece romana çok güzel cevap verilmiş oldu.

*Mısırlı ilahiyatçı yazar Nasır Hamid Ebu Zeyd kitaplarında Sünni Ortodoksi'nin vahiy ve inanç anlayışlarına dönük derin eleştiriler yaptı. Cevap çok netti: Mürtet ilan edildi, karısından boş kabul edildi. Mısır'dan kaçmak zorunda kaldı ve sürgünde öldü.

*Abdülkerim Şuruş, İran Devrimi'nde Ali Şeriati'den sonraki en önemli entelektüel kişiydi. Time Dergisi'nin dünyadaki en etkili 100 entelektüeli listesinde yer aldı. Farklı vahiy görüşleri nedeniyle İran'da yaşayamadı, şu anda bildiğim kadarıyla Amerika'da yaşıyor. Suruş'un görüşlerine damadına işkence yaparak cevap verdiler. 'Tanrı'ya Yemin Ediyorum ki Tanrı Yok!' başlıklı yazısını okuyun.

*Dini çok iyi bilen bir âlim olan ve İslam'ı, Kur'an'ı doğrudan eleştiren eserler yazan Turan Dursun'a da çok iyi cevap verdiler: Onu suikastla evinin önünde katlettiler.

*İlhan Arsel de benzer eserler verdi. Ona da ölüm tehditleriyle cevap verdiler. Tehditler karşısında sürekli gizlenmek zorunda kaldı. Vefat ettiğinde Amerika'daydı.

*Farklı vahiy görüşü nedeniyle Mustafa Öztürk'e de çok güzel cevap verdiler: Aleyhine linç kampanyası başlattılar. Hoca üniversitedeki görevinden emekli olmak ve Almanya'ya gitmek zorunda kaldı.

Listeyi sabaha kadar uzatabilirim.

Eleştiri, soru ve sorgulara verebilecekleri bir cevap yok. Laga luga, mugalata, çamur atma, niyet sorgulama, apoloji... Hepsi bu! Bu yüzden neden aynı eleştiriler yapılıyor diye yakınmalarına da gerek yok çünkü o dinsel iddialara ancak bu eleştiriler getirilebilir, daha ötesi yok; daha da önemlisi 1400 yıldır İslam'ın iddialarına getirilen eleştirilere dönük ciddiye alınabilecek düzeyli bir yanıt verilebilmiş değil. İnancın temellendirilmiş ne savunusu olabilir ki!

Biz böyle inanıyoruz deyip kenara çekilseler anlarım, saygı da duyarım. Ancak onlar kendilerinden son derece eminler, sanki her şeyin cevabı kendilerindeymiş, hakikatin mutlak sahipleriymiş gibi üstenci ama aynı ölçüde cahilce ve nobran duruşlarını sürdürüyorlar. Sürdürsünler bakalım.

Oryantalistlere onlar Batılı, dinimizi bozmaya çalışıyorlar; ateistlere ve deistlere din düşmanı; mahalleden ayrılanlara dönek filan dediniz de yarın evdeki karınız ve çocuklarınız da aynı eleştirilerle karşınıza dikilip itiraz etmeye başlayınca bakalım o zaman ne yapacaksınız.

Hiiiç, olmaz demeyin. Oluyor bile. ***7 Haziran 2021***

BU DİNİ KİM ELEŞTİRECEK?

Buna defalarca cevap verdim ama dinle ilgili eleştirel paylaşımlarıma verilen ilk tepkilerden birisi, inançları bırakmışsın neden hâlâ eleştirip duruyorsun şeklinde oluyor. Bizi bize bırak, konforumuzu bozma, bize karışma demek istiyorlar.

Anlamadığım husus şu, inanan birisi zaten dini eleştiremez, inanmayan da çekip gitsin, karışmasın diyorsunuz; peki, o zaman soruyorum, bu dini kim eleştirecek? Kimse dokunmasın, orada öylece dursun, kendi kendimize çalıp oynayalım diyorsunuz değil mi?

Herkes bilsin ki, dilim döndüğü, aklım yettiği sürece bu eleştirileri sürdüreceğim. Hem de dozajı azalmayacak artacak. Çünkü her ne kadar benim dinle, diyanetle, ibadetle, inançla işim kalmamış olsa da dinin ve dindarların benimle, diğer insanlarla, gençlerle, siyasetle, toplumla, hayatla işi bitmiş değil ve bir ahtapot gibi kollarını her yere sararak her şeyi belirlemeye, herkese vaziyet etmeye devam ediyor.

Dinle tam hesaplaşma gerçekleşene, bağnazlıklar bitene, inançlar sadece kalplerin sınırına çekilene kadar bu iş sürecek. Benim de bu aydınlanma sürecine katkım dine dair ne biliyor ve düşünüyorsam biteviye açıklamamdan geçiyor. En iyi bildiğim, en iyi yapabildiğim şey bu ve bunu yapıyorum.

Yüzleşme-III kitabımın ön söz kısmında ve ilk yazılarında bu konuya etraflı cevaplar verdim. Merak edenler kitabı sayfamdan indirip bakabilir. ***14 Temmuz 2021***

HAKARET VE ELEŞTİRİ

**Bir gün Kureyş eşrafını el-Hıcr'da toplanmış gördüm. Resûlullah'ı kastederek şöyle dediler: "Bu adama karşı gösterdiğimiz sabır kadar, başka hiçbir konuda bu kadar sabırlı olmadık. O bizi akılsızlıkla itham etti, atalarımızı tenkit etti, aşağıladı, dinimizde noksanlık buldu, birlik ve beraberliğimizi bozup dağıttı ve ilâhlarımıza küfretti. Bütün bunlara rağmen ona karşı büyük bir sabır gösterdik." (İbni İshak, Siyer, 318)

** Utbe kalktı, Resûlullah'ın yanına oturdu. "Ey Yeğenim! Şüphesiz senin de bildiğin gibi aşiret içinde şeref ve nesep bakımından bizden daha yükseksin. Kavmine büyük bir şey ge-

tirdin, onların birliğini ve dirliğini dağıttın, onları akılsızlıkla itham ettin, ilahlarını ve dinlerini aşağıladın, geçmiş atalarına kâfir dedin. (İbni İshak, Siyer, 284-285)

** Muhammed aramızda tefrika çıkardı. Dinimizi eleştirdi. İlâhlarımızı inkâr etti. Atalarımıza sövdü. (İbni İshak, Siyer, 328)

**Kardeşinin oğlu, bizim ilahlarımız hakkında kötü sözler söyledi, dinimizi ayıpladı, bizi ahmaklıkla nitelendirdi, atalarımızı dalalet ehli diye vasıflandırdı. (Taberi, II, 324)

** Sizi ve atalarınızı akılsız ilan etti. (Taberi II, 167)

**Zira o senin ve atalarının dinine muhalefet etmiş, kavminin birliğini bozmuş ve onları ahmaklıkla suçlamıştır. (Taberi II, 327)

**Bizi akılsızlıkla suçladı, atalarımıza sövdü, dinimizi tahkir etti, birliğimizi bozdu ve ilahlarımıza sövdü. Bu büyük suçlara rağmen ona karşı sabırlı davrandık. (Taberi II, 332)

**O, ilahlarımıza hakaret ediyor; atalarımızın cehennemlik olduğunu iddia edip onları aşağılıyor; kendisine tabi olmayan kişiyi azapla tehdit ediyor. (Belazuri, Ensab, I, 257)

**Müşrikler Ebu Talib'e gelip dediler ki: 'Ey Ebu Talib! Biz kaç seferdir sana geliyoruz ve senden yeğeninin bizim yakamızı bırakmasını; atalarımıza ve ilahlarımıza kötü söz söylememesini istiyoruz. Bizim atalarımıza kötü söz söylemekten ve dinimizi ayıplamaktan vazgeçsin." Ebu Talip de Hz. Muhammed'e şunu söyledi: "Onların hoşlanmadıkları şu atalarına sövme, ilahlarını ve dinlerini ayıplama işinden vazgeç!' (Belazuri, Ensab, I, 407)

Rivayetlerde açıkça görüldüğü gibi müşrikler Hz. Muhammed'den dört hususta şikâyetçi idiler:

1-Putlarına küfretmesinden,

2-Onları akılsızlıkla suçlayıp aşağılamasından,

3-Atalarının kâfir ve cehennemlik olduklarını söyleyerek onlara hakaret etmesinden,

4-Aralarında tefrika çıkartıp, toplumu bölmesinden, aileleri parçalamasından, ayrılıkların ve çatışmaların oluşmasından.

Demek ki Hz. Muhammed müşriklere hakaret etmeyi, onları aşağılamayı, atalarını tahkir etmeyi, putlarına sövmeyi, dinlerini aşağılamayı bir yöntem olarak benimseyip uyguluyordu.

Hz. Muhammed'in onları akılsızlıkla suçlamasını, putlarına ve atalarına hakaret etmesini, ailelerin parçalanıp içlerinde büyük kavgaların çıkmasını kabul edemediler. Bunu büyük bir aşağılama olarak gördüler. Karşı saldırılara geçip onlar da hakaretler yapmaya başladılar.

Daha sonra şu ayet indi:

"Allah'tan başkasını (yardımına) çağırdıkları (ilahları)na sövmeyin; öyle ki onlar da bilmeden haddi aşarak Allah'a söverler." enam 108

Muammer, Katade'den şöyle haber verdi: "Katade dedi ki: "Müslümanlar kâfirlerin putlarına söverlerdi. Buna karşılık olarak kâfirler de Allah'a söverlerdi. İşte bu sebeple Allah bu ayeti indirdi." (Abdurrezzak, Abd b. Hamid, İbni Cerir, İbnil Munzir, İbni Ebi Hatim, Ebu'ş Şeyh)

İbni Abbas şöyle dedi: "Müşrikler şöyle dediler: "Ey Muhammed! İlahlarımıza sövmekten vazgeçmezsen biz de senin Rabbine söveriz. Bunun üzerine Allah kâfirler cehaletleri sebebiyle Allah'a sövmesinler diye müşriklerin putlarına sövmeyi yasakladı." (İbni Cerir, İbni Munzir, İbni Ebi Hatim, İbni Merdeveyh)

Putlara karşı açık sövmeler bu ayetle engellense bile, putlar hâlâ Kur'an'da mevcut ayetlerle aşağılanıyor, kâfirler/inanmayanlar akılsızlıkla suçlanarak onlara hakaret ediliyor, müşriklerin atalarının cehennemlik olduğuna dair ifadeler hâlâ mevcut. İnanmayanlar necis (b.k) olarak niteleniyor.

Tüm bunlar seviyeli ifadelerle birer eleştiri olarak söylense sıkıntı yok ama doğru ya da yanlış olduğundan bağımsız olarak bir inanç biçimi ve onların tapınma şekilleri hakaret ifadeleri ile açıkça aşağılanıyor. İnanmayanlara akılsız, hayvan, b.k vs. deniliyor. Müşriklerin zamanında bundan çokça rahatsız olduğu açıkça belli…

Acaba kendilerine dönük en küçük eleştiriyi bile aşağılama ve hakaret kabul eden inananlar Kur'an'da inanmayanlara dönük olarak yer alan bu aşağılama ve hakaret ifadelerini, haklı buluyorlar mı?

Bu arada ben inancın doğru veya yanlış olmasından bağımsız olarak her türlü hakareti, küfrü, sövmeyi, hakaret içeren kelimeler kullanılmasını onaylamıyorum. Bu yüzden Hz. Muhammed'in bir köpek olarak çizilen karikatürlerini de yanlış buluyorum. Dine dönük tüm eleştirilerimi eleştiri olarak yapmaya çalışıyorum. Ancak eleştiri ile hakaret ve aşağılama arasındaki çizgiyi ayırt edemeyen dindarlar her türlü eleştiriyi hakaret sayıyorlar. Çünkü hakikatin sahibi olduklarına inanıyorlar ve hakikatin eleştirilemeyeceğine inanıyorlar. Bu durumda birinin onu eleştirmeye kalkışması bile hakaret olarak algılanıyor.

İnanan bir arkadaşımın bir sözünü hiç unutmuyorum: "Senin inanmayı bırakmanı neden kabul edemiyorum biliyor musun? Çünkü kendimi aşağılanmış olarak hissediyorum."

İnanç ve düşüncelerin rahatça tartışılıp eleştirilebildiği, bunun yapılmasından dolayı bir bedel ödenecek korkusunun olmadığı günlerin özlemini duyuyorum. ***5 Ekim 2021***

DİNDEN UZAKLAŞANLAR PİREYE KIZIP YORGAN MI YAKIYORLAR?

Deizme veya ateizme yönelenlerin bunu, İslamcıların iktidarla imtihanlarındaki başarısızlıklarına ve dinin menfaat

için fütursuzca kullanılmasına bir tepki olarak yaptıklarına dair bir kanaat var. Hatta bazı arkadaşlar bu tepkiselliğe düşmemek için dinle bağlarını koparmadıklarını söylüyorlar. Pireye kızıp yorgan yakamayız diyorlar.

Bence bunlar eksik değerlendirmeler. Olay pire yorgan meselesi değil. Ortada bir tepki var, bu doğru ama bu tepki dinden uzaklaşmaların en temel nedeni değil.

İnsanlar durduk yerde bir şeyi sorgulamaya başlamaz. Sadece sorgulamak için sorgulamak veya sadece eleştirmek için eleştirmek çoğunlukla gereksiz görülen, daha öte yorucu ve bıktırıcı bir şeydir ve her zekânın başarabileceği bir iş de değildir.

İnsanlar ancak kafalarını duvara vurduklarında sormaya ve sorgulamaya başlarlar. Başlarına bir bela gelmedikçe kafalarını dikip ne oluyoruz diye sormazlar.

Kafa duvara çarpıp şimşekler çakmaya başlayınca iş sorgulanan hususun ne olduğuna kalmıştır. Sorgulanan şey doğru bir şey olduğu hâlde kişi başına gelen şey yüzünden kızgınlıkla tepki vermeye ve karşı çıkmaya devam ediyorsa işte bu kelimenin tam anlamıyla tepkisellik olur. Ancak kişinin sorguladığı şey gerçekten yanlışsa ve kişi ancak kafasını duvara vurunca bunun farkına varabilmişse buna tepkisellik demek haksız bir yargı olur.

Ak Parti iktidarının ve yirmi yıllık cemaat şımarıklıklarının en büyük faydası pek çok akıllı ve vicdan sahibi insanın gözünü açıp dinin gerçeğini görmesine neden olması olmuştur. Bu tepkisellik değildir. Gerçeğin farkına varmanın şoke edici bir yoludur. Şok, kör gözleri açar; gözlerdeki perdeyi yok eder; kesin inançların hiç de kesin olmadığını gösterir; kralın çıplak olduğunu açığa çıkarır; maskeler bir anda iniverir ve insanların gerçek yüzleri ayan beyan görünür. Kısacası kafamızı duvara vura vura gerçeği bulmayı öğreniriz.

Tabii ki sinirleri alınmış olanlara bunun bir faydası olmaz. Kafalarına bomba yağsa rahmet yağıyor zannederler. ***25 Temmuz 2021***

DİNİ ELEŞTİRME HAKKI

"Sorun birtakım insanların inançlarını dayatmak istemeleri ve "diğerleri"ne baskı ve şiddet uygulama hakkına sahip olduklarına inanmalarıdır. Hal böyle olunca, onlara bu inancı aşılayan dinin etik açıdan eleştirilmesi gayet doğaldır. Kısacası, eleştirilerde kızılacak bir şey yok, inançlarını gözden geçirmeleri gereken insanlar var sadece." (Atilla F. Ergun)

Bir adım öteye götüreyim; sorun, dinin/İslam'ın yayılmacı, dayatmacı, baskıcı bir doğaya sahip olması ve girdiği her ortamda belirleme hakkını elinde tutmak istemesidir.

Dinin var olma nedeni budur esasen.

Din/inanç asla kalplerde duran ve tapınaklarla yetinen bir şey değildir.

Toplumun ve insan ilişkilerinin her katmanına yayılarak bunu belirlemek ve şekillendirmek ister.

İnanç bir tıpa ile şişenin içine hapsedilemeyecek kadar yüksek ısıya ve iç basınca sahip bir olgudur. Patlar ve yayılır.

Bunu görmek için kör topal da olsa laik bir ülkede yaşamamıza rağmen dinin bize ettiklerine dönüp bir bakmanız yeterlidir.

Dindarların en azından tebliğ etme ve emribilmaruf-nehyianilmünker adı altında diğerlerine muhtelif derecelerde şiddet uygulama gibi bir emirle muhatap olduklarına inanmaları, dinin diğerlerinin hayatına dokunma ve onu belirleme özelliğini göstermesi açısından yeterlidir.

Dini inancını tebliğ etmek ve iyi gördüğü şeyi dayatmak, kötü gördüğü şeyi dille, gerekirse elle şiddet kullanarak ortadan kaldırmak müminlere Allah'ın bir emridir. Senin hayat tarzına göre münker olan benim tarzıma göre olmayabilir, sana ne benim marufumdan münkerimden!

O yüzden kusura bakmayın ama din öyle terkedilip kurtulunacak bir şey değildir. Bırakın da her anımızı belirlemeye

çalışan, sürekli karşımıza çıkan dini eleştirme hakkımızı kullanalım. Siz de verecek bir cevabınız varsa medeni bir şekilde verin, bize neyi konuşup neyi eleştirebileceğimiz konusunda sınır belirlemeye kalkışmayın. ***16 Mart 2022***

DİNDEN ÇIKANIN ELEŞTİRİ HAKKI OLMAZ MI?

Son yayınladığı "pireye kızıp yorganı yakalım mı" videosuna dönük yaptığım değerlendirmeye Mustafa Öztürk kısa bir video ile cevap vermiş. Kendisi kitaplarından ve konferanslarından çokça yararlandığım ve sevdiğim bir hocamız. Ancak yaptığı bu eleştiriyi kendisine yakıştıramadım. Sanki bir Mahmutçuya cevap verir gibi cevap vermiş.

Beni "Cemaatçi refleks" vermekle eleştiriyor. Bu hiç açık olmayan bir ifade. Ne kastediyor? Beni kendisine saldıran cemaatlerle mi özdeşleştiriyor? Öyleyse bu çok yanlış çünkü ben gerek kendisine gerekse başka hocalarımıza yapılan linç kampanyalarında hep kendisinin yanında yer aldım. Ankara Okulu tarihselci okuma grubu bile sus-pus olmuşken hocamızı savunmaları için onları harekete geçirdim. Kendisine dönük eleştirilerimi de bir saldırı mantığıyla değil, ilmi namusun, eleştirel aklın ve mantığın gereklerine uygun olarak yaptım.

"Akşam sabah eski mahalleye taş atmak" ifadesi de yanlış. Mahallenin dedikodusunu yapmıyorum, kimseye çamur atmıyorum, kimseyi linç etmeye çalışmıyorum. Boş polemikler içine girmiyorum. Benim bütün çabam dini eleştirmekten ve dini savunanların ortaya attıkları iddialara cevap vermekten ibarettir. Onların dini savunma yöntemlerine, bu savunmanın arka planındaki psikolojik, toplumsal ve tarihsel saiklere dair çözümlemeler yapıyorum. Bunu yapmam taş atmak mı oluyor? Birisi veya birileri bunu yapmalı. İçerden birileri yapamıyorsa dışarıdan birileri yapmalı.

Her zaman tartışmaya açığım varsa cevabınız verin tartışalım diyorum. Seviyeli cevaplar olursa bunları da tartışıyorum. Üstelik yaptığım şey hocanın da, hiç bir alakam kalmadı dediği kurumsal dine dönüktür. Yani o da sonuç olarak alakasının kalmadığını söylediği bu kurumsal dini birçok eserinde eleştirmiyor mu? Vahyin mahiyetine kadar giden konuları kendisi de eleştirmedi mi? Kurumsal dinden o da çıktı ben de çıktım. Bakın eleştirilerime tüm eleştirilerim dinin bu yönüne, kalpten dışarı taşıp diğerlerine dokunan yönüne aittir.

Dinden çıkanın eleştiri hakkı olmaz diye bir şey mi var? Bu neden kin kusmak olsun? Neden intikam almak olsun. Bu topraklarda din konuşmadan hiçbir konuyu konuşamıyoruz. Siyasetten ticarete, eğitimden sanat ve edebiyata, tüm toplumsal katmanlarda din hâlâ en belirleyici unsur. Erdoğan'ın elinde din diye bir silah olmasaydı bugün AKP yüzde bir bile oy alamazdı. Son yirmi otuz yıla bir bakın. 28 Şubatlar, 15 Temmuzlar... Son yüzyıla bakın dememe gerek var mı? Dinden bağımsız hangi gelişme var? Cemaat azgınlıklarını saymıyorum bile. İnsanlar dipten de olsa fevç fevç dinden kopuyor. Böyle bir ortamda ben nasıl susayım? Ben sussam da din her yerde karşıma çıkıyor. Bana ve herkese sürekli dokunuyor, her şeyi belirlemeye, biçimlendirmeye çalışıyor. Bu durumda ben nasıl kendi hayatımı yaşayayım?

Her zaman dediğim gibi, bizim yaşadığımız coğrafyada din tüm toplumsal katmanlarda ve kurumlarda o kadar merkezî ve domine edici bir unsurdur ki, din konuşulmadan hiçbir konu konuşulamaz; din eleştirilmeden hiçbir şey eleştirilemez; din sorunu çözülmeden hiçbir sorun çözülemez. Bütün eleştirilerin başı kutsalın eleştirisiyle başlar. Kutsalların, dokunulmazların bulunduğu yerde eleştiri de olmaz, düşünce de üremez. Önce inançlarınızı önünüze koyup onlarla yüzleşeceksiniz ki bunun adı eleştirmek, analiz etmek, sorgulamak ve düşünce olsun.

Benim dini eleştirilerim insanlarda rahatsızlık oluşturuyorsa varsın oluştursun. Ben zaten Şeriati'nin dediği gibi "rahatsız etmeye geldim" Meydan boş değil. Varsa cevabı olan

versin cevabını. Üstelik Mustafa Hoca'nın benim din eleştirilerimin çoğuna katıldığını düşünüyorum çünkü önemli bir kısmı zaten onun kitaplarından esinlendi. O zaman burada sorun nedir? Dışarıda duran birisinin eleştiri yapması mı? Sen git biz kendi aramızda top çevirelim mi denilmek isteniyor?

Kimse şunu unutmasın ben inançlarımı değiştirsem de bu toprakların çocuğuyum. Buralara güçlü bağlarla bağlıyım. İsteseydim çekip gider veya köşeme çekilir kendi hayatımı yaşardım. Bunu yapmadım. Mesele sadece kin kusmak olsa bir iki çemkirir, küfreder ve sakinleşince kendi yoluma devam ederdim. Oysa ben uzun yıllardır bilinçli ve planlı olarak eleştirmeye ve bu eleştirilerimin dozunu sürekli artırmaya devam ediyorum. Çünkü bunun ne büyük bir sorun olduğunu çok iyi biliyorum. Bu konuda büyük bir sorumluluk hissediyorum. Bir insan olarak bildiklerimi ve düşündüklerimi açık bir şekilde yazmak ve anlatmak benim bu topraklara yapabileceğim en büyük katkıdır. Bunu benden çok daha iyi yapabilecek olanlar var ve onlar bunu yapmak ve ne olduğunu çok iyi bildikleri kurumsal dini tarihin çöplüğüne atmak için çalışmak yerine onu makyajlayıp pazarlamakla ve üstünden de rant elde etmekle meşguller maalesef. ***17 Mart 2022***

BIRAK BU İŞLERİ HAYATINI YAŞA DİYENLERE

*Bırakayım da Kuran Kurslarında çocuklara tecavüz etmeye devam mı etsinler?

*Bırakayım da 18'lik delikanlıları kandırıp intihar bombacısı mı yapsınlar?

*Bırakayım da 9 yaşındaki Ayşeler 60 yaşındaki adamların dördüncü karısı mı olsun?

*Bırakayım da akşama kadar kürek sallayan işçiler on liralık bezi 130 liraya yanmayan kefen diye kapış kapış satın mı alsın?

*Bırakayım da efsane, mit, masallarla dolu kitaplar, vaazlar insanları uyutmaya devam mı etsin?

*Bırakayım da okumuş çocuklar, profesörler, mühendisler, doktorlar ilkokul mezunu ağlak bir müptezelin peşinden mi koşsun?

*Bırakayım da yürüttüğü nassa dayalı ekonomik sistem yüzünden kirasını ödeyemeyenler, evine bir kilo meyve alamayanlar sırf Kuran okuyan başkanımız diye oy vermeye devam mı etsin?

*Bırakayım da ahlaklı, dindar olacaklar diye gönderildikleri imam hatiplerde, ilahiyatlarda beyinleri bir mağaradan çıkmış inançlarla doldurulan çocuklarımız partilerin oy deposu, cemaatlere eleman, dinci örgütlere militan mı olsun? Oysa o çocuklar bilim adamı, sanatçı, edebiyatçı, teknik adam, felsefeci, sosyolog olacak zekâ ve kapasiteye sahip.

*Bırakayım da insanlar cemaat ağlarında din baronlarının, liderlerin, şeyhlerin para kaynağı, emir eri, işçisi, askeri, kölesi mi olsun?

*Bırakayım da gençlerin hayatı binlerce yıl önceki fikirlerin tesiriyle zehir mi olsun?

*Bırakayım da genç kızlar ve erkekler günah diye âşık olamasınlar mı veya aşklarını bastırıp bunalıma mı girsinler? Birbirlerinin gözlerine bakamadan, günah diye ellerini tutamadan gençliklerini tüketip bitirsinler mi?

*Ben bırakayım onlar bana tahakküm etmeye, nasıl yaşayacağıma, ne içip ne yiyeceğime, neyi düşüneceğime, neyi söyleyip neye söyleyemeyeceğime karar vermeye devam mı etsinler? Ben susayım onlar benim hayatımı belirlesin, onlar bana her yerde dokunsun, yön versin ben arkamı dönüp gideyim öyle mi?

*Bırakayım da insanlar dünyanın en güzel topraklarını, o kadim şehirleri, evlerini terk edip, kafir bildikleri topraklara iltica etmeye devam mı etsinler?

*Bırakayım da cemaatler toplumun her kademesine, devletin her kurumuna sızıp dinci bir devletin aşama aşama tuğlalarını mı örsün?

*Bırakayım da Ferhundeler katledilsin, sanatçılar yakılmaya devam etsin, engizisyonlar sürsün mü?

*Bırakayım da aydın ilahiyatçılar, entelektüeller yobazlar tarafından linç edilmeye, üniversitelerden atılmaya, hayatları zehir edilmeye, sürgüne gönderilmeye devam mı etsin?

*Bırakayım da...

...

Bırakayım mı? ***18 Mart 2022***

DİNİNİ DOĞDUĞUN YER BELİRLİYOR

Fenerbahçeli olmakla Galatasaraylı olmak arasında bir fark olmadığı gibi, Şii olmak ile Sünni olmak arasında, Alevi olmak ile Hanefi ya da Şafii olmak arasında bir fark yok.

Dünyaya Türk olarak gelmekle Kürt, Laz, Yunan, Alman, Japon veya İngiliz olarak gelmek arasında bir fark olmadığı gibi, Müslüman bir ailede dünyaya gelmekle, Hristiyan, Yahudi, Budist, Şamanist ya da Pagan bir ailede dünyaya gelmek arasında bir fark yok. Maalesef insanların büyük bir kısmının dinsel tercihlerini doğdukları aile ve topraklar belirliyor. Herkesin ailesinden miras aldığı inançları haklılandırmak için tatmin edici kanıt ve delilleri veya mazeretleri var.

Doğulu olmakla Batılı olmak arasında bir fark olmadığı gibi, Müslüman olmakla, Hristiyan ya da Yahudi olmak arasında da bir fark yok. Bu dinlerin ve diğer dinlerin tümü, doğruluklarının veya hak din oluşlarının kanıtları anlamında birbirlerinden üstün veya önde değiller. Ama herkes kendi dininden son derece emin ve diğer dinlerin mensuplarının ne kadar sapık olduğunu gayet iyi biliyor. ***28 Ağustos 2020***

SEYYİD KUTUP GÜZELLEMELERİ

Sayfalar gene S.Kutup güzellemeleri ile dolmuş.

Bela okumayacağım ama kimse benden rahmet okumamı da beklemesin.

Ortadoğu'da dökülen kanların bir kısmı onun neo-selefi kaleminden sıçradı.

Onun teorilestirdiği saçma sapan dinci idealler yüzünden birçok hayat heder oldu.

Onun gibi adamlarla aynı cenneti paylaşmamak için yolumu değiştirdim.

Orayı da cehenneme çevirmiştir o. ***29 Ağustos 2020***

TANRI DİLE GELDİĞİNDE İNSANLAŞIR

Tanrı'yı ne kadar soyut ifadelerle anlamaya ve anlatmaya çalışırsanız çalışın,

O'nu ne kadar tenzih ederseniz edin,

O'nu ne kadar selbi sıfatlarıyla anlamaya ve düşünmeye çalışırsanız çalışın;

O'nu düşünmeye,

O'ndan bahsetmeye,

O'nun hakkında tartışmaya,

O'na dua ve ibadet etmeye,

Ve hatta günlük hayatınıza O'nu dâhil etmeye başladığınız anda antropomorfik -insan biçimci- bir tanrıdan bahseder gibi bahsetmeye veya bilinçaltınızda öyle kabul ederek konuşmaya ve hareket etmeye başlayıverirsiniz.

Aksi pek mümkün değildir, isterseniz deneyin.

Ne diliniz, ne de zihniniz başka türlüsüne izin verir.

Gerisi kelami veya metafizik mülahazalardan ibarettir.

Boştur ve ne zihinde ne de pratik hayatta bir karşılığı vardır.

Tanrısı olmayan bir tanrısallık ne işe yarar!

Tanrı dile geldiğinde insanlaşır. ***2 Eylül 2020***

(Önceki yazıyı tekmil)

Dile gelen -dille ifade edilen- Tanrı insanlaşır. Bu ifadenin tam anlamı, düşündüğünüz, inandığınız, ibadet ettiğiniz, hakkında konuştuğunuz, kendisine dua ettiğiniz Tanrı, dilin imkânlarıyla inşa edilmiş, antropomorfik, zihnin sınırlarına hapsedilmiş bir Tanrıdır. O'nu ne kadar yüceltirseniz yüceltin, zihninize ve dilinize mahkûmdur. Başka türlüsü de mümkün değildir.

Bunun tam olarak karşılığı, Tanrı ile ellerinizle yontarak ürettiğiniz bir put veya heykelin özde bir farkının olmamasıdır. Birini ellerinizle üretirsiniz, diğerini de zihniniz veya dilinizle. Sonuçta size mahkûmdur. ***4 Eylül 2020***

ÇOCUK YAŞTA KIZLARLA EVLİLİK İSLAM'A UYGUNDUR

Babası ile yaptığı konuşmadan çıkardığım sonuca göre hakkında çocuk yaşta bir kızı nikâhına aldığına dair iddialar olan Uşşaki şeyh İslam'a aykırı bir iş yapmamış.

Bir kere ailesinin rızası var. Kıza mehdinin karısı olacaksın demişler.

İkincisi nikâh yapmışlar. İslam'da kızları nikâhlamanın yaş sınırı yok. Beşikteki kız çocuğu bile nikâhlanabilir. Gerdeğe girmek için kızın regl olmaya başlayacağı yaşa kadar bekle-

mek gerekir. Hz. Muhammed'in Hz. Aişe ile evliliği böyle olmuştur. Buhari'deki rivayet şöyledir:

"(Aişe der ki:) Peygamber benimle altı (yaşında) bir kızken nişanlandı. Medine'ye gittik ve Beni-el-Haris bin Hazrec'in evinde kaldık. Sonra hastalandım ve saçlarım döküldü. Daha sonra saçlarım büyüdü ve annem, Ümmü Rûmân, salıncakta kız arkadaşlarımla oynarken yanıma geldi. Beni çağırdı, yanına gittim, bana ne yapacağını bilmiyordum. Elimden yakaladı ve beni kapıda bekletti. Soluğum kesilmişti, nefesim yerine geldiğinde biraz su aldı ve yüzümle başımı bu su ile ovdu. Daha sonra beni eve aldı. Evde Ensâr'dan birtakım kadınlar hazır bulunuyordu. Bunlar bana: "Hayır ve bereket üzere geldin, hayırlı kısmet getirdin!" dediler. Annem beni bu kadınlara teslim etti. Bunlar da benim kılığımı, kıyafetimi düzlediler ve Resûlullah'a teslim ettiler. Ensâr kadınları beni Resûlullah'a takdim ettiklerinde ben dokuz yaşında bir kızdım."

Hz. Ömer de Hz. Ali'nin kızı Ümmü Gülsüm ile kızcağız henüz ergenlik çağına varmadan evlenmiştir. Tarihi kaynaklar Hz. Ömer'in bu eşinden olan çocuklarının isimlerini verir.

Hz. Aişe'nin yaşının daha büyük olduğuna dair spekülasyonlar, peygamberi aklama çabasına dönük apolojist tutumlardır. Hepsinden haberdarım ve tümünün boş ve zorlama teviller olduğu tarihçi hocalarımız tarafından gösterildi.

Anlaşılan o ki, uşşaki şeyhin evlilik süreci de peygamberin Aişe ile evlilik sürecine benziyor. Bu yüzden kayıtta sık sık peygamberin sünnetini yerine getirdiğini dile getiriyor. Üstelik adam bir şey de yapmamış veya yaşı nedeniyle yapamamış, ortada gerdek filan yok. Sadece kıza sarılıp öpmüş. Kendi mantığına göre nikâhlı karısı sonuçta ne isterse yapar değil mi?

Konuşmalardan anlaşıldığına göre ortada bir gizlilik saklılık yok. Aile durumdan haberdar ve baştan razı olmuş. Ama anlaşılan iş zavallı kızın depresyona girmesiyle veya olayın bir şekilde ifşa olmasıyla bozulmuş. Ya da aile bu olayı kulla-

narak şeyhe şantaj yapmış. Çünkü arada bir para lafları dolaşıyor. Kim daha kötü!

Babanın şeyhle hâlâ efendimli, mefendimli hitaplarına devam etmesi olayın boyutunu gösteriyor. Sanki biraz olaydan uzakmış ve sonradan öğrenmiş gibi duruyor, çünkü kızın annesi onun üzerinden şeyhe ölüm tehdidi gönderiyor, öğrenirse sizi öldürür diyor ama öğrenmesine rağmen şeyhle konuşmasında hürmette kusur etmiyor. Dayağı yiyen de o. Kimin eli kimin cebinde belli değil. Organize bir iş var sanki.

Sonuç olarak bu evlilik, daha Türkçe ifade ile şeyhin ailenin rızası ile küçük yastaki bir kız çocuğunu nikâhına alarak istismar etmesi, İslam hukukuna gayet uygundur ama modern algılar ve hukuk sistemine aykırıdır ve suçtur. Şeyh de zaten Allah'tan değil yasadan ve modern algılardan çekiniyor. Üstelik evliliği görülen rüyalarla teyit edilirmiş! Hatta kızı kendisine vermesi için sonuna kadar, bir ümit, babayı ikna etmek için çabalayıp duruyor.

Bugün bizim midemizi bulandırıyor ama İslam'ın içinde doğduğu on beş asır öncesinin şartları için gayet normal bir durum. O şartlardan bize miras kalan İslam'a neden aykırı olsun! ***4 Eylül 2020***

SİYASETTE TARİKAT AĞI

Uşşaki şeyh ve benzeri olaylar dinden nemalanmanın uç örnekleri. Bundan rahatsız olanlar, dinden nemalanmanın asıl örneklerini görmezden geliyorlar. Diğerlerinden pek rahatsız gibi durmuyorlar.

Dinden nemalanmanın en önemli örneği siyasi alandır. Dini kimliklerinden soyutlayıp bakın bakalım siyaset alanında kaç tane isim kalacak? Bazısı sünniliğin ve İslamcılığın ekmeğini yiyor, bazısı ise Aleviliğin. İslam ülkelerinde dinden bağımsız siyaset yapabilir misiniz? Her şey o kadar bariz ki örnek vermeye ihtiyaç bile duymuyorum.

Siyasetle bağlı olarak bürokrasiye bir bakın. Bürokraside bütün kilit atamalarda dinsel kimlik ön plandadır. Bir cemaat Sağlık Bakanlığı bizde diyor. Diğeri şu bakanlık, bir tarikat bir üniversite veya fakültede söz sahibi, diğeri şu kurum veya belediyeye çöreklenmiş. Aman Allah'ım örümcek ağı gibi her yeri sarmışlar.

Ekonomi sanki farklı mı? Devletle ilişkili bir iş yapmaya kalkın bakın ilişkiler nasıl dini kimlik veya cemaat ve tarikatlara çıkıyor!

Meczubun teki dini bir örgütlenme ile işi darbe yapmaya kadar götürdü. Diğerleri sırada bekliyor. Zannetmeyin ki bu tarikatlar prensip olarak buna karşı oldukları için sessizler. Yeteri kadar iyi örgütlenebilecek bir akla ve azme sahip değiller sadece. Bir güçlensinler her şeyin köküne dinamit koyup yıkmaktan ve üzerine çöreklenmekten kesinlikle çekinmezler.

AK Parti oy deposu olarak gördüğü imam-hatip ve ilahiyatların sayısını arttırdıkça artırıyor. İhtiyaç mı var, hayır. Ama partinin kendini sağlama almaya ihtiyacı var. Ne kadar dindar nesil o kadar oy deposu... Gençler deist oluyor diye gece uyku uyuyamıyorlar. Gençlere yatırımı onlara parlak bir gelecek sunarak değil beyinlerini dinle yıkayarak yapmaya çalışıyorlar. Geri tepiyor o başka...

Nereye baksan din ve nereye gitsen kilit ilişkiler dinsel kimlikler üzerinden kuruluyor. Din pek çok alanda işe yarayan en önemli nemalanma aracı. Sadece azgın ihtiyar şeyhler dinden nemalanmıyor. Ona kızıp eleştirenlerin de çoğu yapıyor bunu.

Sonra da Hamdi'ye diyorlar ki bu dinle neden bu kadar uğraşıp duruyorsun! ***5 Eylül 2020***

KUR'ANCILIĞIN SEFALETİ

Kur'ancılık, en basit tanımıyla, tarihten tevarüs eden ve çağımıza gelene kadar istinası yok denecek kadar az bütün

mezhep ve ekollerce kabul edilen kaynakları yadsıyarak, hatta inkâr ederek sadece Kur'an'ı kaynak kabul eden modern bakış açısının adıdır.

Kur'ancılar, sünnet, hadis, icma, kıyas gibi kaynak veya delillerin ve tarihi hadiseleri anlatan rivayetlerin büyük bir çoğunluğunun veya tümünün uydurma olduğunu iddia ederler. Extreme kur'ancı anlayışlarda Hz. Muhammed'in varlığını inkâr edenini bile gördüm.

Tabii iş bununla sınırlı değildir. Kur'an dışı kaynakları kabul etmedikleri gibi, Kur'an'a tarih boyunca getirilen yorumların büyük bir kısmını ve yapılan tefsirleri de reddederler. Temel mantıkları bunları öncelikle onaylamama üzerine kuruludur.

Diğer kaynak, rivayet, tefsir ve yorumlardan bazılarını koşullu olarak onaylayabilirler. Bunu yaparken tek koşulları bunların Kur'an'a, daha doğru ifade ile ayetlere kendi verdikleri anlamlara uygun olmasıdır. Yani tek ölçü, Kur'an'dan anladıkları şeydir.

Kur'an'ı anlamada kendilerini o kadar merkeze alırlar ki peygamber de dâhil tarih boyunca kimsenin anlamadığı şeyleri kendilerinin birdenbire anlayıverdiğini bile öne sürebilirler. Oysa bu iddia Kur'an'ın kendini apaçık ve anlaşılır bir kitap olarak tanımlamasıyla net bir şekilde çelişir. İlk muhatapların bile anlayamadığı yönlerin olduğu bir kitap nasıl apaçık olabilir!

Diğer taraftan Kur'an yoruma acık bir kitaptır, ilk muhataplarca anlaşılan anlamın ne olduğunu tam olarak tespit etmenin imkânları sınırlıdır. Kur'an/Mushaf, itirazsız herkesin onaylayacağı ve farklı yorumlara imkân vermeyen objektif anlamlar vermediğine göre, Kur'an'ı yorumlamanın yolu bir esasa veya usule uygun olarak bunu yapmaktır. Kur'ancılar tarihte yorum ve tefsir yapılırken uyulan usulü reddettiklerine göre ayetlere anlam verirken neyi esas almaktadırlar? Usulleri nedir?

Bu soru önemlidir. Çünkü tarih boyunca esas alınan rivayetleri, tarihsel verileri dikkate almayıp reddediyorsunuz, diğer taraftan ayetler bize itirazı kabil olmayan anlamlar da sunmuyor, bu durumda ayetlere verilen anlam ne esas alınarak verilmektedir?

Kur'ancıların esas aldığı iki şey var. Birincisi modern algı, düşünce, kabul ve esaslar; ikincisi ise bu modern durumlara uyan anlamları çıkartmak için kullanılan dilin yani Arapçanın istismar edilmesi, daha açık bir ifade ile Arapça sözlüklerin verdiği çok sayıda anlamın keyfi bir şekilde ve hiçbir usule riayet etmeksizin kullanılması...

Yani Kur'ancılar ayetleri modern algı ve kabullere göre yorumlamak için sözlüklerde kelimelere verilen ilgili ilgisiz tüm anlamları tüketirler. Kur'an'ın doğduğu ve tefsir edildiği on beş asra yakın süreçteki tüm yorum ve yaklaşımlara ve onların uyduğu usule karsı sonuna kadar direnirlerken, modern algıları sorgusuz bir şekilde onaylayıp Kur'an'ı buna uydurmaya çalışırlar. Kur'ancılık tamamen modernisttir ve tüm hedefi ayetleri modern değerlere uygun hale getirmektir. Kur'ancıların ayetlere verdikleri herhangi bir anlamın modern değerler ve modern bilimle çelişmesi mümkün değildir.

Bu ise Kur'ancıları apolojist yapar. Çağa karşı mahcupturlar ve bu mahcubiyeti gidermek için İslam'ı savunmaya, çağa ve modern bilime ne kadar uygun olduğunu göstermeye, uymayan yönlerini ayıklamaya girişirler ve onu cici, barışçıl, insancıl, eşitlikçi, insan haklarına saygılı, tarihte üzerine yapışmış tüm yüklerden arındırılmış bir dine dönüştürmeye çalışırlar.

Ayetleri bu çağa uygun şekilde eğip bükmek için sözlüklerdeki farklı anlamları kullanarak inanılmaz ilişkiler kurarlar ve bunun için acayip bir efor sarf ederler. Arap dilinin gramer kurallarını hiçe saymaktan çekinmezler, yeter ki uydurmaya çalıştıkları anlama delalet edecek bir ilişki kurmuş olsunlar...

İşte kur'ancılığın sefaleti buradan gelir. Modern değerler karşısında mahcubiyet duydukları İslam'ı temize çıkartmak

için usul musül tanımadan, Arapçayı da Kur'an ayetlerini de ezip geçerler, presleyip şeklini değiştirirler, eğip bükerler ne yapıp edip onu çağın algısına ve bilimine uygun hale getirirler ve bundan dolayı da en ufak bir utanmaları, sıkılmaları yoktur.

Bu yüzden sefil bir durumdur bu. Ezik bir psikolojinin daha acık ifade ile miras aldıkları inançla yüzleşmekten duydukları korku nedeniyle, imanlarını korumak için içine düştükleri sefaletin dışa vurumudur. Modern değerler ile inanç arasında asılı kalmanın çırpınışlarıdır. ***2 Ekim 2020***

MUHAMMED'İN BİLGİ YETERSİZLİĞİNİN KUR'AN'A YANSIMALARI

Haram aylarla ilgili ayetlerde görülen pek dikkat edilmeyen bir ayrıntı, Hz. Muhammed'in bazı konulardaki bilgi yetersizliğinin ayetlerin şekillenmesinde ne kadar çok rol oynadığını gösteriyor.

Ayette diyor ki: "Doğrusu Allah'a göre ayların sayısı, Allah'ın gökleri ve yeri yarattığı günkü yazısına uygun olarak on ikidir..." (Tevbe 36)

Oysa ayların sayısı Allah'ın gökleri ve yeri yarattığı günkü yazısıyla birlikte değil, eski Sümerler, Akadlar ve Mısırlıların belirlemesinden veya Antik Roma döneminde dört aydan 12 aya çıkartılmasından beri 12'dir. Julius Sezar'a gelene kadar Romalılar bir yılı dört ay kabul ederlerdi. Ancak Sezar döneminde bu yetersiz görüldü ve ayların sayısı 12'ye çıkartıldı. Sezar'ın doğduğu aya da July (julius) ismi verildi. Yani ayların 12 olmasına Allah değil, insanlar karar verdi.

Medeniyetlerin merkezi kutuplar olsaydı, aylarca güneşin batmadığı veya doğmadığı bir dünyada ayların sayısı 12 mi olurdu? Gün diye bir kavram olur muydu?

Aylar isimlerini farklı dillerde tanrı isimlerinden, kral adlarından veya o ayın içinde bulunduğu mevsimsel özelliklerden almıştır. Etkileşim içindeki dillerde ay isimleri arasında benzerlikler göze çarpar. Yani aylara isimlerini Allah değil insanlar vermiştir. Üstelik bunların bir kısmı tek tanrı inancına uymayan mitolojik isimlendirmelerdir. Müslümanlar her temmuz dediklerinde mitolojik bir tanrının adını zikrediyorlar mesela. Cübbeli bile öyle.

İşin daha ilginci, bilim bize diyor ki, dünya oluştuğunda kendi etrafında dönme hızı daha yüksekti. Bu hız gittikçe düşmektedir. Yani dünya yavaşlıyor. Diğer taraftan dünya her yıl güneşten bir miktar uzaklaşıyor.

Mesela bundan yaklaşık bir buçuk milyar yıl önce dünya daha hızlı döndüğü için bir gün 24 saat değil 17-18 saatti. Belki de bir milyar yıl sonra, -eğer dünya diye bir şey kalırsa- bir gün 30-35 saat olacak.

Dünyanın uzun oluşum, gelişim ve yaşlanma süreci dikkate alındığında bir yılın 12 ay veya bir ayın 30-31 gün olması anlamını yitiriyor. Dünyanın Güneş'ten gittikçe uzaklaştığını da hesaba kattığımızda üç-beş bin yıllık medeniyet tarihinde yapılan hesaplarla koyulan ölçüler hepten anlamsızlaşıyor.

Mesela bir buçuk milyar yıl önce yaşasaydık, ayları 12 olarak sabit tutmak istersek bir aya düşen gün sayısını artırmamız gerekirdi. O zaman bir ay 43-44 güne çıkar emekliler aybaşını mümkün değil getiremezlerdi. Aksi durumu yani bir aya düşen gün sayısını sabit tutmak istersek ay sayısını artırmak zorunda kalırdık. O zaman bir yıldaki ay sayısı 16-17'ye çıkardı. Patronlar bu durumdan hiç hoşnut olmazdı.

Yine eğer insanoğlunun bir-iki milyar daha neslini sürdürebileceğini farz edersek günlerin 30-35 saat gibi yaşadığımız zamana nispetle oldukça uzun olması nedeniyle mevcut takvim sistemi pratikliğini yitirecek ve insanlar başka sistemler üreteceklerdir.

Yani ayette ifade edildiği gibi, Allah'ın yeri ve göğü yarattığı günden beri ayların sayısını hep 12, bir aya düşen gün

sayısını 28-31 olarak sabit tutan bir sistemle sürdürmek pek mümkün görünmüyor. Nitekim Romalıların hesabı uymadığı için ayları dörtten on ikiye çıkartarak sistemi değiştirmişler. Arapların hesapları da uymamış olacak ki nesi denilen bir uygulama ile kullandıkları takvimde sürekli ayarlamalar yapmışlardır. Bunlar takvim sisteminde sosyal veya iktisadi belirlenimlerin bile ne kadar önemli olduğunu göstermektedir.

Kullandığımız zaman ayarlarında belli aralıklarla düzeltmeler yapılıyor. Bunlar küçük ölçekli olduğu için hissetmiyoruz ama milyon ya da milyar yıllık değişimlerde ayarlamalar saniyelere değil günlere veya aylara karşılık geliyor/gelecek. Ama ben kendi kısa ömrümde bile, kullandığımız takvim ölçüleri ile gerçek mevsimsellik arasında kaymalar olduğunu hissedebiliyorum. Mevsimler değişiyor dediğimiz şey bundan başka bir şey değil.

Yukarıdaki ayetin iniş sebebi haram aylar ile ilgilidir. Cahiliye Arapları haram aylarda savaş yapabilmek veya mevsimsel ticari avantajlardan yararlanmak amacıyla hac zamanını belli tarihe sabitliyorlar ve bunun için de seneye ay veya gün ekliyorlardı. Bu ise yılın uzamasına 12 ayın 13 aya çıkmasına yol açıyordu. Böyle bir uygulamanın din açısından oluşturduğu sorunu tam olarak anlamış değilim ama Hz. Muhammed bu ayeti va'z ederken yılın 12 ay olmasının dünyanın yaratıldığı günden beri sabit Allah tarafından belirlenmiş bir sistem veya ilahi bir yasa olduğunu zannetmiş veya bunu Allah'ın yasası gibi dikte ederek kabul edilmesini zorunlu hale getirmiştir. Nitekim devamındaki ayette nesi yapanları küfür işlemekle suçlamıştır.

Hz. Muhammed seneyi ilk defa 12 ay olarak belirleyenlerin -ki bunu 24, 15 veya 9 ay olarak da belirleyebilirlerdi, bu tamamen o an muhtelif sebeplerle böylesi onlara daha iyi geldiği için aldıkları bir karardı- Sümerler, Mısırlılar veya Romalılar olduğunu bilseydi bu işe tanrısal bir anlam katar mıydı? Arapların ayları hilalin evrelerine göre belirledikleri dikkate alındığında, ayın dönüşüne göre yılın aylarını belirlemeye kalktığımızda bir yılın 12 değil 13 ay olması gerektiğini

Hz. Muhammed biliyor muydu? Matematiğinin biraz zayıf olduğunu miras ayetlerinden biliyorum.

Bilim/bilgi seviyeniz dininizi de belirliyor. Tarihte bu hep böyle olmuş. Günümüzde iş biraz ters işliyor, dini bilime uydurmaya çalışıyorlar. ***4 Ekim 2020***

KARANLIK DENİZLER, KARANLIK KUR'ANCILIK

Kur'ancı arkadaşların Kur'an'ın mucizevi bir kitap olduğu, bilimsel mucizeler içerdiği ve indiği dönemde kimsenin bilmesinin veya dile getirmesinin mümkün olmadığı şeylerden bahsettiğine dair iddialarını kanıtlamak için sık sık öne sürdükleri ayetlerden birisi karanlık denizler ile ilgilidir.

Ayet şu şekilde: "Yahut (o kâfirlerin duygu, düşünce ve davranışları) engin bir denizdeki yoğun karanlıklar gibidir; (öyle bir deniz) ki, onu dalga üstüne dalga kaplıyor; üstünde de bulut... Birbiri üstüne karanlıklar... İnsan, elini çıkarıp uzatsa, neredeyse onu dahi göremez. Bir kimseye Allah nur vermemişse, artık o kimsenin aydınlıktan nasibi yoktur." (24/40 Diyanet Vakfı meali)

Ayette geçen "bahrin lücciyin" ifadesi "derin deniz" anlamındadır. Diyanet vakfı buna "engin deniz" anlamı vermiş. Bence isabetli bir tercüme, bu yüzden bu meali naklettim. "Açık deniz" de denebilir. Çünkü kıyılara yakın denizler, istisnası olmakla birlikte, nispeten daha sığdır ve gemiyle denize açıldıkça denizin derinleştiği herkesin kolayca gözlemleyebileceği bir fenomendir. Bu yüzden engin/açık denizler derin deniz olarak isimlendirilir. Sözlükler bu ifadeye "büyük deniz" anlamı da vermektedirler, yani derinliği ve genişliği idrak edilemeyecek kadar büyük bir deniz…

Kur'ancı arkadaşların iddiasına göre ayette derin denizlerin karanlık olarak nitelenmesi, o dönemdeki insanların bilemeyeceği bir şeydir. Çünkü insanlar teknolojik gelişmelerle

birlikte derin denizlerin diplerine inmeyi başardıklarında oraların karanlık olduğunu keşfettiler. Daha önce bunu bilmiyorlardı, bilmeleri de mümkün değildi. Çünkü insanlar serbest dalışla ancak 100-120 metreye kadar dalabilmektedir, oysa güneş ışıkları 200 metreye kadar etkindir ve 1000 metreye kadar ulaşabilmektedir. Ondan sonrası zifiri karanlıktır. Dolayısıyla Kur'an'da derin denizlerin karanlık olarak nitelenmesi büyük bir mucizedir ve Kur'an'ın ilahi bir kitap olduğunun delilidir.

Bu iddiada yapılan hataları şöyle sıralayabilirim:

1-Derin denizler karanlık olarak nitelenirken bilimsel anlamda bir bilgi verildiği zannedilmektedir.

2-Derin denizlerin karanlık olarak nitelendirilmesinin sanki "The National Ocean Service America's Coastal & Ocean Agency"nin sitesinde okyanusların derinliklerindeki karanlıklar hakkında, hangi derinlikte ne kadar ışığın bulunduğu, zifiri karanlığın nerede başladığı gibi verilen bilgilerin tümünü içeren bir ifade olduğu izlenimi verilmektedir.

3-Kur'ancılar, derin denizlerin karanlık olduğuna dair fenomenin sanki oşinografi tarafından ancak teknolojideki gelişmelerle birdenbire bulunan, deniz bilimi açısından son derece önemli büyük bir keşif olduğuna dair bir izlenim uyandırmaktadırlar.

4- O dönemde yaşayan insanların derin denizlerin karanlık olduğunu gözlem yoluyla, dilsel veya edebi bir ifade, bir teşbih, bir nitelendirme olarak kullanamayacağı farz edilmektedir. Asla böyle bir şey yapmış olamazlar. Yani bu kelimeyi edebi bir ifade olarak kullanmış olmaları mümkün değildir.

5- Derin denizlerin karanlık olarak nitelenmesinin sadece denizin dibinin karanlık olmasına işaret ettiği izlenimi uyandırılmakta ve hatta aksini gösteren dalgalarla ilgili ifadeler aşırı bir yorumla deniz altındaki dalgalara yorularak iş kurtarılmaya çalışılmaktadır.

Ayetle amaçlanan nedir, bilimsel bir bilgi vermek mi? Hayır! Bir önceki ayetten başlamak üzere kâfirlerin amelleri tasvir edilmektedir. Bir önceki ayette onların amelleri çöldeki seraba benzetilirken, bu ayette de açık denizlerde fırtınalı bir günde oluşan karanlığa benzetilmektedir. Yani amaç bilimsel anlamda bir bilgi vermek değil, tamamen ahlak ve inançla ilgili olarak iman-küfür karşılaştırması yapmak ve kâfirlerin yapıp ettiklerinin çölde serap görmek gibi bir yanılsama, açık denizlerde çıkan bir fırtınada oluşan bir karanlık gibi nurdan uzak olduğunu göstermektir. Yani ayet insanların 15 asır sonra keşfedeceği gizli bir bilgiyi vermiyor, inançla ilgili bir durum için bir tasvir yapıyor.

Peki, ayetteki tek bir ifadenin, yani derin denizlerin karanlık olduğuna dair ifadenin, bugün özel bir teknoloji ile elde edilen diğer bilgileri içerdiğini, tümüyle ona karşılık geldiğini çıkartmak mümkün müdür? Bunu ancak zorlama bir yorum ve hatta ayeti sündürerek, içeriğine içermediği bir yükü yükleyerek yapabilirsiniz. Kur'ancıların yaptığı şey de budur. Bir kelimeden bir teori, alakasız bir anlamdan bir keşif, şapkadan tavşan çıkartabilirler. Bu konuda olağanüstü bir efor sarf ettiklerini itiraf etmem gerekiyor. Tabii ki sadece zekâlarına yazık ediyorlar.

Üçüncü maddenin değerlendirilmesine gelince, sanki insanlar bu keşif yapılana kadar, denizlerin karanlık olduğunu hiç bilmiyorlardı, hatta onu aydınlık zannediyorlardı, ancak denizlerin dibine inince birdenbire onun karanlık olduğunu keşfediverdiler. Öyle midir, hayır! Oşinografinin Fizik biliminden de yardım alarak yaptığı iş, denizlerin karanlık olduğunu keşfetmek değil, bilinen bir olguyu açıklamak, detaylandırmak, bunun nedenlerini ortaya koymaktır. Deniz ve okyanus dipleriyle ilgili yüzyıllar boyunca yapılan en önemli keşifler listesine bakarsanız, derin denizlerin karanlık olduğunun keşfedildiğine dair tek bir madde bulamazsınız.

Diğer yandan Kur'ancıların bu konudaki en önemli yanılgılarından birisi de o dönemdeki insanların derin denizlerin, gözlem yoluyla karanlık olduğunu fark edemeyip bu nitele-

meyi yapamayacağını iddia etmesidir. Yapamazlar mı, tabii ki bunu kolaylıkla yapabilirler. Gemiye binip denize açılan bir insan derin bölgelere gelip denizin dibine baktığında bir şey göremediği için onu kolayca karanlık olarak ifadelendirebilir ve bunu isterse edebi anlatımda, mecazlarda kullanabilir. Ayrıca hiçbir alet kullanmadan denizin 100 metre kadar altına daldığında, altta gördüğü denizin gittikçe karanlıklaştığını kolayca gözlemleyebilir. O dönemde insanların inci mercan çıkartmak için denizlere dalabildiklerini unutmayalım. Belki de bugün dalınandan bile daha derinlere dalabiliyorlardı. Dibini göremediği denizi insanın karanlık olarak nitelemesinden daha sıradan bir şey olamaz.

Burada daha ilginç bir aktarım yapacağım. Peygamberden yüzlerce yıl önce derin denizler karanlık olarak ifadelendirilmiştir.

"Derin suların duygusuz ve karanlık olduğu denize yol budur" (Apollonius Rhodius, Argonautica, 4. kitap m.ö. 3. yüzyıl)

"Samos ve Rocky İmbrus arasındaki karanlık denize daldı" (Homeros ve İlyada, 24. kitap m.ö. 7 veya 8. yüzyıl)

Milattan yüzyıllar önce yaşayan insanlar bile derin denizleri karanlık olarak nitelendirebilmiş ise, Peygamber neden nitelendirmiş olmasın? Eminim kadim belgeler iyice taranırsa buna benzer çok sayıda ifade bulunabilir ancak buna gerek bile yok, çünkü derin bir denize bakan insanın onu karanlık olarak niteleyebileceğini sağduyu ile bile anlayabiliriz. İddia sahipleri hâlâ bu mümkün değil bunu söyleyemezdik diyorlarsa ben de onlara, kusura bakmayın, o insanlar çok eski çağlarda yaşıyor olabilirler ama bu onların sizin gibi bunu söyleyemeyecek kadar zekâ yoksunu oldukları anlamına gelmez derim.

Son maddenin değerlendirilmesi önemli çünkü aslında buradaki karanlık denizin dibindeki değil yüzeyindeki karanlığa işaret etmektedir. Tabii ki yüzey kadar dikey yönde derinlik anlamındaki karanlığa işaret ediyor olduğunu kabul

etsek bile, bu asla denizin dibinin karanlık olmasının o günkü insanlar tarafından bilinmediği anlamına gelmez. Çünkü yukarıdan beri, bunun bilinebileceğine dair çok sayıda argüman sıraladım. Diyanet vakfı mealde derin deniz anlamındaki "bahrin lücciyin" ifadesine güzel bir anlam vermiş ve "engin bir deniz" demiş. Biz buna açık deniz de diyebiliriz. Yani gemilerle yolculuk yaparken kıyıdan oldukça uzak noktalarda bulunduğumuz geniş ve derin denizler... Genel olarak denizler kıyıdan uzaklaştıkça derinleştiğine göre engin/açık denizlerin kıyıdan uzak yerleri de normal olarak derindir. Bu yüzden "engin/açık deniz" ile "derindenizi" birbirinin yerine kullanmakta bir sıkıntı yoktur. Engin deniz denizin genişliğine, derin deniz ise denizlerin derinliğine işaret eder. Birisi "engin denizlere açıldım" dediğinde de "derin denizlere açıldım" dediğinde de aynı şeyi anlarız. İkinci cümleden denizin dibine inip açılmayı anlamayız. Ayetteki ifadeyi bu mantıkla yorumlamak için kesinlikle daha çok sebep veya işaret vardır. Ayet kâfirlerin ameli derin denizdeki karanlık gibidir, dedikten sonra bunu açıklamaya girişir. Onu dalga üstüne dalga kaplıyor; üstünde de bulut... Birbiri üstüne karanlıklar. Burada tamamen deniz yüzeyindeki hareketlerden, dalga üstüne dalgaları üreten bir fırtınadan ve gökyüzündeki bulutlardan bahsediyor. Kur'ancılar bu dalgaları izah etmekte zorluk çektikleri için deniz içinde oluşan dalgalara yormuşlardır. Bu mümkün değildir. Çünkü diyelim ki denizin en dibindeki karanlık varsa onun üstüne deniz içindeki dalgalar gelmekte, sıralamada birden bulutlara atlanmakta ve deniz yüzeyinde oluşan ve insanları asıl korkutan dalgalar atlanılmaktadır.

Oysa burada dikkat çekilen asıl tablo, açık denizlerde fırtınaya yakalanan bir geminin dalgalar arasında boğuşma sahnesidir. Gemideki insan her taraftan üst üste kapaklanan dalgalar arasında gökyüzünü kaplayan bulutların arasında karanlıklar içinde kalmıştır. Elini uzatsa elini dahi göremeyecek kadar karanlıktır her taraf. Denizin dibindeki karanlıktan bahsediliyorsa, o günkü bir insan için denizin dibine inip elini uzatsa göremeyeceğini söylemek absürt bir örnektir.

Çölde yaşayan bir Arap için denizle ilgili bu örnek neden verilmiş, burada derin bir hikmet yok mu, Çöl Araplarının denizin karanlık olduğunu bilmesi mümkün müdür, diye sorulabilir. Oysa birazcık Coğrafya bilgisine sahip olan bu soruyu sormaz. Araplar çöl insanlarıydılar ama denizden uzak ve deniz hakkında bilgileri olmayan insanlar değildiler. Deniz yolculuklarını da iyi biliyorlardı. Mekke ile Kızıldeniz kıyısındaki bir sahil şehri olan Cidde arasındaki uçuş mesafesi sadece 80 küsur km'dir. Risalet'ten önce, Hz. Muhammed'in bir anlaşmazlıkta hakem olarak seçildiği, Kâbe'nin tadilatı sırasında Arapların malzeme olarak bir denizin enkazından kalan keresteleri kullandıklarını hatırlatmam sanırım Arapların deniz konusunda hiç de cahil insanlar olmadıklarını gösterecektir. Bu nedenle, Kur'an'da denizden, gemilerden, deniz ürünlerinden, inci ve mercandan bol miktarda örnekler verilmektedir.

Arapların denizi bilme konusunda bir sorunları yoktu ama sanırım Kızıldeniz'in hırçın bir deniz olmasından dolayı denizden çokça korkmaktadırlar. Bazı ayetlerde buna açık işaretler vardır. Bu örnek de bu nedenle bilinçli olarak seçilmiştir. Arapların o korkusu kullanılarak daha fazla dehşete düşmeleri sağlanmaktadır. Belki iman ederler, değil mi?

Sonuç olarak, ayeti ister benim anladığım gibi anlayalım, isterse Kur'ancı arkadaşların dediği gibi karanlık ifadesinin derinlerdeki karanlık anlamına geldiğini kabul edelim, bunlar asla o günkü Arapların denizi karanlık olarak ifade edemeyecekleri, bunu dillendiremeyecekleri anlamına gelmez.

Bu arkadaşlar ve benzerleri bu ve benzeri iddiaları sadece bugün dillendirmiyorlar. Google'da küçük bir arama yaparsanız bunları ilk dile getirenlerin Harun Hoca ve müritleri, Fethullah Gülen çevresi, Sızıntı ve Zafer gibi dergiler olduğunu görürsünüz. Senaryo çekimlerle yabancı kişilere para vererek hidayet dizileri çekip yayınlayan Samanyolu TV, Kaptan Cousteaou, Antony Quinn gibi tanınmış kişilerin Müslüman olduğuna dair yalan haberler yapan gazeteler, kendine harem kurup TV ekranlarında onlarla dans eden kişilerin Kur'an

ayetlerine dair bu yamultmaları normaldir. Ama bugünkü arkadaşlar hâlâ bu çizginin saçma sapan söylemlerine sahip çıkıyorlarsa, benim aklıma engin denizler kadar derin ve karanlık komplo teorileri geliyor. Sızıntı Kur'ancılığa mı dönüştü demekten kendimi alamıyorum. Bir de bunları TV ekranlarından, YouTube kanallarından, kitaplarından dillendirip duranların çoğunun o çevrelerden gelmiş olması şüphemi daha da artırıyor. ***6 Ekim 2020***

ŞİRK BÜYÜK BİR ZULÜM MÜDÜR?

Kur'an "Şirk büyük bir zulümdür." (Lokman 13) ve "Zulüm yapanlardan yana olmayın/onlara meyletmeyin." (Hud 113) gibi ayetlerle zulüm kelimesini doğrudan inanca bağlamakta, Allah'a şirk koşmayı büyük bir zulüm, müşriklerin tümünü de zalim olarak nitelemektedir.

Bunun ne kadar büyük bir genelleme ve son derece haksız bir itham olduğu oldukça açıktır. Çünkü İslam inancını benimsemedikleri ve farklı bir inanca mensup oldukları için müşrikler olarak nitelenenlerin tümü zalim olmadıkları gibi Allah'a inanan ve O'na şirk koşmayanların tümü de adil değildir. Her iki kesimde de zalimler de adiller ve merhametliler de bulunabilir. Bu şekilde bir genelleme ile zulüm kelimesi anlamından saptırılmıştır.

Allah bu ifadelerle doğru mu söylemektedir? Allah'a yanılgı ve saptırma izafe edilemeyeceğine göre bu sözlerin Allah sözü olduğunu söyleyenler büyük bir hataya imza atmışlardır. Bundaki asıl amaç ise İslam'a inananlarla bu inanca karşı çıkanların arasını açmaktır. Müslümanlar arasında kapalı devre bir kontrol sistemi kurarak, diğerlerinden etkilenmelerini engellemektir. Bunu da zalimlere meyletmeyin diyerek açıkça ifade etmektedir.

Birisi sadakallahulazim mi dedi? ***10 Ekim 2020***

(Önceki yazıyı tekmil)

Zulüm inanç ilişkisi ile ilgili paylaşımıma gelen, hayır senin dediğin gibi değil şeklindeki yorumlardan çoğunluğun tevhit inancına mensup olanların da zulmedebileceğini, diğer taraftan müşrik de olsa bir insanın adil olabileceğini onayladığını görüyorum. Buna sevindim. Sayemde bu konuda zulümden kurtulup aydınlandınız.

Şaka bir yana zulüm kelimesini iddia edildiği gibi salt karanlık anlamında kabul etsek bile, şirki zulüm tevhidi ise nur veya aydınlık olarak nitelendirmek ancak sübjektif bir yargı olabilir. Yani kişi şirk koşmayı kendi açısından karanlık bir inanç olarak niteleyebilir, tevhidi onaylayınca birdenbire aydınlanmış ve ışığı bulmuş gibi hissedebilir. Sübjektif yargıların hakikatin mutlak ifadeleri olduğunu iddia etmek ise safsatadır.

Oysa Kur'an şirki -iddia edildiği şekilde- karanlık zımnen de tevhidi aydınlık olarak betimleyince bu sübjektif yargı veya hissi objektif bir hakikat gibi dayatarak bu mugalataya imza atmaktadır.

Oysa işin gerçeği tek tanrıya inanmakla politeist veya pagan inançlara sahip olmak arasında mahiyet farkı değil, derece veya öncelik sonralık farkı vardır. Dinsel anlamda bir inanç sadece bir inançtır, aralarında özsel bir fark yoktur. Bu inançları zaten hazır bulursunuz, sonra da kendinizi ikna etmek, şüphelerinizi gidermek ve inançlarınızı savunmak için bazı rasyonel argümanlar bulmaya çalışırsınız. Hiç kimse henüz hiçbir şeyi kabul etmemişken inancı karsısına koyup argümanları tartarak, destekleyen argümanlar ağır bastığı için inanmaya başlamadı. Hepiniz anadan doğma inananlarsınız. Ben de öyleydim. Hepimiz inançları miras aldık. Kimse bu inancı bulup da aydınlanmadı. Kanımızda alyuvardan çok inanç var. İnanan hayvanlarız.

Oysa asıl aydınlık veya aydınlanma tüm inançları karşına alıp objektif bir şekilde onlarla yüzleşmek, körü körüne inanca sıkı sıkıya bağlılıktan kurtulmak ve özgür bir zihinle bir

birey olarak kendi kararını vermektir. Bunu bir dene bakalım inanç minanç kalacak mı! Babaanneden kalma inançları koruma güdüsüyle yaptığın zihinsel cambazlıkları sen aydınlanma mı zannediyorsun! Dediğimi yapmayı bir dene önce!

İnançların insan mahsulü ve tarihin o derin ve kadim zamanlarında o günkü yer demir gök bakır zorunluluklarına bir cevap olarak çıkmış ve biyolojik evrimsel sürecin bir yan ürünü olduğunu kavradığınızda ve putperestin de, muvahhidin de bir futbol fanatiğinin de inanırken beyninin benzer şekilde çalıştığını, benzer kognitif süreçlerden geçtiğini öğrendiğinizde işte o gün gerçek ışığı bulmuş, aydınlanmış, karanlıktan çıkmış, körü körüne inançlardan kurtulmuş, kısacası zulümden sıyrılıp nura kavuşmuş olursunuz.

Tevhit, şirk fark etmez tüm İnançlar zulümdür, karanlıktır, inançları esas almayan düşünce ise nurdur, ışıktır, aydınlıktır. İnançlar karartır, düşünce aydınlatır. ***11 Ekim 2020***

MÜŞRİKLER MUCİZE TALEP ETMEKTE HAKLIDIR

Hz. Muhammed'in peygamberlik iddiasına karşı muhataplarının mucizeler veya inkârı mümkün olmayacak olağanüstü deliller talep etmeleri gayet haklı ve yerindedir. Çünkü Allah'tan vahiy almak gibi sıra dışı bir iddiada bulunduğunuzda, insanlar bu sıra dışı iddianın sıra dışı kanıtını görmek isteyeceklerdir. İrrasyonel iddialar ancak olağanüstü mucizeler gibi irrasyonel delillerle ispatlanabilir. İrrasyonel iddianın irrasyonel kanıtı olur.

Üstelik vahiy diye insanlara sunduğunuz diskuru kanıtlamak için sürekli geçmiş peygamberlere, geçmiş peygamberlerin gösterdikleri mucizelere, geçmiş kavimlerin peygamberlerini inkâr ettikleri için nasıl helak edilip yok edildiklerine atıf yaparsanız, bu hakkı muhataplarınıza iyice vermiş olursunuz. Mucize istemekte sonuna kadar haklılar. Geçmişteki

peygamberler mucize ile desteklendiğine göre, buyur sen de mucizeni göster demelerinden daha normal ne olabilir!

Muhtemelen Hz. Muhammed de bu tarz bir mucize arzu ve talebi içinde olmuş ki, olağanüstü bir delil göstermeyi göğe merdiven dayamayı istercesine veya yerin altında tüneller kazarcasına bir çaresizlik psikolojisi içinde beklemeye koyulmuş. Sonunda bunun mümkün olmadığını veya olamayacağını anlayınca "mucize gelse de inanmayacaklar, geçmiş kavimlere mucizeler gösterildiği halde inanmamışlardı" gibi bir avuntunun arkasına sığınarak muhataplarının eleştiri ve taleplerini savuşturmaya ve taraftarlarını civarında tutmaya çalışmıştır.

Ancak ilginç olan şey şudur, Hz. Muhammed'den sonra gelenler bunu yeterli bulmamışlar ki onun adına birçok mucize uydurmuşlar. Diğer dinlerde peygamberler adına uydurulmuş ne kadar mucize, kıssa, hikâye, esatir varsa benzerlerini kendi peygamberlerine de atfetmişler. Kur'an'ın satır aralarında mucize gösterememenin çaresizliğini fark edersiniz ve bu çaresizliği sindiremeyen sonrakiler, bu boşluğu uyduruk rivayetlerle doldurmuşlardır. En rasyonel olanları da, yani kelamcılar, kitabın bizzat kendisini mucize ilan ederek, vahiy metnini ayet/mucize yaparak, taklit edilemez olağan üstü bir kitap ilan ederek bunu yapmaya çalışmıştır. Bambaşka bir amaçla ifade edilmiş olan bir benzerini getirme ayetlerini, metin olarak benzerini getirme tarzında meydan okumaya dönüştürmüşlerdir.

Hz. Muhammed üç konuda kendisini bağlayıp sonra da bunun çaresizliği altında ezilmiştir:

Birincisi bu mucize meselesidir. Ehli Kitap'tan işittiği veya halk arasında anlatılagelen kıssaları aparıp Allah'ın ayetleri olarak duyururken bunlarda geçen peygamberlerin mucizelerinden ister istemez bahsetmiş, madem sen de peygambersin diğerleri gibi sen de göster şu mucizelerini denilince göstememiş ve göstersem de zaten inanmayacaksınız, geçmiştekiler de inanmamıştı diyerek işi toparlamaya çalışmıştır.

İkincisi, eğer iman etmezseniz azap gelecek demiş ve geçmiş kavimlerden bol bol azap ve helak örnekleri vermiştir. Öyle bir hava estirmiştir ki, sanki azap hemen Ebu Kubeys dağının arkasında bekliyor! Ama çok az insan iman ettiği halde bu azap bir türlü gelmemiş ve daha geç inen ayetlerde bu yakın azap ahiret azabıyla mecburen yer değiştirmiştir. Sonrakiler de helakin gelmemesini Muhammed'in merhametine yoran rivayetler uydurmuşlardır.

Üçüncüsü de, Bedir savaşının ardından Allah'ın destek ve yardımı sayesinde sürekli galip geleceğine dair bir zanna kapılmış ve etrafındakilere bunu empoze etmiştir. İlgili ayetlere bakın bunu net olarak görürsünüz. Ancak Uhud Savaşı'nda alınan mağlubiyetle şaşkına dönmüşlerdir. İster istemez, Allah niye bize yardım etmedi itirazları yükselmeye başlamış olacak ki, bir suçlu aranmış ve dünyevi arzularla yerlerini terk eden Müslümanlar günah keçisi ilan edilmiştir. Oysa asıl neden Mekkelilerin ellerindeki atlı birliğin ezici üstünlüğü idi. Savaş için beslenen atlara yapılan vurgu bu yüzden olsa gerek.

Sözün özü, Hz. Muhammed irrasyonel iddialarına karşı muhataplarının irrasyonel delil taleplerini karşılayamamış, bazı beklentileri, vaatleri, tehditleri ve estirdiği havanın arkası gelmeyince, bahane, mazeret ve basit nedenlerin arkasına sığınarak veya söylem değiştirerek işi kurtarmaya çalışmıştır.

Son bir ilave: Geçmiş kavimlere mucize gönderilmesi ve onların bu mucizelere rağmen inanmamış olması da sadece dinin perspektifinden üretilmiş bir kurgudur. ***17 Ekim 2020***

TEKFİR ÜZERİNE...

Daha önce birkaç kere yazdım. Ama koca koca adamların hâlâ aynı şeyi yaptıklarını görmeye devam ettiğim için tekrar yazacağım.

Düşüncelerin konuştuğu bir tartışmada konu inanç bile olsa eğer masaya tekfir kozu sürülüyorsa öne süren açısından bu, söyleyecek sözünün kalmaması anlamına gelir. Bundan sonra sıra tehdide ve şiddete gelmiş demektir.

Nitekim Fransa'da birkaç gün önce insan özgürlükleri konusundaki bir derste Charlie Hebdo örneğini verdiği için bir öğretmen 18 yaşındaki bir Çeçen tarafından başı kesilerek katledildi. Söyleyecek sözü olmayanlar kendilerini ancak şiddet ve vahşilikle ifade edebiliyorlar çünkü.

Düşünsel bir tartışmada tekfirin yeri olamaz. Çünkü karşındakini tekfir etmek çaresizliğin, muhatabına cevap verememenin, acziyetin kabulüdür.

Tekfir etmek, seni bir insan olarak tanımıyoruz; senin bu toplumda yerin yok; insan bile kabul etmediğimiz için hakkın, hukukun, malın, canın, namusun koruma altında değil, sonun geldi, yeryüzünde ayak basacak yerin yok anlamına gelir. Bakın İslam hukukuna bunun tam da böyle olduğunu görürsünüz.

Tekfir etmek, hakkın mutlak sahibi benim, sen ne söylesen boş, bin dereden su getirsen doğru sende olamaz; inandığıma inanmıyorsan, düşündüğüm gibi düşünmüyorsan asla haklı olamazsın, haktan yana olamazsın, inandığın ve düşündüğünle hakkı gölgeliyorsun, engelliyorsun, örtüyorsun demektir.

Peki, bunu yapanların hakikati kendi inhisarlarına alma hakları var mı?

Mutlaklık iddiasından daha tehlikeli bir şey olabilir mi?

Hakikati inhisar ettiğinize inandığınızda hakikat adına bir adım daha atmak, ilerleme sağlamak mümkün olabilir mi?

Hakikat arayışına ihtiyaç kalır mı?

Bütün şiddetin kaynağı hakikatin sahibi olduğuna inanmaktan geçmiyor mu?

Hakikat kimsenin tekelinde olmadığına göre kimin hakikati örttüğüne veya kâfir olduğuna karar verme hakkına sahip olabilir misiniz?

Bu durumda tekfir etmek veya karşındakini hakikati örtmekle suçlamak büyük bir haksızlık değilse nedir?

Kâfir dine inanan Müslümanın/müminin zıttı değildir. Bir dine inanarak da hakikati örtebilirsiniz. Kur'an bu kelimeyi bükerek bu anlamı vermiş ve asıl anlamından saptırmıştır. Kâfir hakikatin üstünü örten demekse ve hakikat de kimsenin tekelinde olamayacağına göre insanların birbirini tekfir etmeye de hakkı olamaz

Sadece acizler, ezikler, öne sürecek argümanı olmayanlar, analiz yapamayanlar, iddialarının altını dolduramayanlar ve öne sürdükleri fikirlerin arkasında duramayanlar muhataplarını tekfir eder. Biraz daha ezik ve zavallılar da katleder.

Tekfircilik budur işte. ***18 Ekim 2020***

İSLAM'IN İFLASI

"İslam'ın yapılandırılması gerekiyor!" Macron

"İslam'ın güncellenmesi gerekiyor!" Erdoğan

Avrupa İslamı!

Türk İslamı!

Anadolu İslamı!

İran İslamı!

Gerçek İslam!

Tüm bu ifade, iddia ve söylemler sadece ve sadece bir şeyin açık itirafıdır:

İslam'ın iflası!

Hatta iş daha ileri bir noktada, bunun ismi:

İslam'ın ölümü!

Ortada bir cenaze var ve hiç kimse bu mevta ile ne yapacağını bilemiyor. Çünkü herkes onun hâlâ yaşadığına inanıyor. Mevta da yaşıyormuş gibi ortalıkta dolanmaya devam ediyor.

Birileri mevtaya diri muamelesi yapıp ondan sonuna kadar yararlanmak için çabalarken, birileri de avuçlarındaki ateşten kurtulmak için onu soğutmanın derdinde...

Paylaşıma sonradan yaptığım ilave:

İslam tarih boyunca ona meydan okuyan her ne varsa onunla kendisine aşı yaparak varlığını sürdürebildi. Biraz kendini ona, biraz da onu kendisine benzeterek modern döneme kadar geldi. Bu çağdan kendisine bir aşı yapıp bir sentez oluşturması mümkün değil. Çünkü bu çağ Tanrı'yı hayattan tümüyle uzaklaştıran ve yerine insanı ikame eden bir çağ. İslam'ın en temel vasfı ise Tanrı'nın her alana müdahale etmesi esası üzerine kuruludur. İslam'ın modern dönemin ruhuyla sentezlenmesi mümkün değil. Yapılırsa da bu, İslam değil bambaşka bir şey olur. Nitekim olmuyor. Bu da İslam'ın tarihteki yürüyüşünün sonuna gelip dayandığını gösteriyor.
26 Ekim 2020

ALLAH'TAN GELENDE ÇELİŞKİ OLMAZ MI?

"Hâlâ Kur'an üzerinde gereği gibi düşünmeyecekler mi (tedebbür)? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından gelmiş olsaydı onda birçok tutarsızlık (ihtilaf) bulurlardı." Nisa 82

Bu ayet Kur'an'ın ilahi olduğunu kanıtlamak için, "Allah'tan gelende ihtilaf, çelişki olmaz" argümanına dayanmaktadır. Allah hata yapmayacağına göre bu argüman geçerlidir. Allah'tan geldiği iddia edilen bir kitapta çelişki olmamalıdır.

Ancak bu argümanın iddiayı kanıtlayabilmesi için başka bir argümana daha dayanması gerekir. O da "İçinde çelişki bulunmayan kitaplar ilahidir" argümanıdır. Oysa sadece Tanrı değil insanlar da içinde çelişki bulunmayan tutarlı kitaplar yazabilirler. Bu yüzden içinde çelişki bulunmaması bir kitabın ilahi olduğunun delili olamaz. İste ayet bu geçerli argümanla çelişmektedir.

Kur'an üzerine tedebbür edip hiçbir çelişki bulamayan birisinin peşinen onun ilahi olduğunu kabul etmesini isteyen ayet, çelişki barındırmayan bir kitabın mutlaka ilahi olması gerektiğini zımnen öne sürerek büyük bir çelişkiye imza atmaktadır. Kur'an'da çelişki olmadığını iddia eden ayet bile çelişki içermektedir. Diğer ayetlerin nice çelişkiler içerdiğini varın siz düşünün artık.

Benzer bir hatayı 19cular ve Kur'an'da bilimsel mucizeler arayanlar da yapıyor. Kur'an'ın tümünün matematiksel bir kodla yazıldığını kabul etsek bile, bu asla Kur'an'ın ilahi olduğuna kanıt olamaz, çünkü matematiksel kodla bir kitap yazmak sadece tanrının başa çıkabileceği bir iş değildir. Bunu yapmak insan gücünün sınırları dâhilindedir. Bunu insanlar da yazmış olabilir.

Sevgili Ömer Kaptan'ın yorumunu buraya eklemek elzem oldu:

"Hamdi Bey, bu husus Fatih'in huzurunda tartışılıyor desem inanır mıydınız? Hocazade sizin savunduğunuza benzer görüşleri savunuyor karşısındaki Molla Zeyrek'i mağlup ediyor. Ve Fatih Hocazade'yi tutuyor. Hazırladığım Fatih kitabında bu bahislere de temas olacak..." ***28 Ekim 2020***

KÖTÜLÜĞÜN KAYNAĞI

"Kendilerine bir iyilik dokunsa "Bu Allah'tan" derler, başlarına bir kötülük gelince de "Bu senden" derler. "Hepsi

Allah'tandır" de. Ne oldu bu adamlara ki bir türlü sözü anlayamıyorlar!" (Nisa 78)

"Sana gelen iyilik Allah'tandır. Başına gelen kötülük ise nefsindendir. Seni insanlara elçi gönderdik; şahit olarak da Allah yeter." (Nisa 79)

İçinde hiçbir çelişkinin olmadığı iddia edilen Kur'an'da peş peşe gelen iki ayet. Her iki ayette de iyiliğin kaynağı Allah'tır, deniliyor. Burada bir çelişki yok. Diğer taraftan birinci ayette iyiliğin de kötülüğün de kaynağı Allah olarak gösterilirken, üstelik de kötülüğün kaynağına "bu sendendir" diyenlere itiraz edilirken, ikinci ayette birinci ayette itiraz edenler teyit edilip "başına gelen kötülük senin nefsindendir" denilmektedir. Yani ikinci ayette kötülüğün kaynağı -birinci ayetin aksine- Allah değil insandır.

İki ayet arasında itirazı mümkün olmayan, lafız olarak da mana olarak da açık bir çelişki vardır. Birisi kötülük Allah'tandır derse ikinci ayeti, kötülük Allah'tan değil, insandandır derse ikinci ayeti inkâr etmiş olur.

Üstelik ayette bu çelişkiyi izale etmek için bırakın açıklamayı buna en ufak bir işaret bile yoktur.

Geriye ne kalıyor, tabii ki kıvırmak ve ayeti eğip bükerek bu çelişkiyi gidermeye çalışmak... Yok, insanın elinde olan hususlarda kötülük insandanmış da elinde olmayan hususlarda kötülük Allah'tanmış vs vs. Ayette buna bir işaret var mı, tabii ki yok.

Bir kere kötülüğün Allah'tan olması zaten başlı başına büyük bir problemdir. Tanrı kötülüğe kaynaklık ederse bu Tanrı'nın tanrılığı ile çelişen bir şey değil midir? Mutlak iyi olan Tanrı nasıl olur da kötülüğe kaynaklık edebilir? Eğer kötülüğün kaynağı insansa bu, Tanrı'nın dışında kötülüğü var eden Tanrı'ya ortak ikinci bir otoritenin varlığını onaylamak yani düalizm anlamına gelmez mi? O zaman tevhit diye bir şey kalır mı? Alın size içinden çıkılmaz bir sorun. Siz hâlâ Kur'an'da ihtilaf/çelişki yok demeye devam edin!

Tabii sorun bir de Tanrı varken aynı anda kötülüğün de mevcut olması açısından ele alınabilir. David Hume başka söze hacet bırakmamış:

"Tanrı kötülüğü önlemek istiyor da gücü mü yetmiyor? Öyleyse o güçsüzdür. Yoksa gücü yetiyor da kötülüğü önlemek mi istemiyor? Öyleyse o iyi niyetli değildir. Hem güçlü, hem de iyi ise, bu kadar kötülük nasıl oldu da var oldu?"

Ne deseniz bu çelişkiyi çözemezsiniz. Sadece mazeret üretir, ifadeleri eğip bükersiniz. ***28 Ekim 2020***

DİNDARLAR NEDEN BU KADAR ALINGANLAR?

Neden bu kadar alınganlar?

Neden gülünüp geçilecek veya gülmeye değmeyecek şeylere bile bu kadar kızıp saldırganlaşabiliyorlar?

Neden her eleştiriyi hakaret, aşağılama veya saldırı olarak algılıyorlar?

Neden bu kadar kolay provoke edilebiliyorlar?

Haksız ve çirkin bile olsa maruz kaldıkları her duruma neden şiddetin en uç noktasındaki yöntemlerle cevap vermek zorunda hissediyorlar?

Neden sevmedikleri her kesimin, sevmedikleri şehir ve bölgelerin insanlarının başına gelen kötü hadiselere, afetlere ve işlere bazen açıktan bazen de gizlice sevinebiliyorlar? Bunu Allah'ın onlara bir gazabı olarak görmekten hiç utanmıyorlar?

Sadece bu kadar mı, tersi de geçerli.

Düşman veya karşıt bildikleri dünyadan gelen her övgü ve yüceltmeyi aşırı bir sevinç ve mutlulukla karşılıyorlar. Bu tür durumlar onları inanılmaz derecede ferahlatıyor.

Birisi İslam Medeniyetini veya Müslüman bir şahsiyeti övücü ifadeler kullanmaya görsün, hemen manşetlere taşınıyor; bu ifadeler her yerde haklı olmanın veya inancın hakikatinin kanıtı olarak kullanılıyor.

Birisi İslam'a girmeye görsün milyonlar baş tacı ediyor onu. Kapıdan sel gibi kaçıp gidenleri ise görmezlikten geliyorlar.

Hidayet öykülerini çok seviyorlar. O kadar seviyorlar ki bazen ünlü karakterleri kendilerinin bile haberi olmadan Müslüman yapıveriyorlar. Bu konuda gelen yalanlamaları da yalan haber olarak görüp inanmak istemiyorlar.

Neden böyleler?

Böyleler çünkü mutlak hakikate sahip olduklarından ve Tanrı'nın kendilerinden yana olduğundan en ufak bir kuşkuları yok. Kendilerinden o kadar eminler ki karşıtlarına diledikleri aşağılama, hakaret ve saldırıyı kendi hakları olarak görürken benzeri muamelenin küçük bir kısmına bile maruz kalmaya tahammül edemiyorlar. Daima haklı oldukları için bunu büyük bir haksızlık olarak görüyorlar!

İnançlarından son derece eminler ama inançlarına duydukları güvene oranla inanca konu hususların altındaki büyük boşlukların ve gevşekliğin büyüklüğünün kendilerine gösterilmesi onları çıldırtıyor. İnançlarına duydukları eminlik duygusuna nispetle bunların temelsizliğini içten içe fark etmekten ama kabullenememekten ve bunlara bir cevap üretememekten kaynaklanan güvensizlik hissi onları kahrediyor.

İnançlarını da terk edemiyorlar çünkü bunu yok olmakla özdeş kabul ediyorlar. İnançlarından vazgeçmek değil, ait oldukları toplumdan ayrılmanın verdiği güvensizlik duygusu korkunç geliyor onlara. Toplumdan ayrılmanın korkusu bilinçaltlarında yok olma tehdidi duygusu uyandırıyor ve köşeye sıkışmış kedi psikolojisine bürünüyorlar. Yok olmamak için saldırıp kendilerini yok edeceğini zannettikleri şeyi yok etmek için şiddetle hamle yapıyorlar.

İnançları son derece temelsiz ve bunları düşünceyle savunamıyorlar. Zaten inancın düşünsel bir temeli olamaz. Düşünceyle savunamadıklarını şiddetle savunmaya çalışıyorlar.

Ezikler... Yüzyılların getirdiği sürekli yenilgilerin getirdiği alçaklık duygusunu genlerinde taşıyorlar. Bu yüzden koparılan her gürültüyü aleyhlerine kurgulanmış yeni bir tuzak gibi algılıyorlar. Hemen yeme geliyorlar. Vakar ve olgunluk içinde davranmak yerine tam da düşmanlarının onları çekmek istediği noktaya doğru hızla atılıyorlar. İplerini kendi elleriyle rakiplerine teslim ediyorlar. Bu kadar ucuz ayak oyunlarına kolayca gelebiliyorlar. Basit bir şekilde provoke edilip istenilen yöne mobilize edilebiliyorlar. Tabii ki bu durumdan sadece karşıtları değil, bunu kullanan kendi liderleri de faydalanıyor. Siyasi hesaplarına bunu alet ederken ellerini ovuşturuyorlar.

Tüm gururlu ve kendilerinden emin gibi görünen duruşlarına rağmen alçaklık duygusuna sahipler. Temelsiz inançlarını bir otoriteye onaylatma ihtiyacı duyuyorlar. Hele bu onaylama karşı taraftan gelirse mutluluktan havaya uçuyorlar. Bununla provoke edildiklerini fark etmiyorlar bile. Onları ayağa kaldıran, harekete geçiren iki düğmeden birinin yergi ve aşağılama diğerinin de övgü olduğunu anlamıyorlar bile. Düşman bildikleri taraflar da bu iki düğmeyi çok iyi kullanıyor, bir ona basıyor, bir buna...

Tabii ki en önemlisi de Müslümanların kaybettikleri insani vicdanın yerine geçen Kur'ani vicdan ve oradan aldıkları referanslar da şiddetin haklılaştırılmasında en temel gerekçe oluyor.

Mustafa Erdoğan Hoca'nın ifade ettiği gibi Müslüman olmayanlar İslâm konusunda Müslümanlarla aynı şekilde düşünmek, aynı şekilde hissetmek zorunda mıdır? Başka din ve düşünceler hakkında diledikleri şeyi söyleme hakkını kendilerinde görürken Müslümanların başkalarından kendileri gibi düşünüp hissetmelerini bekleme hakları var mıdır? Böyle

yapmıyorlar diye ama'lı cümleler kurarak şiddeti mazur gösterme hakkına sahip olabilirler mi? Başı kesilerek öldürülmek gibi bir suçu savunur pozisyona düşmek ne kadar alçak bir tutum farkındalar mı acaba?

"Şunu artık bu toplumun kendi içinden birilerinin söylemesi, söylemeye cesaret etmesi gerekiyor: Müslümanların kendi dindaşlarının yaptıkları kötülükler ve işledikleri insanlık suçları karşısında bile kendilerini kandırmaktan ve hep başkalarını suçlamaktan vazgeçerek kendileriyle hesaplaşmaları artık şart olmuştur." NOKTA. ***1 Kasım 2020***

DOMUZ ETİ NEDEN HARAM?

"Domuz eti yemek Sümer mitolojisinden gelen bir söylence üzerine ilk olarak Samilerde yasaklanmış, oradan da başka toplum ve dinlere geçerek günümüze kadar gelmiştir.

"Anadolu Efsaneleri" isimli kitabında Halikarnas Balıkçısı (Cevat Şakir Kabaağaçlı) Anadolu'da matriarkal (anaerkil) toplumun ana Tanrısının dişi olduğunu belirtikten sonra Tanrıça Kybele'nin hayatın, bereketin, tüm Tanrıların, insanların ve vahşi doğanın anası sayıldığını bu nedenle de Kybele'ye "Büyük Ana" diye yalvarıldığını söyler. Kybele'nin Anadolu'da Sipylene, Nana, Marienna, Dindymene gibi çok sayıda farklı adı vardır. "Anadolu" sözcüğü de çoklarının sandığı gibi ana ve dolu kelimelerinden gelen birleşik Türkçe bir isim değildir. Eski Yunanca'daki anatello "doğmak, çıkmak" fiilinden türetilmiştir. Doğum, doğu, doğu eyaleti, kadın, Kibele, nana, Marienna, Maria, Meryem ilişkisini siz kurun.

Kybele Anadolu'ya Sümerlerden geçmiştir. Sümerlerde ana Tanrıça Kyble'nin sevgilisi ise (mitolojik bir Tanrı olan) Temmuz'du (Temmuz ayının ismi buradan gelir). İlkbaharda Hıdırellez ve Nevruz şenlikleriyle, yine ilkbahara doğru Paskalya kutlamalarının aslında hep Temmuz'un doğumunu kutlamaktan günümüze gelen kalıntılar olduğunu yazan

Balıkçı, Temmuz'un Anadolu'daki isminin Attis olduğunu, aynı adın Suriye'ye geçtiğindeyse 'Adon' olduğunu belirtir. Adon her yıl bir yaban domuzu tarafından öldürülür ve sonra yeniden dirilirdi. Bu nedenle Samilerde yaban domuzunun eti lanetli sayılmış ve yasak edilmiştir. Bir tarım toplumu olan Sümerler'de tarlaların altını üstüne getirerek mahveden yaban domuzlarından nefret edilmesinin ve lanetli bir hayvan sayılmasının gayet rasyonel bir sebebi vardır. Hasat zamanında, ekinler olgunlaştığında yani mevsim olarak Temmuz'un gelip çattığı bir zamanda yaban domuzlarının tarlaları alt üst etmesi tam da mitolojideki Temmuz'u öldürmesine karşılık gelmektedir.

Sümerlerden izler taşıyan dinlerde, Yahudilerde, Mısır'da, Araplarda ve Tevrat'la Kur'an gibi kutsal kitaplarda domuz etinin yenmesi yasaklanmıştır. Bu yasağın kaynağı Temmuz'u öldüren bir yaban domuzudur." (Bilgi Yayınevi sayfasından kısmi düzenleme ve açıklamalar ile alıntı)

Anadolu, Mezopotamya ve Mısır'da domuz bulunurken, Arabistan gibi kurak ve son derece sıcak çöl ikliminin hâkim olduğu bölgeler domuzların yaşaması için elverişli değildir. Hz. Muhammed hayatında hiç domuz görmeden domuzu yasaklamış olabilir. Diğer taraftan o günkü Arap dünyasının kaçınılmaz bir parçası ve besin kaynağı olan deve eti Yahudilikte haramdır. Arabistan yarımadasında yaşamayan domuzun eti Yahudilere bakılarak haram kılınırken, iş deve etine gelince son derece pragmatik davranılmıştır.

Kur'ancı arkadaşlardan putperest Sami geleneğinden ve mitolojilerinden miras kalan domuz eti yeme yasağının Kur'an'da nasıl yer alabildiğine dair mantıklı bir açıklama bekliyorum.

Günümüzde et fiyatlarının Avrupa'ya nispetle pahalı olmasının önemli bir nedeni domuz eti tüketilmemesidir. Tarihselci arkadaşlar acaba domuz etinin haram kılınması tarihseldir deyip ucuz protein ihtiyacı için domuz eti yenebilir diye bir görüşü açıkça beyan etme cesaretini gösterebilirler

mi? Kapalı kapılar ardında böyle fetvalar verdiklerine tanık oldum.

Bir de bunun sünnetin (hitan) Sümerlerdeki kökenine dair çoklarınca bilinen ama bunu bir peygamberler geleneği ve Allah'ın bir emri zannedenlerin farkında olmadıkları bir hikâyesi var. Onu alıntılamaya gerek duymadım. Bilmeyenler araştırıp öğrenebilir.

Bazı mantık dışı yasak ve emirlerin kadim paganist ve mitolojik kültüre dayanması ne ilginç değil mi? ***8 Kasım 2020***

DÜŞEN UÇAKTAKİ ATEİST

Düşen uçakta ateist kalmayacağını nereden biliyorlar? Düşen uçaklardan kurtulan ateistlerle röportaj mı yapmışlar? Bunlar gerçekten asılsız iddialar.

Bir de Kur'an'da şöyle bir ayet var: "Gemiye bindikleri zaman dini Allah'a has kılarak O'na dua ederler. Onları kurtarıp karaya çıkardığı zaman ise bir de bakarsın ki, Allah'a ortak koşuyorlar."

Gerçekten fırtınada gemi sallanmaya başlayınca gemidekilerin gavslara, kırklara, şeyhlere, putlara, ölmüş atalarına, iyilik Tanrı'sına, Jesus'a, Meryem'e, fırtına tanrısı Teşup'a sığınmadıklarını ve sadece Allah'a sığındıklarını nereden biliyorlar?

Bazıları böyle yapmış olabilir? Bu mümkündür. Peki, bunu genellemek herkese şamil kılmak mümkün mü?

Dindar avuntusu... ***8 Kasım 2020***

ALLAH YOKSA ANLAM YOK MU?

İnsan yoksa anlam yok.

Hiçbir şeyin anlamı yok.

İnsan varsa anlam var.

Çünkü her şeye anlam veren insandır.

Hiçbir şeyin kendinde anlamı yoktur.

Anlam, verilir.

Bu yüzden "Allah/Tanrı yoksa anlam yok" sözü saçma bir iddiadır. Çünkü her şeyi Tanrı ile anlamlı bulmak insanın her şeye yüklediği bir anlamdan ibarettir.

Tanrı varsa da yoksa da insan olduğu sürece anlam da vardır.

İnsan yoksa Tanrı olsa ne olur! Tanrı'nın varlığı insan olmaksızın bir anlam ifade eder mi? ***17 Kasım 2020***

SANRILAR VE VAHİY

Anttı Revonsuo'nun "Bilinç Öznelliğin Bilimi" kitabından bir kaç pasaj aktaracağım. Bunlarda verilen bilgiye göre altta verdiğim ayetlerde yaşanan deneyimin kitapta tanımlanan ve bilimsel olarak açıklanan bir "DBD: Değişmiş Bilinç Durumu" tecrübesiyle ne kadar örtüştüğünü fark edeceksiniz:

"Deneyimin örüntüleri ile bu örüntülerin tipik veya uygun nedenleri arasındaki ilişkinin, kendilerine ait uygun nedenler mevcut olmaksızın da deneyim örüntülerinin gerçekleşme eğilimi göstermesi (pozitif 'sanrı'lar) veya kendilerine ait uygun nedenlerin varlığında dahi bazı deneyim örüntülerinin gerçekleşmemesi (negatif 'sanrı'lar) ya da bunların her ikisi ile sonuçlanacak şekilde değişime uğradığı herhangi bir geçici, geri dönebilen bilinç durumu (Bilişsel nöropsikoloji'de) Değişmiş Bilinç Durumu [DBD/ASC: (A)ltered (S)tate of (C) onsciousness] olarak adlandırılır.

Sanrılara çoğunlukla kuruntulu inançlar eşlik eder. Böylece kişi, tümüyle yanlış bir temsili durum yaşar (aslında

orada mevcut olmayan şeyleri algılama veya bunlara inanma durumu).

Değişik nedenlerden dolayı ortaya çıkan birçok farklı değişmiş bilinç durumu mevcuttur. Belki de en tipik DBD'ler şunlardır: Rüya görme ve uykuyla alakalı diğer değişmiş bilinç durumları, hipnoz, ilaçların neden olduğu durumlar, psikotik olaylar, meditasyon halleri, mistik deneyimler ve beden-dışı deneyimler." (sayfa 345)

"Hypnagogia, uyanıklıktan uykuya doğru kısa süreli geçiş durumudur. Bu durumdayken içsel olarak meydana getirilen imgeler hipnagojik varsanılar (sanrılar) olarak adlandırılır. Bunun aksine hipnopompik varsanılar (sanrılar) uykudan uyanıklığa geçiş durumunda gerçekleşir. Her iki durumda da varsanıların içeriği oldukça benzerdir. Normalde rüya imgeleri oluşturan REM uykusu mekanizmaları, beyin tam da uyanıklık durumunu kaybetmek veya kazanmak üzereyken etkinleşir. Sonuç, uyanıklığın bazı öğeleri ile rüya görmenin bazı öğelerini birleştiren bir değişmiş bilinç durumudur (DBD).

Bu varsanılar esnasında algısal veya bedensel farkındalık bir dereceye kadar varlığını sürdürür, ancak deneyimin diğer yönleri varsanı (sanrı) niteliğindeki imgelerden oluşmaktadır. Bunlardan en tipik olanları çeşitli biçimlerdeki görsel varsanılardır: Basit geometrik biçimler, nesneler, yüzler veya manzaralar. Ayrıca işitsel fenomenler yaygındır: Gürültüler, sesler, müzik veya insan sesleri. Çeşitli biçimlerdeki bedensel hisler veya dokunsal duyumlar gibi diğer duyu modaliteleri de olabilir." (sayfa 352)

"Normalötesi deneyimler, kişi geceleyin karanlık bir odada yatağında uzanıyorken ve muhtemelen uykuyla uyanıklık arasında gidip geliyorken yaşanır." (sayfa 354)

Bahsettiğim ayetler ise şunlar:

"Onu, çok güçlü, üstün niteliklerle donatılmış biri öğretti. O, ufkun en yüce noktasındaydı. Sonra yaklaştıkça yaklaştı. Öyle ki, iki yay mesafesi kadar hatta daha yakın oldu. Kuluna

vahyedeceğini vahyetti. Kalp gördüğünü yalanlamadı. Onun gördüğü hakkında kendisiyle tartışıyor musunuz? Onu başka bir inişinde Sidre-tül müntehânın yanında da görmüştü. Ki Cennetü'l Me'vâ onun yanındadır. O zaman Sidre'yi kaplayan kaplamıştı. Gözü kaymadı ve sınırı aşmadı. Andolsun ki o, Rabbinin âyetlerinden en büyüğünü gördü." (Necm 5-18)

"Andolsun ki o, onu berrak bir ufukta görmüştür." (Tekvir 23)

Bu ayetler Hz. Muhammed'in vahyin ilk indiği dönemlerde yaşadığı bir kaç deneyimden bahsetmektedir. Hz. Muhammed vahiy meleği olan Cebrail'i (bazı rivayetlere göre Allah'ı) açık, berrak bir ufkun en üst noktasında görmüş, o ona iyice yaklaşmış ve vahyetmiştir. Diğer bir deneyimin gerçekleştiği yer biraz farklıdır ama orada da gördüğünden son derece emindir. Peygambere vahyin inişinin bir rüya halinde veya uykuyla uyanıklık arası halinde olduğuna ve buna seslerin de eşlik ettiğine (Oku!) dair rivayetler de dikkate alınarak düşünüldüğünde yaşadığı mistik tecrübenin bir değişmiş bilinç durumu (DBD) olduğu son derece açıktır. Bu varsanısal (sanrısal) deneyimin ardından kendisine vahiy indiğine ve Resul olarak görevlendirildiğine dair kuvvetli bir inanca sahip olmuştur.

Tüm İslam tarihi Hz. Muhammed'in gördüğü bir rüyadan veya uykuyla uyanıklık arasında yaşadığı mistik bir "değişmiş bilinç durumu (DBD)" deneyiminden türemiştir. İnananlar da bunu açıklayan bilimsel verilere rağmen hâlâ bir rüyanın peşinde koşmaya devam ediyorlar. ***19 Kasım 2020***

LİNÇ ÜZERİNE...

Fikri ve verecek cevabı olmayan linç etmeye, yok etmeye, yok edemiyorsa susturmaya çalışır. Durumları bundan ibaret...

Akademi çevresinden, muhtelif camialardan bu linç girişimine en azından ilmî namus adına ve ilkesel olarak karşı çıkması gerekenlerin hep birlikte koroya katılıp bir taş da biz atalım edasıyla paylaşımlar yapması ise tek kelimeyle iğrenç bir tutum.

Ama kime ne anlatırsın!

Bu topraklarda bilim mi yapılıyor!

İlim mi yapılıyor!

İrfan mı, onu bilen mi var!

Hangi konu dürüstçe tartışılıyor ki!

Dürüstlük ne kelime ahlakçıdan geçilmeyen memlekette ahlaktan bir eser yok.

O kadar temelsiz ve su üstünde köpük misali inanç ve düşüncelere sahipler ki, her eleştiriyi saldırı olarak algılıyorlar.

Her tenkiti aşağılama ve düşmanlık kabul ediyorlar, zayıflar, korkaklar ve kırılganlar...

Temeli son derece zayıf imparatorluklarının bir anda çökeceğinden, topluluklarının, cemaatlerinin, klanlarının dağılacağından, beyinlerine s.ctıkları o zavallı gençlerin ellerinin altından dağılıp gideceğinden, rantlarının elinden alınacağından korkuyorlar.

Bu yüzden zayıflıklarını, temelsizliklerini hatırlatan her söze, her düşünceye, her şahsa karşı kalleşçe, çakallar gibi sürü halinde birleşerek saldırıya geçiyorlar.

İnsan bir kişiden bu kadar mı korkar ya hu! ***3 Aralık 2020***

DİNİN KURUMSALLIĞI

''Ben kurumsal dinle olan iltisaklarımı koparıyorum. Çünkü din kurumsallaşıp faşist bir zihniyetin eline geçtiğin-

de dayanılmaz engizisyon üretir." Prof. Dr. Mustafa Öztürk (Emekli)

Kendi notum:

Din daima kurumsaldır.

Din kurumsallaşmassa yaşayamaz.

Hiçbir din kalpte durduğu gibi durmaz, duramaz.

Müdahale eder, değiştirir, belirler, vaziyet eder, fetheder, engeller, mecbur kılar. Hayatı belirlemek ve toplumu biçimlendirmek ister.

Din kurumsallaşıp faşist bir zihniyetin eline geçince mi engizisyon üretir yoksa mahiyeti gereği kurumsallaşmak zorunda olduğu ve faşist zihniyetler ürettiği için mi engizisyona başvurmak zorundadır meselesine dikkat etmek gerekir.

Bence ikincisi... ***3 Aralık 2020***

MÜNAFIKLIĞI ÜRETEN DİNDİR.

Zannediliyor ki, bazı insanlar ikiyüzlü bir karaktere sahip oldukları için münafık olurlar veya münafıklaşırlar, münafıklığın tek karakteri de bu olabilir!

Hiç de öyle değildir!

Gayet düzgün karakterli, dürüst, açık sözlü, içi dışı bir insanlar da bazı durumlarda münafıklaşabilir.

İkiyüzlülük ve içi dışı bir olmamak tabii ki büyük bir ahlaki zafiyettir. Ama söz konusu din olunca, onun ürettiği atmosfer ahlaklı ve düzgün insanları bile münafıklara dönüştürebilir, dönüştürüyor da...

Münafıklık, gücü ele geçiren çoğulcu bakışlara izin vermeyen mutlakçı ve dogmatik bakışın bu bakışı dayatması ve karşıt olanları şiddet ve dışlamayla tehdit etmesi yüzünden,

benimsemediği ve farklı düşündüğü halde, pragmatik amaçlarla veya korku nedeniyle sanki inanıyormuş ve hâkim düşünceyi benimsiyormuş gibi yapmaktır.

Bazı insanlar menfaatlerini önceleyerek inanmadıkları halde inanıyor gibi yapabilir. Muhtemelen Medine ortamındaki münafıkların bir kısmı böyleydi. Mekke'de münafıklık yoktu. Çünkü fayda Müslüman olmakta değil onun karşısında yer almaktaydı. Medine'de ibre Müslümanlardan yana dönünce, şehrin yeni şartlarında oluşan siyasi ve ekonomik faydalardan yararlanmak isteyenler, aslında yeni dini benimsemedikleri halde, sanki benimsiyor gibi davranmış ve münafıklığı tercih etmiştir. İşin aslı, onlar için esas olan menfaatleri olduğu için hangi dinden olduklarının da bir önemi yoktur. Örneklerini bugün AK Parti iktidarının içinde çok fazla görüyoruz.

Baştan bu yazının başlığını "Münafıklığa Övgü" koymayı düşünmüştüm. Tabii ki buradaki övgü, inançlarını, düşüncelerini ve tarafını menfaatin belirlediği münafık tiplere övgü anlamında değildir. Bu tip münafıklık, ahlaki bir düşüklük ve hatta kabul edilemez bir rezalettir.

Ama dinsel baskı ortamlarının yarattığı başka bir münafık tipi daha vardır ki, bazı durumlarda bu tipe bürünmek, gayet anlaşılır hatta kaçınılmaz bir tutum gibi görünüyor. Dini iktidar veya baskı ortamında, engizisyon, linç, sürgün, katl, dışlanma/aforoz korkusu yüzünden düşünceleri farklı olduğu halde sessiz kalmak ve inanıyor gibi yaparak münafıklığı hayat tarzına çevirmek kaçınılmaz tavırlardan birine dönüşüveriyor.

Din ikiyüzlü yapar.

Dini iktidar münafıklaştırır.

Münafıklığın kaynağı dini baskı ortamlarıdır.

Diğer yandan münafıklığın da dogmatik inançların da panzehiri özgür ortamlardır.

Oysa dinler özgür ortamları sevmez.

Çünkü özgür ortamlar, sorgulamak ve farklı düşünceleri benimsemek anlamına gelir. Bu ise dinin ve inançların açıkça tartışılır hale gelmesine yol açar. Bu tür ortamlarda dogmatik inançlar zayıflar. Çünkü baskılardan kurtulmak için münafıklık yapmaya ihtiyaç duymayanlar inançlara karşı görüşlerini açıkça ifade edebilirler ve tartışabilirler. Bunların karşısında kırılgan, zayıf ve temelsiz kalan din tutunamaz. Din ancak iktidar ve gücü arkasına alarak ve muhaliflerini baskıyla susturarak, sorgulayanları cehennemle korkutarak varlığını sürdürebilir.

"Şist böyle düşünme günah!" İnananların zihninde daima bu ifade yankılanır.

Günümüzde ilahiyat camiasındaki birçok şahıs münafıklığı tercih etmektedir. Çünkü gerçek düşüncelerini açıklamanın bedeli çok ağırdır. Bazı ilahiyatçılar düşüncelerini onaylatmak için dini kaynaklardan ve tarihten referanslar bularak veya içeriden konuşuyormuş gibi yaparak gerçek düşüncelerini gizlemekte veya sapkın görülen veya Ortodoksi ile çelişen bakışlarına dayanaklar bulmaya çalışmaktadırlar.

Tarihte İslam filozofları ve mutasavvıflar bu münafıkça yöntemi uyguladılar. Kur'an kavramlarına kendi indi görüşlerini giydirdiler. Yunan felsefesini veya mistik düşünceyi Kurani kavramları kalkan ederek dile getirmeye çalıştılar. Açıkça ifade etmek varken bu yollara tevessül etmelerinin yani münafıklık yapmalarının nedeni, dini baskılar ve özgür tartışma ortamının yokluğuydu.

Münafıklığın dayanılmaz hafifliğine ve güven veren ılıklığına teslim olan ilahiyatçılar kadar Zaytungluk bir haber olarak servis edilen ateist imam meselesi sadece şakaya konu bir haber değil, bir gerçektir. Evet, bizzat tanıdığım çok sayıda ateist ya da deist imam var. Mesleklerini profesyonelce yürütüyorlar. Abdestlerini alıp namazlarını kıldırıyorlar. Aceleye gelirse abdestsiz kıldıranlar da varmış. Ateist din dersi öğretmenlerini saymıyorum bile. Hatta bunların bazısı başörtülü... Sırf baskılar nedeniyle tesettüre bürünüyorlar. Daha extereme

örnekler vereyim: Eşcinsel bir imama ne dersiniz! Ya da lezbiyen bir gassala! Bu kadarı da fazla bunu kimse kaldıramaz diyeceksiniz. Doğru kaldıramaz. Bu nedenle onlar da münafıklık yapıp cinsel tercihlerini herkesten gizliyorlar.

Sağolasın münafıklık, iyi ki varsın!

Ben ise nerede bir kuyu görsem içine taş atmazsam duramıyorum.

Köyün delisi olmayı, söyler gibi yapıp siz anlayın ya da anlayan anlıyor demeye; lafı evire çevire uzatıp üç cümleyle anlatılacak bir şeyi üç saat anlatamayarak dinleyenleri baymaya; onlar mitleri, masalları, saçma metafizik mülahazaları hakikat diye yutturmaya çalışırken baskılardan yılıp artık benim buralarda isim yok, köşeme çekiliyorum demeye tercih ederim. ***15 Aralık 2020***

KUR'AN'IN EVRENSEL DEĞERLERE KATKISI VAR MIDIR?

Kur'an'ın Arapça olması sadece kullanılan kelimelerin Arapça olması, cümlelerin Arapça dil kurallarına göre kurulması anlamına gelmez.

Arapça Kur'an demek, indiği dönemdeki Arapların dünya görüşünü, öte âleme ve görülen âlemin dışına dair inançlarını, akıl yapısını, geleneklerini, ideallerini, astronomi, tıp vb. alanlardaki anlayış ve bilgilerini, siyasete, toplumsal ilişkilere bakış açılarını yansıtan kitap demektir.

Çünkü dil sadece anlamın değil güncel hayatın, tutumların, bakış açılarının, yapıların, kültürün ve akıl yapısının da taşıyıcısıdır.

Arapça Kur'an, Arapçı kitap demektir.

Zaten ilgilenenlerce malumdur, Kur'an'ın büyük bir bölümü o dönemin Araplarının kültür, gelenek ve uygulamalarından oluşmaktadır.

Bunun ne büyük bir yekûn oluşturduğunu bilmek istiyorsanız, Mehmet Azimli Hoca'nın "Cahiliyeyi Farklı Okumak" ve Emrah Dindi Hoca'nın "Kur'an'da İslam Öncesi Kültür" isimli kitaplarına bakabilirsiniz.

Kur'an'ın diğer kısımları ise Arapların yakın ilişki içinde olduğu yakın bölgelerdeki kültür ve dinlerden aparmadır. Mesela ehli kitap gibi...

Kur'an'da evrensel hiçbir şey yok mudur?

Tabii ki olabilir.

Ama bunlar baktığımız herhangi bir ahlaki eserde veya söylemde bulabileceğimiz kadar sığ ve sıradan şeylerdir. Bir masal kitabından bile bu tarz evrensel değerleri çıkartabilirsiniz.

Yalan söylemenin veya hırsızlık yapmanın kötü olduğunu söylemek ve yasaklamak Kur'an'ın evrenselliğine ne katabilir ki!

Bu ve benzeri değerler o kadar açık şeylerdir ki Kur'an çoğu zaman bunları ifade dahi etmez.

Önemli olan da insanların tümü tarafından onaylanan değerleri tekrar etmek değil, evrensel değerler üretebilmektir.

Bu noktada Kur'an'ın evrensel değerlere katkısı nedir?

Kocaman bir hiç!

O güne kadar insanlar tarafından bilinmeyen ne üretebilmiştir Kur'an? Zaten kendisi de onaylıyor bunu. Öncekilere dayandığını kabul ediyor.

Araplar Arapçı bakış açısını fetihlerle gittikleri yerlere taşımış, emperyalist bir tutumla oralara nüfuz ederek kendilerine tabi olanları zihinsel ve kültürel olarak Araplaştırmıştır.

İslam'ın evrenselliği diye bir şeyden söz edeceksek bu ancak Arapçı bakış acısının yaygınlığı anlamına gelebilir.

Bu mudur evrensellik? ***26 Aralık 2020***

Evren'e ne anlam yüklerseniz yükleyin Evren'in hiç umurunda olmayacaktır.

"Bıraktım herkes kendini haklı sansın." ***3 Ocak 2021***

KUR'ANCI BAKIŞ KUR'ANI DEĞİL MODERN DEĞERLERİ ESAS ALIR

Modernist veya modern çağda Müslüman olmak gerçekten trajik bir durum.

Bir yanda vazgeçemediğiniz inançlar ve Kur'an hükümleri diğer tarafta ise modern durumlar, algılar, kabuller ve en önemlisi de modern bilim ve onun ürünü olan teknoloji...

İnançlarınız ve taaa ilk çağlardan beri Kur'an ayetlerinin taşıdığı anlam ve uygulanagelen hükümlerin çoğu bu modern durumlarla çelişiyor. Birini onaylasanız diğerini inkâr etmeniz gerekiyor. Birini uygulasanız diğerinden kökten vazgeçmeniz icap ediyor. Oysa ikisinden de vazgeçemiyorsunuz.

İşin aslı modern olanı esas alıyorsunuz. Esas ölçü o.

Ne yapacaksınız, çaresizsiniz, çıkmazdasınız hatta acınacak bir haldesiniz. Son derece trajik, acınacak bir durum...

Çözüm belli: İnanç ve hükümleri modern algı, ilke ve kabuller lehine yeniden yorumlamak, ayet ve hükümleri tevil etmek, eğip bükmek...

Suçlu da bellidir: Yaklaşık 1500 yıllık o tarih her şeyin tek sorumlusudur. Peygamberden sonra gelip geçen kim varsa Kur'an'ı yanlış anlamıştır, gerçek anlamını bozmuştur! En sonunda kendileri Kur'an'ın gerçek anlamını keşfetmişler ve doğruyu bulmuşlardır!

Herkes yanlış anladı hatta sahabe bile, sonunda biz doğruyu keşfettik!

Ya hadisler ve onca rivayet! Çünkü tüm o rivayetler -içindeki uydurmalara rağmen- tarihteki Müslümanları destekliyor, onların doğru anladıklarını ve uyguladıklarını gösteriyor. Ta başta peygamberin ve ilk Müslümanların öyle anlayıp öyle uyguladıklarını kanıtlıyor.

Bırak onları kardeşim hepsi Sünni uydurması! İnkâr et kurtul!

Tamam da ayetler de pek öyle anlamaya müsait değil. Kadınları dövebilirsiniz diyor, üçer dörder evlenin diyor, kadına bir erkeğe iki miras hakkı diyor, iki kadın bir erkek şahit diyor, kölelik hukuku inşa etmiş, hırsızın elini kesin, zina edeni kırbaçlayın diye emrediyor; sonra bilimle çatışan ayetler var, Jeosentrik dünya görüsünü destekliyor...

İste burada ayetleri sözlüklerle tevil, o da olmazsa mantık ve yorum oyunlarıyla yamultma taktikleri devreye giriyor.

Allah kadını dövün demez kardeşim, öyle Allah olur mu? Uzaklaşın veya sevin diyor ayet...

Aslında çok eşliliği kaldıracaktı ama işte yapamadan vahiy bitti...

Kölelik değil o savaş esiri savaş...

Aslında hiç miras verilmeyen kadına yarım da olsa miras hakkı verdi. Eşit yapacaktı ama işte yapamadan vahiy bitti...

Vs. vs...

Saymaya bile gerek olmayan bir sürü zorlama yorum ve çıkarım...

Ne trajik bir durum! Apolojik, ezik, trajik hatta traji-komik...

Dip dalga bunları artık önemsemeyecek bile...

Gümbür gümbür geliyor... ***17 Ocak 2021***

İMTİHAN DÜZENİNİN SAÇMALIĞI

Kötüleri kötülerle imtihan edecek bir düzen kurmaya gücün yetmedi mi Tanrım!

İrade sahibi kötüleri imtihan edeceksin diye onların eliyle ille de masum bebelerin acı çekmesine, katledilmesine izin vereceksin yani!

İkna olmadım.

Saçma! ***19 Ocak 2021***

POST-ATEİZM

John Searle'den ilginç tespitler. Post-ateizm, Tanrı'nın varlığı ya da yokluğunu tartışmak ya da inanmak ya da inanmamak alternatiflerinden birini tercih etmek zorunda kalmanın ötesinde, Tanrı'nın hayatın her alanında önemini yitirmesidir. Özellikle bilim söz konusuysa...

"Burada dikkat edilmesi gereken nokta, bizim hikâyenin (doğru veya) yanlış olduğuna inanmamız değil; bir ihtimal olarak ciddiye bile almayışımızdır... Dinin bir zamanlar taşıdığı şekilde artık herkesçe önem taşımayacak derecede dünyanın gizemden arındırılmış hale gelmesi, hepimizin ateistlestiğinden çok, bu konuların bizim için farklı bir anlama sahip olması derecesinde ateizmin ötesine geçtiğimizi gösterir."

En dindar insanların bile covid-19'dan kurtulmanın yolunu Tanrı'dan gelecek inayetten çok bilimsel yöntemlerle geliştirilen aşılarda bulması; son derece eski olduğu iddia edilen kutsal metin parçacıklarının veya mucize kabilinden eşya veya değişmeden geldiği iddia edilen parşömenlerin orijinalliğini karbon-14 testine bağlaması ateizmi hemen hemen hiç yaşamamış bizim gibi toplumların bile farkında olmadan nasıl bir post-ateizm sürecinin içinde olduğunu gösteriyor.

Kutsal Kitaplarda okuyup mucize olduğuna inandıkları şeyleri bugün birisi ben peygamberim ve aynı mucizeleri ben de gösteriyorum diye ortaya atılsa bunu saçma -hatta deli saçması- bulup ilk inkâr edecek olanlar gene o dindarlardır.

Hadi bakalım Kurancılar bunu da açıklayın!

Sizi gidi post-ateistler sizi! ***21 Ocak 2021***

DİN TRAVMASI

Eski inanç, din, ideoloji, grup veya cemaatlerine tepkili olanların durumunu geçmişte yaşanan travmalara bağlamak gibi bir eğilim var.

Bu öne sürülerek aslında şu ima edilmeye çalışılıyor:

O kişiler travmaya yol açan yanlış deneyimler yaşadılar, bu da inanç veya dinlere aşırı tepkili olmalarına yol açtı. Aslında din ve inançlar onların bu sert eleştirilerini hak etmiyor, gerçek din onların düşündükleri gibi değil. Tepki ve eleştiriler tam hakikati yansıtmıyor, travma din veya inancın hakikatinin görülmesini engelliyor!

Oysa olayın tasviri hiç de böyle değil. Bu tamamen inanç veya dini aklamak için uydurulan bir bahaneden ibaret. Dindarlar bunu bile dini gerekçelendirmek için kullanıyorlar.

Oysa yaşanan travmalar, kişilerin dinin veya inancın hakikatini görmelerine engel olmuyor, bilakis o güne kadar kör veya kapalı olan gözlerini sonuna kadar açıyor, elektrik şoku verilmişçesine beyin uyanıyor, dinlerin gerçeğini görmeleri için gerekli eleştirel süreci tetikliyor.

Travmayı bir tür hastalık gibi görenler bunun aslında beynin son derece sağlıklı bir tepkisi olduğunu anlayamıyorlar.

Asıl hastalıklı durum, her şeye rağmen tepki vermemek ve tüm o olumsuzluklara karşı tepkisiz kalmaktır. Hasta olarak nitelenmesi gerekenler körleşen çoğunluktur.

Ancak travmatik veya nevrotik tepkiler verenler azınlıkta kaldıkları, sıra dışı oldukları, anormal sayıldıkları için hastalıklı kişiler olarak görülüyorlar. Oysa bu genele göre daha sağlıklı olmanın belirtisidir.

Tabii bundan daha sağlıklı olan durum travmadan kısa zamanda kurtulabilmektir. Genellikle de kurtulunuyor. Ancak tabii ki ilgi ve eleştiri tümüyle bitmiyor. Bu da gayet normaldir. Ancak diğerleri eleştiriler devam ettiği sürece onları hastalıklı olarak görmeye devam edeceklerdir. ***30 Ocak 2021***

KUTSALIMA SALDIRIYORLAR!

"Kutsalıma saldırıyorlar!" tepkilerinin arka planında tamamen siyasi nedenler var.

İktidar Boğaziçi'nde ortaya çıkan sorunun üstüne gitmek, kendini haklı kılmak, Üniversite'nin itibarını düşürmek ve başkaldıranları sindirip cezalandırmak için bahaneler üretiyor.

Haklı görünmek için de halkın hassas olduğu dini sembolleri kullanıyor.

Bahane yoksa da üretilir. Ajan provokatörler ne güne duruyor!

Olaya böyle bakınca birilerinin kutsalına kim hakaret etmiş ve kim onları ayaklar altına almış oluyor?

Zaten inanmadığı, saygı duymadığı, karsı çıktığı, onu kutsallaştırıp baş üstünde tutmasına gerek olmadığını düşündüğü için resmini veya sanatsal bir çizimini yere koymakta bahis görmeyenler mi yoksa süfli amaçları, siyasi emelleri, iktidarlarının devamı, rant kaynaklarının daim olması için halk nezdinde kutsal addedilen değerler üzerinden saldırı, cezalandırma, hasımlarını sindirme gerekçesi üretenler mi?

Günlerdir bazı arkadaşlar, etrafında devasa gökdelenlerin yükseldiği, ortasında en zeminde kara bir nokta gibi duran Kâbe resimlerini paylaşıyorlar.

Resim aslında her şeyi anlatıyor. Ortadaki o küçücük kara küp olmasa etrafındaki devasa yapılarla sembolize edilen rant ve iktidar imparatorluğu kurulamazdı.

Gerçekte Kâbe'yi ayaklar altına alan, kutsala hakaret eden, onu bir siyasi ya da maddi bir rant aracı olarak kullanan kim?

Daha "Bakara-makara", "Allah'ın bütün vasıflarını taşıyan lider" meselelerine girmedim bile...

Ben İslamcı olsaydım dahi konuya böyle bakardım.

Bugün İslamcı geçinenlerden kaçı böyle düşünür!

Bir kısmı benim gibi çoktan atlarına binip gitmişler, kalanlar da iktidarda rant peşinde ya da iktidar yalakalığı yapmakla meşgul... ***1 Şubat 2021***

ÇIPLAKLIK DUYGUSU

Sabah sabah bir rüyamı aktarayım.

Kalabalık bir caddedeyim.

Oradan oraya koşturuyorum.

Kaldırımlar, binalar, AVM'ler; yürüyen merdivenlerdeyim, sonra da bir asansörde; sonra hop kalabalık bir metroda; sonra tekrar caddede telaşla yürüyorum.

Bir şey eksik.

Yüzümde maskem yok.

Herkes bana bakıyor.

Utanıyorum.

Gözler üzerimde.

Maskesi yok diyorlar. Ya da nasıl maske takmazsın der gibi kızgın ifadelerle bana bakıyorlar.

Elimle ağzımı kapatıyorum ama faydası yok.

Maskesizliğimi gizleyemiyorum.

Kendimi herkesin ortasında çırılçıplak hissediyorum.

Korkuyorum.

Endişe içindeyim.

Ya bir polis görürse, ya biri ihbar ederse...

Kesin cezayı yerim diyorum.

Ceza bir şey değil de insanların bakışları karşısında duyduğum o utanç ve çıplaklık duygusu...

Bir eczane, market ya da bir dükkân arıyorum, maske almak için.

Birinden mi istesem, diye düşünüyorum.

Sonra birden gökyüzünde asılı maskeler görüyorum.

Hepsi özel, renkleri, desenleri, şekilleri tamamen farklı…

Cerrahi maskelere hiç benzemiyor.

Bir tanesini alıp hemen takıyorum.

Çok da yakıştı, herkesten de farklıyım diyorum.

Gururum okşanıyor.

Tüm endişelerim, utancım, çıplaklık duygum yok oluyor.

Rüya end...

Doğal olan çıplak olmak, doğada kıyafet giyen tek bir hayvan yok ama biz çıplak yaşayamıyoruz.

Belki doğal bir kürke hiç sahip olamadık belki de kıyafet kültürü geliştirmeyi başardığımız için evrim geçirdik tüylerimiz döküldü çıplak bir tenle baş başa kaldık.

Bilmiyorum...

Ama soğuktan ve sıcaktan korunmak için kıyafet giymeye mecburuz.

Tabii ki en önemlisi toplumsal bir varlık olduğumuz için kıyafet bize bir zorunluluk gibi geliyor.

Oysa kıyafet sadece bir gelenek, bir statü belirtisi, bir moda, bir gösteri aracı, bir çağrı, bir işaret, bir simge, bir gösterge…

Daha ötede toplumsal bir dayatma.

Toplum yoksa korunma amacının dışında kıyafetin hiçbir değeri yok.

Çıplaklık duygusu ve utanç da toplum dışında kalma, toplumdan dışlanma, toplum tarafından cezalandırılma korkusu ve endişesinden başka bir şey değil.

Kıyafette simge de topluma rağmen başka bir grup olarak varlığını ya da toplum içi farklılığını ortaya koyma çabasından başka bir şey değil.

Farklıyız ve özeliz o yüzden farklı giyiniyoruz!

Hatta o kadar farklıyız ki kıyafetimiz bize özel seçildi gökyüzüne asıldı, oradan aldık.

B.k farklısınız!

Selam olsun çıplaklığa ve çıplaklığın erdemine erişebilenlere...

Selam olsun maskesizlere... ***4 Şubat 2021***

DİN MAHİYETİ GEREĞİ SALDIRGANDIR

Dine dönük getirilecek her türlü eleştiri, ne kadar müspet bir tutumla yapılırsa yapılsın, üsluba ne kadar dikkat edilirse edilsin, eleştiri getirilen düşünce ve inancı benimseyen dindarlar tarafından hakaret, aşağılama ve düşmanlık ola-

rak algılanacaktır. Karşılığı da daima rasyonel değil duygusal bir tarzda, normal ve müspet tartışma üslubundan uzak, sert, düşmanca hatta kalleşçe olacaktır. Ben bunun istisnasını görmedim. Mustafa Hoca er ya da geç bunu anlayacak. Belki çoktan anladı ama hâlâ bunun mümkün olduğuna inanıyor. Üstelik bunun nedeni dindarlar değil bizzat dinin kendisidir. Bunu en iyi bilen de bir tefsir uzmanı olarak Kuranın muarızlarına cevap verme tarzını bize zaman zaman hatırlatan ve örnekler verip başı bu yüzden belaya giren Mustafa Hoca'nın kendisidir. Din mahiyeti gereği saldırgandır. Hakikatin mutlak sahibi olduğunu söyleyen bir iddiadan daha başkası beklenemez. Hatalı olabileceğine dair en küçük bir olasılığı kabul etmeyen bir bakışla makul bir tartışma yapılamaz. Mustafa Hoca ayrıca dinin iyilik ifade eden bir özünün olduğu şeklindeki düşüncesini de karşısına koyup bir değerlendirmeli. Dünyayı inananlar ve inanmayanlar olarak ayıran bir bakıştan iyilik sadır olmaz, insanlığa verebileceği bir şey de yoktur.
15 Şubat 2021

İSLAMCI KİNDARLIK

İslamcılar kindarlar, hoşgörüsüzler, tahammülsüzler, saldırganlar, intikamcılar, fevriler...

Bunun sebebi, Osmanlıdan beri sürekli bir yenilmişlik, ezilmişlik, geri kalma, köşeye sıkışmış olma, koca bir imparatorluğu kaybetmenin derin hüznü, imparatorluğun ardından kalan miras cumhuriyet toprakları üzerinde yenildikleri düşmana benzeyen bir rejimin ve düşman gördükleri bir dünyanın zihnine sahip kafaların hâkim olması, yaklaşık yüzyıl boyunca sürekli örselenme ve dışlanma, küçümsenme hali içinde olmak olabilir.

Eğer öyleyse İslamcılık sebep değil sonuçtur.

Tabii bu arada bahsettiğim İslamcılığın bazı benzer etkenlerden kaynaklansa da Osmanlı'nın son dönemindeki

İslamcılık değil yaklaşık yirminci yüzyılın ortalarında peydahlanan İslamcılık olduğunu belirtmeliyim.

Abdülhamit'e muhalefet eden, ondan tiksinen İslamcılık değil, onu ulu hakan olarak gören İslamcılık yani.

İslamcılığın Sünni ve selefi karakteri de onda bu psikolojik durumları ortaya çıkarmış olabilir.

Oysa en az İslamcılar kadar hatta çok daha fazla örselenen, ötelenen, itilen ve ezilen başka bir İslam yorumu olan Alevilik, hoşgörü karakteri ile ön plana çıkabiliyor. Ancak Şia adı altında toplanmış olmalarına rağmen İran Aleviliği veya Caferilik, Suriye Aleviliği veya Nusayrilik benzer bir karakter göstermiyor.

Bu neden böyle? İktidarla yeteri kadar imtihan edilmediler acaba ondan mı? İran veya Suriye'deki gibi tam iktidar gücü Anadolu Alevilerinin elinde olsa, TC rejiminin karakteri Türk ve Sünni değil de Türk ve alevi olmuş olsaydı hoşgörü dili sürer miydi?

Sosyal psikoloji ile uğraşanlar bunun nedenlerini bulup ortaya çıkarmalılar. ***19 Şubat 2021***

SÜLEYMAN KISSASINDAKİ AKILDIŞILIKLAR

Hz. Süleyman'ın Allah'ı zikretmekten alıkoydu diye atların bacaklarını kesmesi sosyal medyada tartışılıyor. Bakıyorum Süleyman'a bu hareketi bir türlü yakıştıramıyorlar. Neymiş aslında atların bacaklarını seviyormuş.

Tablo şu: Atlarla uğraşmaktan, onları sevip okşamaktan Allah'ı zikretmeyi unutuyor, vakit geçiyor akşam oluyor. Bir anda durumun farkına varıyor, kızıyor. "Getirin bana o atları," diyor, getiriyorlar. Başlıyor tekrar bacaklarını okşamaya! Allah'ı zikretmek filan tekrar hak getire. Atları gördükçe zik-

retmeyi unutup başlıyor bacaklarını okşamaya! Nedense hep bacaklarını okşuyor. Gerçekten komik bir sahne...

Oysa Süleyman ile ilgili kıssalar baştan aşağı mantık dışılıklarla dolu. Karıncaların/hayvanların dilini biliyor. Le Fanton'dan masallar gibi! Neresi mantıklı? Cinleri köleleştirip işçi gibi çalıştırıyor. İnşaatlar, kazanlar yaptırmalar, dalgıçlık yaptırmalar. Rüzgârlar emrinde filan. Bunlar çok normal, iş atların bacağını kesmeye gelince bu anormal!

Tabii modernist Kurancılar bunları da yamultuyorlar. Neymiş cin, cin değil yabancı demekmiş. Uçaklar da aerodinamik (rüzgâr) ile hareket ediyormuş. Hayvanların diline ne diyorlar bilmiyorum ama uydur uydur söyle, bir şey bulmuşlardır.

Bu neden böyle? Modern bilim ve modern algılara mahkûmlar. Bunları inkâr edemiyorlar. Hayvanlara eziyet etmeye karşı değerler modern dönemde şekil almış ve genel kabul gören ilke hatta yasalara dönmüş. Öncesinde kişi ile vicdanına kalmış bir işti. Modernist Müslüman Kuran ile modern değerler arasında kaldığında Kuran ayetlerini modern değerlere göre tevil ediyor yani yamultuyor. Tarihte yapılan yorumlar mı, onlar yanlış anladı kardeşim, bir tek biz doğrusunu bulduk! ***21 Şubat 2021***

TARİHSELCİLERİN KISSA YORUMLARI ÜZERİNE

Tarihselciliğin Kur'an'daki kıssalar veya tarihi bilgiler konusundaki iddiaları şu şekilde özetlenebilir:

*Kur'an bir tarih kitabı değildir.

*Kur'an'ın amacı tarih bilgisi vermek, Arapların yanlış bildiği tarihi bilgileri düzeltmek değildir.

*Kuran Arapların bildiği kıssaları düzeltmek, doğru tarihi bilgiler vermek yerine bunlar üzerinden mesajını iletmeyi amaçlar ve bu kıssalar aracılığı ile onları uyarır.

Eğer böyle ise şu soruyu sormamız gerekiyor: Eğer Kur'an bir tarih kitabı değilse, Araplar o dönemde tarih bilgilerini nereden alıyorlardı? Yazının çok az kullanıldığı, kitabın neredeyse hiç olmadığı bir toplumda bir tarih kitabından bahsedilemeyeceği açıktır. O zaman Araplar tarih bilinçlerini nasıl oluşturuyorlardı, tarihleri/geçmişleri konusundaki bilgileri nereden ediniyorlardı? Tabii ki şifahen duydukları, büyüklerinden, bilgelerinden öğrendikleri hikâyelerden, kıssalardan, anlatılardan, masallardan, mitolojilerden...

Araplardaki tüm geçmiş bilgisi kabilelerin geçmişine, kimlerle akraba olduklarına, hangi kabilenin hangi ataya veya kadim kabileye dayandığına, hangi kabileye düşman hangileriyle ittifak halinde olduklarına, geçmişte diğer kabilelerle yaptıkları savaşlara ve hangi kabile ile ne kadar yakın akraba veya uzak akraba olduklarına dair bilgilere dayanıyordu. Bunlarda kısmen doğruluk payı olsa da çoğu hatalı, saptırılmış hatta uydurulmuş kabile bilgileriydi.

Yani özü itibariyle Arapların tarihi kabilelerin ve geçmiş atalarının başından geçenlere dair anlatılara, hikâye ve masallara dayanan bir tarihti. Tabii bunlara ek olarak, çevre toplumlara ve dinlere dair muhtelif hikâye, kıssa, anlatı ve mitolojilerden ticaret veya köleler aracılığıyla haberdar oluyorlardı.

Anlatmak istediğim şey şu; Araplar için anlatılagelen kıssalar ve anlatılar kendi geçmişlerine dair, doğru olduğuna inandıkları tarihleriydi. Kur'an da bunları kullanırken doğru veya yanlış olması önemli değil esas olan mesajdır, mesaja uygunsa bunları kullanabilirim diyerek değil, kıssaların birer hakikat olduğunu kabul ederek kullanmıştır. Ayetlerde bu kıssaların doğru olmayabileceğine dair en ufak bir ima veya işaret yoktur. Yani Kur'an, mesajı olduğu kadar kıssaların

içerdiği olayları da birer hakikat ve geçmişte gerçekleşmiş doğru tarihi olaylar olarak sunar.

Kur'an kıssalarındaki mitolojik unsurları, yanlış tarihi bilgileri görmezden geldiği için modernist tarihselci iddia altı boş, havada kalan bir iddiadır. Kurana göre bunlar tam da hakikatin ifadesidir. Kurandaki bazı ayetler bunu bizzat ifade etmektedir:

"İman eden bir kavim için Musa ile Firavun'un haberlerinden (nebe') bir kısmını sana HAK olarak nakledeceğiz." (Kasas, 28/3)

Bakara suresinde Davud kıssasına değinilen ayetler:

"İşte bunlar Allah'ın ayetleridir. Biz onları sana HAK olarak anlatıyoruz. Şüphesiz sen, Allah tarafından gönderilmiş peygamberlerdensin." (Bakara, 2/252)

Al-i İmran suresinde yer alan İsa kıssasının sonu "Şüphesiz bu HAK haberlerdendir." (Al-i İmran, 3/62) şeklinde bitirilmektedir.

Ayrı bir örnek olarak Yusuf Sure'sinin giriş ve son ayetlerine oradaki ifadelerin kıssaya gittiğini düşünerek bir bakmayı deneyin.

"Hak" kelimesinin doğruluk ve tutarlılık anlamlarına geldiği açıktır. Kimse buradaki "Hak" kelimesinin sadece kıssadaki mesaj olduğunu iddia edemez çünkü verilen ayetlerin direkt olaylara -haberler (nebe')- gönderme yaptığı açıktır.

Üstelik sadece Kur'an'ın ifadelerinde değil, bunların Allah'tan gelen hak bilgiler olduğunu söyleyen Hz. Muhammed'in hadislerinde de bunlarda bazı hatalar olabileceğine dair en ufak bir ima yoktur. Yani o ve sahabeler de bunların tarihen gerçekleşmiş hak olaylar olduğuna inanmaktadır.

Tarih boyunca hiç bir Müslüman âlimin de kıssaların hakikati konusunda en ufak bir tereddüdü olmamıştır. Ta ki modern döneme gelene kadar... Kurandaki tarihi hatalar,

çelişkiler, mitolojik unsurlar konusunda getirilen eleştirilere karşı başta Abduh ve S. Ahmet Han olmak üzere Emin el-Huli, Halefullah gibi isimler tarafından savunmacı bir tutumla Kur'an'ın bir tarih kitabı olmadığı, mesajın esas olduğu, kıssalarda tarihi hataların veya mitolojik unsurların olabileceğine dair iddialar ortaya atılmıştır. Bunlar Kur'an'ı kurtarma çabalarıdır, asılsız ve temeli olmayan zorlamalardır. Bu tarz savunuların Kurancıların akıllara yatmayan her ayet veya mucize kabilinden olayı yamultarak veya mecaza hamlederek yorumlamalarından bir farkı yoktur.

Allah'ın uyduruk hikâyeler dışında mesajını iletecek bir yol bulmaya gücü yetmiyor muydu? ***25 Şubat 2021***

(Bir önceki yazıya tekmil)

Tarihselci arkadaşları anlıyorum.

Kurancıların düştüğü durumlara düşmemek için Kurandaki bilimsel ve tarihi hata ve çelişkileri, mitolojik ve abartılı kıssa ve anlatıların içindeki akıldışı, mantıksız bilgilerin varlığını kabul ediyorlar.

Kurancılar gibi bu tür şeyleri gerçek anlamından saptırıp yamultmuyorlar.

Ancak onların düştüğü en önemli hatalardan birisi, Allah'ın bunların yanlış olduğunu bilmesine rağmen, mesajı iletebilmek için kullandığını ve kendi ilahi kitabında yalan bilgilerin yer almasına göz yumduğuna dair iddialarıdır.

Allah, kendi gönderdiği kitabın hak, gerçek, hakikatin gerçek ve mutlak ifadesi olduğunu açıkça ifade etmesine ve şeytanların asla ona dokunamayacağını söylemesine rağmen onda yalan bilgilerin yer almasına nasıl izin vermiştir acaba?

Ayrıca mesajı iletebilmek için ille de yalan, yanlış, mantıksız, mitolojik, saçma kıssa ve anlatılara başvurması gerekli miydi?

Yani bunun başka bir yolu yok muydu?

Allah mesajını iletmek için başka bir yol ve yöntem bulamaz mıydı?

Tamamen doğru bilgilerin yer aldığı, tarih boyunca yalanlanamayacak bazı delil ve örnekleri kullanamaz mıydı?

Buna kudreti yetmez miydi?

Eğer yetmezdi ille de yalan yanlış da olsa bunları kullanmak zorundaydı denirse o zaman ben Allah'ın mutlak Kadir oluşundan şüphe ederim.

Tarihselcilerin İkinci önemli hatası ise, Kur'an'ın bu tür kıssalardan, örneklerden ve bilgilerden hak/gerçek, hiç bir şüphenin olmadığı doğru bilgiler olarak bahsetmesini görmezden gelmeleridir.

Görünen o ki Kur'an'ın yazarı bu bilgilerin doğruluğundan ve geçmişte tümünün gerçekleşmiş olaylar olduğundan son derece emin.

Allah için bu mümkün olamayacağına göre bu kitap Allah'a değil Muhammed'e ait sözler olabilir.

Hz. Muhammed'in, kendi çağındaki pek çok Arap gibi, bu kıssaların geçmişte gerçekten vuku bulmuş olaylar ve sahip olduğu "bilimsel" bilgilerin doğru olduğuna inanması ve bunlardan hak/gerçek, hakikatin mutlak ifadesi olarak bahsetmesi gayet mümkündür.

Tarihselciler artık, zihinlerinin bir kenarına yerleştirdikleri, onun ilahi olduğuna dair inançlarını bir kenara bırakıp kitapla ve dinle yüzleşmelidirler.

Tarihselci yöntem de maalesef kitabı aklamıyor.

Kitap için özür dileyip durmaktan ve onu aklamaya çalışmaktan vazgeçin artık.

Son olarak, tarihselci arkadaşların bir önceki yazıma, üstelik özellikle Ankara Okulu grubunda da paylaşmama rağmen, çok da itiraz etmemelerinden içten içe bana hak verdik-

leri -sükût ikrardan mı acaba?- sonucunu çıkartıyorum. ***26 Şubat 2021***

HASBİHAL-TARİHSELCİLİK ÜZERİNE

Bir zamanlar "Tarihselci bakış bir imkândır" başlığı ile bir yazı yazmıştım.

Sanırım beş-altı yıl oldu.

Yüzleşme serisi kitaplarımın birinde yazı mevcut.

Tarihselciliğe ve tarihselcilere dönük Kurancı ve selefçi cenahtan toptan bir saldırı başlatılmıştı.

Ben o zamanlar modern durumlar karşısında Kurani hükümlerin ortaya çıkardığı sorunlara dönük tarihselci bakış açısının makul bir çözüm ve sorunlarla baş etmenin oldukça iyi bir yolu olduğunu düşünürdüm.

Ama aynı süreçte tarihselciliğe dönük eleştirilerimi dile getirmekten de çekinmediğimi ifade etmeliyim.

Özellikle, şeri hükümlere uygulanan tarihsel yöntemin inançlara, vahyin mahiyetine ve ibadetlere de uygulanması gerektiğini altını çizerek ifade ediyordum.

Sadece şeriatın değil dinin de dinamik olması gerektiğine dair "dinamik din dinamik şeriat" türünden biraz ironik ifadeleri kullanmaktan çekinmedim.

İbadetlerin de tarihsel olduğunu "Tarihsel bir ibadet olarak Hacc", "Orucun tarihselliği" vb. yazılarımda örnekleyerek gösterdim.

Vahyin mahiyetine yüklenen anlamların tarihsel ve sürekli olduğunu göstermek için tarihte ortaya çıkan farklı görüşleri ve bunların hangi tarihsel görüşlerden etkilendiğini anlatan kapsamlı bir kitap yazdım.

Bunları niye anlatıyorum, şunun için: Tarihselciliğe dönük eleştirilerimi ortaya koyarken diğer taraftan gerçekten tarihselciliğin bir imkân olduğunu ve değerinin anlaşılması gerektiğini düşünürdüm.

Ancak artık öyle düşünmüyorum.

Geçen zaman içinde gördüm ki, dine içerden sunulan tüm çözümler, geliştirilen yöntemler veya fikirler, son derece yenilikçi olsalar dahi, dinin gerçeğinin (dikkat! "Gerçek dinin" değil "dinin gerçeğinin") görülmesine birer engel teşkil ediyor.

İnsanların dinle yüzleşmesinin yolunu kesiyor.

Dinin gerçek yüzünü anlayabilmelerinin önünde bir engele dönüşüyor.

Pek çok kişi buralara takılıp, oldukları yerde badanaj yapıp duruyor.

Din hususunda sürekli savunma pozisyonunda kalıyor ve kendisine sunulan çözüm, yorum veya fikirlerle mutmain olup sorgulamasını sürdüremiyor.

Maalesef en az Kurancılık kadar tarihselcilik de İslam'ın gerçeğinin anlaşılmasının ve onunla yüzleşilmesinin önünde bir engeldir.

Tarihselliğin Kurancılıktan niteliği itibariyle zerre kadar farkı yoktur.

İkisi de modernisttir, ikisi de savunmacıdır, ikisi de apolojiktir, ikisi de temelsizdir ve İslam kaynaklarına ve tarihine uygunluğu açısından son derece zayıf hatta asılsız ve uyduruk bağlara sahiptir.

İkisi de üçüncü dereceden aşırı yorumsanmış hatta yamultulmuş delillerle kendilerine dayanak bulmaya çalışmaktadır.

Oysa ne Kur'an'dan ne de diğer kaynaklardan Kurancılığı da Tarihselciliği de temellendirmek mümkündür.

Bunların bazı örneklerini daha önce vermiştim ve iddia ettikleri hususların ne kadar asılsız, temelsiz ve dayanaksız olduğunu göstermiştim.

Burada tarihselcilik tek tip değil diye bir itirazda bulunulabilir.

Ben içeriden konuşmak koşuluyla tarihselciliğin bütün çeşitlerinin bu şekilde olduğunu çok net bir şekilde iddia ediyorum.

Aslında tarihselciliğin çok fazla çeşidi de yok. Bazı uç örneklerinin de maalesef çok az savunanı var. Hatta bu uç örnekler çoklarınca içeriden bile kabul edilmiyor.

Bu iki yöntem veya felsefi yöntem gibi başka yaklaşımlar da olsa fark etmez, İslam'la yüzleşmesini tamamlamasına ve onun ne olduğunu hepimizden daha iyi bilmesine rağmen hâlâ içerideymiş gibi bir görüntü çiziyorsa bunun geçerli veya geçersiz muhtelif sebepleri olabilir.

Bu sebeplerden birisi babaannelerinden miras aldıkları, içlerinde yer etmiş o ilkel inancın tesirinden kurtulamamaları olabilir.

Bunun mümkün olduğuna pek inanmasam da beyanları bu yönde ise bize kabul etmek düşer.

Bir diğer sebep fazlasıyla göz önünde olan şahıslar oldukları için belki korkuyor olabilirler.

Mümkündür ve bu gayet anlaşılır bir durumdur.

Peki ya menfaat için bunu yapıyor olabilirler mi?

Son zamanlarda sadece din üzerinden değil din eleştirisinden bile para kazanılabildiğine dair örnekler gördük ama din içinde kalarak bunu yapmanın tadı her zaman bambaşkadır.

Menfaati ille de parayla özdeşleştirmemek lazım.

Bazen yıllarca içinizde büyüttüğünüz ve hatta takıntı haline getirdiğiniz bir hedef veya projenin gerçekleştirilmesi ancak içerdi kalarak mümkün oluyorsa bilinçaltınız açıkça

yüzleşmenizi ya da gerçek düşüncelerinizi açığa vurmanızı engelliyor olabilir.

Oysa dürüstçe ve cesaretle düşüncelerin ortaya konulmasının yapacağı etkiyi düşünebiliyor musunuz?

Üzerinde ısrar etmenin arka planındaki sebep ne olursa olsun, temelsiz bakış açıları ve yaklaşımlardan ibaret olan kurancılık da, tarihselcilik de yüzleşmenin önünde birer engel olan kardeş yöntemlerdir.

Ben herkesi açıklıkla, dürüstçe, cesaretle yüzleşmeye ve içlerinde ne varsa açığa vurmaya davet ediyorum. ***3 Mart 2021***

ŞARTLANDIRILMIŞ İNANCIN TESİRİ

İnanç temelinde oluşmuş bilinçler bundan kolay kolay kurtulamıyor.

Miras aldıkları İnanç memleri genlerine işlemiş çünkü.

Bu tesir o kadar derinlere inmiş ki, getireceğiniz hiçbir karşı delil, kanıt onları ikna etmeye yeterli olmuyor, delil diye öne sürdüklerinin hiçbir şeyi göstermediğini sadece kendilerini ikna etmeye ve dipten dipten vuran şüphelerini bastırmaya yaradığını anlayamıyorlar.

Kendilerini ikna etmek için fizikten, astronomiden, biyolojiden, kısacası tüm bilim dallarından, matematikten, olmadı felsefeden, mantıksal çıkarımlardan, kutsal kitapların satır aralarından hatta tarihten olmadık deliller bulabiliyorlar.

O kadar da eminler ki kendilerinden...

Desen ki yahu buradan senin tanrına, dua edip ibadet ettiğin tanrına, kendi aklınla tanımlayıp şekillendirdiğin tanrına kanıt çıkmaz, derhal seni kör ve basiretsiz ilan eder.

Bilimin tıkanıp -şimdilik- cevap veremediği noktalara hemen tanrısını konduruverir.

Sorsan ki, tamam diyelim ki orada devreye giren bir güç var, peki o gücün senin zihninde kurguladığın, dua ve ibadet ettiğin, sıfatları/isimleri filan filan olan, peygamberlere vahiy gönderen, öldükten sonra seni diriltip hesap soracağına inandığın personel tanrı olduğunu nereden biliyorsun, anında seni akılsızlıkla suçlar.

Bulduğu zaman bir izah boşluğu oraya tanrıyı, üstelik de nasıl biliyorsa öyle olduğundan asla tereddüt etmediği tanrısını yapıştırıverir.

Sorarlar adama nereden biliyorsun diye!

Tıkanınca da inancım böyle der, peki saatlerce o bilimsel kanıtları(!) niye sıraladın o zaman?

Eğer bilim bir gün tanrıyı bulursa, bu tanrı ancak yerçekimi kuvveti ya da elektromanyetik kuvvet gibi bir kuvvet veya tüm kuvvetlerin kendisine bağlı olduğu bir üst kuvvet olabilir, inandığın kutsal kitaplar tarafından tanımlanıp tarif edilen personel bir tanrı değil...

Onlar sana miras kaldığı için bu kadar ısrarcısın.

Reddi miras edemiyorsun. ***6 Mart 2021***

ALLAH İNANCINDAN KURTULMAK...

Dinle aralarına mesafe koyan arkadaşların durumlarını açıklamaya kalkıştıklarında ilk yaptıkları şeylerden birisi "Allah'a inanıyorum ama..." ile başlayan mazeret cümleleri kurmak oluyor. Anlıyorum durumlarını... Gayet anlaşılır bir şey...

Aslında farkında olmadıkları durum şu; Allah inancını değiştirmeden veya terk etmeden diğer dini inançlarınızı değiştiremezsiniz.

Artık inandığınız veya inandığınızı söylediğiniz Allah veya Tanrı asla reddettiğiniz din tarafından onaylanan Tanrı olmayacaktır.

Bunu yapmadıkça, yani inandığınızı düşündüğünüz Allah'ı inkâr etmedikçe dini inançları ne eleştirebilir ne de reddedebilirsiniz çünkü.

Tarihte ateist veya Allahsız olarak nitelenen insanlar bugünün ateistleri gibi Tanrıyı tümüyle inkâr eden insanlar oldukları için değil, karşı oldukları dinin veya toplumda genel kabul görmüş dinin tanrısını inkar eden insanlar oldukları için böyle nitelenmiş insanlar oldukları izahtan varestedir.

İslam'la hesaplaşan arkadaşlar da tümüyle ateist görünmekten, anlamadığım bir sebeple, çekindikleri için "Allah'a inanıyorum ama..." ile başlayan cümleler kuruyorlar.

Aslında Allah'a filan inanmıyorlar. Kripto bir ateizmden söz etmiyorum, kendileri dahi farkında değil durumun.

İnandıklarını söyledikleri Allah dinin dikte ettiği Allah değil.

Aslında ne tür bir Allah'a inandıklarını kendileri de bilmiyorlar.

Silik, flu, etkisiz bir şeye hâlâ inanmaları gerektiğine dair terk edemedikleri bir his var içlerinde.

Bense inancın yanında ya da karşısında değilim. İnanç sahibi değilim.

Genetik ya da memetik olarak miras aldığım tüm ilkel inanç kalıntılarından ve karşıtlarından kurtuldum.

Ancak teist olmadığım gibi ateist de değilim.

Monoteist olmadığım gibi deist de değilim.

İnançla ilgili şeylerin bir önemi yok benim için.

Bunların hepsinden düşüncelerimi oluşturmak için yeri gelince faydalanırım; geçmişte faydalandım, gelecekte faydalanmaktan çekinmem.

Ama özde hepsini aşmış durumdayım. Bir şeyin mensubu değilim çünkü.

Deist değilim ama bir post-deist olarak görebilirim kendimi.

Ateist değilim ama bir post-ateist sayılabilirim.

Bir şeyin post olanına geçmek yeni bir mensubiyet değil, bir aşma halidir.

Ateizm ve deizmden çok öte bir durumdan söz ediyorum, dikkat lütfen!

İnancın tümüyle değerini yitirdiği önemsizleştiği bir durumdan... ***2 Nisan 2021***

İSLAM TERAKKİYE MANİDİR!

İslam'a rağmen, İslam'a karşı vuku bulan ve bereket versin, önlemeye muktedir olmadığı bir hareketin yine de İslam'ın etkisine bağlanması yapılan hatalardandır. İbni Sina, İbni Zühr ve Ibni Rüsd'den dolayı İslam'a şeref bahşetmek Galileo'dan dolayı Katolikliğe şeref payı çıkarmak gibidir. (Ernest Renan)

İslami bilim veya İslam Felsefesi diye bir şeyden bahsediliyorsa, ki bu abartıldığı kadar büyük değildir, bu, İslam'ın etkisiyle değil, İslam'a rağmen ortaya çıkmıştır. İslam gelişmeyi önermek ve ona öncülük etmek bir yana terakkiye manidir. Renan o meşhur konferansında bu temel fikri savundu. Aradan yaklaşık bir buçuk asır geçti ve İslam dünyası buna ciddi bir cevap veremedi. Efgani ve Namık Kemal gibi müdafaaname sahipleri, bu, İslam'dan değil Müslümanlardan kaynaklanıyor, gibi apolojik cevaplar verdiler. Hele Efgani'nin cevabı tam bir eziklik örneğidir. ***6 Nisan 2021***

Cemaleddin Efgani, Renan'ın İslam ve Bilim konusundaki konferansındaki iddialarına verdiği cevapta der ki:

"Suyuti, Halife el-Hadi'nin Müslüman ülkelerde bilimleri köklerini kurutmak amacıyla Bagdat'ta 5.000 filozofu öldürdüğünü söyler. Bu tarihçinin kurbanların sayısını abarttığını kabul etsek de, bu zulmün yapıldığı sabittir. Bu hadisenin insanlık tarihi için olduğu kadar, bir dinin tarihinde de kanlı bir leke olduğunu kabul etmek gerekir. Ben, Hristiyanlık tarihinde de benzer olaylar bulabilirim. Ne şekilde adlandırılırsa adlandırılsın dinler birbirine benzer. Bu dinler ile felsefe arasında bir uzlaşma olması imkânsızdır. Dinler, insan üzerinde inancı ve imanı hâkim kılmaya çalışırken, felsefe insanı özgürleştirmeye çalışır. Bundan dolayı ikisinin uzlaşabileceği nasıl düşünülebilir! ... Din, her zaman el üstünde tutulacak ve felsefeyi saf dışı bırakacaktır. İnsanlık var olduğu sürece, dogma ile özgür araştırma, din ile felsefe arasındaki kavga bitmeyecektir. Korkarım ki zafer, özgür düşüncenin olmayacaktır. Çünkü kitleler akıldan hoşlanmazlar. Aklın öğrettikleri ancak seçkin zekâlar tarafından anlaşılabilir. Çünkü bilim, insanlığı bütünüyle tatmin etmez. (İnsanların çoğu) Âlimlerin ve filozofların henüz kavrayamadığı ve açıklayamadığı karanlık ve uzak yerlerde olanları sever." ***7 Nisan 2021***

İSLAM SEBEP DEĞİL SONUÇTUR

İslam kültürü, ya da İslam Medeniyeti denilen şey, İslam olarak nitelenebilecek rafine ve özgün bir dinin ürünü veya neticesi değildir.

Bilakis İslam, var olan bir kültürün, çevresinde mevcut olan veya bizzat iç içe yaşadığı kültürler ve dinlerle iletişimi bağlamında, siyasi, ekonomik hatta psikolojik nedenlerin diyalektik etkisiyle ortaya çıkmıştır.

İslam sebep değil sonuçtur; kültürün ortaya çıkışının veya tarihin bu tarzda üremesinin sebebi değil, tamamen sonucudur.

Eğer Hz. Muhammed ortaya çıkmasaydı, adı başka bir şey olsa da bir Muhammed bulunacak, kitabın adı Kur'an olmasa da kutsal bir kitap üretilecekti.

Tarihe mevcut tarz ile bakmak hep yanlış sonuçlar üretilmesine yol acıyor. Bu bakış açısı paradigmatik olarak ters yüz edilmelidir. ***8 Nisan 2021***

TANRI YOKSA HER ŞEY MÜBAH!

Siz var ya siz!

Yani Tanrı yoksa her şeyin mübah olacağına inananlar!

Sırf ateş korkusu, cennet umudu ile erdem, ahlak postuna bürünenler!

Gerçekten de Tanrı'nın yok olduğuna bir inansanız,

Bir inanabilseniz var ya!

İste o zaman sizin gibiler için her şey ama her şey meşru/mubah oluverir.

Sizin için geçerli olan şey budur.

Tanrı'nın olmadığına bir inansanız yıkarsınız, devirirsiniz;

Tozu dumana katarsınız.

Zincirlerinden kurtulan azgın boğa gibi saldırırsınız etrafa;

Ne hak tanırsınız ne de hukuk;

Ne haram ne de yasak;

Ne ahlak kalır ne de erdem...

İnsanlık, iyilik hak getire olur o zaman...

İçinizdeki tüm bastırılmış kötülükler sekiz rihterlik deprem şiddetinde açığa çıkar.

Tecavüzcü Coşkun'a, seri katile hatta yamyama dönersiniz.

Siz busunuz.

Siz iyisi mi Tanrı'nın varlığına inanmaya devam edin.

Ama lütfen siyasete, ticarete, cemaate bulaşmayın.

Bu sefer de Tanrı'ya inandığınız için içinizdeki canavar serbest kalır Allah muhafaza.

Asansörlerden de uzak durun emi!

Merdivenleri kullanmak sağlığınız için iyidir. ***14 Nisan 2021***

ALLAH, ŞANS, TESADÜF

"Bana dua et!" ile "Bana şans dile!" arasında,

"Allah yardım etti" ile "Şansım yaver gitti" arasında,

"Sebebini Allah bilir" ile "Sebebini anlayamadım" ya da "Sebebini kimse bilmez" arasında,

"Allah'tan başkasına güvenmiyorum" ile "Kimseye güvenmiyorum" arasında,

"Allah yardım eder" ile "Kimse bize yardım edemez" arasında

"İnşallah" ile "İşler yolunda giderse" arasında,

"Tesadüfen karşılaştım" ile "Allah rast getirdi" arasında özde bir fark yoktur.

Allah, şans, tesadüf vs. sadece bizim çaresiz hallerde içine düştüğümüz veya arzu ve dilek gibi psikolojik hallerimizi veya arkasında anlayamadığımız sebeplerin bulunduğu durumlara ürettiğimiz cevapları ifade etmek için kullandığımız içi boş ve etkisiz kelimelerdir. Birbirlerinin yerine kullanılabilir. ***15 Nisan 2021***

YABANCILAŞMA

Öncesi olsa da "yabancılaşma" kavramını büyük oranda Marx'a borçluyuz.

Marx bu kavramı iki anlamda kullanır:

Birinci anlamda, doğanın dışına çıkarak kültür veya toplum oluşturması insanın doğaya yabancılaşmasıdır.

İkinci türdeki yabancılaşmada ise insan kapitalist üretim süreçlerinin, pazarın ve toplumsal sistemin çarkına kapılarak kendine, emeğine, ilişkilerine, yaşama ve tüm varoluşa yabancılaşır.

Din kültürün bir öğesidir, sunidir, yapaydır, insan elinden çıkmıştır.

Kendi eliyle ürettiği bir şeyi yüceltip kutsallaştırması insanın kendine yabancılaşmasıdır.

Düşünsenize kendi elinizle, kendi beyninizle ürettiğiniz bir şeyi, kendi altınızda olan bir şeyi yüceltip kendinizden daha yüksek bir makama çıkartıyor sonra da onun karsısında kendinizi alçaltıyor, ezilip büzülüyorsunuz.

Kendinize ihanet ediyorsunuz.

Ne büyük bir yabancılaşma!

Kendi elleriyle yaptığı helvadan putlara değer atfedip onun önünde eğilmekle, soyut da olsa kendi zihninin ürünü olan tanrılara ibadet etmek, secdeye kapanmak, aç kalmak arasında özde bir fark yoktur.

Birisi ellerinin, diğeri zihninin ürünü olsa da ikisi de birer ürün ve insanoğlu kendi ürününü yüceltip önünde eğilerek kendine olabildiğince yabancılaşıyor ve tanrıyı onaylamak adına kendini inkâr ediyor. ***17 Nisan 2021***

DİNDAR AHLÂK MÜMKÜN MÜ?

Dinde esas olan kurallar ve emirlerdir.

Bunların bazısı ahlaki veya vicdani olabilir ama tersi de mümkündür.

Dindar, ahlaka uygun olduğu veya vicdani olduğu için değil, inandığı dinin tanrısı emrettiği veya dini kurallar bunu gerektirdiği için belli kurallara bağlıdır.

Eğer vicdan azabı çekiyorsa bunu, vicdansız davrandığını hissettiği veya yaptığı kötülüğün yanlış olduğuna inandığı için değil, inancının aksine davrandığı, tanrıya isyan ettiği için yapar. Onun vicdanı insani bir vicdan değil, bir otoriteye koşulsuz teslimiyet anlamında, otoriter bir vicdandır.

Bir dindar kötü bir davranıştan vicdan azabı çekiyor ve rahatsız oluyorsa bu, inancından dolay değildir, inancına rağmendir.

Asıl korkusu da vicdanen duyduğu rahatsızlık değil, ahirette bunun cezasını çekeceğine inanmasıdır.

Ceza ve ödül güdüleriyle ahlaki kurallara uymak ahlaklı bir davranış değildir.

İşin en kötü yönü de din ve tanrı adına pek çok kötülük ve ahlaksızlık meşru hale getirilebilir ve bir dindar tanrı böyle emrediyor diye hiç vicdan azabı çekmeden her türlü kötülüğe imza atabilir.

Tarih bunun örnekleriyle doludur.

Dindar birisi ahlaklı olarak nitelendirilemez.

Vicdanını bir otoriteye teslim etmiş birisi ahlaklı olamaz.

Onun -varsa bir- ahlakı ve vicdanı, bu, aklını ve vicdanını teslim ettiği otoritenin ahlakı ve vicdanıdır. ***19 Nisan 2021***

KORKU VE MÜKÂFAT ÜZERİNE KURULU İNANÇ

İman etmiş toy bir gençken beni bu dine sıkıca bağlayan ve kırk yaşıma kadar bu bağı güçlü bir şekilde tutan olay, okuduğum çok sayıdaki radikal ideolojik kitaplar değil S. Kutup'un "Kur'an'da Kıyamet Sahneleri" isimli kitabıydı.

O zamana kadar Kur'an'daki cehennem tasvirlerini hiç bu kadar derinden ve dehşetle fark etmemiştim.

Özellikle derilerin yandıkça tekrar yenilenmesi ve sonra bu işlemin durmaksızın tekrar edilmesi ile boğazları parçalayan kaynar sular, irinler içirilmesi ve bu işkencenin bir kereye mahsus değil sonsuza kadar tekrar edilecek olması beni acayip korkutmuştu.

Şöyle düşünüyordum: Böylesine bir acıyı sonsuza kadar yaşamaktansa kısacık dünya hayatımı feda ederim, kendimi Allah'a itaate adarım ve karşılığında bu azaptan kurtulduğum gibi sonsuz bir mükâfatı da hak ederim!

Denklem basitti ve ben kırk yaşıma kadar bu denklemin cehennem tarafının ağır korkusu ile gözümü açıp sorgulama yapamadan ölmeye ve öldürmeye hazır, mümin bir nefer olarak yaşadım.

Dante'nin "İlahi Komedya"sını bilirsiniz. Okumayan varsa da okusun mutlaka. Cennet, Araf ve Cehennem sahneleri ile doludur. Dante'ye o kitabı ilham eden şey Kur'an'daki tasvirler, İslam âlimlerinin yazdığı kitaplar, kısacası İslam'ın kendisidir.

Kur'an'daki tasvirler bu derece tesirlidir.

Kur'an, muhataplarını inandırmak için, sonsuz mükâfat veya sonsuz işkence alternatiflerini kullanmaktadır ve Allah'ı inanmayanları gökte elindeki işkence aletleriyle bekleyen eli sopalı korkunç bir tanrı olarak tasvir etmektedir. Üstelik bir de cehennemi dolduracağım diye vaatte bulunuyor. İşi iddiaya bindirmiş!

Kolaysa inanma, kolaysa gözünü aç da sorgula!

Korku ve mükâfat üzerine kurulu bir inancın nesi makul, rasyonel ve samimi bir inanç olabilir ve böylesi bir inancın üzerine kurulu bir ahlaki sistemin nesi ahlaki olabilir Allahınız aşkına!

İşi gerçek anlamda rasyonalize etmek ve sorgulamayı bir yerden başlatmak isterseniz lütfen kendinize şu soruları sorun:

*Maksimum 80-90 senelik bir ömrün karşılığının sonsuz bir cennet olması Allah'ın rahmetine bağlanabilir ama bu kadarlık ömür karşılığında ebedi bir cehennem azabına çarptırılmak Allah'ın adaletine uyar mı?

*Hayatı boyunca karıncayı dahi incitmeden yaşayan bir insanın sırf Allah'a iman etmeyip kâfir olarak öldüğü için ebedi cehennem azabıyla cezalandırılması adil midir? Buna karşılık çocuklara tecavüz dâhil her türlü kötülüğü yapan birisinin sırf inandığı için, cezasını çektikten sonra bile olsa, ebedi cennetle mükâfatlandırılması nasıl adil olabilir?

*Damla Çelik'ten ilhamla, sonsuz kudret sahibi olan ve hiçbir şeye ihtiyacı olmayan Allah, kendi yarattığı aciz kulları olan inanmayanları cezalandırmak için neden bu kadar istekli ve onlara karşı bu kadar kızgındır?

Bu sorulara cevap verirken sevgili İhsan Eliaçık gibi dini aslından saptırıp da iyilik yapanlar iman etmese bile cennete gidecek filan demeyin. Çünkü böyle bir şey yok. İnanmıyorsanız veya inandıktan sonra inanmaktan vazgeçmişseniz ebedi cehennemliksiniz.

Kaynak için bknz: Kur'an... ***24 Nisan 2021***

(Önceki yazıyı tekmil)

Bir Allah'ın kulu da çıkıp, sorduğum sorulara açık açık, yahu o Allah, bizi yarattı, bizim sahibimiz, O'nun karşısında biz bir hiçiz, o bizim üzerimizde mutlak tasarruf sahibi.

İsterse işkence eder, isterse yakar, isterse yok eder, isterse yok edip tekrar yaratır, tekrar yakar, isterse de affeder... Diyemedi.

Bir kişi bile cesurca çıkıp bunu söyleyemedi.

Sadece mazeretler, kıvırmalar, teviller.

Neymiş, ayetlerdeki ifadeler mecazi imiş… Allah merhametli imiş… Kullarını yakmazmış… Neymiş, ayetlerdeki ifadeler dünyadaki azaplara karşılık geliyormuş… Neymiş, cehennem ıslah yeriymiş… Neymiş, iman etmeyen nefsine zulmettiği için ebedi azabı hakediyormuş... Neymiş de neymiş…

Acaba ben Kur'an yerine yanlışlıkla aynı isimde farklı bir kitap mı okudum?

Adam gibi iman bile edemiyorsunuz. ***25 Nisan 2021***

(Tekmili tekmil)

Ayşe Sucu Hoca'nın son yazısında aktardığı menkıbeye göre Rabia el-Adeviyye bir elinde meşale diğer elinde bir kova su ile Basra sokaklarında gezinmekteydi.

"Biz zaten seni deli biliriz de, bu yeni deliliğin sebebi nedir?" diye sordular.

Şöyle cevap verdi:

"Bize söylendi ki, eğer dinimizin kurallarını takip edersek, cennete gidip sonsuza kadar keyif içinde yaşayacağız. Eğer kurallara karşı çıkarsak, cehennemin kızgın ateşleri içinde yanacağız. O nedenle, herkes sadece kurallara uyup yeryüzündeki zamanını doldurmak peşinde. İyi insan olmanın sebebi cennet için verilen söz oldu. Kötülükten korunmanın sebebi de cehennemden korku. İşte onun için cenneti ve cehennemi arıyorum. Bir bulursam, elimdeki bu meşalenin ateşiyle cenneti yakıp yok edeceğim. Bu su ile de cehennemin ateşini söndüreceğim. Böylece, hepimiz, cennet rüşvetinden veya cehennem korkusundan değil, iyiliğin güzelliğinden dolayı iyi insan olacağız."

Dücane Cündioğlu da diyor ki:

"gaflet cennetinde huzurla yaşamaktansa idrak cehenneminde kuşkularımla yanmayı tercih ederim."

İkisinin de vurgulamak ve eleştirmek istediği nokta farklı olsa da bir mesele ancak bu kadar güzel anlatılır.

Ne diyelim delilere selam olsun! ***26 Nisan 2021***

UYDURULMUŞ KUTSALLAR*

1-Kur'an'da adı geçen Mescidi Aksa ile Kudüs'teki Mescidi Aksa'nın hiçbir ilgisi yoktur. İsra Suresi nazil olduğunda Kudüs'te bu adda bir mescit yoktu. Emevi Halifesi Abdülmelik b. Mervan zamanına kadar da öyle bir mescit hiç olmadı.

2-Kubbetüs Sahra olarak bilinen ve Kudüs denilince herkesin ilk aklına gelen çokgen yapı, Abdülmelik b. Mervan tarafından Kâbe'ye alternatif olarak yaptırılmıştır. Çünkü Mekke'nin hâkimiyeti Abdullah b. Zübeyr'in elindeydi ve insanlar Hacc için Mekke'ye gittiğinde Abdülmelik aleyhine propagandaya maruz kalıyorlardı. Bu işten canı yanan Emevi halifesi, Mekke'ye haccı yasakladı, Mescidi Aksa'yı ve Kubbetussahra'yı yaptırarak inanların buraya haccetmesini ve kubbenin etrafında tavaf etmelerini emretti.

3-Kâbe'ye karşı Mescidi Aksa'nın değerini arttırmak için bununla ilgili çok sayıda hadis uyduruldu. İlk dönemlerde Mescidi Aksa'dan Kudüs'teki mescit anlaşılmazken kelimenin anlamı buna dönüştürüldü.

4-Aynı Abdülmelik döneminde Mekke uzun süre muhasara altında kaldı. Kâbe mancınıklarla dövüldü ve yıkıldı. Hakaret amacıyla köpek ölüleri mancınıklarla Kâbe'ye fırlatıldı. Abdullah b. Zubeyr mağlup oldu ve kafası kesilerek Suriye'ye gönderilirken gövdesi günlerce darağacında asılı kaldı.

5-Kudüs'ün ilk kıble olması ise tam anlamıyla siyasi bir karardır. Peygamber Yahudilerle işbirliğine girmek, belki onları yanına çekmek, belki de onlarla işbirliğine girebilmek için onlar gibi ibadet etmeye başladı. Arkasını Mekke'ye, önünü de Kudüs'e döndü. Tamamen siyasi bir duruştu bu, kutsallıkla filan ilgisi yoktu. Ancak Yahudiler 'den beklediği karşılığı göremeyince yönünü tekrar Mekke'ye yöneltti. Eğer Kudüs'ün kutsallığı esas olsaydı, kıble olarak kalırdı. O kadar da kıymete haiz değilmiş demek ki.

6-Lafa gelince Emevileri İslam düşmanı gören ve İslam'ı tahrif etmekle suçlayan İslamcıların, bir Emevi halifesinin hadis uydurtarak ve tamamen siyasi sebeplerle, üstelik de tam da Emeviler hakkında düşündükleri gibi dini tahrif ederek Kâbe'ye ve hacca alternatif olsun diye inşa ettirdiği bir mekânı ve bölgeyi yüceltip kutsallaştırmaları anlaşılır bir tutum değil doğrusu. Tam bir gaz hali, başka bir şey değil.

Savaşa karşı çık, zulme karşı çık, öldürmeye karşı çık, haksızlıklara karşı çık anlarım da, kutsalımız filan da ne oluyor anlamış değilim.

*Uydurulmamış kutsal var mı, diye bir soru da sorulabilir.
17 Mayıs 2021

MÜŞRİKLER MUCİZE TALEP ETMEKTE HAKSIZ MI?

Talha Hakan Alp Hoca, Hz. Muhammed'in, muhataplarının mucize taleplerini geri çevirmesini sorgulamakta haklıdır.

Müşrikler de, Hz. Muhammed'in, ben bunları Allah'tan alıp size iletiyorum iddiası karşısında mucize talep etmekte haklıydılar.

Çünkü Hz. Muhammed büyük bir iddiada bulunuyor. Ben bunları Allah'tan alıyorum, bunları bana Allah söylüyor, diyor.

Bu iddia sıradan bir iddia gibi kanıtlanması ya da yanlışlanması mümkün olan bir iddia değil. İrrasyonel bir iddia…

Hadi diyelim ki aklen bu mümkün. Yani Allah'ın bir insanla iletişim kurmasının olabileceğini onayladık. Peki, Allah neden Hz. Muhammed'i seçmiş olsun? Onu seçtiğini nereden bileceğiz. Çünkü o da sıradan bir insan sonuçta.

O zaman geriye tek bir ihtimal kalıyor. Eğer Allah Hz. Muhammed'i elçisi olarak seçmişse, tıpkı sürekli örnek gösterdiği geçmiş peygamberlere verdiği gibi ona da, insanların sahip olduğu güçlerle gerçekleştirmesi mümkün olmayan bazı işaretler veya mucizeler vermeliydi.

Çünkü büyük iddianın büyük kanıtı olmalıdır. İrrasyonel iddianın irrasyonel kanıtı olmalıdır. Sıra dışı iddianın sıra dışı kanıtı olmalıdır.

Müşrikler son derece haklı; onlara yani geçmiştekilere var da bize yok mu, onlar gördü de biz niye böyle bir mucize görmüyoruz diyerek gayet haklı bir talepte bulunuyorlar.

Peki, Hz. Muhammed ne yapıyor?

Muhtemelen başlangıçta, kendinden önceki peygamberlerin başına gelenlerin kendisinin başına da geleceğine inandığı için, bir mucize beklentisi içine giriyor.

Rivayetlerde de bu sonucu çıkartmamızı sağlayacak işaretler var. Ancak böyle bir mucize gelmiyor.

Gelmesi de mümkün değil, çünkü geçmiş peygamberlere verildiği iddia edilen mucizeler tamamen birer mitolojiden ibaret. Ama Hz. Muhammed bunların doğru olduğuna inanıyor. Ancak sonuçta bir mucize filan verilmiyor.

Düşünüyor ve kendini avutan şu sonuca ulaşıyor: Geçmiş kavimler kendilerine mucize gösterilmesine rağmen inanmamışlardı. O zaman Allah benim kavmime neden mucize göndersin!

Bunu da müşriklere cevap olarak sunuyor,

"Bizi mucizeler göndermekten alıkoyan şey, öncekilerin bunları yalanlamış olmasıdır." diye ayet okuyor.

İste bu, iddianın altında ezilmektir, iddianın iflas etmesidir, çaresizliğin dışa vurumudur.

Sormak gerekiyor, Allah önceki kavimlere mucize gösterirken onların yalanlayacağını bilmiyor muydu? Allah ise bilmesi gerekir.

Yoksa gerçekten bilmiyordu da, gösterince mi inanmayacaklarını öğrenmiş oldu? O zaman zaten inanmayacaklarını biliyordu da geçmişte bu mucize gösterme işini neden başlattı? Hiç başlatmasaydı ya, nasıl olsa hiç inanmayacaklardı değil mi?

Peki, bu âdetini/sünnetini neden son peygamberde değiştirdi? Hani Allah'ın sünnetinde bir değişiklik olmazdı? Onlara var da bize gelince neden yok?

Ayrıca Muhammed'in toplumundan bazılarının inanmayacaklarını nereden biliyor, birisinin bile mucize görüp iman etmesi mümkünken, bunu esirgeyerek haksızlık yapmış, geçmiş kavimlerle onlar arasında ayrımcılık yapmış olmuyor mu?

Bu arada kimse Allah mucize olarak kimsenin taklit edemediği Kur'an'ı vermiştir, filan demesin. Çünkü Kur'an'ın benzerinin yazılması mümkündür. Bununla ilgili birçok yazı yazdım, onlara bakılabilir.

Ama burada bu konuda yeni bir şey söyleyeceğim. Eğer öncekilerin mucizeleri yalanlaması, Allah'ı Hz. Muhammed'in toplumuna mucize göndermekten alıkoymuşsa, Kur'an'ın da taklit edilemez bir mucize olarak gönderilmemiş olması gerekirdi. Çünkü o da bir mucize göndermektir sonuçta.

Hem Kur'an'ı mucize olarak gönder hem de "Bizi mucizeler göndermekten alıkoyan şey, öncekilerin bunları yalanlamış olmasıdır," de, iste bu büyük bir çelişki ve kendini yalanlamadır.

Son bir şey daha eklemem lazım. Önceki kavimlerin mucizeler gösterilmesine rağmen tümüyle iman etmedikleri iddiası da yanlıştır. Aynı Kur'an Firavun'un büyücülerinin Musa'nın asa mucizesini görünce iman ettiklerini söylemiyor mu? ***22 Mayıs 2021***

ŞEYTAN EN BÜYÜK 'AZİZ'DİR

Şeytan'ın insanları dinden çıkartmaya çalıştığına inanılıyor ama bunu niye yapsın?

Neden insana dinden çık, dinin buyruklarını yerine getirme desin?

Neden dinden saptırmaya çalışsın?

Allah ile aldatmaktan, insanları din silahı ile yoldan çıkartmaktan, ahlaksızlaştırmaktan, kişiliksizleştirmekten daha kolay ne var?

Dinden bilinçli olarak uzak duran bir adam akıllı ve düşünen bir adamdır.

Tartar, ölçer, iradesini kullanır, kendi kararlarını kendisi verir.

İradesini, ilahi olduğu düşünülen bir şeye de olsa, öylece teslim etmez.

Şeytan bu adamı kandırabilir mi?

Ama dindarlar öyle mi?

Ver tanrıyı, kitabı ellerine, tak boyunlarına boyunduruğu, Allah Allah nidaları arasında istediğin yere çek götür.

Allah adını en çok şeytan zikreder.

Son dönemlerdeki en büyük aldanış F. Gülen denilen o ağlak şeytan yüzünden olmadı mı?

Şeytan en büyük 'aziz'dir. 'Muhterem', 'Hocaefendi', 'Şeyh' kılıklarında size yaklaşıp kulağınıza fısıldar.

Birisi size Allah, kitap deyip sizden bir şey istemeye başlamışsa onun büyük bir ihtimalle Şeytan'ın ta kendisi olduğundan emin olabilirsiniz.

Demedi demeyin... ***28 Mayıs 2021***

Matbaa Kilise'nin sonunu getirmişti, Sosyal Medya da İslam üzerinden otorite tesis edenlerin, menfaat temin edenlerin, din baronlarının ve siyasilerin sonunu getirecek.

Bundan çok korkuyorlar. ***30 Mayıs 2021***

YÜZLEŞMENİN ÖNÜNDEKİ ASIL BÜYÜK ENGEL

İslam Düşüncesindeki her yenileşme çabası dinle yüzleşmeyi bir adım daha geciktiriyor.

Yüzleşmenin önündeki asıl engel, selefiler ve geleneksel-ciler değil, kurancılar ve tarihselcilerdir. Ya da benzeri yeni yorum çabalarıdır.

Kurancılık ve tarihselcilik miadını çoktan doldurmuş dine makyaj yapma çabasıdır.

Ölümü yaklaşmış kocakarıya makyaj yapmak nasıl işe yaramazsa tüm bu yenileşme çabaları da işe yaramayacak sadece biraz daha patinaj yaptıracaktır.

Dinde patinaj sürdükçe din üzerinden siyaset ve sömürünün de bitmeyeceğini unutmamak lâzım.

Batı'nın çok uzun süre önce yapıp bitirdiği bu hesaplaşma gerçekleşmedikçe siyasi ve sosyal pek çok sorunun üstesinden gelemeyeceğiz. ***3 Haziran 2021***

DİNİN ASIL FONKSİYONU: BOYUN EĞDİRME...

Din, doğası gereği sömürü için kullanılmaya müsait bir yapıdır.

Bilim, teknoloji haline getirilerek ve felsefe de ideolojiler için temel ve kaynak olarak kullanılarak da kötü amaçlara hizmet edebilir. Ancak insanlığın yararına da kullanılabilir. Özgürlük düşünce ile gelir. Din ise, sosyal ve siyasi yönü itibari ile böyle değildir. Din daima toplumları siyasi veya toplumsal otoritelere, liderlere boyun eğdirmek için var olmuştur ve icra ettiği en temel fonksiyon bu olmuştur.

Din, insanlık tarihi boyunca sabit olanda diretmenin, hakikatin değişmezliği ve sorgulanamazlığı iddiasının ve yobazlığın simgesi ve en tipik örneği ve Tanrı'ya itaati yeryüzü otoritelerine itaate bağlayarak iktidarları güçlü, daim ve sorgulanamaz kılmanın en sağlam aracı olmuştur. Unutmayalım: Kim Resul'e itaat ederse Allah'a itaat etmiş olur ve İman edenler eğer Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman ediyorlarsa Allah'a, Resul'e ve emir sahibi liderlere de itaat etmek zorundadırlar.

Felsefe ve bilim de toplumları sürüleştiren bazı katı ideolojilere kaynaklık edebiliyor olsa da insanlık bu tür kötü ideolojilerden kurtulmanın yolunu gene bunlar yoluyla bulabilmiştir. Düşüncenin gücü, bunların kötülüğünü ortaya koymayı sağlamıştır. Tarihte insanlık iyi yönde adımlar atabilmişse bunu bilim ve felsefe sayesinde yapabilmiştir.

Oysa din daima siyasetin ve güçlünün yanındadır, hizmetindedir, emir sahiplerine itaat Allah'a itaattir. Din doğası gereği toplumları otoritelere boyun eğdirmek, dogmalara ve hurafelere Tanrı adına inandırmak ve toplumu sürüleştirmek için var olmuştur. Din ne zaman küçük ya da büyük topluluklara bulaşsa -bulaşmadığı zaman olmuş mudur?- orada kaçınılmaz olarak yukarıdan aşağıya bir sömürü düzeni ortaya çıkar. Tarikatlar ve cemaatlerden imparatorluklara kadar din, daima en kullanışlı araçtır.

Bugün de öyle...

Bunu anlamak için Türkiye'deki mevcut siyasi ve toplumsal tabloya bakmak yeterlidir.

Tecrübe ve bilimin verileriyle hareket eden düşünce, gerek dinden, gerekse bilim ve felsefenin araçsallaştırılması veya ideolojilestirilmesiyle ortaya çıkan sömürüden kurtulmanın yegane yoludur. Tanrı kendini herkese ifşa etmedikçe de öyle kalmaya devam edecektir.

İnsanlar düşüncenin gücüne güvendikleri ve bunu vicdanları ve erdemleri ile bütünleştirdikleri ölçüde, her alandan gelen sömürü biçimlerini yıkıp daha iyilerini üretme doğrultusunda adım atabileceklerdir. Dini dogmalar bunun önündeki en büyük engeldir. ***4 Haziran 2021***

ATEİST, DEİST OLMAK SUÇ MU?

Mustafa Öztürk Hoca diyor ki:

" 'Z Kuşağı'nın deizm ve ateizm gibi YAFTALARLA dinî duyarlılık açısından sorgulanıp yargılanması çok büyük bir haksızlıktır. Burada asıl sorgulanması gereken şey, bu neslin kurumsal dinî anlayış ve geleneğe niçin sırt çevirdiği, hangi sebeple kendini dinden uzak tutma refleksi sergilediği meselesidir. Son zamanlarda çeşitli vesilelerle dile getirdiğim üzere bu kuşağın kurumsal din ve geleneksel dinî anlayışa çok mesafeli durmasının temel sebebi, bizim ve bizden önceki neslin ortaya koyduğu kötü temsillerdir. Dolayısıyla buradaki temel sorun, 'Z Kuşağı'nın dinden ya da din duygusundan özellikle kaçıp uzaklaşması değil, hâl-i hazırdaki din ve dindarlık anlayışının ahlaki olarak hemen hiçbir pozitif değer üretmemesi ve bu durumun ister istemez istikrah (tiksinme) duygusuna mahal vermesidir."

Sosyolojik bir tespit olarak doğru şeyler içermesine rağmen temsil ettiği bilinçaltı bakış açısı açısında kusurlu bir yaklaşım.

Sonraki paragrafta da gençlerin vatan sevgisinden mahrum olmakla suçlanmasının yanlış olduğunu söylüyor ve hayır diyor, onların vatanlarını bizden daha çok sevdiklerine şahidim.

"Vatan sevgisinden mahrum olma"nın bir suç gibi algılanmasını ve hayır böyle kötü bir şeyle suçlanamazlar diye gençlerin savunulmasını nispeten anlarım çünkü vatana bağlılık duygusunu gerek duygusal gerekse epistemolojik olarak aşmak dini inançlara bağlılığı aşmaktan çok daha zordur. Çoğu bunu anlayamaz bile.

Duygusal anlamda, doğup büyüdüğümüz, hatıralar biriktirdiğimiz, sevdiğimiz insanların yaşadığı toprakları başka köy, belde, şehir, bölge ve ülkelere göre daha çok sevmemiz normal bir şeydir.

Ancak bunu yapmamak yani vatanını sevmemek neden suç olsun?

Vatanını sevmeyenler neden vatan haini muamelesine tabi tutulsun?

İnsan çeşitli sebeplerle içinde doğup büyüdüğü, yaşadığı toprakları ve kültürü sevmiyor ve ondan nefret ediyorsa neden suçlu olsun?

Neden, aslında seviyorlar diye onları savunmak zorunda olalım? Sevmek zorunda değil ki.

Sevmiyorsa bu neden suç olsun?

Bu yaklaşım, "vatanı sevmek zorundasın" şeklindeki öğretilmiş ideolojik dayatmanın bilinçaltına yerleşmiş yansımasıdır.

Seven sevsin ama kimse vatanını sevmek zorunda değil, sevmeye zorlanamaz, sevmemek bir suç değildir.

Aynı şey ateist, deist, agnostik olmanın bir YAFTA olarak nitelenmesinde de geçerli.

Ateist, deist olmak bir suç mu ki bu bir yafta olsun?

Adamlar sanki hırsızlık yapmışlar, cinayet işlemişler, namussuzluk yapmışlar gibi onlara aaa ateist oldular demek de ne demek oluyor?

Karşıdakilerin bunu bir suç olarak görmelerine karsın bunun bir suç olmadığını söylemek başka bir şey; sizin yüzünüzden bu duruma düştüler, bu suçu islediler demekse daha başka bir şeydir.

Yafta kişiye isnat edilen haksız suçlama anlamında kullanılır. Eskiden suçluların boyunlarına hangi suçu islediklerine dair yazıların bulunduğu yaftalar asılır ondan sonra idam edilirmiş.

Gençleri ateist ve deist oldular diye suçlu görmek ya da bu duruma düştülerse sizin yüzünüzden düştüler deyip "Fatmagül'ün suçu ne!" modunda savunular yapmak ateist veya deist olmanın kötü ve yanlış bir şey olduğuna dair bilinçaltına yerleşmiş öğretilmiş tutumların yansımasından başka bir şey değildir.

Hangi sebepten olursa olsun, gençler ateist de olabilir, deist de olabilir, dindar da kalabilir.

Hatta o çok sevilen ve çok sevildiği için sürekli ırzına geçilen vatanı da sevmeyebilirler.

Bundan size ne!

Sahi size, neyin suç neyin de suç olmadığını belirleme hakkını kim verdi?

Son bir not: Mustafa Hoca'yı diğerleriyle bir tutmadığımı sadece bakış açısındaki onaylamadığım bir noktayı ifade etmek için bu yazıyı yazdığımı belirtmek isterim. Lütfen, kimse böyle suçlamalar yapmasın! ***12 Haziran 2021***

SOL İSLAM

Kur'an'dan ve Peygamberin hayatından "Sol İslam" çıkmaz.

Eğer Peygamber Mekke'deki muhalif söyleminden dönüp yönünü iktidar İslam'ına çevirmeseydi bugün kimse ne İslam'ı bilirdi ne de Hz. Muhammed diye birini.

İslam'da muhalefet mezara kadar değil Pazar'a -pardon- iktidara kadardır.

İslam her şeyi ile ancak iktidar sahiplerinin işine yaradığı ve iktidar için kullanışlı olduğu sürece varlığını sürdürebilmiştir. Bundan sonra da böyle olacaktır.

Muhalif gibi görünen İslam'ın da tek amacı bir an önce iktidarı ele geçirmektir.

Din iktidar için vardır. ***13 Haziran 2021***

(Önceki yazıyı tekmil)

Kölelere özgürlük söyleminden, kölelere iyi davranın söylemine,

Savaştan elinizi çekin'den, onları bulduğunuz yerde öldürün'e,

Bir elime güneşi bir elime ayı verseniz söyleminden, din Allah için oluncaya, yani tüm iktidar elinize geçinceye kadar savaşın'a,

İhtiyaçtan fazlasını infak edin'den, Allah size ganimetler va'd ediyor'a,

Kız çocuklarını toprağa gömenlere (kadınlara değer vermeyenlere) lanetten, onlardan ikişer, üçer, dörder alabilirsiniz'e,

hatta evlatlıklarınızın boşadığı üvey gelinlerinizle bile evlenebilirsiniz'e,

daha da ilginci onları dövebilirsiniz'e dönüşen bir İslam'dan artık Sol İslam filan çıkmaz.

Kimse çıkarmak için uğraşmasın. O İslam kafasını kaldıramadan, Medine'ye hicret yollarında sapır sapır dökülüp un ufak oldu. ***13 Haziran 2021***

MESAJIN ANLAŞIRLILIĞI-KUR'AN'IN KARMAŞIKLIĞI

Bir mesaj ya da ifadenin açık, anlaşılır ve evrensel olması muhatap aldığı kesimin ne kadarının onu kastedenin kastettiği şekilde anlayabildiği, içeriğinin ne kadar çok kesimi ilgilendirdiği, verilmek istenen mesaj veya ilkenin ne kadar farklı mekân ve zamanda geçerli olduğu ile ölçülebilir.

Sadece birkaç kişinin anlayabildiği bir mesaj açık ve anlaşılır değildir. İçinde bol mecazın yer aldığı, imalar ve kinayelerle dolu, yoğun anlatım tekniklerinin kullanıldığı, öznel ve yoruma açık metinler açık ve anlaşılır metinler değildir.

Bazı edebi metinler böyledir. Bol bol edebi yöntemlerden, mecazlardan, benzetmelerden, kinayelerden, laf cambazlıklarından yararlanılır. Laf dolaştırılır, uzatılır. Varılmak isteneni, anlatılmaya calışılanı, verilmek istenen mesajı anlamakta güçlük çekersiniz. Bu metinlerin herkeste uyandırdığı duygular ve düşünceler farklı farklıdır. Herkes farklı bir sonuç çıkartabilir. Amaç da budur zaten.

Kripto metinler de böyledir. Özel bir bilgiyi sadece muhatabın veya birkaç muhatabın çözümleyip anlayabileceği bir dille yazılır.

Oysa ahlaki direktifler içeren metinler, yönergeler, talimatlar, yasalar mümkün olduğunca net, açık, anlaşılır ve farklı yorumlamaya müsait olmayacak tarzda yazılmalıdır. Bu dikkat ve özen gösterilmezse ve farklı yorumlamaya müsait ifadeler kullanılırsa, bunlar yoruma açık hale gelir ve olumsuz sonuçlar çıkartılmasına yol açabilir.

Peki, tüm insanlık için indirilmiş, evrensel ve ilahi bir metin olduğu iddia edilen Kur'an böyle midir? Yani muhataplarının en düşük seviyedekinin dahi anlayabileceği, net, anlaşılır, tüm devir ve mekânlarda geçerli, evrensel mesaj, emir, tavsiye ve yönergeler mi içermektedir?

Hayır!

Kur'an mecaz yüklü, karmaşık, anlaşılması güç, farklı yorumlamaya müsait, dileyenin dilediği anlamı çıkartmasına imkân veren ve tarih boyunca içerdiği anlamlar konusunda sürekli tartışmalara hatta çatışmalara yol açmış bir kitaptır.

Kitabın büyük bir kısmı sadece bir kişiyi veya sınırlı sayıda insanı ilgilendiren, onların dışındakileri hiç alakadar etmeyen ayetlerle doludur.

Tarih boyunca içinden çıkılamayan, sürekli tartışılan, birbirini nakzeden çok sayıda çelişkili ayet içermektedir.

Tarihin sadece sınırlı bir zamanındaki insanların kültür ve uygulamalarını hiçbir istisna tanımadan evrensel bir şeymiş gibi sunmaktadır.

Böylesine kapalı, karmaşık, yoruma açık, yerel, çelişkili, içinden çıkılması zor, sürekli tartışmalar üreten bir kitap ilahi bir kitap olabilir mi?

Allah'ın daha iyisini göndermeye gücü yetmedi mi? ***20 Haziran 2021***

(Önceki yazıyı tekmil)

Konuya girmeye teşebbüs ettiğiniz zaman bile ben bu konuları bilirim, sizin eğitime ihtiyacınız var, ne biliyorsunuz ki türünden üstenci bakışınızı ve dilinizi sürdürmeye devam ediyorsunuz. Mugalata derken demek istediğim bu iste.

Gayet net olarak açıkladığımı düşünüyorum. Sizin için bir kere daha açıklayayım:

Bir mesajın açık ve anlaşılır olması demek, içeriğinin tartışmaya ve anlam karışıklığına yol açmadan, farklı yorumlara

ve sübjektif yargılara meydan vermeden tüm muhataplar tarafından eşit ve aynı şekilde anlaşılması demektir.

Mesajın açık ve anlaşılır olması veya olmaması ile ilgili üç örnek verdim: edebi metinler, kripto metinler ve son olarak ahlaki direktifler, yönergeler, talimatlar veya yasalar içeren metinler.

Birinci tarz metinler açık metinler olmak zorunda değildir. İkinci tarz metinler şifrelidir, üçüncü tarz metinler ise açık, nesnel ve anlaşılır olmak zorundadır.

Mesajın evrensel olduğu iddia ediliyor. Bunun bizzat mesajın içeriğinde yer almasının veya sonrakiler tarafından öne sürülmesinin tartışma acısından bir önemi yok. Bu ayrı bir tartışma konusu. Deniyor ki, bu din kıyamete kadar geçerli, herkesi eşit derece bağlayan ve mesaja karşı alınan tavra göre bir bedelinin olduğu bir mesaja sahip. Yani mesajla verilen her şey, emirler, yasaklar, inançlar, kabuller ve retler herkes için geçerli ve evrensel. 1400 yıl önce geçerli ve doğru olduğu gibi, bugün de geçerli ve doğru, eğer kıyamet kopmazsa bir milyon yıl sonra da geçerli ve doğru olmaya devam edecek. Yani herkesi bağlaması acısından evrensel…

Eğer mesaj herkes için geçerli ve doğru, tüm zaman ve mekânlarda bu geçerliliğini sürdürecekse ve tüm insanlığı bağlayan bir mesajsa onda bulunması gereken birinci özellik açık ve anlaşılır olması, yoruma açık olmaması olmalıdır.

Bunun dil açısından mümkün olup olmadığını tartışmıyorum. Buna dikkat edin.

Eğer mesajı ben dinlediğimde farklı bir şey bir asır önce dinleyen başka bir şey, karşımdaki daha farklı bir şey anlıyorsa mesajın evrensellik iddiası da boşa çıkar. Çünkü daha baştan içeriğin ne olduğu üzerine bile anlaşamamış oluruz. Beni ve benle birlikte herkesi bağlıyorsa benim de diğerlerinin de mesajı net ve eşit derece anlaması gerekir.

Anlamadığım veya farklı şekilde yorumlamaya açık bir mesajın benden tam olarak ne istediğini ben nasıl anlayıp da ona tabi olabilirim?

Peki dini metin böyle midir, yani açık mıdır? Bu soruya evet diye cevap vermek pek mümkün görünmüyor. Çünkü mesajın bir ilk muhatapları var bir de sonraki muhatapları. Mesaj ilk muhataplara sözlü hitap olarak ancak o ortamda bulunurlarsa kastı mütekellimi anlayabilecekleri bir bağlamda veriliyor. Onların anladıkları bir anlam var ve bu asıl anlam. Anladıkları anlamı asıl anlam kabul etmek zorundayız çünkü aksi takdirde mütekellim kastettiğini anlamadıklarını fark edip düzeltirdi.

Ancak mesajın ikincil muhatapları, mesajın ilk verildiği ortamda değiller, sözün bağlamını bilmiyorlar. Bağlam değişmiş ve dil de değişken bir şey. Üstelik mesaj sözlü bir hitapla verilmiyor. Artık yazılı metinlerle, mushafla karşı karşıyalar ve bunun tümüne muhataplar ve ondan sorumlular.

Daha da ilginci şu ki mesaj ilk muhataplara verilirken, sonraki muhataplar da dikkate alınarak herkesin anlayacağı açık bir dille değil, içinde farklı edebi tarzların kullanıldığı, didaktik olmaktan, anlaşılmayı hedeflemekten çok etkilemeyi amaçlayan söylemsel bir dille veriliyor. Yoruma açık, farklı anlamlara çekilmeye müsait, hatta birbirine zıt anlamlar çıkartmaya uygun bir tarz kullanılıyor.

Simdi benim ahiretimi, sonumu, ebedi kaderimi ilgilendiren bir konuda ben metinden a sonucunu da b sonucunu da çıkartabiliyorsam evrensel olana ve mütekellimin kastettiği anlama nasıl ulaşacağım? Ulaşmam dil acısından pek mümkün görünmüyorsa burada mesajın evrenselliğinden söz edilebilir mi? Herkesin yorumu doğru kabul edilirse o zaman buradaki evrensellik ne olsa gidere dönmüş olmaz mı?

Peki, ben Sünni olarak bir yoruma sığındım ve kendimce bir yol tuttum. Diğeri de Şii olarak başka bir yoruma sığındı ve kendince bir yol tuttu. Üstelik yorumlarımız üzerinden çatıştık ve savaştık. Din bu kadar kaypak ve zıt yorumlara im-

kân veriyorken yarın hesaba çekildiğimizde hangisinin doğru olacağını ve benim haksız bulunmayacağımı ben nereden bileceğim? Bundan nasıl emin olacağım? Bunun bir ölçüsü var mı? Mesajın kendisi bu ölçüyü içeriyor mu? Ya ben hatalıysam, ne yapacağım? İşim şansa mı kaldı? Üstelik de buna neden olan mesajın kendisi değilse ne?

Şimdi siz, dilin imkânları bu kadarına izin verir filan diyeceksiniz. Doğrudur, dil bir mesajı tüm insanlar için, tüm zaman ve mekânlarda, eşit derecede anlamalarına imkân verme gücüne sahip olmayabilir. Çünkü burada sadece dilsel değil, dil dışı birçok faktör devreye girer. Buradaki riski minimize etmenin yolu ise, mesajı mümkün olduğu kadar kısa, net, mecaz ve alegorilere başvurmadan, açık ve herkesçe ortak anlaşılan ve somut durumlara işaret eden tek anlamlı kelimeler kullanmaktan geçebilir. Bu durumda bile yanlış anlaşılmaya imkân verecek ifadeler olabilir. Bu yüzden insanların böyle bir mesajı üretmesi çok zor olabilir. Ama mesaj sahibi Tanrı ise buna gücünün yetmesi gerekirdi. Tanrı insanların dilini kullanarak böyle bir mesajı üretmeye kadirdir çünkü. Aksi takdirde kadiri mutlak oluşu tartışmaya açık olurdu.

Oysa Kuranın tanrısının böyle bir kaygısının olmadığı görülüyor. Çünkü kitap açıklık iddiasına rağmen, çok anlamlı, yoruma acık, muğlak, mecaz yüklü bir metin. Üstelik bunu bir marifetmiş gibi ayetlerde ifade ediyor. Bazıları müteşabihtir diyor. Kelimelerle tuzak kuruyor. Yok, 19'muş, yok sayıları şu kadarmış, yok onların tuzaklarına karşı o da bir tuzak kurarmış da filan... Mesaj vermiyor, kullarını yanıltıp uzaktan zevkle seyrederek adeta fantezi yapıyor!

Tanrı'nın bunu yapması mümkün mü, bunu yaparsa Tanrı olabilir mi? Hayır! Ama metin, Muhammed'in tanrısal olduğunu iddia ettiği kendine ait metni olursa bunların hepsi mümkün. Çünkü insan dilin sağladığı imkânların sınırlarının dışına çıkamaz. Tanrı'yı konuşturur ama ortaya ilahi değil, tamamen insani, muğlak, kapalı, yoruma açık, dil onu ne kadar sınırlandırıyorsa onun dışına çıkamayan bir metin ortaya çıkar. O zaman da işte bu saçma sapan durumlar ortaya çıkı-

yor, biz de ilahi olduğuna inandığımız bir kitap bize ne mesaj veriyor diye anlamak için didinip duruyoruz.

Bir arkadaşımın dediği gibi, bir saç kurutma makinasının talimatı yeteri kadar açık değilse ve bu yüzden bazı insanlar saçlarını yakmışsa bunun sorumlusu, bu talimatı yeteri kadar açık yazmayan kişidir. Dini metinlerin yeteri kadar açık olmaması yüzünden insanlar birbirleriyle çatışıyor. Metin üzerinden sürdürülen sürekli bir tartışma ve kavga... Mezhepler, fırkalar ortaya çıkmış, savaşlar yapılmış, insanlar katledilmiş. Bunun sorumlusu kim? Ben miyim? ***21 Haziran 2021***

KUR'AN'IN EMRİNE UYMAYAN PEYGAMBER!

"Artık bundan sonra sana kadınlar helâl olmaz; sahip olduğun cariyeler dışında kadınlarını, güzellikleri hoşuna gitse bile başka eşlerle değiştirmen de helâl olmaz. Allah her şeyi görüp gözetmektedir." Ahzap 52.

Ancak peygamber ölmeden önce de kadınlarla evlenmiştir. Örnek "Esma bt. en-Nu'man, Resulullah'tan Allah'a sığındığını söyleyince Resulullah çok kızmıştı ve kızgınlığı yüzünden okunuyordu. elEş'as b. Kays, "Ya Resulullah! Bu seni üzmesin, seni güzellik bakımından bir benzeri daha olmayan biriyle evlendireyim mi?" diye sorunca Resulullah, "Kim?" dedi. el-Eş'as, "Kız kardeşim Kuteyle!" dedi. Bunun üzerine Resulullah, "Onu eş olarak aldım:' dedi. el-Eş'as Hadramevt'e gitti. Onu alıp Yemen'den yola çıkınca Resulullah'ın vefat ettiği haberi geldi." (İbn Sad 4970)

Peygamber yukarıdaki ayete rağmen ölmeden çok kısa bir süre önce bir kadını daha nasıl nikâhına almış? Üstelik de bu ayet tam da bunu yasaklamak için inmiş. ***21 Haziran 2021***

KOPAMAYANLAR

Bu başlığı neden attım?

Şunun için:

Başlık, tanıdığım, tanıştığım, bazıları ile yüz yüze tanışmasam bile yazıştığım, bazılarını ise sosyal medyadan takip ettiğim çok sayıda arkadaşın ortak bir niteliğini yansıtıyor; kopamıyorlar...

Dine/İslam'a olan bağlarını bir türlü kopartamıyorlar.

Bu arkadaşlar dinin ne olduğunu biliyor. Anlamışlar, çözmüşler, iç dünyalarında dinle büyük ölçüde hesaplaşmışlar. Kurumsal dinin, tarihte yaşanan Müslümanlığın, İslamcılığın ne menem bir şey olduğunun farkındalar. Bu anlamda dinle mesafeliler. Bilgi düzeyinde, epistemolojik anlamda pek çok sorunu zihinlerinde çözmüşler çünkü.

Ancak yine de kopamıyorlar. Dinden hâlâ umutlular.

Kopamadıkları için de dini bir şekilde yeniden canlandırmanın, ihya etmenin, yenilemenin, modernize etmenin, zararlı yönlerini ve uygulamalarını tıraşlamanın, yeni bir şekle sokup daha sorunsuz bir İslam anlayışını tedavüle sokmanın derdi içindeler. Tek maksatları var; din hep olsun, dinden kopmasınlar, pamuk ipliği ile de olsa onunla bağlarını koparmasınlar.

Kopamayan bu arkadaşlardan bazıları dinsel çoğulculuğa sığınıyorlar. Dinleri ve farklı dinsel yorumları eşitleyerek bunların tümünün hakikatin parçaları veya farklı ifadeleri olduğunu iddia ediyorlar. Hatta hakikatin kaynağının dinler olduğunu ve hakikate farklı dinsel tecrübelerle ulaşılabileceğini iddia edenler var.

Bazıları ise peygamberlere ve tabii ki Muhammed'e verilen vahyin ışığından, izinden giderek evrenin her yerine yayılan tanrısal ilhamları keşfederek ortaya koyacakları yeni teolojik/

metafiziksel yorumlarla çağa, felsefeye, bilime uygun bir din anlayışı üretmenin derdinde.

Hz. Muhammed figürünü veya tarihten örnek aldıkları bazı efsanevi isimleri sosyal bir rol model gibi gören bir takım arkadaşlar da, İslam'ı bir kurtuluş ideolojisine indirgiyorlar. Hz. Muhammed'in hayatının bütününü görmekten aciz bir şekilde cımbızladıkları örneklerle yüceltip efsaneleştirirken, göz ardı ettikleri, yok saydıkları, üstünü örttükleri yaşantısının bazı yönlerinin tarihte ortaya çıkan ve kendilerinin tiksindikleri o Müslümanlıklara kaynaklık ettiğini görmezlikten geliyorlar. Müslümanlıklarla hesaplaşınca Gerçek İslam'a ulaşacaklarını zannediyorlar. Oysa Gerçek İslam dedikleri şeydir o tiksindikleri Müslümanlıkları yaratan. İkisi de aynı şeydir. İslam'dan ayrı Müslümanlık diye bir şey yok.

"Kopamayanlar" sınıfına dâhil başka bir gürûh da, dinden öz çıkartmanın pesinde. Diyorlar ki, dinin aksı dosdoğru olmaktır ya da iyiliktir. Tüm tarihsel tecrübeyi, din adı altında ortaya konulan her şeyi ve bunun ürettiği sonuçları boşa çıkartarak, hepsini yok sayarak dini minimize edip tek bir kelimeye sığdırmanın gayreti içindeler. Din iyiliktir diyorlar. Dinin iyilik ve doğruluk adı altında dosdoğru olmanın dışında her şeye hizmet eden o devasa çirkin yüzünü görmezden gelmemizi istiyorlar. Bunun değişik versiyonları var. Mesela dinin paylaşmaya indirgenerek İslam'ın sol bir versiyonunun üretilmeye çalışılması gibi...

Tarihselci bakış da kopamayanların modernlikle karşılasınca ürettikleri İslam bicimlerinden birisi. Temel inanç umdeleri ve bir kaç ibadetle birlikte evrensel olduğunu iddia ettikleri ilkelerin dısındaki, peygamber dönemi de dâhil, İslam'ın tüm bagajının dinin dışına atılması gerektigini, bunların din olmadığını, din olanın inanclar ve ilkeler olduğunu iddia ediyorlar. Bırakın hadis ve rivayetleri Kur'an'ın önemli bir bölümünün bile din olmadığını söylüyorlar. Neden, çünkü bunlar o günkü Arapların örf ve adetlerinden ve güncel tecrübelerinden aktarılmıştır. Oysa bunlar Arapların adetleri de olsa, ayetlerle üzerlerine Tanrı damgası vurularak diniles-

tirilmiştir artık. Kimsenin bunları pirincin içindeki taşı ayıklar gibi ayıklayıp dinin dışına atma hakkı olamaz. Kaynağı ne olursa olsun bunlar dinin dışında görülemez. Şarî bunlara din damgasını vurmuş mu, vurmuş. Artık bunlar dindir. Din de bunların toplamıdır.

Bazı arkadaşlar ise dinsel fantezilerin peşinde. Hani hayal kurmayı çok seven insanlar vardır ya bunlar da maneviyatlarını üst perdede yaşamayı seviyorlar. Müziğe, spora, doğaya tutkun insanlar gibi bunlar da dini duygulara tutkunlar. Doğuştan dindarlar. Seviyorlar manevi fırtınalar içinde sürüklenmeyi. Hele bir de şairlere ilhamın gelmesi gibi, doğa ötesine dair bir hayal, esinti, düş, tasarım veya anlam zihinlerine üşüşüverirse coşkunluktan ayakları yerden kesiliyor. Sanırsın ki miraca çıktılar. Her biri birer metafiziksel pıtırcık mübareklerin. Diğer taraftan kurumsal dinin ne olduğunu ve tarihteki dinsel tecrübelerin başına gelenleri de çok iyi biliyorlar. Bu yüzden asıl nedeni psikolojik olan maneviyat tutkularını rasyonalize edip evrenselleştirmek, herkese şamil kılmak için felsefeden kendilerine dayanak arıyorlar. Din ne büyük bir ihtiyaç, bunu kanıtlamak için bin dereden su getiriyorlar. Bir iki felsefi mülahaza, ordan burdan çalıntılanmış bir kaç parlak metafiziksel kavram ve argüman da işin tuzu biberi olunca al sana post-modern bir İslam...

Daha fazla uzatmamak adına not aldığım diğer örnekleri veremeyeceğim.

Kopamayanların hepsinin ortak derdi, İslam'ın gerçeğini anlamalarına/bilmelerine rağmen bir türlü kabullenemedikleri veya kendilerine kabul ettiremedikleri için onunla bağlarını koparamamalarıdır. Bu yüzden İslam'ı küllerinden yeniden yaratmaya çalışıyorlar. Dertleri pergelin bir ayağını İslam'a veya İslami kavramların üstüne koyup, diğer ucuyla geniş bir daire çizip gönüllerinde yatan İslam'ı yeniden üretmek.

Peki, bu mümkün mü? Bu sorunun cevabını uzun uzun vermek isterdim ama yazının sonu geliyor uzatmayacağım. Kısaca söylemem gerekirse mümkün değil. Çünkü İslam artık

bitmiştir, içi boş devasa bir kütükten farkı kalmamıştır. Kıyıya vurmuş devasa bir balinan cesedi gibidir; ihtişamlı ama ölü... İçindeki bazı hücrelerin hâlâ canlı olması cesedin canlılığının delaleti değildir. Bu İslam'dan artık bir şey çıkmaz. Çıksa da bir işe yaramaz. İnsanlığa faydası olmaz. Sadece zaman kaybı olur.

"Neden kopamıyorlar" sorusuna dair cevabımı sonraki yazıya bırakıyorum. ***23 Haziran 2021***

NEDEN KOPAMIYORLAR? (I)

Bu yazı, "Kopamayanlar" başlığı ile yazdığım yazının devamıdır.

O yazıda dinle belli bir hesaplaşma yaşamalarına ve mevcut kurumsal dinle mesafeli olmalarına rağmen onunla bağlarını bir türlü kopartamayan bazı arkadaşların bu bağı sürdürmek için dine yeni şekil verme çabalarından örnekler vermiştim. Bu yazıda bunun en temel sebeplerinden birisine odaklanacağım.

İnsan hayatında alışkanlıkların ve bağlılıkların büyük bir rolü var. Çoğu davranışımızı düşünüp planladığımız için değil öyle yapmaya alışkın olduğumuz veya bunlara bağlı olduğumuz için yapıyoruz. Bu alışkanlık ve bağlılıklarımızı da çocukluğumuzda kazanıyoruz. Bunları düşünüp tartarak ve kendi irademizle seçerek kazanmıyoruz. Karar bize ait değil. Hazır buluyoruz bunları. Etrafımızda örnek aldığımız insanlar böyle davranıyor, bu yargılara sahipler. Daha da önemlisi bizim de kendileri gibi davranmamızı ve aynı yargıları paylaşmamızı istiyorlar. Bizi bu yönde eğitiyor ve biçimlendiriyorlar. Bize böyle davranmamanın, bu yargılara karşı çıkmanın büyük bir suç, hata, terbiyesizlik, saygısızlık en hafifinden yaramazlık olduğu öğretildi.

Küçüklükte benimsetilen bu davranış ve önyargılar insan benliğine öylesine derin bir şekilde yerleşir ki hayat boyu bundan kurtulmak neredeyse imkânsızdır. Bunlar artık insan kimliğinin değişmez öğelerine dönüşmüştür.

İnançlar ve din de bize toplum tarafından küçüklüğümüzde öğretilen ve benliğimizin en derin yerlerine kadar kazınan, kimliğimizin değişmez, şartlandırılmış ögelerindendir. Hiçbirimiz doğru olduğuna dair güçlü argümanlara sahip olduğumuz, bunları önce kafamızda tarttığımız ve doğruluğuna kanaat getirdiğimiz için Müslüman olmadık. Müslüman bir toplumda doğduk, dini ve inançları hazır bulduk. Seçme yetkisine sahip olmadığımız bir yaşta ve daha da önemlisi ikinci bir seçeneğimizin olmadığı bir ortamda bize Müslüman olduğumuz öğretildi, daha doğrusu dayatıldı, benliğimizin en karanlık derinliklerine Müslüman olmak silinmez bir şekilde kazındı. Aynı şekilde Hristiyan bir toplumda doğanların benliklerine Hristiyan olmak, Budist bir toplumda doğanların benliklerine de Budist olmak kazındı. Bu alışkanlık, düşünce ve inançlarla kafalarımız standart bir kalıba girdi.

Küçüklüğümüzde edindiğimiz alışkanlıklardan vaz geçmek, benliğimizin en derin noktalarına işleyen bu öğelerden kurtulmak, bizi içine soktukları kalıptan çıkmak, bize verdikleri şekli bozup kendimize kendi ellerimizle yeni bir şekil vermek ve özellikle de bize miras kalan inançlardan uzaklaşabilmek dünyanın en zor işlerindendir.

Epistemolojik deliller, rasyonel argümanlar, bilimsel veriler bu inançları tümüyle yalanlasa bile, dinle aramızda çocukluğumuzdan gelen bu psikolojik bağ o kadar güçlüdür ki inançlardan kolay kolay kopamayız.

İşte dinin ne olduğunu kavramış, onunla epistemolojik anlamda hesaplaşmış, kurumsal dine mesafeli arkadaşların hâlâ dinden medet ummalarının, ölüyü dirilterek veya makyajlayarak onunla bağlarını sürdürmeye çalışmalarının, dini gerekli bir şey olarak görmeye devam etmelerinin veya dini ıslah edip yeni bir din şekli üretme çabalarının, kısacası

dinden kopamamalarının en temel nedeni, dinle aralarındaki çocukluklarından gelen bu güçlü psikolojik bağdır. Bunu aşabilecek kadar güçlü değiller maalesef. Evet evet, başka bir sebeple değil, sadece o psikolojik bağı kesip atacak kadar güçlü olmadığınız için kopamıyorsunuz dinden.

Toplumun dayattığı din bağlamında bir hususa daha değinip yazıya şimdilik son vereceğim.

Bazı arkadaşlar diyorlar ki, evet biz annemiz babamız Müslüman olduğu için Müslüman olduk ama araştırdık; bilimsel, felsefi, rasyonel delilleri inceledik ve kendi irademizle bu dinin hak din olduğuna karar verdik.

Bu büyük bir yanılgıdır. Siz sadece kendinizi daha iyi bir şekilde kandırdınız.

Sizin bu karara varmanıza neden olan şey o güçlü bulduğunuz deliller değil, bir türlü kopamadığınız, etkisinden kurtulamadığınız o çocukluk aşkınız, benliğinizin derinliklerine işleyen o psikolojik bağdır.

O güçlü deliller dediğiniz şey güçlü bahanelerden başka bir şey değil. İsterseniz bu bahanelerinizin üzerine çok güçlü bir felsefi sistem kurun; inançlarınızı metafizik argüman ve kavramlarla süsleyin, allayıp pullayın; bu, onları babaannelerinizin inançlarına bahane yapmaya çalıştığınız gerçeğini değiştirmeyecek.

Gelmiş geçmiş veya dünyada hâlâ mevcut binlerce dinden birisinin İslam'dan daha güçlü argümanlara sahip olmadığından nasıl bu kadar emin olabilirsiniz? Hepsini incelediniz mi?

Büyük bir ihtimalle Hindistan'da da sizin gibi ana-baba dini Hinduizm'i araştırıp hak din olduğuna karar veren çok sayıda Hinduist vardır. Ya da gerçek Hinduizm bu değil diyen...

Sonraki yazıda sebepleri analiz etmeye devam edeceğim.
27 Haziran 2021

NEDEN KOPAMIYORLAR? (II)

Bu yazıda "Boşluk hissi" nedeni üzerinde duracağım.

İnsan irrasyonel bir varlıktır ama rasyonel bir varlık olma kapasitesine de sahiptir. İnsanın gelişimindeki evrimsel süreç bir şekilde onun tam rasyonel bir varlık olmasını engellemiştir.

Ama zannımca zihninin evrimselleşmesinin ilk adımlarında insan daha rasyonel davranma eğilimindeydi. Özellikle güvenlik, hayatta kalma, yaşamını ve neslini devam ettirme gibi içgüdüleri onu daha rasyonel düşünmeye teşvik ediyordu.

Tüm canlılarda içgüdüsel olarak var olan bu tepkiler onların evrimsel olarak düşünen varlıklar olmalarına yol açmazken insanda düşünme, karşılaştırma yapma, problemleri çözme, hesap yapma ve hatta soyutlama yeteneklerinin gelişmesine zemin hazırladı.

Ormanda gezinirken çalıların arasında görünen bir siluet, işitilen bir hışırtı ya da yabancı bir ses, onun tehlike arz eden bir avcı olması ihtimaline karşı, bütün hayvanlarda olduğu gibi insanda da içgüdüsel bir tepki ile kaçma refleksine yol açar. Ama insan aynı zamanda şunları da düşünür: Acaba o ses rüzgârdan kaynaklanmış olabilir mi, o siluet tehlikeli bir hayvanın silueti miydi yoksa o, oradan geçen tehlikesiz sıradan bir hayvana mı aitti? İste bu sorgulama ve karşılaştırma insanın rasyonelliğe attığı en önemli adımdır.

Eğer insanın zihinsel evrimi bu şekilde devam etseydi o bugün çok daha rasyonel bir varlık olurdu. Oysa evrimsel süreçte büyük bir sapma yaşandı. İnsan doğal hayatında meydana gelen olayların arka planında irrasyonel nedenler aramaya başladı. Bu olumsuz bir sapmaydı. Bunun nedeni belki de doğa ve kendisi hakkında yeterli bilgiye sahip olmamasıydı. Ancak bu irrasyonel yöneliş sadece büyük doğa olaylarına değil her gün karşılaştığı sıradan şeylere de uzandı.

Çalıların arasından gelen ses ya da siluetin onu avlamaya çalışan vahşi bir hayvan mı yoksa tehlikesiz bir tavşan mı olduğunu sorgulamak yerine o görünmez bir cin mi, ateş püskürten bir canavar mı yoksa bir orman perisi mi diye sormaya başladı. Etrafında gözlediği olayları, gökyüzünü, yıldızları, şimşekleri, yağmuru, sosyal hayatındaki felaketleri irrasyonel nedenlerle, görünmez varlıklarla, mitlerle, hurafelerle, uydurulmuş hikâyelerle, hayallerle açıklama eğilimine girdi. Bu ise dinlerin doğuşunun ilk adımıydı. Dinler bu anlamda insan evrimindeki olumlu gelişmeden bir sapmadır, evrimde bir gecikmedir.

Dinler, bu sapma nedeniyle insan zihninde, psikolojisinde, hayatında, toplumsal ilişki ve yaşantısında binlerce ve belki de on binlerce yıldan beri hiç de hak etmedikleri bir yer işgal etmektedir. Üstelik söz konusu din İslam olunca bu işgal insan hayatının her alanına uzanmaktadır. İslam bir ahtapotun kolları gibi her yönden insanı sarıp kuşatmakta onu belirlemektedir. İnanan insanın düşünceleri, psikolojisi, kararları, hayatındaki istikamet, sosyal ilişkileri İslam'ın belirlediği sınırların içinde kalır, onu aşamaz, çiğneyemez.

İşte dindar birisi İslam ile hesaplaşıp onunla arasına mesafe koymaya başlayınca bir anda büyük bir boşluğa düşer. Zihnin her yerini işgal eden dinden geriye büyük bir boşluk meydana gelir. İç dünyası dinle o kadar şişmiştir ki din gidince geride devasa bir balon kalır. İlişkiler, sosyal hayat o güne kadar dinle belirlendiği için dinin ortadan kalkması bu ilişkileri de anlamsızlaştırır ve orada da büyük bir boşluk ortaya çıkar.

Bu boşluk hissi korkunç bir şeydir, yaşamayan anlayamaz. Doğum yapan anneler doğumdan sonra benzer bir hisse düşerler. Karınlarında beliriveren boşluk hissi nedeniyle böyle bir duyguya kapılırlar. Bazı annelerin keşke hamileliğim hep sürseydi dedikleri bile olurmuş. Neyse ki ilgilenmek zorunda oldukları bir bebekleri vardır da bu psikolojiden çabuk kurtulurlar. Oysa dinle aralarına mesafe koyanların bu boşluk hissinden kurtulmaları oldukça zordur. Kendilerini bu

boşluğu bir şeyle doldurmak zorunda hissederler. Bunu da dinden devraldıkları sorunlara çözüm üretmek olarak isimlendirirler. Kendi kendilerine "Bir çözüm üretmeliyim." sözünü tekrar edip dururlar. Etrafındakiler de sürekli "Peki, senin çözümün ne?" diye sorarak işi iyice alevlendirirler. Oysa yanlış problemin doğru çözümü olmaz. Olmayan veya suni olarak yaratılan bir problemin çözülmeye de ihtiyacı yoktur. Problem yok ki çözümü olsun demek ve bunu kabullenmek yeterlidir.

Bunu kabul edememenin nedeni iste o boşluk hissidir ve o boşluk, gerekli olan, ihtiyaç olan bir şeyin kaybolmasıyla ortaya çıkan bir boşluk değildir. Tamamen suni olarak zihni, ruhu ve hayatı işgal eden dinin zorla ürettiği bir boşluktur. Bununla başa çıkamayanlar ve durumu iyi tetkik edemeyenler dinden kalan bu boşluğu doldurmanın telaş içine girerek dinin mesnetsiz inançlarının yerine felsefeden veya tasavvuftan ödünç aldıkları metafizik söylemlerle yeni inançlar üretmenin, Tanrı'yı, sonu, ahireti ve hayatı metafiziksel bir temele oturtmak için yeniden yorumlamanın peşine düşerler. Çok da uzağa gidemezler çünkü meseleyi etrafında döndürdükleri konular, ele aldıkları örnekler, kullandıkları kavram ve kelimeler ve üzerinde tartıştıkları sorunlar aralarına mesafe koydukları dinin etrafında dönmektedir. İşi biraz modernize ederler tabii ki ancak hâlâ o uzaklaştıklarını düşündükleri dinin esiridirler.

Oysa tüm bunların nedeni defalarca tekrar ettiğim gibi sadece içine düştükleri o "boşluk hissi"dir. Bu noktaya geldiklerinde ne büyük bir fırsat yakaladıklarının farkına da varamazlar. Bir adım ileri giderken geriye dönüp iki adım atarlar. O boşluk hissi kahreder onları. Sartreci bir varoluşçulukla kendilerini yeniden yaratmaya başlamak yerine, yıktıkları din binasının taşlarından kendilerine sahte, aldatıcı bir kulübe inşa etmenin telaşına düşerler. Oysa birazcık sabredip boşluktaki gazın çıkmasına izin verseler her şey bir süre sonra doğal haline dönecek ama insan aceleci bir varlık olduğu için buna bir türlü izin vermek istemez. Boşluğa yeni metafiziksel

çöpler doldurmayı marifet addetmeye devam eder, kopamaz.
29 Haziran 2021

NEDEN KOPAMIYORLAR? (III)

Son bir nedeni iki ayrı yazı halinde ortaya koyup bu yazı dizisine son vereceğim. Aslında sıralayacağım nedenler bitmedi ama bu kadarını dile getirmeyi şimdilik yeterli buluyorum. Yazmayı düşündüğüm bir kitapta konuyu geçmişten günümüze tüm ayrıntılarıyla irdelemeyi planlıyorum.

Bu iki yazıda bahsedeceğim neden "Güvenlik duygusu" olarak isimlendirilebilir. Bunun içsel ve dışsal olmak üzere iki boyutu var. Bu yazı içsel güvenlik duygusu hakkında olacak.

İçsel güvenlik derken kişinin düşünce ve duygu dünyasında kendisini güvende, huzurlu ve tatminkâr hissetmesini kastediyorum.

İnanmak huzur ve güven vericidir. Düşünmek ve sorgulamak ise rahatsız edicidir. Düşünerek, şüphe ederek, sorgulayarak huzur bulamazsınız. Sorgulasanız da buna bir yerde son vermek, sorgulayıp reddettiğiniz inançların yerine yenilerini koyarak huzura kavuşmak istersiniz. Bu huzur size içsel bir güvenlik duygusu verir.

Hani o, Tanrı'nın varlığı konusunda yapılan tartışmalarda öne sürülen pragmatik argüman vardır; Tanrıya inandığımda eğer Tanrı yoksa bir şey kaybetmiş olmam ama inanmazsam Tanrı varsa çok şey kaybederim; öyleyse risk almayıp inanmayı tercih etmek daha mantıklıdır, derler; bilirsiniz. İste bu argümanın temelinde de insanın içten içe kendisini güvene, sağlama alma duygusu vardır.

Sürekli sorgulamanın verdiği tüketici zorluk ve bilinmez alanlara dair spekülasyonların ağır baskısı karşısında direnç göstermek bazen zor olabilir. Bunun gerçek değil suni bir zor-

luk olduğunu belirtmeliyim. Bu şiddetli selin karşısında güvenli bir kaya üstüne sığınmak zorunlu bir şey gibi görünür.

Üstelik bu baskı içten içe de üremektedir. Ya doğruysa, der insan. Her şey bildiğimizle sınırlı olmadığına göre, devasa bilinmezin içinde bu inançların ya da farklı inançların da bir hakikat payı olabilir mi, diye sormaktan kendini alamaz.

Bu yüzden bazı arkadaşlar ille de bir alternatif inanç üretmenin peşine düşerek sanal selin içinden güvenli bir kayaya tırmanmayı ya da selde sürüklenen bir kütüğe tutunmayı tercih ederler. Oysa bu tutumun arka planında sadece içten içe bizi dürten güvenlik duygusu vardır. Bu duygu yüzünden kendimizi şiddetli bir selde sürükleniyor gibi hissederiz. Güvenli bir yere sığınmak için çırpınırız. Bunun hakikatin kendisiyle veya hakikati bilmeye duyduğumuz ihtiyaçla bir ilgisi yoktur. Yapmamız gereken olmayan bir selde çırpındığımızı fark etmektir.

İnsanların bilinmeze bir eğilimi var, kendimizi ancak bilinmeze dair inançlar üreterek güvene ve huzura kavuşturabiliriz diye sürekli spekülasyon yapıp, hayal kurup, yeni ve orijinal inançlar üretmeye kendimizi mecbur hissetmek zorunda değiliz.

Bunların hepsi bizim ürettiğimiz, ellerimizle şekil verdiğimiz şeyler. Bu ürettiklerimiz ne kadar modernize edilirse edilsin, ne kadar yenilenirse yenilensin, bunlar ne kadar bilimle çatışmayan inançlar olursa olsun, isterse mantıklı şeyler olsun; sonuçta değil mi ki ürettiğimiz bu inançlar bilinmezin alanına giriyor o zaman bunlar spekülasyondan öte gidemeyen altı boş kanıtlanması mümkün olmayan metafizik mülahazalar olarak kalmaya devam edecektir.

Bırakalım bu işi bilim yapsın. Bilim bilinmezin sınırlarını zorlayabildiği kadar zorlasın. İnsanlar artık bilimin öğrettikleriyle yetinmeyi öğrenmeli. Kabul edelim; yanılsa da, düşüp kalksa da, dün doğru dediklerine bugün yanlış dese de; eğer bugün bilmek adına bebek adımlarıyla da olsa bir iki adım

atabilmişsek bunu dinler ve metafizik spekülasyonlar sayesinde değil bilim sayesinde yapabildik.

Bir de daha önce bahsettiğim metafizik pıtırcıklar var. Seviyorlar böyle şeylerle uğraşmayı. İlle de maneviyat diyorlar başka bir şey de demiyorlar. Bunlara bir sözüm yok. Bir hobi olarak bu işi sürdürmelerinde bir sakınca görmüyorum. Kendilerini bu şekilde mutlu, mesut, huzurlu ve güvende hissediyorlarsa bırakalım öyle yapsınlar. Kötü olan şu, herkesin böyle olmasını istiyorlar, olmayanı da dolaylı bir dille kınayıp küçümsüyorlar.

Ben en dindar olduğum zamanlarda bile inançlarımdan manevi bir tatmin bulamadım. Dindarlık zevki denilen şeyin ne olduğunu hiç bilmem. Biraz otistik bir yönüm olduğu için olsa gerek manevi coşkunluklardan hep yoksun kaldım. Din benim için daima bir ideoloji, bir bağlılık idi. Belki de bu yüzden ondan kurtulmayı başarabildim. Yoksa belki ben de içsel dünyamda kendimi hiç güvende hissetmez güvenli bir liman arardım.

Dışsal güvenlik ise toplumsal ilişkilerde ortaya çıkan güvenlik duygusudur. Bunu son yazıya bırakıyorum. ***1 Temmuz 2021***

NEDEN KOPAMIYORLAR? (IV)

Bu yazı ile "Kopamayanlar" yazı dizisine son vereceğim. Bir önceki yazıda "güvenlik duygusu" nedeninin içsel yönünü ele almıştım. Burada dışsal yönünden bahsedeceğim. Dışsal yön derken, toplumsal ilişkilerde ortaya çıkan güvenlik duygusunu kastediyorum.

İnsan toplumsal bir varlıktır ve bunun en temel nedenlerinden birisi topluluk içinde yer almanın insana verdiği güvenlik duygusudur. Doğayla daha iç içe yaşadığı dönemlerde bu duygu dışarıdan veya vahşi doğadan gelecek tehlikelere

karşı yardımlaşma ve dayanışma için çok gerekli bir duyguydu. Eğer bir toplulukla birlikte hareket etmezse vahşi hayvanlardan veya diğer topluluklardan gelecek tehlikelere, doğal olayların risklerine karşı son derece savunmasız ve zayıf kalan insan kaçınılmaz olarak ait olduğu toplulukla birlikte hareket ediyordu.

Toplulukların tehditlere ve tehlikelere karşı güvenliklerini sağlayabilmeleri için öncelikle kendi aralarındaki birlik ve düzeni sağlamaları gerekmektedir. Çünkü kendi aralarında kargaşa, anlaşmazlık, ayrılık olan topluluklar birlik içinde hareket edemez; zayıf düşer ve dış tehditleri savurmakta ve güvenliği sağlamakta yetersiz kalır.

Küçük topluluklarda bu birliği sağlamak nispeten daha kolaydır. Aile olmak, aynı kabileden olmak, arada kan bağının olması, dededen toruna doğru süren hiyerarşik düzende küçüğün büyüğe ve herkesin aile geleneğine uymak zorunda olması iç düzeni sağlamak için yeterlidir.

Ama büyük topluluklarda, toplumlarda, uluslarda bunlar yeterli değildir. Toplumların birliğini koruyabilmesi için herkesin benimsediği hikâyelere, anlatılara, mitlere, ortak amaçlara ve kendilerini ötekilerden farklı kılan nedenlere ihtiyacı vardır.

İşte tarihte bu hikâye, mit, anlatı ve amaçlar çoğunlukla dinler tarafından sağlanmaktadır. Dinler insana neden bir toplum içinde olması gerektiğine veya neden öteki topluma değil de bu topluma ait olduğuna dair nedenleri ve bunları destekleyen hikâye ve mitleri verir.

Toplum içinde olmak, toplumun sağladığı güvenliği hak etmek, toplumun dışsal tehditlere ve güvenlik sorunlarına karşı koruma altına alması kişinin toplumla bu ortak inançları benimsemesine ve sürdürmesine bağlıdır.

Bu inançları benimsemezseniz toplum tarafından dışlanma, aforoz edilme, düşkün bırakılma, öteki ile işbirliğine girmiş bir hain olarak görülme, hatta bizzat kendi toplumunuz

tarafından tehdit edilme, aşağılanma, eziyet görme ve katledilme riski ile karşı karşıyasınız demektir.

Çünkü inançları reddetmek ve üstüne üstlük bunlara karşı çıkıp eleştirmek, o inançlar üzerine kurulu toplumun varlığını tehdit etmektir. O inançlar ortadan kalktığında temelleri yok olan bina gibi toplum veya topluluk da yerle yeksan olur veya yeni temellere sahip bir topluma evrilir.

Bu yüzden inançları reddetmek ve bunları eleştirmek affedilmez bir suçtur. İnançlarını eleştirdiğiniz bir toplumda hayatta kalmak veya geçiminizi sürdürmek için bir iş yapamazsınız, çünkü dindarlar dindarlarla dindarlık üzerinden kurdukları ilişkilerle işlerini yürütür. Eğer inanmıyorsanız bu toplumun makamlarından birinde bir koltuğu işgal edemezsiniz çünkü bu makamlara ehil olanlar değil inançlara sadık olanlar getirilir.

Bu yüzden insanların bazısı inanmıyorsa da inanıyor gibi görünür. Bunların bazıları iyi niyetlidir bazıları da kötü niyetli. Kötü niyetli olanlar gerçek inanç ve düşüncelerinin aksine inançlara sahipmiş gibi görünerek toplumda makam, mevki, menfaat pesinde koşarlar. İyi niyetli olanlar ise toplumun inançlarını benimsiyorken zaten belli bir konum elde etmişlerdir ama belli bir sorgulama sürecine girdikten sonra bu inançların ne kadar boş ve saçma olduğunu anlamışlardır. Ancak dışsal güvenlik endişesi, sahip oldukları imkânların ellerinden alınma ihtimali, maruz kalacakları aleyhte kampanyalar ve dışlanma korkusu, daha da öte öldürülme riski karşısında gerçek düşüncelerini açıklayamazlar. Haklıdırlar da. Üçüncü bir grup ise tüm bu risklerin farkındadır ve sorgulamak için yeterli zekâ ve nedene de sahiptir. Ancak gözlerini ve kulaklarını bu nedenlere tıkayarak asla böyle bir sorgulama ve yüzleşme sürecine girmek istemez. Sürekli dinsel inançları haklılandıracak sebeplere sığınır. Böyle sebepler bularak içten içe vuran itirazları bastırmaya çalışır. Çünkü bunları dikkate almaya başladığında karşı karşıya kaldığı risk son derece büyüktür.

Dinsel inançlara dayalı topluluk ve toplumlarda toplumu bir arada tutmak için kullanılan yöntemlerden birisi itibarsızlaştırmadır. Bu inançlara aykırı düşünce ve yaklaşımlar aşağılanır, şeytanlaştırılır. Mesela ateist veya deist olmanın veya toplumun inancına aykırı farklı bir düşünceyi savunmanın kötü yola düşmek gibi gösterilmesi böyledir. Toplumun benimsediği inançlara eleştirel yaklaşanların bile gençlerin deist veya ateist olmasını esefle karşılamaları, bilinçaltlarındaki bu toplumsal güvenliğin bozulması toplumun dağılması riskinden duydukları endişeden kaynaklanmaktadır. Doğruluk veya yanlışlığından bağımsız olarak farklı bir düşünceyi veya inancı benimsemek neden aşağılayıcı, itibarsızlaştırışı bir şey olsun? Toplumun sahipleri için bu sorunun cevabı acıktır. Gençlerin deist olması, toplumu sürü halinde bir arada tutan dinamiklerin ortadan kalkması demektir çünkü. Son derece büyük bir tehlike. Bu tehlikeyi göze alamayanlar inançlarla sonuna kadar hesaplaşmaktan korkarlar. Hâlâ dini revize ederek bu ilişki biçiminin devamı için mücadele ederler.

Bu itibarsızlaştırma işi simge isimler üzerinden de yapılır. Bu aynı zamanda bu yola girmek isteyenlere bir gözdağıdır. Toplumu bir arada tutan inançları eleştirip inkâr eden simge isimler hedef tahtasına oturtulur, itibarsızlaştırılır, daha da önemlisi katledilerek bu yola girmek isteyenlere gözdağı verilir. Mesela bu isimlerden birisi Turan Dursun'dur. Dini çok iyi bilen ve bu dini eleştirmek için tüm hayatını vakfeden Turan Dursun'un dini çevrelerde, hatta dini eleştiren çevrelerde bile çok kötü bir itibarı vardır. Din eleştirilirken bile dini Turan Dursun gibi eleştirmemek gibi bir çaba harcanır. Eleştirilerde hoşa gitmeyen yön görüldüğünde "Turan Dursun gibi..." yaftası yapıştırılır. Henüz net inançlarımı açıklamadığım ama eleştirel yaklaştığım dönemlerde en yakın arkadaşlarım ve çevrem bana "inançlı Turan Dursun" demeye başlamıştı. Turan Dursun'un katledilmiş olması, ona benzer eleştiriler getirenlere bir gözdağıdır. Böyle bir korku ve itibarsızlaştırma atmosferinde Turan Dursun gibi olmak istemeyen birisinin dinden kopması son derece zor bir iştir.

Siz hâlâ kopamayanlardan mısınız? ***7 Temmuz 2021***

HZ. MUHAMMED ZAMANINDA KÖLELİK YASAKLANAMAZ MIYDI?

"Mademki her şekilde eşitsiniz, öyleyse, söyle bana, hangi itibarla bir fazlalığın var da, bir insanken kendini diğer insanların efendisi sanıyorsun? Köleler ve cariyeler satın aldım, diyorsun, sanki keçiler ve domuzlar aldım der gibi. Çünkü köleler ve cariyeler dedikten sonra, nasibine düşen sığır ve davarların çokluğunu ekliyorsun, sanki sığırlar ve köleler otoritene tabiymiş gibi eşit oranda." (Nissalı Gregor (335-395) Vaiz Üzerine 4. Vaaz'dan alıntı, tercüme Mağlup)

Düşünebiliyor musunuz, Hz. Muhammed'ten yaklaşık iki asır önce bir vaiz (piskopos) çıkıp kölelik aleyhine manifesto niteliğinde bu sözleri söyleyebiliyor. Bizimkiler de diyor ki, yok o dönemde köleliğin aşılması zordu, kölesiz bir toplumu tasavvur etmek bile imkânsızdı filan... ***23 Haziran 2021***

KADIN ŞAİRİN (ANNE) KATLEDİLMESİ

Peygamber kendisini şiirleriyle tenkit eden Asma isimli şair kadını öldürmesi için Umeyr b. Adiy'i gönderiyor. Kadını uykuda bebeğine süt emzirirken öldürtüyor. Katil gelip "öldürdüm, senin için sorun var mı?" deyince "Hayır hiç bir sorun yok" dedikten sonra etrafına dönerek; "Eğer Allah'a ve O'nun Resûlü'ne habersiz bir şekilde yardım eden birisine bakmak isterseniz Umeyr b. Adîy'e bakın!" diyor. (Vakıdi-Meğazi, 172.) ***24 Haziran 2021***

ALLAH, BENİM RIZKIMI MIZRAĞIMIN ALTINA KOYDU!

Peygamberden başlamak üzere İslam Tarihi'nde Müslümanların tek üretim alanı (!) savaş meydanlarından elde ettikleri ganimetler, köleler ve cariyeler olmuştur. Cabiri'nin dediği gibi ganimet İslam'ın en temel yapılarından biridir ve ekonomi ayağını oluşturur. Tarihte Müslümanlar savaşlar, fetihler ve bunlardan elde ettikleri ganimetler sayesinde güçlendiler ve güçlü kaldılar. Ne zaman fetihler bitti ve ganimet kapısı kapandı fakirlik, zillet ve güçsüzlük başladı. Tabii buradaki zenginlik, üstünlük ve gücün iktidar tarafından temsil edilen şeyler olduğunu unutmamak gerekir.

''Rızkım, mızrağımın gölgesi altına konulmuştur. Zillet ve alçaklık benim emrime karşı gelenlere yüklenmiştir.'' (Ahmed b. Hanbel, Müsned, II, 50, 92)

''Artık elde ettiğiniz ganimetten helal ve temiz olarak yiyin. Allaha karşı gelmekten sakının.'' (Enfal/69)

''Ben, rahmet peygamberiyim. Ben, savaş peygamberiyim. Allah, beni cihad ile gönderdi, ziraatta bulunmak için göndermedi.'' (ibni Adiyy, el-Kamil, III, 312)

''Kuşkusuz, Allah beni hidayet ve hak din ile gönderdi. Beni çiftçi, tüccar ve pazarlarda çığırtkan kılmadı. Allah, benim rızkımı mızrağımın altına koydu.'' (Begavi, Mesabîhu's-Sünne)

"Iyne yoluyla alışveriş yaptığınız öküzlerin kuyruğuna yapışıp, ziraata hayatınızı hasrettiğiniz ve cihadı terk ettiğiniz zaman, Allah size öyle bir zillet musallat eder ki, dininize dönünceye kadar onu üzerinizden atamazsınız."(Sunen-i Ebu Davud, Kitabu'l-İcare, B. 54, Hds. 3462; Ahmed b. Hanbel, Müsned, C. 2, Sh. 42, 84.)

''Müslümanlar Şama geldiğinde, onlara ilginç bir ziraat tarzı anlatıldı. Onlar da bunu uyguladılar. Bu durum Ömer b.

Hattaba ulaştığında, onların ekinlerine bir grup adam gönderdi ve tarlaları yaktırdı. Sonra onlara şunları yazdı: 'Şüphesiz, Allah, bu ümmetin rızıklarını, mızraklarının uçlarında, başlıklarında kılmıştır. Eğer siz de ekimde bulunursanız, diğer insanlar gibi olursunuz.'' (el-Hanbeli, Cihad) ***24 Haziran 2021***

KUR'AN İNSAN HAKLARINA AYKIRI HÜKÜMLER İÇERİR

Tarihte İslam'ın temel kaynaklarından insanlık için bu beş temel ilke (Can, mal, akıl, din, nesil dokunulmazlığı) çıkmaz. Bu ilkeleri çıkaranlar da zaten tüm insanlık için değil sadece inananlar için çıkartmıştır. İnanmayanlara farklı bir hukuk ve muamele vardır. Yani bu beş ilkede ortak payda insan olmak değil inanmaktır. Mesela şu ayeti ele alın: "Kim de bir mümini kasten öldürürse cezası, içinde devamlı kalmak üzere cehennemdir." Neden burada bir insanı öldüren değil de bir mümini öldüren diyor? Canı korumak ilkesi sadece müminleri korumak için geçerli çünkü. Kur'an'da enfal suresi var. Ne demek enfal, ganimetler demek. Günümüz savaş hukukunda yağma büyük bir savaş suçudur. Oysa Kur'an yağmalamanın ve savaşta el konulan malların nasıl paylaştırılacağına dair sûre indirmiş. Peygamber, bizim rızkımız mızraklarımızın ucundadır, diyor. Yani kazandığımız savaşlarda, fethettiğimiz topraklarda yaptığımız yağmalardadır, demek istiyor. Hani malı korumak? Korunan sadece müminin malı. İslam, gene savaşlarda kadın, erkek çoluk çocuk demeden ele geçirilip esir edilen herkesin kölelestirilmesine, köle olarak alınıp satılmasına izin verir. Hani nesli korumak nerede? İslam'ın ilk başladığı anda hedefi paganizmi yani putperestliği yok etmektir. Hani dini korumak nerede? İslam'a göre bir insanın pagan olma hakkı yoktur. Sadece cizye ödeyen ehli kitap dinlerine ikinci sınıf bir vatandaş olarak yaşama hakkı tanınmıştır. Aklı korumaya girmeye bile gerek yok. Çünkü inanç ve akıl asla uzlaşmaz. İnanç üzerine kurulu bir sistem akılsızlık üzerine kurulmuştur. Kısacası bu ilkeler sadece inananlar

içindir. İslam'dan insanlık için bu ilkeler çıkmaz. ***28 Haziran 2021***

İNANANLAR ŞAHİT OLMADIKLARI BİR ŞEYE ŞEHADET GETİRİYOR

Kur'an'daki bir ayet şöyle der: "Allah, melekler ve ilim sahipleri, ondan başka ilâh olmadığına adaletle şâhitlik ettiler. O'ndan başka ilâh yoktur. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir."

Müslüman olabilmenin ilk şartı da kelimeişahadet getirmektir. Kelimeişahadet, "Şahitlik ederim ki Allah'tan başka ilâh yoktur ve yine şahitlik ederim ki Muhammed O'nun kulu ve resulüdür." anlamına gelen Arapça bir cümledir. İslam'a girmenin ilk şartı bu şehadet cümlesini ikrar etmektir.

"Şahit olmak", kişinin bizzat hazır bulunduğu bir yerde görerek, gözleyerek, duyarak bir şey veya duruma tanık olmasıdır. Şahitlik etmek de, kişinin hazır bulunduğu bir yerde gördüğü, gözlediği, duyduğu bir şeyi haber vermesidir.

Yâni şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur diyen birisi, Allah'tan başka ilah olmadığına O'nu görerek, gözleyerek, duyarak, tıpkı melekler gibi O'nun huzurunda durarak şahit oldum demiş olmaktadır.

Aynı şekilde, Muhammed'in O'nun kulu ve Resulü olduğuna şehadet ederim diyen birisi de Allah Muhammed'e vahiy indirirken ve onu bu indirdiği şeyleri iletmekle görevlendirirken ben de orada hazırdım, şahit oldum, gördüm, aralarındaki konuşmayı işte bu kulaklarımla işittim, Allah ona Risalet görevini verdi demiş olmaktadır.

Şimdi birilerinin sanki görmüş, gözlemiş, duymuş gibi eminiz, onun için şahitlik ediyoruz, dediklerini duyar gibiyim. Demek ki aslında şahitlik ettiğiniz şeyi görmediniz, göz-

lemediniz, duymadınız ve Allah Peygambere vahiy verirken siz orada hazır değildiniz. İşte böyle bir şeyi sıradan bir mahkemede hâkime söylerseniz sizi yalancı şahitlikten tutuklar. ***2 Temmuz 2021***

İSLAM KÖLELİK ESASI ÜZERİNE BİNA EDİLMİŞTİR

Net görüşümü ifade edeyim: Allah Kur'an'da "Ya ibadi!" diye seslenirken tam olarak "Ey kölelerim!" demektedir.

Yani İslam inanç sisteminde Allah ile insanlar arasındaki ilişki efendi ile kölesi arasındaki ilişki gibidir. Tam bir bağlılık ve itaat...

Ast üst ilişkisinde Arap'ın kafası daha fazlasına çalışmaz. Ya efendisindir ya da köle.

Modernist Müslümanlar bunu kabul edemiyorlar çünkü modern algıda köle olmanın kötü bir imajı var ve söz konusu olan Allah bile olsa O'nun kölesi olmayı onaylamak çok zor bir iş. Seviyelerini kölelikten çıkartıp hizmetçilik ya da yardımcılık düzeyine yükseltmeyi arzuluyorlar. Daha aşağısını kendilerine yediremiyorlar. Allah'ın insanların hizmetçiliğine ve yardımcılığına ihtiyacı varmış gibi...

Oysa Allah Kur'an'da net olarak diyor ki siz benim kölelerimsiniz!

"Abd" kelimesinin hizmetçi, çocuk gibi anlamlara gelmesi zorunlu olarak ortaya çıkan ikincil anlamlardır. Ama bu anlamlar köle anlamından bağımsız anlamlar değildir. Tarihte hizmetçilik yapanlar zaten kölelerdir. Hizmetçilik kölelerin yaptığı bir istir. Roma'da da, Yunan'da da böyleydi; Araplarda da, Osmanlı'da da böyle olmuştur. Köleler varken kimse ücretini verip de hizmetçi tutmaz. Ücretli hizmetçilik kölelik sonrasına ait modern bir olaydır.

Çocukların "abd" olması da böyledir. Çocuklar her açıdan babalarının malı gibidir. Babalar tıpkı kölelerine yaptıkları gibi çocuklarına dilediklerini yapabilirler, hatta öldürebilirler. Bunun hiçbir cezai yaptırımı da yoktur. Bu yüzden çocuklar da babalarının "köle"sidir. Arap toplumunda çocuğunu ya da kölesini dövdüğü ya da öldürüldüğü için insanlar cezalandırılmazdı.

Allah insan ilişkisi de efendi-köle ilişkisi gibidir. O ne diyorsa uymak ve itaat etmekle mükellefsin. Bir kere onaylayınca sorgusuz sualsiz boyun eğmek zorundasın. Sorgulayamazsın. İsrail oğullarının Bakara/inek hadisesini düşünün. Ayetlerde sordular ve sorguladılar diye nasıl yerildiklerini biliyorsunuz. Ashabı Kehf'in ya da meleklerin sayısını soranlara nasıl kötü gözle bakıldığını hatırlatmaya gerek var mı? Kur'an'daki anlamsız ifadelerin, müteşabihlerin ne olduğunu sorgulamayı kalplerinde kötülük olanlar (!) yapar. Belli ki Muhammed, ayetlerde hesabını veremeyeceği ifadeler kullanmış, kendisine sorulunca işin içinden çıkamamış ve bunları müteşabih ilan ettikten sonra, sorgulayanları da kötü kalpliler ilan ederek (ad Hominem) işi kurtarmaya çalışmıştır.

Kısacası sorgulamak kötüdür. Düşünüyorsan bile bunu Allah'ın sana söylediklerini onaylamak için yapmak zorundasın. Ola ki düşündün ve kabul etmedin akılsızsın, kalbin mühürlenmiş, körsün, sağırsın...

Bu tarz bir kabulle teslimiyet tam anlamıyla köleliktir, bunun Tanrı'ya hizmetçilikle filan ilgisi yoktur. Allah'ın hizmetçileri meleklerdir sen kim oluyorsun ki?

"Abd" Kur'an'da kelimenin tam anlamıyla köle anlamında kullanılır. Abd kelimesinden köle anlamını ayırıp Kur'an'da "abd" köle anlamında değil kulluk anlamındadır demek bu kelimelerin etimolojisini bilmemektir.

"Kul" kelimesi de tıpkı "abd" kelimesi gibi "köle" demektir. Simdi siz "abd" köle demek değil "kul" demektir demekle ne demiş oldunuz? Sonuçta siz ne kadar böyle olmasını sindiremeseniz bile bütün yollar köleliğe çıkıyor.

Kabul edin Allah'ın kölelerisiniz. Bundan utanmak, aşağılık duygusuna kapılmak yerine kıvanç duymanız gerekir. Yoksa Allah'a köle olmayı sorgusuz kabul edip benimseyecek kadar güçlü bir imana sahip değil misiniz?

NOT: Kur'an'da "ya ibadi" diye başlayan ayetlerden birisi "de ki" diye başlar. "De ki: Ey kullarım..." seklinde yani. Burada Muhammed, ayeti iletirken ciddi bir hitap hatası yaparak insanlara "Ey kullarım!" demiş olmaktadır. Ne demek istediğini anlıyoruz, kastettiği Allah, insanlara kullarım demek istemiyor ama bunun net bir hitap hatası olduğu da son derece açıktır. Oysa hitap şöyle olmalıydı: "Allah diyor ki: Ey kullarım!" Bu tarz hatalar bile kitabın müellifinin kim olduğunu göstermektedir. ***4 Temmuz 2021***

KUR'AN'DAKİ ÜSLUP HATALARI

"De ki: Kim Cebrâil'e düşman ise iyi bilsin ki, bu Kur'ân'ı daha önceki kitapları tasdik etmek, inananlar için bir rehber ve müjde olmak üzere, Allah'ın izniyle senin kalbine o indirmiştir."(Bakara 97).

"De ki: Ey inanan kullarım! Rabbinize karşı gelmekten sakının." (Zümer 10)

"De ki: Ey çok günah işleyerek kendi öz canlarına kötülük etmede ileri giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyiniz." (Zümer 53)

Şu "De ki"leri Kur'an'a kim koyduysa bariz hitap hatalarına yol açmış. Birinci ayette benim kalbime demesi gerekirdi. Diğer ayetlerde ise Allah Muhammed'e insanlara "Ey kullarım/kölelerim!" diye hitap etmesini emretmektedir. İşin içinden çıkamayan müfessirler burada Allah'ın sadece Peygamberin köleleri için bu ayetleri indirdiğini iddia etmişlerdir. ***8 Temmuz 2021***

ARAP'A YABANCI DİLDEN BİR KİTAP HA!

Biliyorum, Sen bazen kullarına oyunlar oynayıp onları deniyorsun.

Hoşlanmadıklarına da tuzaklar kurup onları iyice yoldan saptırıyor, içlerindeki ikiyüzlülüğü, kefereliği açığa çıkartıyorsun.

Kafaları karıştırmak da hoşuna gidiyor. Bazen benzeşen ayetler indirip bizleri ortada bırakıyorsun. Biz saftirik kullar da tartışıp duruyoruz, o mu demek bu mu demek diye.

Bazen de verdiğin sayıları net olarak bildirmeyip muziplikler yapıyorsun. Ne demek şimdi bu üzerinde 19 var; sayıları üç mü, beş mi, yedi mi; çaresiz bırakıyorsun bizi, bir türlü karar veremiyoruz.

Akledin diyorsun, düşünmeye kalkan adama ne biçim ölçüp biçiyorsun, ille de benim dediğimi onaylayacaksın yoksa körsün, sağırsın, akılsızsın, anlamayan hayvanlar seviyesindeki bir sefilsin, diyorsun.

Çok şaşırtıyorsun bizi çok...

Ancak ey Rabbim! Rikkatin, hassasiyetin, adaletin ve biz kullar üzerine titremen üzerine söylenecek söz olabilir mi?

Ne güzel diyorsun:

Anlayasınız diye, korunsunlar diye onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik!

Anlasınlar diye yaptın bunu, ne güzel!

Kitabında oynadığın o tüm oyunlara, kurduğun tuzaklara, kafa karıştırıcı benzeşen ifadelere, biz kullarını çaresiz bırakan içinden çıkılmaz ayetlere rağmen, Sen gene de anlaşılsın diye Arapça bir kitap indirdin ya, gerçekten çok merhametlisin Rabbim.

Üstelik de hassasiyetin bununla bitmedi, sebebini de açıklayıverdin. Eğer onu, yabancı dilden bir kitap olarak indirseydin, o Araplar anlamaz ve derlerdi ki: Arap'a yabancı dilden bir kitap ha! Ayetlerin bizim anlayacağımız dilden tafsilatlı olarak açıklanması gerekmez miydi?

Ardından da kesinlikle şunu söylerlerdi: Karmakarışık bir dille yazılmış anlamadığımız bir mesaj! Al bunu götür, anladığımız ve üzerinde ihtilaf etmeyeceğimiz bir kitap getir.

Ama Sen'in merhametin onların böyle demelerine fırsat vermedi. Anlasınlar diye Araplara anladıkları dilden Arapça bir Kur'an indiriverdin. İçindeki her şeyi anladıkları dil ve misallerle tafsilatlı olarak açıklayıverdin.

Sanırım onlar da anladılar.

Ama ben gene de sana sitem etmeden duramayacağım.

Her şey iyi de Rabbim, Araplara gösterdiğin merhameti, rikkati, nezaketi, hassasiyeti biz Türklere neden göstermedin?

Aman Araplar bir laf etmesin, tam olarak anlasınlar, itiraza mahal bir şey kalmasın diye büyük bir dikkat gösterip onlara Arapça bir Kur'an gönderdin de biz Türklere anlayalım diye neden Türkçe bir Kur'an göndermedin?

Neden bizi binlerce meal ve tefsir deryası içinde boğulmaya mahkûm, öylece bırakıverdin?

Araplar itiraz edecek diye onlara farklı dilde bir kitap göndermedin, bunu anladık, iyi bir şey yaptın. Peki, bize neden anlamadığımız dilde, Arapça bir kitap gönderdin?

Muradın ne?

Ne demek istedin?

Hepimiz Arapça öğrenelim, Türklükten istifa edelim, Arap olalım, istediğin bu mu?

Araplara öz evlat muamelesi yapıp bütün dikkat ve özeni göstermişsin, bizler üvey evlat mıyız da bize sırtını döndün, şefkat ve merhametinden mahrum bıraktın?

Arapları o kadar seviyorsun da bizi neden sevmiyorsun?

Onlara bütün sorumluluğunu yerine getirdin ama bizi neden unuttun da karmaşık, anlaşılmaz, dili yabancı bir kitapla ebedi kaderimizi belirliyorsun?

En azından hangi mealin daha iyi olduğuna dair bir işaret verseydin?

Diyanetin meali mi, Elmalılı Hamdi Yazır'ın meali mi, Esed'in meali mi, Mustafa Öztürk'ün meali mi? Mustafa İslamoğlu, Yaşar Nuri Öztürk, Ahmet Hulusi, Hakkı Yılmaz, Çantay, Bayraklı, Bulaç, Yıldırım, Eliaçık.

Yoksa Edip Yüksel mi diyeceksin? Şu 19 hikâyesi senin de mi hoşuna gitti? Yok artık. ***12 Temmuz 2021***

KURBAN ÜZERİNE...

Her bayram öncesi kurbana dair bir paylaşım yapıyorum. Geçmiş yıllarda yaptığım paylaşımlara şöyle bir göz attım, şu hususlara vurgu yapmışım:

*Kurban bir pagan, putperest âdetidir. Müslümanlara putperestlikten miras kalmıştır. İbrahim hikâyesi ile meşrulaştırılmıştır.

*Kur'an da dâhil İslam'ın kaynaklarından kurban kesmenin net olarak bir vacip mi, farz mı, sünnet mi olduğunu çıkartmak mümkün değildir. Buna hac esnasında kurban kesmek de dâhildir.

*Kurbanın dini durumu bu olmasına rağmen, Türkiye gibi ülkelerde kurban kesmenin birçok ibadetin önüne geçecek şekilde köpürtülmesinin nedeni cemaatlerdir. Kurban, cemaatler için büyük bir rant kapısıdır çünkü.

*Temel gelirleri kurban organizasyonları, deri ve muhtelif bağışlar olan cemaat, vakıf ve derneklerin bu sayede palazlanarak başınıza 15 Temmuz benzeri çoraplar örmesini istemi-

yorsanız, kurbanlarınızı ve derilerinizi bu tarz cemaat, vakıf ve derneklere bağışlamaktan vaz geçin. En iyisi kurbanınızı bağışlamak ya da kesip dağıtmak yerine parasını yakınınızdaki bir ihtiyaç sahibine verin.

*Kurban ibadetinde "Senin İsmail'in kim?" gibi aforizmalardaki anlam derinliği yoktur. Bu yaklaşımlar, kurban ibadetinin arkasındaki olumsuzluğu ve izahı zor mantığı örtmek için modern dönemlerde uydurulmuştur. Kurban, kan dökmektir, bastırılan vahşetin dışa vurumudur. Tanrıların öfkesini dindirmek ve istekleri, duaları yerine getirmesini sağlamak için onlara sunulan bir hediye, hatta rüşvettir. Bu yüzden kurban kesilen yerlere "sunak" denilir. Kurbanda bunun ötesinde bir anlam derinliği yoktur. Fakirler et yesin bahanesine de sığınmayalım. Eğer amaç bu ise fakirleri bir hafta boyunca et manyağı yapacağınıza onlara kurbanın parasını verin, ihtiyaçları neyse onu karşılasınlar.

Bu maddelere şunu ekleyebilirim: Din, insan vicdanına, aklına ve mantığına ters durumları normalleştirerek aklı, mantığı ve vicdanı aslından saptırmaktadır.

Tanrı'nın çocuğunun olması, bakire bir kadının bir erkekle ilişkiye girmeden hamile kalması, asanın yılana dönüşmesi, Ay'ın ikiye bölünmesi, karıncaların konuşması, denizin asa ile ikiye bölünmesi vs. gibi şeyler akla, mantığa ters iddialardır. Ancak din bunların Tanrı'nın gücü sayesinde mümkün ve olan şeyler olduğunu söyleyerek insanlara bunlara inanmalarını emreder ve onların akıl ve mantık ayarlarını bozar.

Musa ve yol arkadaşı hikâyesini düşünün. Hiç bir insanın vicdanı, ileride kötü bir insan olacak olsa bile, henüz işlemediği ancak işleme ihtimali olan bir suç için masum bir çocuğun öldürülmesini onaylamaz. Ama bunu dile getiren kutsal bir metin olunca düşünmeden kabul eder. Bunu normal bir şey olarak görür. Çünkü din insanların vicdan ayarlarını da bozar.

Benzer olayların birçok haberine rast geldim. Adam rüyasında oğlunu, kızını, karısını kestiğini görüyor. Uyanınca

hepsini kıtır kıtır kesiyor. Hangi insanın vicdanı bunu onaylayabilir? Bunu yapan kişi, normal olsa, yaptığı şeyi kendi vicdanına kabul ettiremez. O kişi ancak şizofren, psikopat, manyak, deli, akıldan yoksun birisi ise bunu yapabilir. Herkes de onu böyle birisi olarak görür. Hiç kimse Allah ona rüyasında oğlunu kurban etmeyi emretti o da Allah'ın emrine uydu, filan diye düşünmez. Adam böyle dese de buna inanmaz, sadece bir rüya ile insan kurban mı edilir, der. Ona derhal deli, şizofren damgasını basar.

Ama iş kutsal bir metinde geçen bir hikâyedeki bir babanın evladını rüyasında kestiğini görüp kurban etmeye kalkışmasına gelince iş değişir. Ne vicdan kalır, ne de mantık! Allah'ın onu denemek için oğlunu kurban etmesini istediğine, doğru bir şeymiş gibi inanır. Normalde böyle işlere kalkışanlara anında bastığı deli, şizofren, psikopat, akıl yoksunu gibi damgaları, olay aynı olay olmasına rağmen İbrahim'e yakıştırmayı aklının ucundan bile geçirmez. İbrahim'e rüyasında bu emri verenin Allah olduğuna inandığı gibi kurbanlık koç göndererek bunu engelleyenin de Allah olduğuna inanır. Oysa sorun küçük putları kıran İbrahim'in en büyük putu bir türlü kıramamasından kaynaklanıyor, bunu dahi düşünemez. Üstüne üstlük kurban etmeye kalkıştığı oğlunun da durumu hemen kabul edip teslim olduğuna ve kessin diye boynunu uzattığına da inanır. Elinde bıçakla kendisini kesmeye gelen babasına bir çocuk böyle mi tepki verir? O çocuğun halini bir düşünün, o durumda yaşayacağı korku ve travmayı ömrü boyunca üzerinden atabilir mi?

Ama bu hikâyeyi Tanrı'nın sözleri olarak sürekli okuyan, dinleyen ve gerçekliğine inanan bir beyin bunları gayet normal şeylermiş gibi aklına, mantığına ve vicdanına sığdırır. Çünkü din insanın akıl, mantık ve vicdan ayarlarını bozarak tarumar eder.

Artık akıl, mantık ve vicdanlarınızın fabrika ayarlarına dönme zamanı gelmedi mi? ***13 Temmuz 2021***

AYET ELEŞTİRİLERİ

Tüp bebekten önce:

"Dilediğine kız çocukları bahşeder, dilediğine de erkek çocukları bahşeder. Yahut erkek ve kız çocuklarını birlikte verir. Dilediğini de çocuksuz bırakır." (Dİ)

Ultrasondan önce:

"Rahimlerde olanı sadece O bilir." (Dİ)

Radarlar, uydular ve barometreler çıkmadan önce

"Yağmurun ne zaman yağacağını sadece O bilir." (Dİ) ***15 Temmuz 2021***

ACVE HURMASI VE AŞI MESELESİ

Anlamakta zorluk çektiğim olaylardan birisi de şu herkesin bildiği hurma aşılama olayıdır. Bu olaydan çıkartılan ders şudur: Peygamber dünya işleri söz konusu olduğunda diğer müminlerden daha bilgili ve yetkili değildir. O da yanlış yapabilir.

Bana göre ise bu olay tam da Peygamberin her sözünün bazı müminler tarafından nasıl da Tanrı buyruğu gibi anlaşıldığını göstermektedir. Sırf Peygamber hurma aşılama işine biraz dudak büküp "Siz bunu yapmamış olsanız da hurma olur," dediği için bildikleri işi yapmaktan vazgeçen müminler var. Hatta çok azı dışında çoğunluk böyle çünkü etrafındaki Ömer ve Ebu Bekir gibi bir iki karizmatik Müslüman ve istisna bir iki olay dışında ona koşulsuz itaat ediyorlar, kararlarına hiç itiraz etmiyorlar. Ona itaat etmede ihmalkâr davrananlar ve kararlarına itiraz edenler de ya aforoz ediliyor ya da münafık ilan ediliyor.

Aşılama örneğinde ilginç bir şekilde işi yapanlardan birisinin bile aklına, biz yıllardır bu işi böyle yapıyoruz ve iyi

verim alıyoruz, demek gelmiyor. Belki geliyor da söylemeye cesaret edemiyor. Böylesine bir teslimiyet var. Ancak işin nihayetinde Peygamberin dediğinin yanlış olduğu ortaya çıkınca herkesin bildiği o cevap geliyor: "Siz dünya işlerini benden daha iyi bilirsiniz."

O zaman şu soruyu sorma hakkına da sahibiz: Eğer öyle idiyse neden baştan böyle söylemedi de o kadar insanın işine mani oldu? Baştan deseydi ya benim kanaatime göre siz bunu yapmamış olsanız da hurma olur ama siz dünya islerini benden daha iyi bilirsiniz, bildiğiniz gibi yapın diye! Nedense peygamberin aklına başlangıçta bunu demek gelmemiş. Dediği çıksaydı, bu bir tür mucize olarak görülecekti ama düşüncesi doğru çıkmayınca rasyonel bir gerekçeye sığınma ihtiyacı hissetmiş. Pek çoklarınca rivayetin bu yönü nedense hiç görülmüyor.

İşin daha da trajikomik tarafı şu ki bazıları Peygamberin aşılama konusundaki bilgisizliğinin simgesi olan o aşısız Acve Hurması bugün kutsal bir hurma gibi rağbet görüyor. Hurma cinsleri içinde en kötü hurma çeşitlerinden birisi olmasına rağmen, verimi az ama rağbet edeni çok olduğu için fahiş fiyatlardan kapış kapış satılıyor.

İşin daha ilginç tarafı ise, Peygamber, siz dünya işlerini benden daha iyi bilirsiniz, demiş olmasına rağmen bal gibi de dünya işlerine karışıyor, hem de Allah adına ve ayetlerle... Bunu kullanarak dünyayı biçimlendirmeye çalışıyor. Hatta bazı durumların içinden çıkmak için ayetleri indiri indiriveriyor. İçinden çıkılması zor sorunları çözmek ve itirazları durdurmak için ayetler peş peşe geliyor. Allah böyle buyurdu deyince akarsular duruyor tabii ki.

Mesela bu konuda içinde pek çok tuhaflıklar barındıran olaylardan birisi de ifk hadisesidir. Söz konusu kişi Peygamber eşi olsa dahi ahlaki bir mevzu, hadi diyelim ki en fazla adli bir mevzu olan son derece özel ve sadece bir bireyin durumunu ilgilendiren bir konuda, o kişiyi temize çıkartmak için neden bir ayetin inmesine ihtiyaç duyulsun ki? Velev ki

olay gerçek olsa yani Aişe farz edelim o işi islemiş olsa bu durum Peygamber için neden sıkıntı konusu olsun? Hz. Ali'nin dediği gibi Peygambere kadın mı yok, Aişe'yi boşar başkasını alır. Hz. Lut'un karısı da Lut Kavmi ile işbirliği yapan bir lezbiyen değil miydi? Ki ben bunu Lut'un karısının cinsel tercihini yargılamak için söylemiyorum. Dindar zihnin bakış açısı üzerinden konuşuyorum. Yani nasıl Lut'un karısının böyle olması Lut'a bir zarar vermediyse, Hz. Aişe'nin diyelim ki zinakar olması da Hz. Muhammed'e bir zarar vermezdi. Suç bireysel sonuçta. Varsa bir delil, itiraf veya şahit buna göre bir hükme varırsın. Yoksa da delil yok, şahit yok, itiraf yok kesin şu dedikoduyu dersin ve işi bitirirsin. Peygamberlik karizmasına ihtiyaç duymadan, insani karizmasıyla sorunu neden çözmüyor? İlle de ayet indirip bir dünya işine Allah'ı karıştırmak da ne demek oluyor? Hani Peygamber dünya islerinden çok anlamazdı?

Bazıları da konuyla ilgili ayetlerin bir aydan fazla bir zaman sonra gelmesinde büyük bir hikmet olduğunu iddia ediyor. Güya ayet indirmek Peygamberin elinde olsaymış bir ay beklemez olayın sıcağı sıcağına indiriverirmiş! Oysa bu gecikmenin nedeni farklıdır. Şöyle düşünün: Peygamber acele ile olayı kapatmak için ayet indirseydi ve arkasından da Aişe'nin hamile olduğu ortaya çıksaydı bu, tam bir infiale yol açmaz mıydı? İşin ortaya çıkacak kepazeliği bir tarafa kimsenin vahye güveni kalmaz ve herkes Peygamberin ayetleri işine geldiği gibi uydurduğunu düşünmeye başlardı. Oysa Peygamber muhtemelen Aişe'nin adet döngüsünü takip ediyordu ve bu yolla hamile olmadığının kesinleştiği bir süre geçince ayetler de iniverdi. İş sağlama alınmıştı artık.

Keşke Allah iftiraya uğrayan her insan için ayet indirip onları aklasaydı, yeryüzündeki tüm suçluların kimler olduğunu teker teker açıklayan ayetler indirseydi. Böylece dünya daha adil bir yer olurdu. Geciken adalet adalet mi olurmuş. Neyleyim ben ahirette gerçekleşen adaleti! ***26 Temmuz 2021***

DİN DİLİ VE BİLİMSEL DİL

Din dili ve bilimsel dil denildiği zaman zannediyorlar ki kutsal metinlerin üretildiği zamanlarda, din diliyle ortaya konan anlatımdan farklı olarak bilimsel bir dil de vardı.

Yani adam dinî bir hakikati, dinî bir öğüdü, dinî bir buyruğu ortaya koyarken dünya, evren, fizik, kozmoloji, fizyoloji, anatomi vs. gibi alanlarda bilgisini bir kenara koyuyor tamamen dinî bir terminoloji ve anlatımla maksadını anlatıyordu.

Böyle bir şey yok. O ayırım günümüze ait bir ayırım.

O adamların dinden de bilimden de anladığı şey, Tanrıdan da fizikten de anladığı şey, teolojiden de kozmolojiden anladığı şey aynı şeydi.

Yok öyle bir ayırım.

Adam gerçekten de göğün bir çadır olduğuna ve Allah'ın kudretiyle onu tuttuğuna inanıyor. Bunun bir metafor veya mecaz olduğunu düşündüğüne dair Kur'an'da tek bir işaret yok. Gerçek bu, onun zihninde. Senin bunun böyle olduğunu düşünmen onun da öyle düşündüğü anlamına gelmiyor.

Bunu bir metafor veya mecaz olduğunu düşünenler işin içinden çıkamayan sonrakiler veya günümüzdekiler.

Kur'an'ın yazarı her kim ise mesajını sunarken, güya, insanlar bunu bilimsel hakikatler ve dille anlatıldığında anlamazlar diye yanlış da olsa o insanların hakikat diye bildikleri şeyler üzerinden ve bazen de metaforik olarak anlatmış!

Eğer Kur'an'ın yazarı Muhammed ise, o zaman Muhammed'in Kur'an'da kullanılan bilimle çelişen ifadeler dışında o günkü insanların bilmediği bilimsel bazı gerçeklerden de haberdar olduğunu kabul etmemiz gerekir ki bu, mümkün değildir.

Eğer Kur'an'ın Allah'a ait bir kelam olduğunu kabul edersek, o zaman da şu soruyu sorma hakkına sahibiz:

Allah o günün Arap'ı mesaja odaklansın diye bilimsel gerçekleri baypas ederken sonrakilerin baypas edilen bu bilimsel gerçekler yüzünden sapır sapır dinden uzaklaşacağını, mesajı filan da dikkate almayacağını neden dikkate almamış?

Binlerle ifade edilen bir Arap topluluğuna hitap ederken anlasınlar diye onlara merhamet edip bilimsel gerçekleri çiğneyip geçen bir dil kullanan Allah, acaba onlardan sonra gelecek milyarlarca insan arasında bunun büyük bir anlama problemi ortaya çıkartacağını ve büyük bir tartışma konusu olacağını bilmiyor muydu? Allah ise biliyor olmalı. Bilmiyorsa zaten o tanrı olamaz.

Peki, Allah'ın hem o günün Araplarının anlayacağı hem de sonrasında gelen milyarlarca insan arasında bu türden tartışmalara ve anlaşmazlıklara yol açmayan, hiç bir çağın bilimsel bakışıyla çelişmeyen, sonradan ortaya çıkacak bilimsel gerçekleri baypas etmeyen bir tarzda yalın bir dil kullanarak temel mesajını özlü bir şekilde gönderme kudreti yok muydu? Tabii ki vardı, yoksa zaten Tanrı olamaz.

Demek ki mesele Allah'ın din dili-bilimsel dil, gerçek dil-metaforik dil diye bir ayırım yapıp, bu Araplar anlamazlar, en iyisi mesajımı bilimsel gerçeklerle çelişse de Arapların algıları üzerinden üreyen bir din diliyle göndereyim de aralarında tartışmadan mesajıma odaklansınlar demesinden kaynaklanmıyor.

Mesele tamamen kitabın yazarının bir insan olması.

O insan nazarında din de, bilim de, hakikat de, fizik de, kozmoloji de, anatomi de aynı şey. Din dili bilim dili diye bir ayırım yok onun zihninde. Kendi çağının bilgi, algı ve zihniyet sınırları içinde Allah merkezli bir bakışla doğayı da, dünyayı da, evreni de, insanı da, yeri de, göğü de, toplumu da yorumlamaya çalışıyor. Kendi zamanının sınırlarının dışına çıkamıyor. Çıkması mümkün değil zaten. Bunları da hakikatin mutlak ifadesi zannediyor.

Şimdi bunu, sanki peygamber çağından farklı bilimsel hakikatlerin aslında farkındaymış da Araplar anlayamayacağı

için yanlış da olsa bunları esas alarak mesajını iletmiş gibi bir hava üretmek ne derece doğru bir bakış açısı olabilir?

Baştan Muhammed'in kendisi bundan haberdar değildi.

Sonra Kur'an'ın tamamen o çağın kozmoloji paradigması olan jeosantrik bir bakışla yazıldığı açıkken sanki Kur'an'daki benzer konulardaki tüm ifadelerin metafor veya mecaz olduğunu söylemek ne derece doğru bir yaklaşım olabilir?

Vahye ilk muhatap olan Arap, Allah'ın, meleklerin ve cinlerin gökte yaşadığına inanıyordu. Bir mecaz veya metafor olarak değil, bir gerçek olarak... Yine Allah'ın bir gerçek olarak meleklerle ve şeytanla aynı mecliste toplanıp konuştuğuna da inanıyordu. Bir metafor olarak değil, bir gerçek olarak... Bugünkülerin bile çoğunluğu böyle olduğuna inanıyor.

Tarihte ve günümüzde bazı akıllı kişilerin bunu Tanrı'ya yakıştıramayıp işin tümünü mecaza ve metafora hamletmesi, peygamberin ve ilk muhatapların ve sonrakilerin çoğunluğunun bunları birer gerçek olarak kabul ettiği gerçeğini değiştirmez.

Şimdi bir akademisyenin veya bilim insanının görevi Kurandaki ifadelerden hangilerinin gerçekten metafor veya mecaz, hangilerinin ise o günkü insanlar tarafından gerçekmiş gibi algılandığını ortaya koymakken, mecaza hamledilmesi muhtemel ifadeleri seçip insanların gözüne sokarak Kur'an'ın benzer türdeki ifadelerinin tümünün mecaz ve metafor olduğu ve sanki başlarda da böyle anlaşıldığı gibi bir intiba uyandırması ne derece dürüst bir tutum olabilir?

Bir kaç madde daha yazacaktım ama bu madde çok uzadı. Belki devam ederim.

Buraya kısaca şunu not etmeden bitiremeyeceğim: Spinoza Tractatus'u Tevrat'ı ve Yahudiliği eleştirmek için yazdı. Bu yüzden de aforoz edildi. Oysa bizim Spinozamız (!) Tractatus'u Kur'an'ı savunmak için kullanıyor. Bizden çıkan Spinoza da bu kadar oluyor işte. ***29 Temmuz 2021***

KUR'AN'IN HEPSİ DİN MİDİR? (I)

Tarihselci arkadaşlar Kur'an'ın hepsinin din olmadığını bunun bir kısmının Arap örfü olduğunu ve sadece indiği dönemde uygulanmak üzere inen bazı ayet ve hükümlerin -doğru bir tespit olarak- daha sonraki dönemlerde geçerliliğini yitirdiğini iddia ediyorlar. Dolayısıyla bunları içeren ayet ve hükümler din değildir. Din denilen şey temel inançlar, ibadet hükümleri, ilkeler veya dince hedef edinilen umdelerdir. Hatta bazıları "din dosdoğru olmaktır" gibi mottolarla dini bir kaç temel ilkeye kadar indirgemektedir.

Gerçekten böyle midir?

"Din" kavramının ayrıntılı kavramsal incelemesine girmeyeceğim. "Din" kelimesi ile ne kastettiğim anlaşılsın diye sadece şu kadarını söylemem gerekiyor: Tanrı üzerinden yaklaştığımızda din hükümdür, yargıdır, egemenliktir, otoritedir. İnsan üzerinden yaklaştığımızda ise din, itaat ve boyun eğmedir. Bu ikisini birleştirdiğimizde ise din'in Tanrı'nın hükümlerine itaat ve boyun eğme ve bu itaatın nasıl olacağına dair tüm kaynakları içeren yapı veya kurum olduğunu söyleyebiliriz.

Kur'an'ın tümünün din olup olmadığını tam olarak ortaya çıkarabilmek için Peygamberin hayatta olduğu zaman ile öldükten sonraki zamanı birbirinden ayırmak zorundayız.

Peygamber hayatta iken o, iki temel fonksiyonu yerine getiriyordu: Bunlardan birisi, Allah ile iletişime geçerek aldığı vahiylerle O'nun hükmünün, çağrısının, razı olduğu şeyin ne olduğunu insanlara gösteriyordu. İkinci olarak bu hükümleri iletmekle yetinmiyor aynı zamanda bunları uyguluyordu.

Bu iki fonksiyonun ne olduğunu anlamak için Dücane Cündioglu'nun kullandığı şef ve büyücü örneğine bakmamız gerekiyor. Bilindiği gibi ilkel kabilelerde bir kabile şefi bir de büyücü bulunurdu. Büyücü, muhtelif yöntemler kullanarak ortaya çıkan bir sorun hakkında Tanrı'nın muradının, hük-

münün veya takdir ettiği kaderin ne olduğunu tespit edip şefe iletirdi. Şefin görevi ise söz konusu sorunu büyücünün verdiği bilgiye göre çözmekti. Örneğin büyücü girecekleri bir savaşta galip geleceklerini görmüşse şef hemen o savaşa girme kararı alır, aksi takdirde ise savaştan kaçınır veya yeni bir strateji belirlerdi.

Hz. Muhammed'in fonksiyonu, ilkel kabilelerdeki büyücü ile şefin fonksiyonunun birleştirilmiş halidir. O hem Allah'tan ayetleri alıyor hem de bir şef gibi bu ayetlerdeki hükümleri uyguluyordu. Müminlere düşen ise Allah'a ve Peygambere koşulsuz itaat etmekti. Çünkü Allah ve Resulü bir konuda hüküm verdiğinde artık mümin bir erkek veya kadın için işlerinde tercih hakları kalmamaktadır. Allah'ın ve Resulünün emrine itaat etmeyenler ise doğru yoldan açıkça sapmışlardır. Bunun da bir bedeli vardır. Dünya'da iken İslam toplumundan dışlanmak, toplumda inanan ve itaat edenlerin yararlandığı hak ve imkânlardan yararlanamamak hatta kâfir veya münafık ilan edilmek, ahirette ise ceza...

Artık burada din ve dünya ayırımı tamamen ortadan kalkmıştır. İşlerin dünyevi mi uhrevi mi olduğuna bakılmaksızın koşulsuz itaat istenmektedir. Her şey dindir. Şu dinîdir bu yüzden ona uymanız gerekiyor, şu ise dinî değildir o konuda dilediğiniz gibi davranabilirsiniz gibi bir ayırım yoktur. Peygamber bir şeye hükmettiğinde -ki bu, aynı zamanda Allah'ın hükmü olmaktadır- itaat etmemek veya karşı çıkmak gibi bir ihtimal bulunmamaktadır.

Şimdi burada akla hemen hurma aşılama örneği ve sahabenin bazen peygambere bu Allah'ın ayeti mi diye sorup değilse kendi görüşlerini açıkladıkları örnekler gelmektedir. Bu örnekleri ayrıntılı olarak irdelemek isterdim ama yazıyı uzatmamak için görüşümü öz olarak ifade edip geçeceğim. Hurma aşılama örneği sahabenin, dünya işlerinde peygambere itaat etmek zorunda olmadıklarının değil, bilakis dünya işleri bile olsa ona itaatin zorunlu olduğu şeklindeki bir algının olduğunun göstergesidir. Çünkü Peygamber, bu işi yapmasanız da ağaçlar hurma verir dediğinde o sahabeler yap-

tıkları işi yapmaktan derhal vazgeçmiştir. Ama aşısız ağaçlardan verim alınamayınca Peygamber durumu kurtarmak için, siz dünya işlerini benden daha iyi bilirsiniz gibi bir söz sarf etmiştir. Oysa bu sözü ta baştan sarf etmeliydi. Verim normal olsaydı bu sözü sarf etmeyecek ve hatta bu durum mucizevi bir şey olarak görülecekti. İşin ilginç tarafı bu aşısız hurmaların cinsinden olduğu düşünülen acve hurmasına, Peygamber hurması olarak aşırı değer verilmektedir. En pahalı hurma çeşitlerinden birisidir. Müslümanlar, Peygamberin başarısız tavsiyesinden bile bir kutsal üretmişlerdir. Kutsal acve hurması...

Bazı durumlarda sahabe Peygamberin verdiği kararın ayet olup olmadığını sormuş ve ayet değilse kendi önerilerini sunmuşlardır. Peygamber bazen bunları kabul etmiştir. Sayısı az olmakla birlikte böyle örnekler var ancak bu durum demokratik bir uygulama örneği gibi değildir. Peygamber kararını, danıştığı arkadaşlarının çoğunluk kararına göre değil, içlerinden birini seçerek almıştır. Son karar her zaman ona aittir. Otorite her zaman odur ve alınan kararlar Tanrı'nın bir emri veya dinî bir emir olarak uygulamaya konulur. Hatta bazen kendi görüşünden çok daha iyi görüşler ortaya çıkınca bunları ayet haline getirerek, Tanrı sözü olarak sunmuştur. Arkadaşlarına ait söz ve görüşler olsa da bunlar ayet haline getirilince dinileştirilmiştir. Hz. Ömer'e ait pek çok söz ve görüsün ayet haline getirildiği bilinen bir husustur. Pek çok Arap örfü de ayet veya peygamber sözü olarak dinileşmiştir.

İşin ilginç tarafı bu ayetlerle verilen hükümlerin bir kısmı peygamber daha hayattayken iptal -nesh- edilmiş ve yerlerine yeni ayetler indirilmiştir. Kesin bir dinî hüküm olarak indirilen ayet hükümsüz kılınırken yerine ikame edilen yeni hüküm de kesin bir dinî hüküm olarak konulmuştur. Eskisi dinken bu yenisi de dindir. Bunlar itaati zorunlu emirlerdir. Bu ayetlere uymak Allah'a ve Resulüne uymaktır. Uymayanlar ise karşılığını görecektir. Dolayısıyla her emir, her ayet hatta her peygamber sözü dinîdir.

İşin ilginç tarafı 23 yıl gibi kısa bir sürede din bu kadar değişikliğe uğramışken her ayet sanki inen son hükümmüş gibi inmiştir. Bunlar itaati zorunlu Allah'ın yasalarıdır. Bu süreçte hangi şartlar altında bunların iptal edileceğine, nasıl bir yöntemle uyulacak ve uyulmayacak olanların belirleneceğine, ayetlerden hangisinin dinî bir hüküm hangisinin ise geçici, dinî olmayan bir hüküm olduğuna dair tek bir açıklama getirilmemiştir. Bunun bir yöntemi olmadığı gibi her ayet itaati ve kabulü zorunlu, herkesi kapsayan, kesin ve dini bir yargı olarak inmiştir.

Kısacası Peygamber döneminde değiştirilen veya nesh edilenler de dâhil elimizdeki Kur'an'da mevcut ayetlerin tümü dindir. Bunların ayet haline getirilmesinden önce bir insana ait görüş olması, Arap örfü veya başka dinlere ve şeriatlere ait bir hüküm olması sonucu değiştirmez. Bir kere ayetle bağlanınca veya Peygamberin buyruğu haline gelince içeriği ne olursa olsun bunlar artık din olmuştur.

Peygamber sonrası dönem sonraki yazıya kaldı. ***30 Temmuz 2021***

KUR'AN'IN HEPSİ DİN MİDİR? (II)

Bir önceki yazıda "Kur'an'ın hepsi din midir?" sorununu Peygamberin hayatta olduğu dönem için ele almıştım. Orada çıkan sonuç ise bir işe Allah ve Resulü hükmettiğinde müminlerin tercih haklarının olmadığına dair ayetle özetlenebilir. Din dünya ayırımı yapılmaksızın, verilen hükmün Arap örfü ya da başka bir gelenek veya dinden alındığına bakılmaksızın, ortada bir öneri veya söz varsa bunu kimin söylediğini dikkate almaksızın eğer duruma dair Allah ve Resulünün bir hükmü varsa artık başka bir seçenek kalmamaktadır. Buna itaat etmemenin de bir karşılığı olacaktır. Dinin Tanrı'nın egemenliği ve hükmü, müminlerin de buna itaati olduğunu düşündüğümüzde tüm ayetlerin din olduğu ve peygambe-

rin her buyruğunun koşulsuz itaati gerektirmesinden dolayı dinin her alanı kapsayan bir olgu olduğu açıkça ortaya çıkar. Peygamberin müminleri serbest bıraktığı alanlar bile, sonuç olarak onun izniyle serbest olduğu için aslında gene Peygamber'in, dolayısıyla Allah'ın iznine tabi olmaktadır. Serbest alanlar bile dinî alanlardır yani.

Peygamber sonrasında durum değişti. Artık ortaya çıkan her problem karşısında anında Allah'ın onayladığı şeyin ne olduğunu söyleyen, ayet indiren bir Peygamber yoktu. Ancak hafızalarda ve kısmen de yazıya geçmiş hâlde çok sayıda ayet ve sûre vardı. Bunlar toplanarak Mushaf haline getirildi. Sorunlar ortaya çıktığında, ihtilaf olduğunda bunlar Mushaf'la çözülmeye çalışıldı. Kur'an'ın ne kadarı dindir gibi bir problem hiç olmadı. Kur'an'ın tümünün din, yani Allah'ın hükmü olduğu konusunda kimsenin bir tereddüdü yoktu. Ancak Kur'an'daki hükümlerin değişen zamanla işlevsiz kalacağı, hatta bunlardan bazısının uygulanması durumunda sorunun çözülmediği anlaşıldığında ayetlerin uygulanması, gene dinden gerekçeler bulunarak bir şekilde rafa kaldırıldı. Ayetler uygulanmazken bile gene dinden destek bulundu. Bazen başka ayetler veya farklı maksatlar dile getirilerek bu ayetleri bypass etmenin yolları arandı. Ama uygulanmasa bile asla bunların din olmadığı veya din olmaktan çıktığı söylenmedi. Daha Hz. Ömer zamanında bile Kur'an ayetlerinin işlevsiz kaldığı ortaya çıkmıştı ve Ömer, biraz da Peygamber zamanındaki müdahalelerinin kabul görmesinin verdiği öz güvenle Kur'an ayetlerindeki bazı hükümleri uygulamadı. Ancak bunu asla söz konusu Kur'an ayetleri din değildir, hükmü bitmiştir, zamana göre yeni hüküm koymamız lâzım diyerek, esas olan uygulamanın kendisi değil maksatlar ve ilkelerdir gibi yeni bir yöntem ortaya koyma yoluyla değil, tamamen pragmatik bir tarzda yaptı. Şartlar onu gerektiriyordu o da öyle yaptı. İtirazlar geldiğinde de başka ayetleri delil göstermekten çekinmedi.

Aslında bu örnekler dine ve Kur'an'a rağmen nasıl hüküm konulacağının ve onların Kur'an ayetlerinin bir kısmını din

görmediklerinin değil, Kur'an'ın ne kadar yetersiz bir kitap olduğunun ve hükümlerinin kısa sürede işlevsiz hâle geldiğinin göstergesidir. Kur'an'ın hepsi Allah'ın hükmü yani dindi ama artık işe yaramadığı için insanlar onu aşmanın yollarını arıyordu. Bunu da gene dinden deliller bularak yapıyorlardı, hermönetikten ve Hegel'in tarihselciliğinden medet umarak değil.

Kur'an metni sınırlı sorunlar sınırsız olunca, sorunları çözmek için yeni dinî kaynaklara ihtiyaç duyuldu ve Peygamber hadisleri ortaya çıktı. Ayet uydurmak mümkün değildi ancak bir kaç ravi bulunca hadis uydurmak gayet kolaydı. İlk zamanlardaki metinlerde bir kaç yüzle sınırlı sayıda hadis varken sonraki derlemelerdeki hadis sayıları yüzbinlerle ifade edilmeye başladı. Bunlar da yetmedi sahabe sözleri, tabiin ve tebettabiin sözleri de birer hadis gibi işlev gördü. Ancak bunlar da yetmedi, ayet ve hadislere dayanarak yapılan kıyaslar, içtihatlar da dinî hüküm yerine geçti. Sonunda bunlar da yetmeyince istihsan, makasıd gibi farklı yöntemlerle dinî olanın veya Allah'ın hükmünün ne olabileceği ortaya çıkartılmaya çalışıldı. Ama dikkat edin yapılmaya çalışılan hükmü ne yapıp yapıp dini bir nassa veya gerekçeye dayandırmaktı. Din insana seküler bir hareket alanı tanımıyordu.

Dikkat edilirse buradaki tüm cabanın tek bir amacı vardı o da ortaya çıkan bir sorunun dinî olarak çözümünün ne olduğunu bulmak. Kur'an'da ve hadislerde bulamadıkları bir sorunun çözümünü, farklı yöntemlerle yine Tanrı'ya bağlamak için olağanüstü bir çaba harcadılar ve bulunan çözüme -dikkat edin- dinî bir hüküm olarak sarılındı. Her şey dindi veya dinî olmak zorundaydı. Aynı meseleye farklı şeylerin söylenmesi, farklı içtihatların yapılması da bir şeyi değiştirmiyordu çünkü herkes kendi çözümünün Allah'ın hükmüne en yakın hüküm olduğuna inanıyordu.

Bu şekilde her şeyin dinî birer hüküm olarak belirlenmesi, dini büyüttükçe büyüttü. Din her tarafından yapılan eklemelerle koca bir organizmaya dönüştü. Kimsenin bu organizmanın neresi din neresi din değil gibi bir derdi yoktu.

Hepsi dindi sonuçta. Hiçbir konu din dışı düşünülemediği için dinî-dünyevi ayırmaksızın her problemin bir şekilde dinle bağlanarak çözülmesinde hiç bir beis görülmedi. Çözüm Kur'an'a uymazsa, Kur'an çözüme uyduruldu, olmazsa hadis uyduruldu ve din her tarafı sarıp sarmalayan bir ahtapot gibi her şeye hükmetti.

Padişahlar, hükümdarlar kendi hükümleri için fetvalar verdirdiler. Böylece padişahın fermanı Tanrı fermanı gibi görüldü. Bazen de kendi hükümlerini, dine rağmen sessizce uyguladılar. Şeyhülislamlar, imamlar, mollalar bunu sessizce izledi ama din kullanışlı bir araç olarak başköşesini hiç terk etmedi. Din adına ne söylendi ise bu, dinin hanesine yazıldı. Kur'an'da neyin din neyinse din olmadığı sorusunu sormak kimsenin aklına gelmedi.

Kur'an'ın hepsinin din olup olmadığına dair tartışma zamanımıza ait yeni bir tartışmadır. Gelenek, nasların bulunduğu yerde içtihat gerekmez der. Uygulayamadığında bir şekilde bunu bypass etmenin bir yolunu bulsa da nassın diniliğini ve esas olup olmadığını hiç tartışmaz. Uygulamaz ama bu din değildir veya dinden değildir, demez. Kur'an'ın hepsini din kabul eder. Bazı ayetleri veya sûreleri okumanın daha faziletli olduğuna inanır ama daha az faziletli olan ayet veya sûreleri dinin dışına çıkartmaz. Bunlar daima Allah'ın hükmüdür, Arap örfü değil.

Kur'an'ın bazı ayetlerinin din olmadığına dair görüş tarihselci bakışın bir iddiasıdır ve bu iddia asılsız bir iddiadır. Bunların Arap geleneğinden gelmesi de durumu değiştirmez çünkü Hz. Muhammed Arap örfünden devşirdiği hükümlere Tanrı damgasını vurarak bunları din yapmıştır.

İşin özeti, modernist dindar bakış, modern algı ve düşünceleri esas aldığı için bunlara uymayan Kur'an hükümlerini Arap geleneği diyerek reddetmeye çalışıyor. Oysa bunlar dindir, bunların Araplardan veya diğer dinlerden miras kalan inanç ve ibadetlerden hiç bir farkı yoktur ve kimsenin

Allah'ın hükümlerini değiştirme yetkisi yoktur. Damga vurulmuştur, hatemul enbiyanın getirdiği hükümlerdir onlar.

Dini kurtarmak için gösterilen bu çaba sadece insanların İslam'ın gerçeğini görmesini engelliyor. Tarihselcilik, problemi biraz erteliyor ama asla çözmüyor. Dini, ilkelere indirgerseniz insanlar kaçınılmaz olarak er ya da geç, o zaman dine ne ihtiyaç var, bu ilkeleri insanlar din olmadan da biliyordu, Müslüman olmayanlar çıkarttığınız bu ilkelerden çok daha iyilerini çıkartmış, o zaman İslam ne işe yarar, diye soracaktır. Soruyorlar da zaten.

Çözüm, dinin gerçeğini, insani olduğunu, Tanrı ile bir alakasının olmadığını, tüm eksiklik ve yetersizliğinin insan üretimi olmasından kaynaklandığını açık bir şekilde anlamaktan, bilenlerin bunu açık bir dille ve dolandırmadan anlatmasından ve inancı ait olduğu yer ile yani kalp ile sınırlamaktan, insan hayatına müdahale edip durmasını engellemekten geçiyor.

Tarihselcilik sadece, olması gerekeni ve olacak olanı geciktiriyor. ***3 Ağustos 2021***

DİN DİLİ, BİLİMSEL DİL, DİN'İN KAPSAMI (ÖZET)

Son üç yazımda tarihselciliğin bazı iddialarını analiz etmeye çalıştım. Ama spekülatif ve söylemsel bir dil değil analitik bir dil kullandım. Ancak sosyal medya ortamları böylesi değerlendirmeleri kaldırmıyor. İyi bir temellendirme yapmak için uzun yazıların yazılması ve çok sayıda örnekle analizin desteklenmesi gerekiyor. Ancak dediğim gibi bu tarz yazıların sosyal medyada karşılığı yok. Sosyal medya kültürüne uydurmaya çalıssanız bile biraz analitik yaklaştığınızda oldukça uzun ancak örneklendirmeleri yetersiz yazılar ortaya çıkıyor. Çoğu da anlamıyor çünkü zihinler analitik değerlendirmelere değil spekülatif ve söylemsel dile yatkın.

Ben gene de bir son yazı ile, üç yazıda çıkarttığım bazı sonuçları sıralamak istiyorum.

1- Tarihselcilerin iddialarını dayandırdıkları seylerden birisi "din dili veya metaforik dil-bilimsel dil ayırımı"dır. Oysa Kur'an'ın indiği dönem de dâhil günümüze kadar Müslümanların Kur'an'da ifade edilen bilimsel ifadelerin ve kıssalarla ortaya konulan bilgilerin birer hakikat olduğundan şüphesi olmadı. İlginç olan şudur ki Kur'an da bunların birer hakikat olduğunu söyler, metafor veya insanlar ibret alsın diye üretilmis hikayeler veya mecazlar olduğunu değil. Kur'an'da tabii ki Arap dilinin gerektirdiği mecazlar vardır ancak iş doğaya, yerlere ve göklere dair örneklerin verilmesine, kıssaların anlatımına gelince bunların her biri birer hakikat olarak dillendirilir. Kur'an'daki bazı mecazi ifadelere dayanarak tümünün mecaz, metafor ve ibretlik hikayeler olduğuna dair bir intiba uyandırmak doğru bir tutum değildir.

2-Bunun böyle olması, yani tarihen dogru olmayan ya da doğruluğuna dair bir kanıtın olmadığı olayların tarihsel hakikatler gibi anlatılması, o günün evren ve doğa anlayışına uygun, bilimle çelişen bilgilerin birer hakikat gibi sunulması, mesajı esas alarak Arapların seviyesine göre bir hitap yönteminin seçilmesinden değil, mesajı sunan Peygamberin bilgi ve algı seviyesinin bu kadar olmasından kaynaklanmaktadır. Peygamber bunların tümünün birer hakikat olduğuna inanıyordu, aksi de mümkün değildir. Eğer Allah, Araplar anlasın diye onların algı ve bilgi seviyesine uygun ayetler indirdi deniliyorsa o zaman bazı sorunlar ortaya çıkıyor. Allah Arapların algı ve bilgi seviyesini dikkate alırken sonrakilerin algı ve bilgi seviyesini dikkate almamıştır. Bu durumda Kur'an'ın evrensel olmaması ve sadece Araplara indirilmiş olması gerekir. Kur'an ille de evrenseldir deniliyorsa, o zaman Allah mesajını bütün çağları kapsayacak şekilde evrensel bir dille ve yöntemle sunamamıştır. Böyle bir şey olabilir mi? Allah eğer mutlak kudret sahibi ise mesajını evrensel, herkesin anlayacağı, bilimsel hakikatlerle ve tarihsel gerçeklerle çelişmeyecek bir tarzda, yalın bir dille sunabilirdi. Buna

kadirdir. Ama bunun böyle olmadığı gören göz için açıktır. Eğer Allah Kur'an'ı evrensel bir kitap olarak degil Araplara özel indirmişse, bu dinle bizim bir işimiz olamaz. Eğer Allah Kur'an'ı mesajı evrensel ancak dili Araplara mahsus olmak üzere özel ve tarihsel bir şekilde indirmişse, bu, Allah'ın adaleti ve kudreti ile çeliseceği için mümkün değildir. Ayrıca bu resmen Allah sırf Araplar anlasın diye yalan söyledi anlamına gelir. Sorunun çözümü basittir: Kur'an Hz. Muhammed'e atfedilen, onun algı ve bilgi seviyesine göre Allah merkezli bir dille yazdığı bir kitaptır. Böyle düşününce herşey yerli yerine oturmaktadır.

3- Diğer taraftan Kur'an'da gömülü olduğu ifade edilen ve bizim çifte hareketle çıkartmamız istenen ve din aslında budur denilen ilkelerin değeri nedir? İnsanların o güne kadar bilmediği seyler midir? Kur'an'ın dışında bir yerden çıkartılamaz mı? Biz bu ilkeleri çıkartmak için ille de Kur'an'a mı müracaat etmek zorundayız? Sonraki süreçte Kur'an'da olduğu ifade edilen bu ilkelerden daha iyisini bulmak mümkün değil midir? Mesela İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi, Kur'an'dan daha mı değersizdir? Benim kanaatim odur ki, Kur'an'daki mesajlarda ahlaki esaslar, ilkeler değil inançlar daha ön plandadır. Mekke'nin sınırlı bir süreci hariç tutulursa Kur'an'da daima ön planda olan üç mesaj vardır: Tevhid, nübüvvet ve ahiret. Bunların dışındaki her mesaj pratik amaçlara kurban edilecek tarzda oynak bir zeminde verilmiştir. Kölelik ve kadın-erkek eşitsizliği gibi basit iki örnek bu konuyu örneklendirmek için yeterlidir. Köleliğin nesi ahlakidir, nesi ilkeseldir? Kadını ikinci sınıf bir cins gibi gören bir kitaptan hangi evrensel ilkeyi çıkartabilirsiniz. Çıkartabilecekleriniz ise insanlar tarafından zaten bilinen veya farklı yerlerden de çıkartılabilecek ilkelerdir. Bir din olması ve kendine has inanç sistemi dışında İslam'ı dikkate almayı gerektiren hangi özelliği vardır? Çıkartılabilecek tüm ilkeler temel inanç mesajlarının tamamlayıcısı yapılmıstır. İnançlar ilkeler için değildir. İlkeler inanca destek olduğu sürece değerlidir. Temeli hurafe ve hayal olan inançları esas alan bir dinden evrensel ilkeler filan çıkmaz. Tarihselciler Kur'an'dan orjinal ne tarz bir mesaj çıkartıyorlar-

sa bunu bir an önce yapmalılar. Çünkü ben çıkarttıkları ya da çıkartacakları şeyde bir orjinallik görmüyorum.

4-Son olarak Kur'an'ın tümü dindir. Geldiği yer -Arap örfü- bahane edilerek bunların din olmadığı iddia edilemez. Peygamber zamanı için de, sonrakiler için de Kur'an'ın tümü din kabul edilmiştir. Hatta bununla yetinilmemiş ve hadisler, sahabe sözleri, ayet ve hadislere kıyasla üretilen içtihatlar ve fetvalar dahi din olarak kabul edilmistir. Tarihselciler modern algı ve değerler karşısında birer probleme dönüşen ayetleri din dışına çıkartmak ve elimine etmek için seçmeci bir tutum sergilemektedir. ***4 Ağustos 2021***

HATİCE...

Peygamberliğinin başlarında bir kadın vardı:

Hatice...

Tüccardı.

Soylu, özgür, bağımsız, aydın bir kadındı. Kimseye bağlı olmadan kendi kararlarını verirdi.

Aydınlanmasında amcası oğlu Varaka'nın büyük bir tesiri olmuştu. Varaka putperestlikten Hristiyanlığa geçmiş kendi dilinde Tevrat ve İncil'i okuyabilen bir Arap âlimiydi.

Hatice, Arapların kurtuluşunun, uykusundan uyanıp tarihe dâhil oluşunun beklenen, seçilmiş, müjdelenen, övülen Mesih'le mümkün olacağını düşünüyor olmalıydı. O kurtarıcının eşi olmayı çok arzuluyordu. Varaka gibi bu konularda uzman bir akrabası vardı. Ehli Kitap övülen ve müjdelenen kişinin kendi aralarından çıkacağına inanıyordu. Hatice ve Varaka gibi aydın Araplar da onun Araplar'ın arasından çıkmasını arzuluyordu. Bu yüzden sürekli bir arayış içindeydiler.

Hatice genç Muhammed'de bunun işaretlerini gördü. O, secilmiş kişi (Mustafa), müjdelenen övülmüş kişi (Ahmet,

Mahmut, Muhammed) olabilirdi. O zamanlar Araplar onu henüz Muhammed diye çağırmıyordu.

Onu önce denemeden geçirdi, ticaretine ortak etti, el-Emin vasfını teyit edince bir öksüzü alıp barındırır gibi koruması altına aldı. Onu sadece iş ortağı değil, hayat arkadaşı da yaptı. Evlenmeyi kendisi teklif etti. Bu derece özgüven sahibiydi.

Genç Muhammed'i peygamberliğe Hatice hazırladı. Amcaoğlu Varaka bir danısman ve eğitmen olarak hemen yanlarındaydı. Yemen kökenli kölesi Zeyd'i ona hediye ederek yardımcısı kıldı. Muhammed Zeyd'i çok sevdi. Onu evlatlığı, dostu, sırdaşı yaptı. O, kendisine Haticesinin hediyesi ve hibbü Resûlillâh, yani Allah'ın Resûlünün sevgilisiydi. Zeyd ölünce, ölülerin arkasından ağlamayı yasakladığı hâlde Peygamber onun için gözyaşı dökmüş ve "Bu, sevgilinin sevgilisine olan özlemidir." demiştir. Bu derece severdi Zeyd'i.

Hatice, Varaka ve Zeyd'in arasında, ticari yolculuklarında karşılaştığı farklı dinlerden insanlar ve Mekke'deki Hristiyan kölelerle sohbetlerinin tesiriyle Muhammed ruhen ve zihnen tek Tanrı ile yakınlaştı. Hatice ile birlikte veya yalnız başına mağaralarda çekildiği uzletler onunla Allah arasındaki mesafeyi ortadan kaldırdı. Uzlette hafif bir uykuda iken Allah ona meleği aracılığı ile sesleniverdi. Hatice onu buna hazırlıyordu, onun övülen kişi olmasını şiddetle arzuluyordu ama Muhammed'in buna inancı Hatice kadar değildi. Kendisine peygamberlik verileceğini hele de bunun bu kadar net bir görü ve sesle olacağını hiç ummuyordu. Şoka girdi. Örtülere büründü. İçine kapandı. Bunalım geçirdi. Kendini dağlara vurdu, intihar etmek istedi. Görüler ve sesler gerçek miydi, onunla temas kuran gerçekten Allah mıydı? Yoksa ona musallat olan bir cin miydi? Şeytanin aldatması altında mıydı? Hiç emin olamadı. Onu bu bunalımdan gene Hatice kurtardı. Ona güven verdi. Kendisine gelenin Allah'ın ruhu olduğuna, melek olduğuna o inandırdı. Muhammet inanmıyorken o inaniyordu onun Peygamber olduğuna. Varaka ile birlikte Muhammed'e de inandırdılar.

Muhammed'in bir peygamber olarak yükselişini ve beraberinde Arap toplumunu da yükseltmesini sağlamak için Hatice çok çaba sarf etti. Tüm mal varlığını ona vakfetti. Davetin Mekke yıllarının büyük bölümü Hatice'nin naifliğinde, şefkatinde şekillendi. Merhamet, yardımlaşma, barış, savaştan elini çekme, inançlarda herkesin dilediğini seçme hakkı, kölelere özgürlük, kadınlara haklarını teslim etme gibi mesajlar hep Hatice'nin bu naif, anaç karakterinin tesiriyle oluşmuştu.

Varaka'nın şairliği ve bilgeliğinin tesiri de Mekke'nin ilk yıllarında inen ayetlerdeki o yüksek edebi söylem ve dilde kendini gösterdi.

Tabii her şey bu kadar iyi gitmedi. Varaka'nın erken ölümü, Kur'an'ın inişinde fetret dönemini getirdi. Fetret döneminin ardından inen ayet ve sûrelerin içerik, dil ve kalitesinde ister istemez bir düşüş yaşandı.

Varaka'nın ölümü Muhammed'in düşünsel desteğini ortadan kaldırmıştı. Hatice'nin ölümü ise onu manevi desteğinden mahrum etti. Yaşlı Hatice artık ne derece destek verebiliyordu bilinmez ama Mekke'nin ilerleyen yıllarında mesajdaki o ilk dönemlere damgasını vuran tesirinin azaldığı görülebiliyordu. Mesaj artık daha sert, çatışmacı, sosyal sorunlardan çok inançla uğraşan bir mesaja dönüşmüştü.

Hatice'nin ölümü Muhammed'in çevresindeki bazı arkadaşlarının onun üzerinde daha etkili olmaya başlamalarına yol açtı. Kendisinden sonra halifesi olunca isyan eden Arapları dize getirmek için acımadan onları yakan bir Ebu Bekir ve adaleti ile tanınan ama aslında adil bir diktatör, kadınları aşağılayan, onlara değer vermeyen ve onların sosyal hayattan çekilmesi için baskı uygulayan ve bunun için elinden geleni yapan, aynı oranda siyasi bir deha olan sert tabiatlı Ömer gibi arkadaşlarının tesirine girdi. İş artık, merhamet, yardımlaşma, hakların teslim edilmesi merkezli mesajdan siyasete, devlete, egemenliğe, savaşa, ganimete, Tevrat'ın o katı şeriatçı, kuralcı yüzüne dönüştü.

Ebu Bekir ve Ömer kızlarını Muhammed'le evlendirerek onu iyice kontrollerine aldılar. Muhammed Medine'nin verdiği ganimet imkânlarıyla, bol bol savaşlar, seriyyeler duzenlemekten, ganimetlerin peşinde kosmaktan ve bol bol evlenmekten ve cariyeler edinmekten başka bir şeyle mesgûl olamaz oldu. Ayet gerektiğinde Ömer gerekeni söylüyor, Allah da Muhammed'e buna uygun ayetleri indiriveriyordu. Allah artık Hatice ve Varaka gibi değil Ömer gibi düşünüyordu. Muhammed artık Ebu Bekir ve Ömer tarafından belirlenen siyasetlerin ilahi onaylayıcılığını yapıyordu. Kalan zamanlarını da mescidin etrafını çevreleyen odalara kapatılan eşleriyle birlikte geçiriyordu.

Muhammed üzerinde birazcık tesiri olan evlatlığı, dostu, sevgilisi Zeyd'i de etrafından uzaklaştırdılar. Siz Zeyd Zeynep meselesinin Muhammed'in Zeynep'e aşkı olduğunu mu zannediyorsunuz? Muhammed'e kim yakınsa onu ondan uzaklaştırmaya çalıstılar. Damadı Ali ile arasını bozmaya çalıştılar. Ali uzun süre pasif pozisyonda kalmak zorunda kaldı. Ali ile Ayşe'nin arasının bozuk olması aslında gizli bir Ebu Bekir Ali rekabetidir. Araplar nezdinde evlatlık öz evlat gibiydi. Ona varis olabilirdi. Muhammed'in en büyük mirası risaleti idi. Tıpkı Ibrahim'in oğulları Ismail ve İshak'a peygamberliğin geçmesi gibi Muhammed'den sonra da Zeyd'e peygamberlik geçebilir ve Muhammed'in postuna Zeyd oturabilirdi. Yemenli bir köle azatlısının Peygamberin postuna oturmasına hiçbir Arap razı olmazdı. İşte bu, Zeyd Zeynep meselesi ile Arapların örfüne aykırı olmasına rağmen, evlatlık müessesesinin lağvedilmesine ve bunun pekiştirilmesi için de Peygamberin Zeynep ile evlenmesine yol açtı. Zeyd Zeynep meselesinden bahseden ayetlerin peygamberin son peygamber olmasına bağlanması ancak böyle açıklanabilir.

İş bununla kalmadı. Peygamber sevgilim dediği Zeyd'i kazanılması zor bir savaşa ön safta komutan olarak gönderdi. Bu ise onun ölümüne sebep oldu. İnsan sevgilim dediği bir insanı ölüme gönderir mi? Eğer Medine'nin o entrikalı orta-

mını göz önünde bulundurursanız bunun ne kadar mümkün olduğunu anlarsınız.

Muhammed artık tamamen Ebu Bekir ve Ömer gibi Arap ideologlarının kararlarının ilahi onaylayıcısı ve meşrulaştırıcısı konumundaydı. Öldüğü zaman cesedini ortada bırakıp siyasi hesaplarının peşinde koştular. Ona sadece bu kadar değer veriyorlardı. Çünkü onlar için esas olan siyasi hesaplardı.

Muhammed siyasi amaçlar için evlatlığını reddetti. Evlatlık müessesesini yıktı. İçinizden hiçbir erkeğin babası değilim, dedi. Kendisini müminlerin hiçbirinin babası görmezken geride biraktığı eşlerini müminlerin anneleri ilan etti. Eşleri müminlerin anneleri ise kendisi de babası olmaliydı. Oysa ayette aksine, Muhammed içinizden hicbir erkeğin babası değildir, demektedir.

Muhammed serüvenine özgür, cesur, akıllı, aydın, hedefleri olan bir kadınla, Hatice ile başladı. Onun sayesinde özgüven kazanıp kendisinin peygamber olduğuna inandı. Kaybolduğunda onu Hatice buldu. İntihardan onu Hatice kurtardı, elinden tutup yürü, dedi. Peygamberliğini bir anlamda Hatice'nin desteğine borçluydu ancak aynı Muhammed serüveninin sonunda mescidin yanındaki hücrelere kapadığı, hücrelere kapatmakla kalmayıp onları örtülerle örttüğü, ancak kapalı kapıların arkasından zorunlu hallerde konusmalarına izin verdiği, daha da önemlisi müminlerin anneleri ilan ettiği için gencecik yaşta evlenmemeye mahkûm ettiği kadınlar bıraktı. Nerede Hatice nerede o dul eşleri.

Keşke peygamberlik Muhammed yerine Hatice'ye verilseydi!

Muhammed'in Hatice gibi bir eşe rağmen kadınlara ettiğini görüp de inanmaya devam eden kadınlara şaşmamak mümkün değil. ***5 Ağustos 2021***

(Hatice yazısını tekmil)

Hatice ile ilgili yazdığım yazıya verilen tepkileri sessizce izliyorum. Birçok sayfa ve grupta paylaşıldı ama bunun böy-

le olamayacağına dair sadece reddetmenin dışında bir cevap verilmedi. Deniyor ki, sen bir senaryo ya da hikâye yazmışsın.

Şimdi ben de sormak istiyorum, o yazıda verdiğim bilgilerin hangisi, İslam kaynaklarında geçen rivayetlere ve bilgilere dayanmıyor? Hangisi Kur'an'daki pek çok ayetle desteklenmiyor? Hangisini ben uydurdum? Hangisi yalan?

Hatice'nin soylu, bağımsız, özgür, kendi kararlarını veren bir kadın olduğu mu yalan?

Hatice'nin Varaka isminde, şair, Hristiyanlığı ve Yahudiliği iyi bilen, âlim bir amcaoğlunun olduğu ve Hatice'nin onunla iletişim ve etkileşim halinde olduğu mu yalan?

Ehli Kitap'ın kendi aralarından kurtarıcı bir Mesih'in çıkacağına inandıkları mı yalan?

Hatice ve Varaka gibi Arapların Pagan dinlerine mesafeli bazı Arapların bu müjdelenen, kurtarıcı (Mesih), seçilmiş (Mustafa), övülen (Ahmet, Mahmut, Muhammed) kişinin kendi aralarından çıkacağını umdukları ve buna inandıkları mı yalan?

Hatice'nin Muhammed'de peygamberliğin işaretlerini gördüğü mü yalan?

Hatice'nin öksüz ve fakir Muhammed'i himayesi altına alıp onunla evlendiği mi yalan?

Varaka gibi âlim ve aynı zamanda Hatice ile çok yakın akraba bir kişinin, Muhammed'in 25 yaşında Hatice ile evlenmesinden 40 yaşına kadar, Hristiyanlık, Yahudilik, Mesih, Peygamberlik gibi konularda hiç konuşmamış olması mümkün olabilir mi? O zaman ilk vahiy geldikten sonra Hatice Varaka ile yol üstünde tesadüfen mi karşılaştı da ona durumu danıştı?

Peygamberin Hatice'nin hediye ettiği Zeyd isminde bir kölesinin olduğu, Muhammed'in onu azat edip evlatlık edindiği ve vasfının hibbul Resulullah olduğu mu yalan?

Muhammed'in ticari yolculuklarda farklı dinlerden insanlarla karşılaştığı, Mekke'de çok sayıda Hristiyan kölenin olduğu ve Muhammed'in bunlarla sohbet ettiği mi yalan?

Muhammed'in ilk vahyi rüyasında aldığı, rüyasında meleği gördüğü, hatta bazılarına göre gördüğünün melek değil bizzat Allah olduğunu düşündüğü mü yalan? Üstelik bu, iki kere vuku buluyor. Dikkat edin bunu ben uydurmuyorum, Kur'an'da da, rivayetlerde de mevcut.

Muhammed'in rüyasında ilk vahyi aldığında çok korktuğu, şoka girdiği, gördüğünün melek mi, yoksa cin mi olduğundan emin olamadığı, bunalıma girdiği, örtülere bürünüp kendinden geçtiği, kendini kaybetmiş hâlde dağ, tepe gezdiği, intihar etmek istediği ve Hatice'nin onu bulup teskin ettiği, Varaka'ya götürüp rehabilite ettiği ve Muhammed henüz tam olarak inanmıyorken kendisi ve Varaka'nın tam olarak inanıp Muhammed'e de peygamber olduğuna inandırdıkları mı yalan?

Muhammed'in peygamberliğine başladıktan sonra Hatice'nin tüm mal varlığını ona vakfettiği mi yalan?

Mekke'nin çoğunluğunun ama özellikle ilk inen ayet ve sûrelerin yüksek edebi değere haiz olduğu mu yalan?

Varaka ölünce vahyin inişinin de fetrete girdiği mi yalan?

Varaka'nın ölümünden sonra inen ayetlerin edebi değerinde düşüş olduğu mu yalan?

Hatice hayatta ve etkili iken Kur'an mesajının sosyal içerikli, yardımlaşmayı esas alan, inançlara karışmayan daha naif ayetlerken, Hatice'nin etkisinin kaybolması ve ölümünden sonra inen ayetlerin çatışmacı, kavgacı, sadece inançlarla ve putlarla uğraşan hatta bir süre sonra da savaş, ganimet, derin ayrılıkları besleyici, katı ve kuralcı bir dile dönüştüğü mü yalan?

Hatice'den sonraki süreçte Muhammed'in Ebu Bekir ve Ömer'in tesirinde olduğu mu yalan?

Ali ile Ömer ve Ebu Bekir arasında bir rekabetin olduğu mu yalan?

Abbas'ın Ali üzerinden, Ömer ve Ebu Bekir'in Muhammed'le evlendirdikleri kızları üzerinden peygamberi etkileri altına almaya çalıştıkları mı yalan?

Arap örfünde evlatlıkların öz evlat gibi olduğu ve miras hakkına sahip oldukları mı yalan?

Peygamberin mirasının bir kavga konusu olduğu mu yalan?

Bunun sadece mal miras kavgası değil aynı zamanda manevi miras kavgası olduğu ve bunun önüne geçmek için evlatlık müessesinin kaldırılarak peygamberliğe mühür vurulup kapatıldığı mı yalan? Ayetler orada duruyor bir bakın.

Ebu Bekir'in, siyasi sonuçlarını bildiği ve maddi mirasını aldıklarında manevi mirası için de iddialarda bulunacaklarını tahmin ettiği için Peygamberin mirasını tek evladı Fatma'ya vermediği mi yalan?

Peygamber'in Zeyd'i kazanılması imkânsız bir savaşta ön safta komutan tayin ettiği ve o ölürse bu, o da ölürse şu diyerek sırayla ölecek komutanları tayin ettiği mi yalan?

Ömer'in çok sayıda sözünün ve fikrinin ayet haline geldiği mi yalan?

Ömer'in sert tabiatlı, baskıcı, kadınların gözünü korkutan, onları evlere, örtülere kapatan, sosyal hayattan ve topluma karışmaktan engelleyen birisi olduğu mu yalan?

Muhammed'in Medine'de seriyyelerden, savaşlardan, ganimetlerden, cariyelerden başını kaldıramadığı ve çok sayıda evlilik yapıp, mescidin etrafındaki odaları eşleriyle doldurduğu mu yalan?

Ali-Ayşe rekabeti mi yalan? Ömer-Ali/Fatma rekabeti mi yalan?

Kadınlar arasında entrikaların, Ayşe'ye dönük Ebu Bekir'in prestijini sarsmak için iftiraların, dedikoduların olduğu ve bunun arka planında Muhammed'i kim kontrol edecek düşüncesinin yattığı ve bunların ayetlere bile yansıdığı mı yalan?

Muhammed'in öldükten sonra cesedinin günlerce ortada kaldığı, şiştiği ve arkadaşlarının kim lider olacak kavgasına düştükleri mi yalan?

Peygamberin çok sayıdaki eşini anlamsız bir şekilde müminlerin annesi ilan ettiği ve bu yüzden gencecik kadınları ölene kadar evlenmemeye mahkûm ettiği mi yalan?

Peygamber'in Hatice gibi özgür tek bir kadınla peygamberliğine başlayıp, odalara kapattığı, tesettüre büründürdüğü, erkeklerle konuşmalarını yasakladığı, toplumdan uzaklaştırılmış kadınlarıyla sona erdirdiği mi yalan?

Evet, hangisi yalan?

Ben bütün iddialarımı ayetlere ve rivayetlere dayandırıyorum. Neyi uydurmuşum? Tüm bunların mevcut olduğunu siz de biliyorsunuz.

Bu bilgilerin arası inançla doldurularak size sunulmuş ve siz size sunulan bu hikâyeye inanıyorsunuz. Yüzyıllardır size anlatılan bu hikâyenin gerçek olduğunu zannediyorsunuz. Oysa aralara harç edilen inancın doğruluğuna dair tek bir somut kanıt yok. Sadece inanıyorsunuz.

Ben ise sizin inançla doldurduğunuz yerleri aynı bilgilere dayanarak antropolojik bir okuma ile akıl ve mantıkla, insanın doğasını, psikolojisini dikkate alarak dolduruyorum. Aradaki bağları bu şekilde kuruyorum.

Aynı bilgilere dayanıyoruz ama siz inanıyorsunuz bense düşünüyorum. Bağları iyi kurduğumda hikâye sizin inandığınızdan çok farklı bir şekle bürünüyor.

Neden hikâyenin sizin inandığınız ve yüzyıllardır yorumlanan şekilde olduğunu kabul edeyim ki? ***6 Ağustos 2021***

MUHAMMED'İN İLK İSMİ: KUSEM

Son yazılarımda bana en çok sorulan sorulardan bir tanesi Hz. Muhammed'in peygamberlikten önceki isminin ne olduğu üzerineydi. Aslında bu, araştıranların cevabını kolayca bulacağı bir soruydu. Ben ise bilinçli olarak soruları yanıtsız bıraktım çünkü Hz. Muhammed'in isimleri üzerine müstakil bir yazı yazmayı planlıyordum.

Bu yazıdaki amacım rivayetlerden yola çıkarak adlarının ayrıntılı analizini yapmak değil, "Muhammed ve Ahmet" gibi bazı isimler de dâhil adlarının çoğunun ona doğarken verilmediğini, bunların bir sıfat ve unvan olarak hayatının belli dönemlerinde yüklendiğini ve sonradan isim haline getirildiğini göstermek olacak.

Rivayetler bize Hz. Muhammed'in çok sayıda adının olduğunu söylemektedir. Hadislerden yapılan derlemelerde peygamberin 30'a yakına adının olduğu ifade edilmekte ve bunlar tek tek sıralanmaktadır. İbnu'l-Cevzi tarafından nakledilen bir rivayete göre Hz.Muhammed'in 23 ismi vardır. Dünyada hiç kimseye doğar doğmaz bu kadar çok ad verilmez. 30 tane ad vermeyi bir kenara bırakalım bazı geleneklerde ad vermek çocuğun yetişkinlik veya rüşt çağına geldiğinde yapılan bir iştir. Dolayısı ile Muhammed'in adları olarak ifade edilen isimlerin çoğu ona sonradan verilmiş veya ona yakıştırılmıştır.

Muhammed'in isimleri konusunda yazılan en önemli risalelerden birisi isimlerin neler olduğunu, neden dolayı verildiğini ve bu isimlerin ne anlama geldiğini kaynakları ve ravileri ile birlikte açıklayan hicri 4. yüzyıl dilci âlimlerinden İbn Fâris'in "Esmâü Resulillah ve Meânîhâ" adlı risalesidir.

İbni Faris'in bu risalesinde Hz. Muhammed'in 19 tane adının olduğunu söyler. Bunlar: Muhammed, Ahmet, Mâhî, Hâşir, Âkib, Mukaffî, Şâhid, Mübeşşir, Nezîr, Dâi, Sirâc, Rahmet, Melhame, Dahûk, Kattal, Mütevekkil, Fatih, Kusem

ve Emîn'dir. Risalede bu adların ne anlama geldiğini ve niçin Peygambere verildiğini ayrıntılı olarak anlatır. Bunların dışında Muhammed'in iki adet künyesi vardır: Ebu'l-Kasım ve Ebu İbrahim. İkisi de vefat eden iki oğlunun isimlerine izafeten ona verilmiştir.

İbni Faris'in sıraladığı isimleri anlamları ve ona veriliş nedenleri ile incelediğimizde bunların tamamına yakınının özel bir ad olarak değil bir sıfat veya unvan olarak verildiğini görürüz. Üstelik bunların büyük bir kısmı da Araplar arasında isim olarak kullanılmaz. Cahiliye dönemi Arapları arasında Muhammed, Ahmet gibi isimlere rastlanmaz. Bu isimler hep İslam'dan sonra meşhur olmuş ve kullanılmaya başlanmış isimlerdir. Diğer taraftan bu isimler arasındaki Kusem ismi Araplar arasında kullanılan bir isimdir. Kusem b. Abbas gibi...

Listeden üç ismi değerlendireceğim. Muhammed –dolayısıyla aynı anlama gelen ve aynı maksatla verildiği farz edilen Ahmet-, Kusem ve Emin.

Son isimden başlarsak, peygamberliğinden önceki döneme ait rivayetlerden anlaşıldığına göre "Emin" ismi ona doğuştan verilmemiş, güvenilir bir insan olmasından dolayı yetişkinlik zamanlarında verilmiştir. İsim değil bir lakaptır.

Rivayetlere göre Kusem ismi Muhammed'e verilen ilk isimdir. Belazuri'nin naklettiğine göre Muhammed'in Kusem isminde bir amcası vardı. Peygamberin doğumundan üç yıl önce henüz dokuz yaşında iken vefat etmiş ve Abdülmüttalib buna çok üzülmüş, günlerce üzüntüsünün tesirinden kurtulamamıştır. Muhammed doğunca Abdülmuttalib ona Kusem ismini verdi.

Bu rivayetin devamına dair anlatılarda ise iş mitolojik hale getirilmektedir. Kaynaklarda Muhammed adına dair çok sayıda rivayet mevcuttur. İbni İshak buna dair rivayeti, Resulullah'ın doğumunun mucizevi alametleriyle birlikte anlatmaktadır. Saydığı çok sayıdaki olağanüstü mucize arasında Amine'nin gebeliği esnasında bir rüya gördüğü ve bu

rüyada çocuğuna Muhammed (veya Ahmet) ismini vermesi emredildiğine dair bir bilgi de vardır.

Annesi Âmine doğum yapınca çocuğu dedesi Abdülmuttalib'e götürmüş onun Muhammed'e "Kusem" ismini verdiğini görünce ona, gebeliği esnasında rüyasında kendisine "Sen bu ümmetin efendisine hamile kaldın. Doğurduğun zaman Muhammed adını ver" dendiğini söylemiştir. Bunun üzerine Abdülmuttalib ona Muhammed ismini vermiştir.

Bu rivayetin bir başka nakli de şöyledir: Âmine Resulullah'a hamile kalınca ona rüyasında: "Sen bu ümmetin efendisine hamile kaldın." dediler. "Yere düştüğü zaman(yani doğunca), onu bütün hasetçilerin gözlerinden bir tek Allah'a sığındırırım. Ona Muhammed adını ver" dediler. Bir başka rivayette ise "Ona Muhammed adını ver" değil "Ona Ahmet adını ver" denilmektedir.

Şimdi Muhammed isminin verilmesine dair bu rivayetlerin mitolojik yönünü görünce şunu söyleme hakkına sahibiz: Bunlar, Peygamberin doğmadan veya doğumu esnasında ne kadar çok mucizenin meydana geldiğini göstermek için uydurulmuş rivayetlerdir. Diğer yandan "Ümmet" ve "Ümmetin efendisi" gibi ancak İslam'ın kurumsallaşması ile kavramsallaşabilen bir kavramın peygamberliğinden kırk yıl önce annesi tarafından, sanki İslam toplumunda yaşayan bir kadınmış gibi bilinçli olarak kullanılması da mümkün değildir. Üstelik bu kadın putlara tapan bir insandır. Hangi ümmetten bahsetmektedir? Unutmayalım ki aradan 53 yıl geçmesine ve İslam'ın 13 yıllık bir Mekke serüveni olmasına rağmen Medine Vesikası'nda "ümmet" kelimesi, "Müslüman ümmeti" anlamında değil, Yahudileri ve henüz İslam'ı seçmemiş Medineli kabileleri kapsayacak şekilde imza atan herkesi kapsayacak şekilde kullanılmıştır. Dolayısı ile Muhammed isminin verilmesine dair rivayetler, Peygamberin doğumunda gerçekleşen mucizeleri göstermek için uydurulmuş irrasyonel rivayetlerdir. Üstelik de bazı rivayetlerde Ahmet ismi-

nin verildiği zikredilmiştir. O mu, bu mu? Muhammed mi, Ahmet mi? Yoksa ikisi birden aynı anda mı verilmiştir?

Doğumu ile ilgili alametlerin anlatıldığı bir başka rivayette, Peygamberin doğduğu gece bir Yahudi, Kureyşlilerin bulunduğu bir mecliste oturmaktadır. "Bu gece sizden birinin çocuğu oldu mu?" diye sorar, onlar da, "Bilmiyoruz" diye cevap verirler. Evlerine varıp sorduklarında "Bu gece Abdülmuttalib'in oğlu Abdullah'ın bir oğlu oldu. Adını da Muhammed koydular." denilir. Yahudi bu haberi öğrendiğinde, "Artık İsrailoğullarından peygamberlik gitti! Ellerinden kitap çıktı." der. Bu rivayette adının "Ahmet" olduğu da zikredilmektedir. Görüldüğü gibi bu rivayetteki mucizevi kurgu hemen göze çarpmaktadır.

Şüpheye meydan vermeyen içine mitolojik anlatıların karışmadığı husus ise, Abdülmuttalib'in ona Kusem ismini verdiğine dair rivayettir. Abdulmuttalip gayet insani bir şekilde acısını çektiği ölen oğlunun adını ona vermiştir. Dolayısıyla Muhammed'e doğduğu zaman verilen ismin "Kusem" olması en mantıklı izahtır. Mitolojilere inanıyorsanız o zaman başka tabii ki.

Muhammed (veya benzer bir anlama sahip Ahmet) ismi, Peygamber'e verilmiş bir isim değil, onun daha sonraki yaşamında benimsediği bir unvan veya sıfattır. Muhammed'in doğduğu anda kendisine verilen Kusem ismini, peygamberliği döneminde kullanmayıp Muhammed, Ahmet gibi isimleri benimsemesinin ve bunları kendisine isim olarak seçmesinin nedeni Ehli Kitap'ın beklediği peygamberin benzer isimlerle anılmasıdır. Peygamber, iddiası ile paralel olarak bu isimleri kendisine birer isim-sıfat olarak yakıştırmış, Kur'an'da kendisinden bahsederken bu Muhammed ve Ahmet isimlerini kullanmış ve inananlar arasında bu sıfatlar birer isim olarak kullanılarak adlaştırılmıştır.

Şu rivayetler, sayılan diğer sıfatların yanında Muhammed isminin kendisi tarafından bile bir sıfat olarak kullanıldığını açık olarak göstermektedir:

* Ebu Musa el-Eş'arî'den gelen bir rivayette Resulullah'ın şöyle dediği nakledilir: "Ben Muhammed, Ahmet, el-Mukaffa, el-Hâşir, Rahmet Peygamberi, Tevbe ve el-Melhame'yim."

* Resulullah Kureyş'i kastederek şöyle dedi: "Ey Allah'ın kulları! Bakınız, nasıl da Allah onların sövmelerini ve lanetlerini benden uzaklaştırdı." Sahabe "Nasıl ya Resulullah?" diye sordu. "Onlar kötü vasıflı birine sövüyorlar ve kötü birini lanetliyorlar. Oysa ben Muhammed'im (yani Allah tarafından övülmüş).

Görüldüğü gibi bu rivayetlerde peygamber, Muhammed ve Ahmet isimlerini kendisine hamlettiği birer vasıf olarak kullanmıştır.

"Övgü" düşüncesi ile bağlantılı olarak Arapça'da kullanılan h-m-d kökünün bazı Arap lehçelerinde "özlem duyulan" anlamında kullanıldığı belirtilmektedir. Dolayısıyla Muhammed "en çok özlem duyulan, beklenen" ya da Yahudi düşüncesindeki Mesih anlamına da gelir. Hz. Muhammed, Hristiyanların desteğini elde etmek ve onları yanına çekmek umuduyla İsa tarafından geleceği müjdelenen "Ahmet" ve Yahudilerin desteğini kazanmak amacıyla da Mesih anlamını da çağrıştıran "Muhammed" ismini almıştır. Muhammed mi Ahmet mi, hangisi başlangıçta konulan isimdir kargaşasının arka planında da bu olmalıdır. Karşılarında Hristiyanlar olunca rivayet "Ahmet" şekline, Yahudiler olunca "Muhammed" şekline dönmektedir. Oysa o, başlangıçta sadece "Kusem"dir, Tarih onu daha Peygamberin hayatta olduğu zamanlardan başlamak üzere Müslümanlar nezdinde "Ahmet" ve "Muhammed"e dönüştürmüştür.

Günümüz Müslümanlarının, rivayetler bunu doğrulamasına rağmen peygamberin ilk isminin Kusem olduğunu kabul edememesinin ve tarihtekilerin de rivayetleri hızlıca verip geçmesinin nedeni, Peygamberin iddialarına çok güçlü bir delil olarak gördükleri, isminin Ahmet veya Muhammed olduğuna dair iddianın çökmesidir. Bunu açıkça ifade edebilenler ise şarkiyatçılardır. Ama Müslümanlar şarkiyatçıların

saydıkları onca rivayeti görmezden gelip, bunlar sarkiyatçıların iddiaları diyerek işi kurtarmaya çalışmaktadırlar.

Hepsine hayırlı işler diliyorum. ***9 Ağustos 2021***

İSLAM ÇEVRECİ MİDİR?

"İnsanların kendi elleriyle işledikleri yüzünden karada ve denizde fesat ortaya çıktı." (Rum 41)

Modernist Müslümanlar bu ayette geçen "kendi elleriyle işledikleri yüzünden" ifadesinden "çevreye zarar veren işler" anlamı çıkartıyorlar. Böylece ayet son derece çevreci bir mesaj vermiş oluyor. "Karada ve denizde" ifadesi de tüm doğada veya tüm dünyada anlamını çıkartmaya yardımcı oluyor. Yani insanlar doğaya değer vermediler. Dere yataklarına ev yaptıkları. Kötü bir şehirleşme ile fay hatlarına şehirler kurdular. Evlerini depreme dayanıksız yaptılar. HES'ler, barajlar yapıp iklimi değiştirdiler. Nükleer santraller kurdular. Fosil yakıtları fütursuzca kullandılar. Çılgınca tükettiler, Karbon atıkları ile gökyüzünü kirlettiler. Elleriyle işledikleri bu tarz işler yüzünden denizler kirlendi, sıcaklık arttı, buzullar erimeye başladı, ozon tabakası delindi, sel felaketleri arttı, söndürülmesi güç yangınlar ortaya çıktı, nükleer felaketler yaşandı, okyanuslarda kıta büyüklüğünde çöp yığınları oluştu...

Ayetten daha siyasi mesajlar çıkartmaya çalışanlar da sosyal adaletsizlik ve haksızlıkların toplumsal karışıklıklara yol açtığını ve ayetin buna işaret ettiğini söylüyor.

Ayet bunları mı söylüyor, tabii ki hayır!

Bir kere ayetin indiği çağda çevre problemi diye bir şey yoktu, insanların bırakın çevreyi korumak gibi bir derdinin olmasını bu konuda bir fikri bile yoktu. Buna ihtiyaç da yoktu. Çevre sorunları ve çevreyi koruma bilinci modern dönemlere ait bir sorundur. Bu sorun Sanayi Devrimi ile ortaya çıkmıştır. Ayeti bu şekilde yorumlamaya kalkışmak kelimenin tam anlamıyla ayeti yamultmaktır. Anakronizme düşmektir.

Ayette neyin kastedildiğini anlamak için sonraki ayetlere bakmak yeterlidir:

"De ki: 'Yeryüzünde gezip dolaşın da öncekilerin akıbeti nice oldu bir bakın. Onların çoğu şirke sapmış kimselerdi.' Şimdi sen, Allah katından, önlenemez bir gün gelmeden önce bütün varlığınla o sağlam dine yönel. O gün onlar birbirlerinden ayırt edileceklerdir." (42-43)

Demek ki karada ve denizde çıkan fesatla kastedilen şey çevre felaketleri değil, iman etmemekte ve şirk koşmakta direndikleri için geçmiş kavimleri yok eden Allah'ın gönderdiği musibetlerdir. Geçmiş kavimler Allah'ın gönderdiği deprem, sel, volkan patlaması, kasırga vs. gibi nedenlerle helâk edilmiştir. Bunun nedeni ise onların çevreye verdikleri zararlar değil Allah'a şirk koşmalarıdır. Allah'a ortak koştukları, O'nun buyruklarına uymadıkları, emirlerini dinleyip yasaklarından kaçınmadıkları için Allah deprem, yangın, kasırga, sel göndererek onları helâk etmiştir. Tabii ki -nasıl oluyorsa- onların içinde az sayıdaki iman edeni de kurtarmıştır.

Yani ayetin çevre felaketine işaret ettiği filan yok. Allah merkezli olarak doğal olayları yorumluyor ve insanların başlarına gelen bu tarz doğal felaketleri şirk koşmalarına, Allah'ın dinine girmemekte ayak diretmelerine bağlıyor.

Bu yüzden ormanlar yanarken tekbir getirince yangının söneceğine inananlar ve İzmir'de meydana gelen depremi İzmirlilerin içki içip fuhuş yapmasına bağlayanlar Kur'an'a göre çok doğru bir söz söylemiş oluyorlar. ***14 Ağustos 2021***

TÜRKİYE'Yİ AFGANİSTAN YAPACAKLAR

Demokrasinin,

laikliğin,

kuvvetler ayrılığının,

adaletin,

eşitliğin,

özgürlüğün,

insan haklarının,

ifade özgürlüğünün,

özgür basının,

özgür ve özerk üniversitenin,

sadakatin değil liyakatin,

kutuplaşmanın değil kucaklaşmanın,

tek tipleşmenin değil çoğulculuğun...

Evet, tüm bunların ve saymayı unuttuğum daha pek çok değerin ve ilkenin kıymetini anlamazsak ve gittikçe uzaklaştığımız, hatta bazılarını tamamen yitirdiğimiz bu değerlere hızlıca geri dönüş yapmazsak Türkiye'nin yakın gelecekte Afganistan'a dönüşmesi kaçınılmaz görünüyor.

Taliban'ın Afganistan'ı tekrar ele geçirmesine alkış tutan, sayfa sayfa tebrik mesajları yayınlayan bu kadar kişi ve grubu görünce korkularım iyice arttı.

Pusuya yatmış bekliyorlar. Türkiye'yi de Afganistan yapacaklar. ***17 Ağustos 2021***

ALLAH'IN TAHTINI TAŞIYAN MELEKLER

Bilimle son derece uyumlu (!) bir rivayette, kayan yıldızların (rivayetteki ifade ile atılan yıldızlar) haber çalmaya çalışan cinlere engel olmak için atıldığı söylenir. Arş'ı melekler tutmaktadır (hameleiarş). Arş'a istiva eden yani Arş'ta oturan ise Allah'tır. Orası onun tahtıdır. Arşı taşıyan meleklerin altında başka melekler vardır. Onların altında da başka melekler... Ta ki dünya semasına kadar... Sanırım alttakiler üsttekileri

taşıyor. Tabaka tabaka dizilmişler ve en tepedeki melekler Allah'ın arşını taşımaktadır. Allah bir şeye hükmedince arşı tutan melekler Allah'ı zikrediyor. Buna duyan alttaki melekler de Allah'ı zikretmeye başlıyor. Sonra sırayla aşağı doğru bu işi yapıyorlar. Bu, dünya semasındaki meleklere kadar sürüyor. Sonra ne olduğunu anlamaya çalışıyorlar, iş terse dönüyor, yukarı doğru sırayla soruyorlar, cevap da yukarıdan geri dönüyor, aşağı doğru tekrar sırayla aktarılarak dünya semasına kadar iniyor. İşte bu yukarıdan aşağı, aşağıdan yukarı doğru melek iletişimi esnasında cinler kulak hırsızlığı yaparlar ve meleklerin yukarıdan aşağı birbirlerine aktardıkları hükümleri/bilgileri öğrenmeye çalışırlar. Ancak bu iş Hz. Muhammed'e kadar olan bir şeydir. Peygambere kadar bazı bilgiler çalabiliyorlardı ama ona vahiy inmeye başlayınca cinlerin bu kulak hırsızlığı girişimlerine, onlara atılan ateş topları yani kayan yıldızlar ile engel olunmaya başlandı. Kayan yıldızlar cinlerin haber çalmasını engellemek için atılan bir tür bombadır yani.

Bu rivayet İbni Ishak'ın Siyer'inde geçiyor. Kimse bu bir rivayet ayet değil filan demesin. Kur'an'da da aynı şey anlatılıyor. Bu rivayet, o ayetleri detaylandırmış. Dileyen araştırıp karşılaştırabilir.

Bu konuyu ayetler üzerinden bir kaç kere dile getirmiştim. Ama burada yeni bir şey söyleyeceğim. Hz. Muhammed sahabeye önce kayan yıldızlar hakkında ne bildiklerini soruyor. Onlar da, yıldız kaydığında ya birileri doğmuştur, ya birileri ölmüştür ya da birileri kral olmuştur, diye cevap veriyorlar. Onların evren anlayışına göre, yıldız kayması bu anlama geliyor.

Tarihselcilerin izinden gidersek Peygamberin, onların bu bilim anlayışını olduğu gibi kabul etmesi, değiştirmemesi ve yanlış da olsa var olan üzerinden mesajını iletmesi gerekirdi. Oysa Peygamber "öyle değil!" diyerek onların bilgisine itiraz etmiştir. Yani iddiaların aksine onların bildiklerinin aksine bir şey öne sürmüştür. Yerine koyduğu şey de doğru değildir

ama sonuç olarak bilgilerini değiştirmeye çalışmıştır. Demek ki olay pek de tarihselcilerin dediği gibi cereyan etmiyor.

Okumak isteyenler için rivayetin tamamı:

Bir gece, Resûlullah'la (s) birlikte oturuyorduk. O sırada Resûlullah (s) kayan bir yıldız gördü ve "Şu atılan yıldız hakkında ne diyorsunuz?" diye sordu. Sahâbî, "Birileri doğuyor, birileri ölüyor, birileri kral oluyor." diye cevap verdiler. Resûlullah (s), "Öyle değil! Allah Teâlâ, gökte bir şeyin meydana gelmesine hükmettiği zaman, Hamele-i Arş bu sebeple O'nu teşbih ve tenzih ederler. Onların altındaki melekler de, onlar teşbihte bulundukları için tesbihe başlarlar. Dünya semasına ulaşıncaya kadar, bu böyle devam eder. Dünya semasında bulunan melekler, kendilerinin üzerindeki meleklere "Neden tespih ettiniz?" diye sorarlar. Onlar da, "Bilmiyoruz. Bizim üstümüzdeki meleklerin tespih ettiklerini duyduk; onlar teşbih ettiği için biz de Allah Teâlâ'yı tespih ettik! Fakat biz de onların niçin tespih ettiklerini soracağız." derler ve üstlerindeki meleklere niçin tespih ettiklerini sorarlar. Bu sorma işi Hamele-i Arş'ta son bulur. Onlar da "Allah şöyle şöyle olmasını hükmetti." derler. Bu durumu kendilerinin altında bulunanlara haber verirler. Bu iş dünya semasında bulunanlara kadar gelir. Cinler, onların söyledikleri bu şeyi, kulak hırsızlığı yoluyla öğrenirler ve bunları insanlar arasındaki dostlarına getirirler. Ancak bu bilgileri, kendilerinin vehimleriyle karıştırarak onlara bildirirler. Onlar da, bunları diğer insanlara haber verirler. Dolayısıyla bu bilgilerin bazısı doğru, bazısı yalan olurdu. Yıldız atışları yapılıncaya kadar cinler bu faaliyetlerine devam ettiler. ***19 Ağustos 2021***

ŞERİAT İSLAM'DIR

Şeriat İslam'dır, İslam da şeriat.

İslam'dan ayrı şeriat diye bir din yok.

Şeriat diye tutturanlar tam da İslam'a uygun bir iş yapıyorlar.

Modernistler de içinden çıkamadıkları şeriat hükümlerini muhtelif eleme ve ayıklama yöntemleriyle güya gerçek İslam'dan ayırıp İslam'ı kurtarmaya, aklayıp paklamaya çalışıyorlar.

Birazcık samimiyet ve dürüstlük lütfen! ***21 Ağustos 2021***

(Önceki yazıyı tekmil)

Musa'nın Şeriatı ile Muhammed'in Şeriatı arasında farkların olması, şeriatın Muhammed'in dininden, yani İslam'dan ayrı bir şey olarak düşünüldüğünün değil, peygamberlerin şeriatta değişiklik yapabileceğinin delilidir.

Muhammed sağken sadece önceki şeriatlarda değil kendi şeriatında da değişiklik yapmış ve önceden verdiği bazı hükümleri nesh ederek yenilerini getirmiştir.

Üstelik dinler arasında sadece şeriat açısından değil ibadetler ve inançlar açısından da fark vardır.

Hangi dinde Kâbe'yi haccetmek var?

İslam'ın vaz ettiği Tanrı ile Yahudiliğin vaz ettiği Tanrı aynı Tanrı mı?

Yoksa bunlar damı din değil?

Muhammed'in ölümünden sonra Allah adına din vaz etmek de şeriat vaz etmek de bitmiştir.

Din, inançlarıyla, ibadetleriyle, şeriatıyla mühürlenmiştir.

Şeriat hükümleri yetmiyor diye, sonrakiler bu hükümleri by-pass etti ise ve günümüzde bu hükümler hiç işe yaramıyorsa, bu, şeriatın din olmadığını değil, bu şeriatın işe yaramadığını, İslam'ın tüm açılardan evrensel bir din olmadığını gösterir.

Birileri bu hükümleri uygulamaya kalkıyor diye, kimsenin onları din üzerinden yanlış şeyler yapıyormuş gibi göstermeye hakkı yok.

Tam da dinlerinin onlara emrettiği şeyi yapıyorlar.

Din-şeriat ayırımı yaparak, şeriatı Arap örfü gibi göstererek, tarihselcilik yaparak ya da ayetleri tevil ederek bu hükümleri dinin dışına çıkartmaya çalışanlar ise Allah'ın onlara emrettiği şeyleri by-pass ederek kendi kafalarına uygun bir din uydurmaya çalışıyorlar, ya da dini minimize ederek her şeye yorulabilecek bir din üretmeye çalışıyorlar.

Kendimizi kandırmayalım, din bu!

Ya onu tam olarak alın ya da tam olarak terk edin. ***21 Ağustos 2021***

TEVHİT İLKESİNİN KAYNAĞI

Önceki dönemden İslami döneme geçişte en büyük fark olduğu iddia edilen tevhit ilkesi ise İslam'la birlikte başlayan bir inanç değildir. Arap toplumunda zaten bazı kişiler çoktan putları terk etmiş ve tek Tanrı inancına dönmüştü. Pagan Arap toplumu hem dışarıdan hem de içeriden monoteist inanca mensup toplumlar ve dinler tarafından çevrelenmişti. Üstelik Arapların bir kısmı bireysel olarak veya kabileler hâlinde Yahudilik, Hristiyanlık ve İran dinlerine girmişti. Yahudi, Hristiyan ve Mecusi Araplar Peygamber'den en az üç yüz yıl önce yarımadanın kuzeyinde ve güneyinde devletler kurdular. Ayrıca putperest Araplar arasında bireyler, topluluklar ve kabileler hâlinde yaşayan Hristiyanlar, Yahudiler ve İran dinlerine mensup olanlar vardı. Arapların birçoğu tüm bu dinler ve inançlar hakkında bilgi sahibi idi. Ticaret yolculukları esnasında da tüm bu dinlerle karşılaşma ve temas kurma şansına sahiptiler. Arabistan Yarımadasında mevcut Pagan inançlar, eski dönemin kalıntılarıydı ve tüm gidişat bölgeyi tümüyle etkisi altına alan monoteist dinlere doğruydu. Birazcık kafası çalışan ve araştıran insanlar pagan inançlarını terk edip bu dinlere yöneliyordu. Yani insanlar cahil filan değildi.

Peki, putperest inançların tevhit inancından bir inanç olması itibariyle bir farkı var mıdır? Araplar birer taş veya ağaç olması itibariyle putların hiçbir güce sahip olmadığını gayet iyi biliyorlardı. Onlara sembolik değer yüklüyor veya Allah ile şefaat, yardım isteme, gazabından emin olma konularında onların aracı olduğuna inanıyorlardı. Beytullah denilen Kâbe nasıl gerçekte Allah'ın evi değil sembolik olarak öyle kabul ediliyorsa, taştan ve ağaçtan putlar da aslında sembolik olarak Allah'ın aracıdırlar. İslam'ın Allah'ı ile öncesinde inanılan Allah arasında pek bir fark yoktur. O Allah gökte meleklerin taşıdığı bir tahtta oturan antropomorfik bir tanrıdır. Araplar da buna inanır ancak O'na bazı varlıkların aracılık ettiğine inanırlardı. İslam bu aracı varlıkları ve şirk koştukları ilahları kaldırarak onları Allah'a yardımcı melekler haline getirdi. Tabii ki bu da orijinal değil, diğer dinlerden bir alıntıydı. ***28 Ağustos 2021***

İSLAM CAHİLİYENİN DEVAMI MIDIR?

Eğer İslam öncesi dönem hakkında yeterli bilginiz ve bunu İslam ve Kur'an ile karşılaştırma yeteneğiniz varsa ve bunu objektif bir gözle yapabiliyorsanız bu soruya cevabınız "Evet" olacaktır. Ama her şeye iman gözlüğü ile bakan birisi iseniz kaçınılmaz olarak İslami dönem ile öncesi dönem arasında dağlar kadar fark olduğuna inanmaya devam edersiniz.

İslam öncesi dönem ile İslami dönem arasında her alanda tam bir dönüşümün olduğuna, önceki dönemin karanlık olduğuna, zulümlerin tavan yaptığına, ahlaksızlığın dibe vurduğuna, Arapların âdeta mağara adamları seviyesinde cehaletin babası ilkel insanlar olduğuna ve İslam ile birlikte bir anda aydınlığın ortaya çıktığına, zulmetin ve ahlaksızlığın bittiğine, bilginin, ilmin, bilimin çağlayanlar gibi aktığı bir döneme dönüştüğüne dair inanç, İslam'ın değerini yüceltmek için üretilmiş bir efsanedir.

Cahiliye kavramı da; önceki dönemi aşağılama, kötüleme ve şeytanlaştırma yöntemiyle, İslam'ı ve İslami dönemi yüceltmek için ortaya atılmış bir kavramdır.

Oysa cahiliye dönemindeki insanlar İslami dönemdekilere göre ne daha cahil ve bilgisiz, ne de daha zalim ve ahlaksızdı. Mesela toprağa kız çocuklarının gömülmesi olayı, İslam öncesi dönemi karalamak ve aşağılamak amacıyla üretilmiş, asılsız ya da çok az örneği görülen bir iddiadır. Hatta İslam öncesi dönemde dahi bu âdetin yerilip buna karşı çıkıldığına dair rivayetler de mevcuttur.

Önceki dönemden İslami döneme geçişte en büyük farkın putların terk edilip tevhit inancının benimsenmesi olduğuna dair düşünce ise, inançlardaki köklü bir değişimden çok siyasi bir tercihle ilgilidir. Bir inanç olması itibariyle pagan bir inançla tevhide dayalı bir inanç arasında özde bir fark yoktur. İkisi de muhayyileye dayalıdır ve ikisinin de tek bir kanıtı yoktur. Ben bunların daha çok siyasi ve toplumsal karşılıklarıyla ilgiliyim.

Putperest inançtaki her kabilenin farklı bir puta inanması ve bağlanması meselesi, o kabilenin diğer kabilelerden farkını ve kendi aralarındaki birliğini temsil ediyordu. Böylece pagan inanç parçalı, ortak bir amaçta birleşemeyen, birbirleriyle sürekli kabile çatışmaları ve kan davaları yaşayan bir toplum üretiyordu. Perslerin ve Bizans'ın en zayıf dönemlerinin yaşandığı ve ortada fethedilip ganimetlerine el konulacak geniş toprakların bulunduğu bir zamanda, bu fırsatı değerlendirebilecek en şanslı toplum olan Arapları bir araya getirecek bir hikâyeye ihtiyaç vardı. Bu hikâye ise, kurtarıcı bir peygamberin liderliğinde tevhit ilkesi ile Arapların putlarını terk edip tek bir millete dönüşmesi ve derhal dünyayı fethetmeye çıkmasıydı. Nitekim olan da bu olmuştur.

Nerede inançtaki farklılık nerede karanlıktan aydınlığa geçiş? Her şey Arapların bütün bir toplum olup fetihlere çıkması ve ganimetleri ele geçirmesiyle ilgiliydi.

Tevhidin de esas karşılığı budur: Arapların putlarını terk edip tek Tanrı inancı etrafında birleşerek dünyayı fethe çıkması, ganimetlerine el koyması...

Yoksa o Araplar İslam öncesine göre ne daha ahlaklıdır, ne daha bilgili, ne daha aydın, ne daha adil, ne de daha halim selim ve yardımsever... Öncesinde böyle olanlar ve olmayanlar olduğu gibi sonrasında da olanlar ve olmayanlar olmuştur. Kisveler değişmiştir sadece.

İlginç bir şekilde İslami dönemle birlikte öncesinde küçük çaplı kabileler arası kan dökmeler kitlesel katliamlara dönüşmüştür. Fethettikleri toplumları köleleştirdiler, kadınlarını cariye yaptılar.

Hangisi asrısaadet, hangisi cahiliye?

Bu siyasi birliği tevhit ilkesi ile sağladıktan sonra geriye zaten mevcut olan ibadetlerin, hukuk sisteminin, cari örflerin küçük değişikliklerle düzenlenerek veya aynen muhafaza edilerek İslam adı altında kurumsallaştırılması kalmıştır.

İslam cahiliye döneminden çıkış ve aydınlığa geçiş değil Arapların, bir Peygamberin önderliğinde bütün bir toplum olabilmesi için o döneme ait ibadet, örf ve hukukun dinileştirilmesidir.

Bunu daha iyi anlamak için Cahiliye Dönemi denilen o dönemi anlatan kitaplar okumanızı tavsiye ederim. ***28 Ağustos 2021***

MUHAMMED'İN ÇELİŞKİLERİ

Hz. Muhammed bir mecliste müşriklerle tartışırken onlara:

"Şüphe yok ki siz ve Allah'tan başka taptığınız tanrılar cehennem yakıtısınız, hepiniz oraya gideceksiniz. Eğer onlar

tanrı olsalardı cehenneme gitmezlerdi. Oysa hepsi orada ebedî kalacaklardır." (Enbiya 98-99) ayetlerini okuyor.

Bu ayetlere göre Allah'tan gayri taptıkları şeyler de onlara tapanlar da hep birlikte cehennem yakıtı olmaktadır. Dikkat edilirse Allah ve O'na tapanlar dışında kimse istisna edilmemiştir.

Meclise gelen Abdullah b. Ziba'ra bunu duyunca diyor ki:

"Allah'ın gayrı kendisine ibadet olunanların hepsi mi kendisine ibadet edenlerle birlikte cehennemdedir? Hâlbuki biz meleklere ibadet ediyoruz, Yahudiler Üzeyir'e ibadet ediyorlar, Nasârâ ise İsa b. Meryem'e ibadet ediyorlar"

Adam Hz. Muhammed'in çelişkisini çok güzel bir şekilde açığa çıkartmış. Bu ayete göre kendisine tapınılan melekler, İsa ve Üzeyir gibi Peygamberler de cehennem yakıtı olmaktadır.

Adamın cevabını duyunca Hz. Muhammed de başlıyor bizim Kur'ancılar gibi ayeti tevil etmeye:

"Şüphesiz Allah'ın gayrı olarak kendisine ibadet edilmesini seven her kimse, kendisine ibadet edenle beraberdir. Onlar ancak şeytanlara ibadet ediyorlar. Ve şeytanların kendisine ibadet edilmesini emrettiği kimselere ibadet ediyorlar."

N'oldu şimdi, iş bir anda değişiverdi. Hani müşrikler ve Allah'tan gayri taptıkları şeylerin hepsi cehennemde yakıttı?

Bu tarz rivayetlerdeki ayrıntılar bile Hz. Muhammed'in müşriklerle tartışmalarında ne kadar yetersiz kaldığını ve müşriklerin zannedildiği gibi saçma ve yetersiz cevaplar değil gayet güçlü delillerle karşı çıktıklarını, Hz. Muhammed'in çelişkilerini ortaya çıkarttıklarını gösteriyor. Adamlar hiç de cahil, akılsız filan değiller. Elimizde maalesef sadece İslami kaynaklardan gelen taraflı rivayetler var. Bir de diğerlerinin gözünden gelen rivayetlerin olmasını çok isterdim. ***30 Ağustos 2021***

KUR'AN'DAKİ MANTIK HATALARINA BİR ÖRNEK

İslam Tarihi'nde Abdullah b. Cahş'ın seriyyesi, Allah adına ilk canın alındığı, ilk defa müşriklerden iki kişinin esir edildiği, ilk ganimetin ele geçirildiği, esirler adına ilk fidyenin kabul edildiği bir seriyyedir.

Öncesinde de bazı seriyyeler yapılmış ama bunlarda bu tür girişimlerde bulunulmamıştır. Daha çok istihbarat ve güvenliği sağlama seriyyeleridir.

Bu seriyyenin en önemli özelliği haram aylarda yapılmış olmasıdır. Arapların âdetine göre Haram Aylar'da savaşmak, öldürmek, baskın yapmak, esir etmek ve ganimet ele geçirmek yasaktır. Bu tüm Araplar arasında kabul gören güzel bir âdettir. İnsan ister istemez keşke bütün aylar Haram Ay olsa demekten kendisini alamıyor.

İste bu Haram Ay âdetini ihlal edenler ve bozanlar Hz. Muhammed ve arkadaşlarıdır. Hz. Muhammed tarafından gönderilen Abdullah b. Cahş ve emrindeki bölüğü insanların kendini güvende hissettiği haram bir ayda bir ticaret kervanının önünü kesti, onu ele geçirdi, kervandan birisini okla öldürdü, iki kişiyi esir aldı ve kervandaki mallara ganimet olarak el koydu.

Kureyş, Haram Aylarda bunu yaptığı için Hz. Muhammed'i kınadı ve sert bir şekilde eleştirdi. Yahudiler, bunu yaptığı için Hz. Muhammed'in başına büyük bir şerrin geleceğini düşünmeye başladı.

Hz. Muhammed olayı ilk duyduğunda kızdı, ben size haram ayda savaşmayı emretmedim, dedi. Abdullah b. Cahş'ı eleştirdi. O zaman ganimetlerden beşte birinin Peygambere verilmesi hükmü inmemişti. Abdullah b. Cahş ganimetin beşte birini kendisine ayırdıklarını söyledi. Hz. Muhammed başlangıçta ganimetten pay almaktan imtina etti. Ancak sonrasında bir ayet indirdi ve ne dedi biliyor musunuz: ?

"Sana haram ayı, onda savaşmayı soruyorlar. De ki: Onda savaşmak büyük günahtır. Allah'ın yolundan menetmek ve O'nu inkâr etmek, Mescid-i Harâm'dan (insanları) engellemek, halkını oradan çıkarıp sürmek ise Allah katında daha büyük günahtır. Fitne de öldürmekten daha ağırdır..."

Burada Hz. Muhammed'in yaptığı tam olarak "tencere dibin kara, seninki benden kara" sözündeki gibidir.

Mantıkta buna "Tu Quoque Fallacy" yani "Sen de safsatası" denilir. Yargı, karar ve argüman oluştururken, eleştiriyi yapan kişiyi hedef alan ve aynı zamanda saldırgan türden bir safsatadır. Bu bir tür "Ad Hominom" olarak da görülebilir. Düşünün bir mahkemedesiniz, işlediğiniz suça maruz kalan kişiyi suçluyorsunuz ve diyorsunuz ki, o da bana zamanında şunları şunları yapmıştı, dolayısıyla ben masumum. Bu sizi aklar mı?

Hz. Muhammed'in yaptığı tam olarak budur. Ayet aynı zamanda Kur'an'daki mantık hatalarına iyi bir örnektir.

Sonuç olarak Hz. Muhammed baştan korkup imtina ettiği ganimetin beşte birine gönül rahatlığı ile el koydu, kalanını mücahitler kendi aralarında paylaştı ve iki esiri fidyeleri karşılığında serbest bıraktı. Oysa bir peygambere yakışan, öncelikle kendi arkadaşlarını yaptıkları nedeniyle cezalandırmak, esirleri ve ele geçirdikleri malları iade etmek ve öldürdükleri kişinin diyetini ödemek olmalıydı. ***3 Eylül 2021***

KUR'AN NEDEN RİVAYETTİR?

Yazılarımda İslam Tarihi'nden veya hadis kaynaklarından bazı rivayetleri kullandığımda Kurancı arkadaşlar diyorlar ki, bunlar rivayet biz bunları kabul etmeyiz. Ben de onlara Kur'an da bir rivayettir, onu nasıl kabul ediyorsunuz, diye soruyorum. Zannediyorlar ki bunu sırf bir cevap vermiş olmak veya spekülasyon yapmak için söylüyorum. Oysa birçok ne-

denle Kur'an'ın rivayet olduğunu düşünüyorum. Bu yazıda onları sıralayacağım.

1- Elimizde bulunan Mushaf anlamında Kur'an'ın içindeki ayetler, Hz. Muhammed'in Allah'tan melek aracılığı ile aldığı ayetler olduğunu öncelikle muhatap olduğu insanlara, o insanların da kendilerinden sonraki insanlara söylediği, kaynağı itibariyle tek kişiye yani Hz. Muhammed'e dayanan rivayetlerdir. Kur'an ayetleri Hadis İlmi acısından Haberi Vahid'tir. Haberi Vahid kesinlik bildirmeyen bir haber çeşididir. Bu tarz haberlerle amel edilip edilmeyeceği âlimler tarafından tartışılmıştır. Kur'an ayetlerinin Allah tarafından Peygambere indirildiğinin, Hz. Muhammed'in insanlara böyle olduğunu rivayet etmesi dışında bir delili yoktur. O anda orada ne bulunan vardır, ne gören, ne de işiten. Kur'an, Hz. Muhammed'in onu Allah'tan aldığını söylediği bir rivayettir.

2- Hz. Muhammed hayattayken Kur'an toplanmamıştır. Onun ölümünün ardından Ebu Bekir döneminde toplandığına dair rivayetler vardır. Bu işlem şu şekilde yapılmıştır: Görevlendirilen bir kurula sahabeler en az iki kişinin -bazı ayetler için tek kişinin- şahitliğinde Hz. Muhammed'den işittikleri ayet ve sûreleri bildirmişler ve bunlar yazıya geçirilerek Mushaf haline getirilmiştir. Şimdi işitilen ayet ve sûrelerin kurula bildirilmesi rivayet yoluyla olmuştur. Bunların bazısının yazılı olduğu iddia edilmektedir. Ama tümünün böyle olmadığı açıktır. Çünkü zaten Kur'an'ın toplanma ihtiyacının ortaya çıkmasının nedeni hafızalarında Kur'an'dan pasajlar bulunan sahabelerin savaşlarda ölmesiyle, Kur'an'ın tümüyle unutulup gidileceğine dair duyulan endişedir. Rivayetlere göre aynı toplama işlemi bir de Osman zamanında yapılmıştır. Bu sefer toplanan metin çoğaltılmıştır. İlginç olan ne sahabelerin elinde bulunduğu iddia edilen bu parça parça metinlerden, ne derlenip Mushaf haline getirilen ve Peygamberin bir eşine teslim edilen o ilk metinden, ne de Osman Mushaf'ından bizim elimize ulaşan tek bir parçanın bile olmamasıdır. Ama esas önemli olan, Kur'an'ın, ben Hz. Muhammed'den bu ayeti bu şekilde işittim diyen sahabelerin

rivayetleri ile derlenerek Mushaf haline getirilmesidir. Kur'an bu açıdan da bir rivayettir.

3- Elimizde oldukça eski tarihli Mushaflar vardır. Ama bunlar Peygamberin ölümünden çok sonraki tarihlere aittir. Bir de bütün Mushaf olmayan parçalı, parşömenler halinde mevcut metinler bulunmaktadır. Bunlar üzerine yapılan Karbon testlerinin verdiği sonuçlar tarih olarak Hz. Muhammed'in doğumundan neredeyse bir asır öncesine kadar bile gidebilmektedir. Bazıları Peygamberlik öncesi gençlik yıllarına aittir. Bazıları Peygamberlik dönemine, bazıları da sonraki dönemlere aittir. Buradaki Peygamberlik öncesi veya doğumundan önceki döneme ait metinleri bir an için unutalım, bunların ilk dönemlerde yazılmış metinler olduğunu farz edelim. Bu ayrı bir tartışma konusu çünkü. O zaman da şu sorun ortaya çıkıyor: Bu metinlerin rivayetlerde geçen, miladi yedinci yüzyılda Hicaz bölgesinde yaşayan Muhammed isimli bir Peygambere ait olduklarını nasıl kanıtlayacağız? Bunların başka birine ait olmadığı ve sonradan bu tarz evraklara dayanılarak elimizdeki Mushaf'ın oluşturulup rivayetlerin bunun üzerine bindirilmediği ne malumdur? Bu evraklarla Hz. Muhammed'i ilişkilendiren ikinci bir delile ihtiyaç var. Ya metinler tarihleriyle bunu söylemeli, ya da elimizde arkeolojik ikinci bir veri olmalıdır. Böyle bir şey de yok. Bu bağlantı ancak rivayetler yoluyla kurulabiliyor. Çünkü rivayetler olmadan elimizdeki Mushaf'ı veya tarihten kalan o parçaları hicri yedinci yüzyılda Hicaz'da Peygamber olarak ortaya çıkmış Muhammed isimli kişi ile ilişkilendirmek mümkün değildir.

4-Arap alfabesi henüz gelişmemiş bir alfabe olduğu için ilk dönemlerdeki Kur'an metinlerinde kullanılan harflerin noktalama işaretleri ve harekeleri yoktu. Bunlar çok sonraları konulmuştur. Noktası olmadan bir harf bir kaç farklı harf şeklinde okunabilir. Peki, bunun doğru okunuşu nereden biliniyordu, tabii ki şifahen aktarım yoluyla, yani rivayet yoluyla. Bilenler bunu o şekilde okuyor, diğerleri de onlardan öğrenerek bu şekilde okuyorlar ve başkalarına böyle aktarıyorlardı. Yani aslında noktalama işaretlerinin yer almadığı ilk metinler,

kısmen yazılı kısmen de şifahen, okunuşları rivayet yoluyla aktarılarak sonrakilere geçen metinlerdir. Ta ki noktalama işaretleri ve en son olarak da harekeleri konulana kadar... Ondan sonra Mushaf, okunuş biçimi rivayeti veya aktarmayı gerektirmeyen, Arapça okumayı bilen herkesin okuyabildiği, tam yazılı bir metin haline gelebilmiştir. Demek ki Kur'an bu açıdan da bir rivayettir.

Şimdi Kur'an rivayet değildir diyenler, bu dört cihetten, rivayetlere müracaat etmeden Kur'an'ın rivayet olmadığını göstermelidirler. Yoksa bir taraftan Kur'an'ı kabul edip diğer taraftan hiçbir usule dayanmadan bunlar rivayet kardeşim deyip rivayetleri reddetmeleri büyük bir çelişki arz etmektedir.***4 Eylül 2021***

İSLAM VE ÇEVRECİLİK

Hicretin dördüncü senesinde Hz. Muhammed Yahudi Beni Nadir'i kuşattı. Onlar kalelere yerleşip sığındılar. Hz. Muhammed de kalelerin dışında kalan hurma ağaçlarının kesilmesini ve oralarda yangın çıkartılmasını emretti. Bunun üzerine onlar kalelerinden Hz. Muhammed'e:

"Ey Muhammed! Sen fesattan nehy ediyordun ve onu işleyen kimseleri ayıplıyordun. O halde neden hurma ağaçlarını kesip, hurmalıkları yok edip onları yaktırıyorsun?" diye seslendiler.

Şu ayetin nüzulü bu sebeple oldu:

"Hurma ağaçlarını kesmeniz de kökleri üzerinde ayakta bırakmanız da Allah'ın izniyledir ve bu, fasıkların rezil rüsva edilmesi içindir."

Yani İslam'a göre düşman olduğunuz bir toplumun ağaçlarını kesmek, ormanlarını yok etmek, ormanlara sabotaj düzenleyip yakmak Allah'ın izniyle helal kılınmıştır. ***6 Eylül 2021***

HZ. MUHAMMED VE İŞKENCE

Hayber'in Fethinde Beni Nadir'den Kinâne b. Rebi yakalanarak Hz. Muhammed'e getirildi. Beni Nadir'in hazinesini o koruyordu. Ondan hazineyi sordu. O, hazinenin yerini bildiğini inkâr etti.

Bunun üzerine Yahudilerden bir adam Hz. Muhammed'e geldi. Hz. Muhammed'e dedi ki:

"Ben Kinâne'yi her sabah şu harabenin etrafında dolaşırken görürdüm."

Bunun üzerine Hz. Muhammed Kinâne'ye şöyle dedi:

"Eğer hazineyi senin yanında bulursak seni katledelim mi?"

Dedi ki:

"Evet."

Hz. Muhammed de harabenin kazılmasını emretti, kazıldı. Oradan hazinelerinin bir kısmı çıktı.

Sonra ondan geri kalanını istedi, o ise hazineyi vermekten imtina etti. Bunun üzerine Hz. Muhammed Zübeyr b. el-Avvam'a emredip ona dedi ki:

"Bütün hazineyi buluncaya kadar ona işkence et."

Zübeyr de onun göğsünde çakmakla ateş çakıyordu. Nihayet onun öleceğinden korktu.

Sonra Hz. Muhammed onu İbni Mesleme'ye verdi. O da kardeşi Mahmud b. Mesleme'nin öldürülmesinin kısası olarak onun boynunu vurdu.

(Bu Rivayet İbni Hişam III'de geçmektedir) ***7 Eylül 2021***

ÂLEMLERE RAHMET MUHAMMET

Âlemlere rahmet için gönderildi dediler, inandım.

Araştırdım;

insanlara işkenceyi emrettiğini,

karşı çıkanları en acımasız yöntemlerle öldürttüğünü,

kollarını bacaklarını parçalattığını,

kendisine muhalefet edenlere militanlarını gönderip özel planlarla suikast düzenletip katlettiğini,

rahmet peygamberi olarak kendisine inananlara merhamet gösterirken, onu reddedip muhalefet edenlere ise son derece şiddetli olduğunu öğrendim.

O, kendi ifadesi ile rahmet ve savaş peygamberiydi.

İnananlara merhametli inkâr edenlere ise şedit...

Barış dini dediler, inandım.

Araştırdım; kitabının savaşı, öldürmeyi, saldırmayı, güçlü iken barışa yanaşmamayı öğütleyen ayetlerle dolu olduğunu gördüm.

Hz. Muhammed hep savunma savaşı yaptı dediler, inandım.

Hayatına dair temel kaynakları okudum. Kaynaklar yaptığı ilk savaşın silahsız bir ticaret kervanına saldırdığı için çıktığını söylüyordu. Savunmuyor, saldırıyordu. Güçsüzken savaştan elini çeken, elini silaha uzatmayan Hz. Muhammed; Medine'de güçlenince savaşsız ve seriyyesiz tek bir an bile geçirmedi. Medine'deki hayatı neredeyse tamamen savaşlardan ve seriyyelerden ibaret.

Hz. Muhammed Emin'dir, sözüne güvenilirdir, antlaşmalarına riayet eder dediler, inandım.

Hayatını okudum, zayıfken antlaşma yaparken güçlenince ilk bulduğu fırsatta antlaşmaları ihlal ettiğini, sırf onlar antlaşmalarını bozacaklar korkusuna kapıldığı için saldırıya geçtiğini, antlaşmanın bozulmasına neden olmayacak ve kolayca halledilebilecek meseleleri bahane edip antlaştığı kabilelerin üzerine yürüdüğünü gördüm. Hatta bunun için ayet bile indirdi.

Hz. Muhammed kadınlara el kaldırmaz dediler, inandım.

Aişe'nin göğsüne vurduğu darbe ile onu nefessiz bıraktığını okuyunca o darbeyi ben yemiş gibi sarsıldım.

Hz. Muhammed, kıyametin kopacağını bilseniz elinizdeki fidanı dikiniz diyor dediler, inandım.

Düşmanı kalelerinden çıkarmak için ağaçları kestirdiğini ve yaktırdığını, arkadaşı Ebu Bekir'in bile bu kadarına dayanamayıp onu eleştirdiğini ve kendini haklı çıkarmak için, o ağaçları Allah'ın izniyle kestiriyordum diye ayet indirdiğini öğrenince nerede ağaç sevgisi diye haykırmak geldi içimden.

Hz. Muhammed üretimi, çalışmayı, cehdi seviyor, teşvik ediyor dediler, inandım.

Bizim rızkımız mızraklarımızın ucundadır sözünü duyunca, üretmekten, çalışmaktan, cehtten anladığı tek şeyin, saldırmak, savaşmak, fethetmek yoluyla üreten insanların arazilerine, ürünlerine, mallarına el koymak ve kadınlarını cariye, erkeklerini köle yapmaktan ibaret olduğunu anladım. Ceht ve çalışma=cihat ve savaştı yani.

İşçi hakları değil köle hakları... ***8 Eylül 2021***

İSLAM VE ÇEVRECİLİK İLE İLGİLİ BAŞKA BİR RİVAYET

"Taif kuşatmasında: Sonra oradan Nahb yolu üzerine çıktı. Nihayet bir sedir ağacının altına indi ki ona sadire denilirdi. Sakifden bir adamın malına yakın idi. Hz. Muhammed ona

haber gönderdi ki : "Ya çıkarsın veya senin üzerine bahçeni harap ederiz. O da çıkmaktan imtina etti. Bunun üzerine Hz. Muhammed o bahçenin harap edilmesini emretti."

"Sonra Sakif kalesini kuşattı. Sakif onlara ok attı ve onlardan bir takım adamları katlettiler. Bunun üzerine Hz. Muhammed Sakif'in kalenin dışında kalan üzüm bağlarının kesilmesini emretti. Bunun üzerine sahabeler onların içine girip kesmeğe koyuldular."

Şu ayeti hatırladım:

"O, iş başına geçti mi yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çaba harcar. Allah ise, bozgunculuğu sevmez." ***9 Eylül 2021***

ŞAİR EBÛ AFEK'İN KATLEDİLMESİ

İbn-i İshak dedi ki:

Gazvelerden biri de Sâlim b. Umeyr'in Ebû Afek'i katletmesi için yapılan gazvedir. Hz. Muhammed Hâris b. Süveyd b. Sâmit'i katlettiği zaman onun münafıklığı belli oldu o şöyle dedi:

«Uzun bir ömür yaşadım ve insanların içinde, çağırıldığı zaman akitleştikleri kimselere Kayle'nin (Medineli Evs ve Hazreci kastediyor) çocuklarından ahdine daha sadık ve daha vefakâr ne bir aile ve ne de de bir toplumu gördüm.

Onların topluluğunda dağları yıkanlar vardır ve asla hıyanet etmezler.

Onlara gelen bir binekli kişi (Muhammed'i kastediyor) onları dağıttı.

Çeşitli şeylere birlikte helaldir, haramdır, dedi.

Şayet güçlülüğü veya mülkü tastik etseydiniz Yemen hükümdarlarından bir Tubbe'e tabi olurdunuz.»

Hz. Muhammed onun okuduğu şiiri duyunca şöyle dedi: Şu pis adamı benim için kim katledecektir? Bunun üzerine Sâlim b. Umeyr gitti, onu öldürdü. Sâlim Beni Avf b. Amr'ın kardeşi ve Bekkailerden biridir. Umame el-Muzeyriye de bu konuda şöyle dedi:

"Allah'ın dinini ve Ahmet'i yalanlıyorsun.

O kimseye yemin ederim ki seni unuttu.

Bu ne kötü bir unutulmaktır!

Bir Müslüman gecenin sonunda sana bir süngü dürtüşü verdi.

Ey Ebû Afek yaşın ilerlemesine rağmen onu al."

Şiire şiirle cevap verilmiş oldu! Ama önce şairi katledip susturduktan sonra tabii ki... Ebu Afek katledildiğinde oldukça yaşlı birisiymiş.

Hz. Muhammed'in kendisine şiir söyleyip sözle muhalefet ettikleri için katlettiği epeyce şair vardır. Bu iş için planlar yaptı, özel timler kurdu ve suikast için onları gönderdi. Şairlerin o günün gazetecileri hatta bir tür entelektüelleri olduğu düşünülürse demek ki Hz. Muhammed'in özgür basına ve ifade özgürlüğüne pek tahammülü yokmuş denilebilir. ***14 Eylül 2021***

(Önceki yazıyı tekmil)

Bir önceki paylaşımımda Ebû Afek isimli yaşlı bir şairin bir şiirinden dolayı Hz. Muhammed'in emriyle katledildiğine dair rivayeti aktarmıştım. Bu olayın hemen akabinde bir suikast daha yapılıyor, üstelik de katledilen şair bir kadın:

Asma bint-i Mervân isimli bu kadın Beni Ümeyye b. Zeyd'dendir. Ebû Afek katledildiği zaman o kadın dayanamayıp bir şiir okudu. Bu da katline sebep oldu.

Abdullah b. el-Hâris b. Fudeyl babasından naklen şöyle dedi: O kadın Beni Hatem'den bir adamın nikâhı altında

idi. O adama Yezid b. Zeyd denilir. O kadın İslamiyet'i ve Müslümanları ayıplayarak şöyle dedi:

"Benî Mâlik, Nebit ve Avf'in ve Benî Hazrec'in uydusiyle,

Sizin gayrınızdan olan garip bir kimseye (Muhammed'e) itaat ettiniz.

Ne Murad'dandır, ne de Mezhic'den.

(Murad ve Mezhic iki Yemen kabilesidir)

Başları (Eşrafı) kestikten sonra ondan hâlâ umut ediyorsunuz.

Pişmiş çorbayı umar gibi.

Başını çeken, aldanır, umanın ümidinden de kesilir."

Okuduğu şiirin haberi Hz. Muhammed'e vardığı zaman "Mervân'ın kızından başını kim alacaktır?" dedi. Hz. Muhammed'in bu sözünü Umeyr b. Adiy el-Hatmi işitti. O orada idi. İşte o gecenin akşamı olduğu zaman o kadının evinde onun üzerine yürüdü ve o kadını katletti. Sonra sabahleyin Hz. Muhammed'e geldi.

— Ya Resûlullah ben o kadını katlettim, dedi. Resûlullah:

— Ey Umeyr Allah'a ve Resûlüne yardım ettin, dedi.

—Ya Resûlallah o kadın hakkında benim üzerime bir şey lâzım gelir mi? dedi. Hz. Muhammed:

— Onun hakkında iki dişi keçi bile lâzım gelmez. Yâni onun işi kolaydır, dedi.

Görüldüğü gibi Hz. Muhammed bir devlet başkanından çok, derin devletin başı gibi davranıyor. Suikast emirleri veriyor, gizli planlar yapıyor, fedailerini ve suikastçılarını gönderip kadın, erkek, yaşlı dinlemeden kendi aleyhine sözler sarfeden kişileri katlediyor. Aleyhine propagandaları ve eleştirileri şiddet yöntemiyle bastırmaya çalışıyor. ***15 Eylül 2021***

HZ. MUHAMMED VE İŞKENCE

Bedir Savaşı, bildiğiniz gibi, Ebu Sufyan'ın yönettiği ve Kureyşli zenginlerin çoğunun içinde malı bulunduğu Şam'dan gelen büyük bir kervanı Peygamberin komutasındaki Müslümanların ele geçirmeye çalışması nedeniyle çıkmıştır. Ancak Ebu Sufyan bunu haber alıp kervanın güzergâhını değiştirmiş ve Mekke'den de yardım istemiştir. Mekkeliler toplanarak harekete geçmişlerdir. Bedir kuyularının bulunduğu yere gelen ve hâlâ kervanı arayan Hz. Muhammed'in birliği Mekke'den gelmekte olan ordu için su almaya kuyulara gelen bir köleyi yakalayıp ondan kervan hakkında bilgi almaya çalıştı. Sorgulamanın ve kervan hakkında bilgi almaya çalışmanın yöntemini Taberi şu şekilde anlatır:

"Peygamber Bedir'e yakın bir yerde konakladı. Peygamber Zübeyr b. el-Avvam'ı bir grubun başında Bedir kuyusuna gönderdi. Kureyş'in geldiğinden haberleri yoktu. Peygamber namaz kılarken Kureyşli bir grup su almak üzere Bedir kuyusuna geldiler. Bunların içinde Haccacoğullarının siyah bir hizmetçileri de vardı. Resulullah Zübeyr b. El Avvam ile gönderdiği grup bu kişiyi yakaladılar. Diğer şahıslar ise Kureyş tarafına kaçmayı başardılar. Adamı alıp Resulullah'a getirdiler. Resulullah makamında bulunuyordu. Adama Ebu Süfyan ile adamları hakkında sorular sordular. Zira onun da onlardan (Ebu Sufyan'ın kervanından) olduğunu sanıyorlardı. Ancak adam onlara Kureyş'ten ve onlardan sefere çıkanlarla liderlerinden söz etmeye başladı. Nitekim onlara doğru haberler iletiyordu. Ancak onlar bu tür haberler istemiyorlardı. Onlar kervan ve Ebu Süfyan ile adamları hakkında bilgi istiyorlardı. BU SORGU DEVAM EDERKEN PEYGAMBER NAMAZ KILIYORDU. ANCAK KÖLEYE YAPILANLARI GÖRÜYOR VE DUYUYORDU. Köle sorguyu yapanlara Kureyş size saldırmak için geldi dedikçe onu yalanlıyor ve ONU DÖVÜYORLARDI. Ona: "Sen Ebu Süfyan ve adamlarının durumunu bizden saklıyorsun," diye söylüyorlardı.

Böylece KÖLE DAYAĞA DAYANAMAZ HALE GELİNCE Ebu Süfyan hakkında sordukları sorulara, bilgisi olmadığı ve Kureyş sucusu olduğu halde, "Evet, Ebu Süfyan buradadır," diye yalan söylerdi. Nitekim Ebu Süfyan sahil yolundaydı. Allah şöyle buyurur: "O zaman siz vadinin yakın tarafındaydınız Onlar da vadinin uzak tarafındaydılar. Kervan ise sizden daha aşağıdaydı. Fakat Allah gerçekleşmesi mukadder olan bir işi gerçekleştirecekti. " Ancak hala köle onlara, Kureyş yakınınızda, üzerinize geldi, dedikçe onu DÖVÜYORLARDI. Ebu Süfyan burada dediği zaman da ona dokunmuyorlardı." ***22 Eylül 2021***

(Önceki yazıyı tekmil)

Çok net bir soru soracağım:

Kendisine yapılan şey ne olursa olsun, bir Peygambere yol kesip, savunmasız ticaret kervanlarına saldırıp mallarına el koymak, üstelik bu işi yaparken cana kıymak, yakaladıklarına dayak attırıp işkence yaptırmak yakışır mı? Sıradan bir insan, bir kral, bir kabile reisi, bir eşkıya bunu yapabilir. Ama söz konusu olan kişi Peygamberlik iddiasındaki bir adam… O günkü cahiliye Arap ahlakına ve erdem anlayışına bile sığmayan bir tutumla bunu yapıyor. Haram ayları bile ihlal ediyor. Eğer bunu intikam hissiyle yapıyorsa bir Peygambere intikamcılık yakışır mı? Eğer bunu adalet için yapıyorsa adaleti sağlamanın yolu haramilerin yaptığı gibi yol kesmek midir?

Eğer yakışır, biz inandığımız Peygambere bunu yakıştırıyoruz diyorsanız ben de diyorum ki benim vicdanım ve aklım böyle bir Peygamberlik anlayışını onaylamıyor. Sizin bunu onaylayan mantığınızı da onaylamıyor. Ben böyle bir peygamberi kabul edemiyorum. Ne kadar gerekçe öne sürerseniz sürün durum bu... ***22 Eylül 2021***

MUHAMMED'İN EVLİLİKLERİ KORUMA AMAÇLI MI İDİ?

**Vakıdi dedi: Bu sene içinde Resulullah Müleyke bint

Davud ile evlendi. Peygamber'in eşlerinden biri ona gidip dedi ki: "Utanmıyor musun? Babanı öldüren bir adamla nasıl evlenirsin?" Bunun üzerine kadın Resulullah'a: "Senden Allah'a sığınırım," dedi. Genç ve güzeldi. Bu söz üzerine Resulullah ondan ayrıldı. Nitekim Mekke fethinde Resulullah babasını öldürmüştü.

**Resulullah'ın evlendiği kadınlardan birisi Şenba bint Amr'dir. Evlendikten sonra Resulullah'ın huzuruna girince adet gördü ve adet hali bitmeden İbrahim vefat etti. Şenba: "Peygamber olsaydı en çok sevdiği kişi ölmezdi," dedi. Bunun üzerine Resulullah onu boşadı.

**Resulullah Esma bint Nu'man ile evlendi. Resulullah onunla zifafa girince teninde alaca hastalığı gördü. Bunun üzerine ona çeyizini verdi ve ailesine geri gönderdi.

**Resulullah Ümmü Şerik olarak bilinen Guzeyye bint Cabir'le evlendi. Resulullah onunla evlendikten sonra onun oldukça yaşlı olduğunu anladı ve onu boşadı.

**Resulullah, Dubaa bint Amir'i oğlu Seleme b. Hişam b. el-Mugire'den istedi. Seleme: "Ona danışayım," dedi. Seleme ona gitti ve "Peygamber seni istedi," dedi. Kadın: "Ne dedin?" diye sordu. Seleme: "Ona danışacağımı söyledim," dedi. Kadın: "Peygamber hakkında danışılır mı, dön ve beni onunla evlendir," dedi. Seleme döndü ve durumu haber verdi. Ancak Resulullah sustu. Zira Resulullah'a Seleme'nin ardından kadının yaşlı bir kadın olduğu söylenmişti.

Bu rivayetleri neden yazdım, şunun için: Hani Peygamberin yaptığı çok sayıdaki evliliğe getirilen mazeretler var. Deniyor ki Peygamber cinsel amaçlarla, dünyevi zevk için değil o kadınları kanatlarının altına alıp korumak, siyasi amaçlarla

kabileleri ile yakınlaşmak veya Müslüman kadınlara onların aracılığı ile kadınların özel hallerine ilişkin dini bilgiler vermek için evlendi. Üstelik dünyevi amaçlarla bu kadar çok kadınla evlenmek isteseydi Mekke'de de evlenirdi veya yaşlı kadınlarla evlenmezdi. Oysa o Mekke'de sadece iki evlilik yapmıştır. Hatice'nin ölümünün hemen ardından Sevde ile evlenmiştir. Sevde de yaş olarak ondan büyüktür veya onunla aynı yaşlardadır.

Öncelikle Muhammed'in Mekke'de çok evlilik yapmamasının nedeni Hatice'dir. Hatice soylu ve zengin bir kadındı. Hz. Muhammed ise onun maiyetindeydi, fakirdi, mülkü Hatice'nin mülküydü. Hatice gibi bir kadınla evliyken ikinci bir kadınla evlenmesi nasıl mümkün olurdu, Hatice buna izin vermezdi. Nitekim soylu Arap kadınlarının kocalarına ikinci evliliğe izin vermedikleri bilinen bir husustur. Mesela Hz. Fatıma, Hz. Ali'nin ikinci bir evlilik yapmasına izin vermemiştir. Hatice öldükten sonra Hz. Muhammed hemen Sevde ile evlendi. Çünkü eviyle ilgilenecek bir kadına ihtiyacı vardı. Sevde aşağı yukarı Hz. Muhammed'le aynı yaşlarda veya bir-iki yaş büyüktü. Hz. Muhammed Mekke'de kaldığı son bir iki yılda güçsüzdü, fakirleşmişti, kavminin baskısı altındaydı, hicret etmek için yer arıyordu. Çok sayıda evlilik yapma imkânına ve zamanına sahip değildi. Bu yüzden zorunlu olarak sadece Sevde ile evlenebildi. Bir de 6 yaşındaki Aişe ile nikâhlandı ama yaşı çok küçük olduğu için gerdeğe giremedi. Medine'ye gelince bir süre sonra Sevde'yi boşamak istedi. Kadın kendisini boşamaması için yalvardı. Kendi sırasını Muhammed'in genç eşlerine vermeyi teklif etti. Böylece Muhammed onu boşamaktan vazgeçti.

Hatice ile Risalet'ten önce evlendi. Mekke'nin birçok erkeğinin evlenmeye hazır olduğu zengin, kültürlü, tüccar ve soylu bir kadınla evlenmede yaş faktörü herhalde en son faktör olabilir. Hatice hariç Hz. Muhammed'in yaş olarak kendisinden daha büyük veya yaşı kendisine yakın tek eşi Sevde idi. Evlendiğinde Ayşe 9, Hafsa 21, Zeynep bint Huseyme 30, Ümmü Seleme 29, Zeynep bint Çahş 35, Cüveyrriye 20,

Ümmü Habibe 30, Safiye 17, Meymune 36 yaşındaydı. En yaşlısı kendisinden neredeyse 20 yaş küçüktü. Bunların dışında da yaptığı evlilikler vardır. Cariyelerini saymıyorum bile.

Peygamberin savaşta eşleri ölen ve kanatlarının altına almak için evlendiği bir iki kadın da genç kadınlardı. O hep dile getirilen siyasi sebeplerle yaptığı söylenen evliliği ise Amir b. Sasaa kabilesinden aldığı iki eşidir. Bunlardan birisi (Meymune) zaten kendisini mihirsiz hibe etmiştir. Yani zannedildiği gibi Amir b. Sasaa örneği hariç öyle aldığı her eşi ittifak kurmak istediği düşman kabilelerinden değildir. İlginç bir şekilde bu kabile ile ilişkiler hiç iyi gitmemiş, evlilik sonrası ittifak da yapılmamış ve taaa Huneyn savaşından sonra kabileden bazı gruplar gelip Müslüman olmuştur. Peygamberin ölümünden sonra da sorunlu bir kabile olmaya devam etmişlerdir.

Cüveyriye ile evliliği sebebiyle bu kadının kavminden olan esirler serbest bırakılmıştır. Ancak Peygamberin bu kadınla evlenmesinin sebebi bu kavimle yakınlaşmak değildir. Kadın savaş ganimetlerinden payına düşen cariyedir. Asıl ismi Berre'dir. Peygamber ona cariyecik anlamında Cüveyriye dediği için adı böyle kalmıştır. Evlendikten sonra bu kadının yalvarması sonucu Peygamber esirleri serbest bırakarak eşine bir tür jest yapmıştır. Amaç siyasi ittifak değil, jest yapmaktır. Yani, siyasi evlilik filan biraz modern dönem hurafeleridir.

Araplar için evleneceği kadının bakire olmasının çok fazla bir kıymeti yoktu. Güzellik, gençlik, özgür olmak ve soy daha ağır basan faktörlerdi. Bu nedenle Peygamber Aişe hariç hep dul kadınlarla evlendi itirazı da boş bir itirazdır.

Hz. Muhammed'in amacı cinsellik, dünyevi zevk ve kendisine yakıştırılan ebter vasfından kurtulup bir erkek evlat sahibi olmak değil de daha ulvi amaçlar ve idealist hedefler olsaydı, yukarıdaki alıntılarda örneklerini verdiğim evlilik ve boşanma durumlarına da düşmezdi. Hasta ya da düşündüğünden yaşlı çıktı diye yeni evlendiğin kadını boşamak

ne demek! Sıradan insanlar bunu yapabilir ama onun iddiası peygamberlik.

Medine'de güçlenip zenginleşince sayılarının 19 kadar olduğu rivayet edilen kadınla evlendi. Bunların hemen hepsi genç kadınlardı. Yaşları 30-40 arasında olanlar bile kendisinden yaklaşık 20 yaş küçüktü. Kendi zamanının şartları göz önüne alındığında fetihler yapmış bir reis/kral-peygamber olarak çok sayıda evlilik yapması ve bundan dünyevi anlamda faydalanması gayet normal bir durumdur. Faydalanmıştır da... Her akşam ayrı bir eşinde kalıyordu. Dokuz-on günde bir sıra kendisine gelen karısıyla ne yapıyordu sanıyorsunuz, oturup Kur'an mı okuyorlardı?

Zaten fakirlikten evlenemeyen gençler dışında Medine'de kimse bu durumu eleştirmemiş ve bundan şikâyetçi olmamıştır. Peygamber de onlara oruç tutmayı tavsiye etmiştir. O dönemin sosyal şartlarında zenginler dört eşle, peygamber sınırsız sayıdaki kadınla evlenirken, fakir gençlere de oruç tutup sabretmek düşmüştür. ***30 Eylül 2021***

BEDİR ESİRLERİNİN ÖLDÜRÜLMESİ

** El-Mikdad Bedir Savaşı'nda en-Nadir b. el-Haris'i esir aldı. Dönüş yolunda Hz. Muhammed onun öldürülmesini isteyince el-Mikdad "Ey Allah'ın Resulü! O, benim esirimdir!" dedi. Hz. Muhammed "O, Allah'ın Kitab'ı ve Resul'ü hakkında ağzına geleni söylüyordu." dedi ve akabinde el-Mikdad, kılıçla boynunu vurmak suretiyle onu öldürdü. El-Mikdad, Nadir zengin birisi olduğu için onun ailesinden iyi bir fidye almak istiyordu. Hz. Muhammed [fidye hakkından feragat edip emrine uyduğu için el-Mikdad'a dua ederek] üç defa "Ey Allah'ım! Kendi fazlından el-Mikdad'ı zenginleştir!" dedi.

** Hz. Muhammed Bedir'den dönüşte esirler arasındaki Ukbe b. Ebi Muayt'ın da öldürülmesini emretti. Ukbe " Ey Muhammed! Çocuklara kim bakacak?" dedi. Hz. Muhammed

"Canın cehenneme! Ateş! Ateş!" dedi. Ravi dedi: Onu Asım b. el-Aklah el Ensarl ve Beni Amr b. Avf'tan bir şahıs öldürdü.

** Ebü'r-Reyyan (Tu'ayme b. Adi b. Nevfel b. Abdümenaf) Bedir Savaşı'nda esir edildi. Hz. Muhammed onun kılıçla boynunun vurularak öldürülmesini emretti ve o bu şekilde öldürüldü. Onun idamını bu şekilde infaz eden kişi Hamza b. Abdülmuttalib idi.

Hz. Muhammed, Bedir esirlerinin arasındaki Nâdir, Ukbe ve Ebü'r-Reyyan'ı bu şekilde öldürtmüştür. Esir edilmiş oldukları halde neden öldürüldüler? Acaba daha önce birini öldürdüler de onlara kısas mı uygulandı? Birinin namusunu mu kirlettiler? Yani öldürülmeyi hak edecek ne yaptılar?

Bunların hiçbirisi değil, cevap Nadir'in öldürülmesi esnasında Hz. Muhammed'in söylediği sözdür: "Allah'ın Kitab'ı ve Resul'ü hakkında ağzına geleni söylüyorlardı."

Acaba onların Allah'ın kitabı ve Resul'ü hakkında söyledikleri, katledilmelerine neden olacak şeyler nelerdi?

Nadir b. Haris Kuran hakkında öncekilerin masalları (esatirul evvelin), ben onlardan çok daha fazlasını size haber verebilirim diyen kişidir. Kendisi geçmişlerin hikâyeleri hakkında çok bilgili birisiydi. Nadir b. Hâris, Hz. Muhammed'i âdeta takip altına almıştı. Hz. Muhammed herhangi bir şey söyleyince ya da Kur'an'dan ayetler okuyunca hemen gidip aleyhinde deliller öne sürerek bunların tesirini yok etmeye çalışıyordu.

Ukbe b. Ebû Muayt, Nadr b. Hâris ile birlikte peygamberlik hakkında bilgi edinmek için Yahudi âlimleriyle görüşmek üzere Yesrib'e (Medine) gittiler. Yahudi âlimleri onlara Hz. Muhammed'e Ashâb-ı Kehf, Zülkarneyn ve ruh hakkında soru sormalarını, eğer bunlara cevap verirse kendisine inanıp uymalarını tavsiye ettiler. Resûl-i Ekrem, Mekke'ye dönen ve bir grup müşrikle beraber yanına gelen Ukbe ve Nadir'in bu üç sorusunun cevabını bir gün sonra vereceğini bildirmiş ama sanırım kaynakları da bu konuda yeteri kadar bilgi sahibi olmadığı için 15 gün hiçbir cevap verememiştir. Sonra da

inşallah demediği için kendisine Allah tarafından bir tür ceza kesildiğini ve vahyin geciktirildiğini söyleyerek işi kurtarmaya çalışmıştır. 15 gün sonra verdiği cevaplar da soruların tam cevabı değildir. Ashabı Kehf ve Zulkarneyn hikâyesini aşağı yukarı anlatmış ama Ashabı Kehf'in sayısını tam olarak söyleyememiştir. Onların sayısını Allah bilir diyerek işin içinden sıyrılmaya çalışmıştır. Kaç yıl uyuduklarına dair de 309 yıl demiş ama emin olmadığı için kaç yıl uyuduklarını Allah bilir diyerek karşısına çıkabilecek farklı yanıtlar için açık kapı bırakmıştır. Ruh hakkında sorulan soruya ise hiçbir cevap verememiş ve "O, Rabbimin emrindedir, size onun hakkında çok az bilgi verilmiştir" demekle yetinmek zorunda kalmıştır. Görünen o ki Hz. Muhammed Mekke'de bilgilerinden faydalandığı kişilerden 15 gün boyunca ruh hakkında fazla bir bilgi alamamış ve "Onun hakkında çok az bilgi verildi" diyerek bir anlamda soruyu yanıtsız bırakmıştır. Demek ki Hz. Muhammed'in bilgi kaynakları da ruh hakkında pek bir bilgi sahibi değildirler.

Sonuç olarak Hz. Muhammed bu sorular karşısında çok zor bir durumda kalmıştır. Ukbe ve Nadir de sordukları sorulara yeterli cevabı alamayarak Hz. Muhammed'in peygamberliği hakkında derin bir şüphe oluşturmuştur. Verilen cevaplar uzun bir süre sonra verildiği ve Yahudi âlimlerin verdiği bilgilere göre yetersiz olduğu için iman da etmemişlerdir.

Buraya kadar fazla bir sıkıntı yok. Normal bir tartışma sürecinde bunların hepsi mümkün olan şeyler. Peygamberlik iddiasında bulunan birisini test etmek için sorular sorarsınız, tatmin edecek cevaplar alırsanız iman edersiniz, almazsanız iman etmezsiniz. Buna hakkınız var. Hatta onun iddialarına sürekli cevaplar verip eleştiriler de getirebilirsiniz. Burada sorulması gereken asıl soru şu: Peygamberliği hakkında laf etmek, sorular sormak soru soranların öldürülmesini doğru ve haklı kılar mı? Senin nasıl davanı anlatma hakkın varsa, diğerlerinin de buna karşı çıkma ve eleştiri getirme hakkı var. Ama sırf kitap ve peygamber hakkında laf ettiler diye onları

katletmek ne demek? Üstelik o iki kişi sizin esiriniz, esirleri öldürmek hangi hukuka sığar?

Kitabı ve Resûlü eleştirmeye, onlar hakkında laf etmeye, o kişileri ele geçirir geçirmez katletmekle cevap vermek, düşülen çaresizliği, yetersizliği, iddialara sadece şiddetle karşılık verilebildiğini gösterir.

Sizce söze ve eleştiriye karşı şiddetle cevap vermek, eleştiriyi yapanın mı yoksa söze öldürerek karşılık verenin mi haklı olduğunu gösterir? ***2 Ekim 2021***

NİKÂHLI KADIN SAYISI DÖRTLE SINIRLI MI?

Dücane Cündioğlu'ndan hiç beklemediğim özellikte bir paylaşım. İkişer üçer dörder ifadesinin dörde kadar değil sınırsız anlamında kullanıldığını daha önceleri de söylerdi. Arap toplumunda kadın (İslami dönem de dâhil) erkekler tarafından ücreti (mihr) verilerek alınan ya da bir süreliğine kiralanan (muta) ya da kılıç zoruyla el konulup pazarda alınan-satılan bir eşyadan ibarettir, ifadesini dile getirebilmek ise tam bir demir leblebi.

"1. Kur'an'da çok eşlilik dörtle sınırlı değildir, çünkü "ikişer üçer dörder" anlatımı "dörde kadar" şeklinde sınırlama değil, sınırsızlık anlamı taşır.

bu ifade iki yerde geçer:

a. meleklerin kanatlarının sınırsızlığı (fatır:1)

b. nikâhlanılacak kadınların sınırsızlığı (nisa:3)

2. bu yorumun en kesin kanıtı peygamberin kendi yaşamıdır, çünkü ayetin anlamına uygun olarak aynı zamanda on kadar kadınla nikâhlı yaşamıştır; [sanıldığı gibi bu durumun ne kendisine sunulan bir ayrıcalıkla ilgisi, ne de böylesi bir ayrıcalığın akla yatkın bir gerekçesi vardır.]

3. Arap toplumunda kadın, erkekler tarafından ya ücreti verilerek alınan ya bir süreliğine kiralanan (muta) ya da kılıç zoruyla el konulup pazarda alınan-satılan bir eşyadan ibaretti. merkezde erkekler yer alıyordu, kadın ise erkeğin gereksinimlerini karşılayacak bir meta idi." ***8 Ekim 2021***

BEN AİŞE'Yİ İSTİYORUM!

"Hz. Muhammed, Aişe'yi bir salıncakta sallanırken görüp ondan hoşlanmıştı. Ebu Bekir'in evine geldiğinde o evde yoktu. Ebu Bekir'in eşi Ümmü Ruman kendisine "Arzunuz nedir?" diye sordu. O, "Aişe'yi istemeye geldim." dedi. Ümmü Ruman, "Ey Allah'ın Elçisi! Yanımızda onun büyüğü var. (Ebu Bekir'in büyük kızı Esma bt. Ebu Bekir'i kastediyor. Esma, Aişe'den on yaş daha büyüktü)" dedi. Hz. Muhammed, "Ben Aişe'yi istiyorum." dedi ve çıkıp gitti. Ebu Bekir gelince Ümmü Ruman ona Hz. Muhammed'in hangi maksatla geldiğini anlattı. Ebu Bekir de Aişe'yi Hz. Muhammed'e nikâhladı. Hz. Muhammed de ondan salıncağın kesilmesini istedi. (Belazuri, Ensab, II, 45)

Mesele evlenmekse ondan 10 yaş büyük ablası var ama Hz. Muhammed ısrarla salıncakta sallanırken görüp hoşlandığı 6 yaşındaki Aişe'yi istiyor.

Şaşkınım. ***8 Ekim 2021***

HZ. MUHAMMED ANTLAŞMALARINI SEBEPSİZ YERE BOZDU

1-Kimsenin kendi inandığını doğru kabul edip ondan farklı şeylere inanan ve ondan farklı düşünenlere yalancı deme hakkı yok. Adama sorarlar seninkinin doğru olduğu nereden belli diye...

2-İnancın her türlü ilişkiyi domine ettiği; ticaretin, siyasetin, statü ve makamların bu inanca göre belirlendiği bir toplumda insanların bir kısmı kaçınılmaz olarak gerçek inanç ve düşüncelerini gizlerler. Haklıdırlar da... İnandığı ve düşündüğü gibi konuşmanın ve yaşamanın bedeli ağırdır çünkü. Buna sebep olan o insanlar değil toplumu inancı merkeze alarak dizayn edenlerdir. Böyle bir toplumda bir de üstüne insanlara münafık, ikiyüzlü gibi kulplar takarak iyice aşağılayıp ezmeye çalışıyorlar.

3-Puta tapan putperesttir, pagandır. Buna kimsenin bir şey dediği yok. Ama kimsenin sırf o puta tapıyor diye onu aşağılama ve inancına göre hareket etmesini engelleme, ibadethanelerini ve tapınma objelerini yok etme hakkı yok. Putperestler eleştirilebilir, onlara puta tapmanın yanlış ve saçma olduğunu söylenebilir ama onları akılsızlıkla suçlamak, putlarına ve kendilerine küfretmek, onları necis, rics gibi tamamen hakaret içeren kelimelerle tahkir etmek de ne demek! Üstelik adamların inancı ve tercihi buyken gücü eline geçirince putlarını yok ediyorsun ve puthanelerini yıkıyorsun. Artı puthanelerini kendi mabedin yapıp onların o bölgeye girmelerini de yasaklıyorsun. Hani inanç ve ibadet özgürlüğü vardı! Hani senin dinin sana benim dinim banaydı! Hani sizin taptıklarınız size, benim taptığım banaydı!

4-Bir inancı kabul etmeyene o inanç ve düşünceyi reddetmesi anlamında inkârcı (münkir) denilebilir ama kâfir denemez. Mesela ben sadece İslam'ın değil tüm dinlerin münkiriyim. Oysa "Kâfir" hakkı örten demektir. Peki, senin inanç ve düşüncenin hak olduğu nereden belli ki onu inkâr eden kâfir, yani hakkı örten oluyor? O, sana göre öyle. Senin inancının hak olduğu ayan beyan belliymiş gibi başkasını bunu örtmekle suçlama hakkını sana kim verdi? Ben bilakis kendimi hakkı örten değil hakkın üstündeki örtüleri kaldırmaya çalışan, ona ışık tutmak için çaba gösteren birisi olarak görüyorum.

5-İnsanları bozgunculukla, antlaşmalarına uymamakla suçlayıp üzerlerine giderken insan biraz kendisine bakmalı. Ayette açıkça ifade eder, antlaşmayı bozacaklarından şüphe

edersen sen antlaşmayı boz, der. Bir Yahudi kabilesiyle görüşürken kalkıp gidiyor, Cebrail geldi bana haber verdi, başıma damdan taş atıp beni öldüreceklerdi diyor ve onlarla olan antlaşmasını bozup savaş ilan ediyor. İyi de adamlar zaten senin Cebrail'den böyle bir haber aldığına inanmıyor; bu, nasıl geçerli bir gerekçe olabilir ki! Vehmediyor ve bunu gerekçe yapıyor.

Daha önce aralarında antlaşma olmasına rağmen, müşriklerle arasındaki mevcut tüm antlaşmaların dört ay sonra bozulacağını ilan edip, Müşriklerin Allah'ın yanında, peygamberinin yanında geçerli ahdi nasıl olabilir, diyen ayettir. Bazı kabilelerle antlaşmayı bozmanın kötü sonuçları olacağı fark edildiği için, onlarla olan antlaşmalar tevbe süresindeki ultimatomdan istisna tutulmuştur. Oysa o da müşrik o da müşrik.

Hz. Muhammed, kendisine antlaşmaları bozduğu için eleştiri gelince, "verdikleri söze nasıl güvenilebilir ki, eğer onlar galip gelseydi onlar da antlaşma tanımazdı" diyerek ayetle kendisini savunmaya çalışmıştır. Antlaşmaları bozmanın, yenseydiler onlar da zaten öyle yapacaktı gibi bir gerekçesi olabilir mi? Tam bir mugalata. Bırak adamlar antlaşmayı bozsunlar sen ona göre davran değil mi? Onlardan bozacaklarından şüphe ediyorsun diye veya onlar da zaten bozarlardı seklinde mazeretler öne sürerek antlaşmayı bozmak peygamberlik iddiasındaki bir insana yakışır mı? Allah, elçisine böyle bir duruma düşmesine izin verebilir mi? İlk hareketi onlar bir yapsınlar hele! Yok, ille de bozacak. Gücü elime geçirdim simdi dilediğim antlaşmayı sürdürür, dilediğimi de bozarım diyorsun, değil mi? Adamlar da korku içinde gelip Müslüman oluyorlar, yoksa dört ay sonra tepelerine binilecek.

Bizimkiler de Müslümanlık barışla yayıldı teraneleri okuyup duruyorlar.

Müşrikler ve Yahudiler püri pak değil tabii ki. Onlar da antlaşmaları bozmuşlar, ihlal etmişler. Ama Hz. Muhammed de bozuyor. Tencere dibin kara benimki senden kara. Üstelik

gücü eline geçirince bazı istisnalar hariç tüm antlaşmaların iptal edildiğini ilan ederek en büyük antlaşma bozma işini o yapıyor. ***10 Ekim 2021***

RİVAYET İNKÂRCILIĞININ PSİKOLOJİK ARKA PLANI

Rivayetleri tümüyle reddeden Kurancı arkadaşların bu radikal inkârcı tutumlarının arka planında bilimsel bir yönteme dayanıyor olmaları değil, tamamen psikolojik nedenler yatmaktadır.

Bize ulaşan tarihi bir bilginin doğru veya yanlış olduğu belli usullere dayanarak belirlenir. Bu işi yapacak olanlar da olaya objektif ve bilimsel yöntemlerle yaklaşan uzmanlardır. Burada inançlar, sübjektif yargılar devre dışı bırakılır ve tamamen belirlenen yöntemle bilginin doğruluk veya kaynağın güvenilirlik derecesi belirlenir.

"İnanıyorum ki bu böyle...", "Benim inancıma göre bu doğru olamaz...", "Benim tanıdığım falanca bunu yapmış olamaz..." türünden ifadeler inanç ifadeleridir, sübjektif yargılardır, bilimsel ve bir yönteme dayalı ifadeler ve yargılar değildir. Buradaki yargı ve inanç da sadece kişinin kendisini bağlar. Onun inandığı şeyden, kabul veya reddinden bağımsız olarak hakikat orada öylece durmaya devam eder.

Bir usule dayanmaksızın veya mevcut kaynaklar ve yöntemle belirlenen olgu aksini söylüyorken kişinin onu ısrarla reddetmeye çalışması psikolojik ilkel bir savunma biçimi olan "retçi tepki" veya "inkârcı tutum"dan kaynaklanmaktadır.

Psikolog Aylin Cengiz Gökpınarlı bunu şöyle açıklar:

"İlkel savunmalardan biri olarak kabul edilen "inkâr", baş edemeyeceği kadar kaygı uyandıran durumları kabul etmemek olarak özetlenebilir. Birçok insanın beklemediği bir olay karşısında "olamaz" tepkisi inkâr savunmasının örneğidir. İnkâr mekanizmasında, kişi gerçek durumu yok sayar."

Kendi zihinlerindeki modern algılarla örtüşmeyen ve kafalarındaki peygamber imajını veya dini inançlarını zedeleyen her türlü tarihsel bilgi ve rivayeti kökten inkâr etmenin arka planında böylesi bir psikolojik tutum vardır.

İnkârcılık epistemolojik veya bilimsel nedenlere değil, psikolojik tutumlara dayanır. Aksi takdirde inançları ile yüzleşmek ve hesaplaşmak zorunda kalacaklardır. Oysa buna cesaret edemezler ve inkârı tercih ederler. İnançlarla yüzleşip hesaplaşmak her babayiğidin harcı değildir çünkü.

İzah edemiyorsan, bağdaştıramıyorsan, yakıştıramıyorsan, izah edemiyorsan reddet ve kurtul... İnkâr kolaycılığına yaslanarak rahatla... Emevi uydurması, de... Allah peygamberine bunu yapmasına izin vermezdi, diye düşün... Kulaklarını tıka ve kendi dünyandaki imajlarla mutlu olarak yaşamaya devam et... Durumları bundan ibaret…

Tabii ki inkâr edemeyecekleri şeyler de var. Mesela Kur'an ayetleri veya Kur'an ayetleri ile rivayetler arasındaki paralellikler. Buradaki psikolojik savunma biçimi de "İnkâr edemiyorsan gerçeği değiştir." şeklinde çalışır.

Çocukça ve ilkel bir savunmadır bu. Çocuklar ve altından kalkamayacakları ağır travmalar yaşayan insanlar inkâr veya gerçeği değiştirme yolunu seçerek o durumdan kurtulmaya çalışırlar. İlginç bir şekilde buna inanırlar ve etrafındakileri buna inandırmaya çalışırlar. Oysa durumu kabullenmek, bir bedeli olsa da en rahatlatıcı yoldur.

Kurancılar da inkâr edemedikleri ayetleri başlarlar eğip bükmeye, beyazı siyaha, "döv"ü "sev"e dönüştürüverirler. Hakikat onların istediği şekle dönüşünce rahatlarlar, inançlarıyla mutlu ve mesutturlar artık.

Hepsine acil şifalar diliyorum. ***11 Ekim 2021***

KUR'AN'DA ZİNA

Kur'an'da zina etmenin bir cezası var. Ama bu cezanın uygulanması neredeyse imkânsız hâle getirilmiştir. Bir kadınla bir erkeğin zina işlediklerini ispat edebilmek için en az dört şahide ihtiyaç vardır. Üstelik bu dört şahidin erkekle kadını, bu nasıl mümkün olacaksa, erkeğin zekerinin kadının ferçine girip çıktığını net bir şekilde görmesi gerekir. Ya da erkek ve kadın, evet biz zina ettik diye itiraf etmelidirler. Kuranda başka hiç bir iş için dört şahit zorunluluğu getirilmediğini de dikkate almak gerekir.

Bu neden böyle?

Araplar çok zina eden bir toplumdu. Kimin eli kimin cebinde çoğu zaman belli değildir. Bunun nedenlerinden birisi zenginlerin çok evlilik yapmasıdır. Çok sayıda evlilik yapan bir adamın tüm eşlerinin ihtiyaçlarını karşılaması mümkün değildir. Bu kadınlar ister istemez yakışıklı kölelerle veya gençlerle ihtiyaçlarını karşılıyorlardı. Aynı şekilde fakirlik nedeniyle evlenemeyen erkekler de zina ediyorlardı. İslami dönemde de bu durum kısmen devam etmiştir. Böyle bir toplumda bir-iki kişinin şahitliği ile insanları cezalandırmaya kalkışırsanız, o toplumda oluşacak kaosu hesap edin. Eşraftan hiç umulmadık şahısların isimleri zinakara çıkabilirdi. İşte zina iddiasının ispatına ağır bir koşul getirilerek bu yaygın toplumsal durumun üstü örtülmüş oldu.

İkinci olarak, bu hükümler ifk hadisesi olarak bilinen Hz. Aişe'ye iftira olayından sonra konulmuştur. Buradaki esas amaç da zinayı önlemek ve cezalandırmaktan öte kadınlara, dolayısıyla zina eden erkeklere iftira atılmasının önüne geçmektir. Zina ettiklerine dair dört şahit getiremeyen iddia sahiplerine 80 celde vurulması emredilerek zina edenlere verilmesi imkânsız hâle getirilen ceza şahitlere verilmiştir.

"İffetli kadınlara iftira atan, sonra da dört şahit getiremeyen kimselere seksen sopa vurun ve artık onların şahitlikleri-

ni asla kabul etmeyin. İşte onlar yoldan çıkanların ta kendileridir." (Nûr 4)

Hz. Ömer'in halifeliği zamanında El-Mugire b. Şube'nin evin damındaki bir delikten zina ettiğini gören bir kişi yanına üç kişi daha çağırıp onların da görmesini sağlamış ve onu Ömer'e şikâyet etmiştir.

Üç kişi şu şekilde şahitlik etti:

"Ben, sürme çubuğunun sürmedanlık içine sokulup çıkarılması gibi, bunun zekerinin o kadının fercine girip çıktığını gördüğüme şahitlik ederim."

Dördüncü kişi ise biraz tereddütlü bir ifade verdi.

"Ben de yüksek bir nefes işittim; kötü bir iş gördüm.

Fakat tam olarak diğerlerinin anlattıkları gibi değil."

Şahit dörde tamamlanamadığı için Hz. Ömer üç kişiye 80 sopa vurdurdu. Fakat sonradan ortaya çıktı ki dördüncü kişinin Mugire'de malları vardır. el-Muğire, zina konusunda aleyhinde şahitlik yapmaktan vaz geçtiği için onun mallarını korumaya devam etti.

Bunların hepsi mevcut olan durumlar. Benim asıl dikkat çekmek istediğim nokta farklı. Bütün hukuk sistemlerinde yalancı şahitlik yasaktır ve cezası vardır. Tabii ki yalancı şahitlik yaptığı kanıtlanırsa... Peki, sırf dört şahit olmaması o iki veya uç kişinin yalancı şahitlik yaptığının veya iftira attığının delili olabilir mi? Bir kişi bile görmüş olabilir. Siz hukuken bunu yetersiz bulabilirsiniz. İki, üç, dört şahit olmadan hüküm vermek yeterli olmaz diyebilirsiniz. Ama dördüncüyü tamamlayamadı diye o kişiyi iftiracı ilan etmek ve üstüne sopa atıp cezalandırmak hangi hukuka, hangi vicdana sığar. Allah'ın adaletine sığar mı, Allah böyle bir adaletsizliğe izin verebilir mi?

Sadece bu ayet bile bu kitabın Allah'tan gelmediğini göstermek için yeterlidir. ***12 Ekim 2021***

BAŞÖRTÜSÜ ZULMÜ

Tarihte ilk tesettür/başörtüsü yasağı ne zaman ortaya çıktı?

28 Şubat sürecinde zirveye oturan baskılarla TC tarihinin sicili pek parlak değil. Başörtülü olarak okumak istedikleri için genç kızlar üniversitelerden atıldılar, başlarına cop yediler, yerlerde sürüklendiler, mahkemelik oldular ve ikna odalarında psikolojik baskılara maruz kaldılar.

Ancak bundan çok öncesinde tesettür, başörtüsü ve diğer dini kıyafetler üzerinde ortaya çıkan baskılar vardı. 1500'lü yılların sonlarında Hindistan'da Ekber Şah tüm dini kıyafetleri dolayısıyla başörtüsünü de yasaklamıştı. Ama bu bile yasağın ve buna dönük şiddetin tarihi açısından geç bir tarihtir. Tarihte -benim bulabildiğim- bir kadın başörtüsü takıp tesettüre büründüğü için ona baskı yapıp şiddet uygulayan ilk kişi Hz. Ömer'dir.

Rivayet şu şekilde:

"Hz. Ömer hilafeti döneminde cariyelerin hür kadınlar gibi örtünmemeleri için dikkat ediyor, kurallara uymayarak hür kadınlara benzeme gayesiyle örtünen kadınları cezalandırıyordu. el-Müseyyeb b. Dârim, Hz. Ömer'i elinde bir kamçı, başındaki başörtü düşünceye kadar bir cariyenin başına vurduğunu gördüğünü ve ona "Neden cariye hür bir kadına benzesin?" dediğini duyduğunu aktarmaktadır." (İbn Sa'd, Tabakât, c. 9, s. 125)

Bu şiddetin arka planında, Kur'an'da başörtüsünün emredilme gerekçesi yatar. Bugün dindarların iddiasının aksine başörtüsü ve tesettür, kadınların orasını burasını açarak erkekleri tahrik edip yoldan çıkartmalarının engellenmesi amacıyla emredilmemiştir.

Hemen hemen bütün kaynaklarda geçen rivayetlere göre, o dönemde evlerde tuvalet olmadığı için insanlar ihtiyaçlarını gidermek için açık alanlara gidiyorlardı. Kadınlar geceleri dışarı çıktıklarında ise taciz ve tecavüze uğruyorlardı. Ancak

hür kadınlara dokunmak ve onları taciz etmek hoş karşılanmıyordu. Ancak tesettür emri inmediği için hür kadınlarla cariyeler ayırt edilemiyor ve onlar da aynı muameleden mağdur olup tecavüze uğruyorlardı. Bu sorunu çözmek için tesettür ayeti indi. Böylece hür kadınların başında örtü olduğu için cariyelerden ayırt edilmeye başladılar.

Görüldüğü gibi amaç genel olarak kadınları korumak değil hür kadınları korumaktır. Eğer amaç erkeklerin tahrik olmasını engellemek olsaydı cariyelerin de kapanması emredilirdi. Ama cariyelerin kıyafeti veya avrat yerleri göbekleri ile diz kapakları arasıdır. Bırak başlarını göğüsleri ve bacakları açık olarak gezerlerdi. Böyle gezmeleri de istenmektedir.

Cariyelerin tecavüze uğramasından da kimse şikâyetçi değildi. Sahiplerinin hakları bâki olduğu gibi, başkalarının cariyeleri ile yatmak da sahiplerinin engellemesi dışında bir müeyyideye tâbi değildi. Cariyeler bir mal gibi alınıp satıldığı gibi bir sex işçisi gibi pazarlanırdı. Sahipleri onları kısa ya da uzun süreli kiraya verebilirdi. Evine gelen misafirlerine odalık olarak ikram ederdi.

İşte Ömer bu nedenle cariyelerin başörtüsü takmasını engellemiş, onlara bu konuda baskı uygulamış ve başörtüsü taktığı için tarihte ilk defa bir kadına şiddet uygulamıştır.

Erkekleri anlıyorum da kadınların bu dine hâlâ iman etmeye devam etmesini hiç anlamıyorum. ***13 Ekim 2021***

ALLAH PARANIN NE ZAMAN İCAT EDİLDİĞİNDEN HABERSİZ Mİ?

Diyanet İslam Ansiklopedisi "dirhem" maddesinden bir alıntı:

"Para Birimi Olarak Dirhem… Kendilerine mahsus paraları olmayan Hicaz Arapları, Bizans'ın altın dinarı ile İran'ın ve Yemen'in gümüş dirhemlerini kullanırlardı. Araplara

İran'dan geçen dirhem kelimesinin çoğulu olan derâhim Kur'an'da geçmektedir."

"(Yusuf'u Mısır'da) az bir fiyata, birkaç dirheme (derahim) sattılar." (Yûsuf 12/20)

Mevdûdî, Tefhimul Kur'an'da Kitab-ı Mukaddes araştırmacılarına dayanarak verdiği bilgide Yusuf'un MÖ 1906'da doğduğunu söyler.

Peki, para ne zaman icat edildi? Şüphesiz mal değişimi veya trampa yoluyla ticaretin tarihi çok eskidir. Ancak paranın icat edilmesi ve kullanılmaya başlanması Yusuf peygamberden çok sonraki bir tarihe aittir. Para MÖ 7. yüzyılda Lidyalılar tarafından icat edilmiştir. Bizanslılar ve Perslerin dinarı kullanmaya başlaması ise bundan çok sonraki bir tarihe aittir. Pers imparatorluğu MÖ 6. yy.da kurulmuştur. Roma İmparatorluğu'nun tarihi yanlış hatırlamıyorsam MÖ birinci yüzyıldadır. Bizans İmparatorluğu ise çok daha geç bir dönemde kuruldu.

Şimdi, Pers ve Bizans imparatorluklarına ait bir para olan dirhem, bu imparatorlukların kuruluşundan çok çok önce, üstelik de henüz para bile icat edilmemişken Yusuf'un zamanında nasıl kullanılmıştır? 19'cuların iddia ettiği gibi Kur'an'ı matematiğin diliyle indiren Allah, bu kadar basit teknik bir ayrıntıdan habersiz miydi? ***14 Ekim 2021***

TENCERE, TAVA KATLİAMI

"Hayberliler, kaledeki her şey Hz. Muhammed'e ait olmak şartıyla, kendileri, kadın ve çocukları için eman almışlardı. Kalede, Hz. Muhammed'e son derece düşman olan bir aile bulunmaktaydı. Hz. Muhammed onlara: "Ben, sizin Allah'a ve O'nun Elçisine olan düşmanlığınızı bilmekteyim. Bu durum, sizin dostlarınıza verdiğim emanı, size de vermemi asla engellemeyecektir. Ancak, benden herhangi bir şey saklarsanız, kanlarınızı akıtmak bana helal olur' dedi. Daha sonra

Hz. Muhammed onlara: "Kap kaçaklarınıza ne oldu?" diye sordu. Onlar "savaşlarımız sırasında bunları bitirdik" diye cevap verdiler. Onların cevabına inanmayan Hz. Muhammed ashabına arama yapmalarını emretti; onlar da, kap kaçakların saklandığı yere geldiler ve bunları buldular. Bunun üzerine onların boyunları vuruldu." (Belazuri, Futuhul Buldan, 29)

Korkunç! Tencere, tava katliamı... ***17 Ekim 2021***

İSLAM İNANÇ SİSTEMİ KÖLELİK MANTIĞI ÜZERİNE KURULUDUR

Benim bu ifademden yola çıkarak, İslam'da sadece Allah'a kulluk/kölelik vardır, dolayısıyla kula kulluk tümüyle yasaklanmıştır sonucuna gittiğimi söyleyebilmek için ya çok sığ bir beyne sahip olmak ya da kötü niyetli olmak gerekir. Ama ben niyetin iyi olmadığı kanaatindeyim çünkü benim yorumumdan bir cümle cımbızlayarak buradan olağanüstü (!) bir çıkarım yapılmış. Yorumumun tümü şu şekilde:

"İslam'da kölelik yoktur diyenler, İslam'ı da tarihi de bilmiyorlar. İslam'da kölelik sadece hukukun değil, inancın da konusudur. İslam inanç sistemi kölelik mantığı üzerine kuruludur. İslam inanç sisteminde Allah efendi (rab), insan ise köle(abd)'dir. Arapça'da "abd" köle demektir. Abdullah ismi Allah'ın kölesi anlamına gelir."

Burada Kuranda köleliğe iki tür yaklaşım yapmışım birincisi inanç acısından, ikincisi ise hukuki açıdan. İslam inanç sistemi açısından tüm varlıklar ve tabii ki tüm insanlar Allah'ın abd'i yani kölesidir. Bu açıdan tabii ki kimse Allah'tan başkasının kölesi/abdi olamaz. Çünkü İslam tevhit dinidir ve Allah'tan başkasına bir ilah olarak bağlılık mümkün değildir. Kuran burada Allah-insan ilişkisi ve bağlılığını efendi-köle bağlılığı metaforu üzerinden anlatmıştır. Çünkü Araplar böyle bir bağlılığı ancak böyle bir örnek üzerinden anlayabilirler-

di. Nitekim onlar putlara bağlılıklarını da abd kelimesi üzerinden yapıyorlardı. Araplara başka türlü anlatmak mümkün olmazdı. Abduluzza, abdimenat, abdullat gibi isimler uzza, menat, lat putlarının kölesi demektir. Ancak inanç bağlılığı anlamındaki abd sadece Allah'a mahsus kılınırken hukuki anlamdaki kölelik kaldırılmak murat edilmemiştir. "Allah'ın kendisine kitap, hüküm ve peygamberlik vermesinden sonra hiçbir insanın kalkıp insanlara "Allah'ı bırakıp bana abd olun" demesi düşünülemez. Aksine "Öğretmekte olduğunuz kitap ve yapmakta olduğunuz incelemeler gereğince rabbin halis abdleri olun!" der. Ve o peygamberin size melekleri ve peygamberleri rab edinmenizi emretmesi de (düşünülemez). Müslüman olmanızdan sonra size inkârcılığı emreder mi hiç?" ayetlerindeki abd de iste bu inanç anlamındaki köleliktir, hukuki kölelik kastedilmemiştir. Bu ayetlerden hukuki anlamdaki köleliğin kastedildiğini anlamak için birazcık zekâ yoksunu olmak gerekir. Kur'an'da hukuki anlamdaki köleliğin tamamen kaldırıldığına dair tek bir ayet yoktur. Kuranda cariye kelimesi geçmiyor diye, cariyelik Kuranda yok demek de son derece saçma bir yaklaşımdır. Kuran o toplumda bir şeyi ifade etmek için insanlar neyi kullanıyorsa onu kullanmıştır. Bu bir deyim olabilir, bir isim olabilir, bir metafor olabilir. Önemli olan o dönemde ne anlaşıldığıdır. Ve ilk dönemlerdeki kaynaklarda ne anlaşıldığıdır. Sözlüklerdeki üçüncü dördüncü, otuzuncu anlamı bulup birincil anlamı reddederek iste bu kastedildi 1450 yıldan beri yanlış anlaşıldı demek ne ilmi namusa sığar ne de mantığa "ma meleket eymenekum" veya "ma meleket yeminuke" deki "meleket eymenekum" Arapların ellerinin altında malik oldukları cariyeler için kullanılıyordu. ***26 Ekim 2021***

EMİNE ŞENLİKOĞLU: DEİZM HAYVANLIKTIR(!)

Emine Şenlikoğlu'nun, deizm hayvanlıktır; Ateizm ve deizm ana, baba, kardeş ve evlatla ensest evliliğe müsaade ediyor sözünden daha sakat sözü şudur:

"Özgürlük kadar saçma,

Özgürlük kelimesi kadar tuzak,

Özgürlük kelimesi kadar rezalet bir kelime yoktur."

Ateizm, deizm ensest evliliğe izin veriyor sözü son derece saçma. Hangi ateist ve deist bunu söylemiş? Ateizmin ve deizmin medeni hayatı düzenlemek gibi bir sorunu yok ki, ensest evliliğe fetva versin. Saçmalık.

Özgürlüğe duyulan bu büyük düşmanlığın arka planında insanları Allah'a abd/köle/kul yapma çağrısı üzerinden onları din baronlarına, rahiplere, imamlara, şeyhlere, cemaat liderlerine, dinbaz yazarlara, siyasi liderlere, 1450 sene öncesine ait şeriat kurallarına kul ve köle yapma isteği yatıyor. ***28 Ekim 2021***

MUHAMMED'İN KUR'AN'I OLUŞTURURKEN YARARLANDIĞI HOCALAR

İbn Kesir, El-Bidaye vennihaye adlı eserinin 8. Bölümünde, Hz. Muhammed'le aynı dönemde yaşamış Zeyd B. Amr B. Nüfeyl isimli bir şairi anlatır. Bu şair Hanifliği benimsemiştir. Putperestlikten uzaktır, tek Allah'a inanır, putlar adına kesilen hayvanların etlerini yemez, İbrahim'in dinine inandığını söylerdi. Zeyd b. Amr b. Nüfeyl, diri diri toprağa gömülecek olan kızların gömülmelerine engel olup hayatta kalmalarına çabalardı. Bir kimse, kendi kızını toprağa diri diri gömüp öldürmek istediğinde ona söyle derdi: "Bunu öldürme.

Bana ver, ben kendisine bakarım, büyüdüğünde istersen geri alırsın, istersen bırakırsın." Zeyd b. Amr b. Nüfeyl Hz. Muhammed'in -peygamberliğinden önce- yanına gelmişti. O esnada evlatlığı Zeyd b. Harise de Muhammed'in yanında bulunmaktaydı. Irkisi, önlerindeki sofradan et yemekteydiler. Ona da buyur ettilerse de Zeyd b. Amr söyle cevap verdi: "Ey kardeşim oğlu! Ben, putlar adına kesilen hayvanların etinden yemem." Demek ki o esnada putlar adına kesilen bir hayvanın etini yiyorlardı.

Zeyd b. Amr b. Nüfeyl dini sorup araştırmak için Sam'a gitmiş. Bir Yahudi bilginine uğrayıp ona Yahudilik dinini sorarak söyle demiş: 'Ben sizin dininize girmeye karar verdim ve girmeye de hazırım." Bilgin: "Allah'ın gazabından payını almadıkça dinimize giremezsin!" deyince Zeyd şu karşılığı vermiş: "Zaten ben de Allah'ın gazabından kaçıyorum. O'nun gazabını yüklenmem, buna gücüm de yetmez. Bana, başka bir yol gösteremez misin?" deyince bilgin: "Bilemiyorum. Sen, ancak Hanif dinine girebilirsin." der. Bunun üzerine Zeyd: "Haniflik nedir?" diye sormuş, o da su cevabi vermiş:

"Haniflik, İbrahim peygamberin dinidir. İbrahim, ne Yahudi, ne de Hristiyan'dı. Sadece Allah'a ibadet ederdi."

İbn Kesir'in bahsettiği diğer bir şair de Kuss B. Saide El-Iyadî'dir. Hz. Muhammed henüz gençken onu Ukaz Panayırında kırmızı bir devenin üzerinde konuşma yaparken ve şiir okurken görmüş, onu dinlemiş ve ondan çok etkilenmiştir. Onun bu konuşmasında Hz. Muhammed'in davetinde kullandığı söylemler bire bir yer almaktadır. İsteyenler El-bidaye vennihaye'nin 7. bölümünden metni bulup okusunlar. Uzun olduğu için burada nakledemeyeceğim. Ama içinden bir pasajı nakledeyim:

"Hayır, O Allah birdir. Doğmamış ve doğurulmamıştır. İlk yaratan da, son yaratan da, öldüren de, sonra dirilten de odur. Erkeği ve dişiyi yaratan O'dur. Dünya ve ahiretin Rabbi O'dur."

İbn Kesir bunlardan başka şairlerden de bahseder. Şiirlerinde ve hitaplarında öyle ifadeler ve cümleler vardır ki, neredeyse Kur'an'dan alınan pasajlar gibidir. Tabii ki bunların Hz. Muhammed'den önce söylendiğini ve Hz. Muhammed'in bunların bazılarını dinlediğini veya onlardan nakledilen şiirlerden ve söylemlerden haberdar olduğunu ve etkilendiğini söylememe gerek yok sanırım. ***31 Ekim 2021***

Allah'a kul olmak kimseye boyun eğmemektir, kimsenin kölesi olmamaktır diyorlar ya, ne kadar boş bir laf!

İnsanları kullara kul etmek için dinden daha kullanışlı bir araç var mı?

Tarih bilmiyorsanız da şöyle bir etrafınıza bakın isterseniz. ***1 Kasım 2021***

HZ. ALİ'NİN ŞEMAİLİ

Alevi veya şii kökenli Müslümanlar tarafından böyle resmedilen Hz. Ali'nin rivayetlerdeki şemailini (tasvirini) okuyunca büyük bir hayal kırıklığına uğramıştım. Meğerse Hz. Ali genç yaşında bile kel kafalı, sadece kulaklarının arka kısmını birleştiren az bir saçı olan, (görme zorluğu olduğu için) gözleri kısık gezen, koyu esmer tenli, kısa boylu, koca göbekli, şişman, kolları son derece kalın, geniş omuzlu, pazulu, vücudu bir koyun postunu andıracak kadar kıllı birisiymiş. Bunları ben uydurmadım rivayetlerde böyle yazıyor. Hz. Muhammed kızı Fatıma'ya onu Ali ile evlendireceğini söyleyince korkudan bir çığlık atmış ve beni o göbekli, kör adamla mı evlendireceksin, diye itiraz etmiş. Hz. Muhammed kızını ikna etmek için epeyce dil dökmüş. Hz. Ali uykusu geldiği anda yere uzanıp uyurmuş. Bu yüzden çoğu zaman üstü başı, kafası toprak içinde olurmuş. Hz. Muhammed bu yüzden ona Ebu Türab (toprak babası) ismini takmış. Yani resimdekinin gerçek Ali ile bir ilgisi yok. Gerçek Ali bu değil. ***2 Kasım 2021***

ARAPLAR ARASINDA "MUHAMMED" ADI NASIL ORTAYA ÇIKTI?

Ebu Bekir el-Haraitî'nin rivayetine göre Halife adındaki şahıs, Muhammed b. Osman b. Rebia b. Savae b. Has'em b. Sa'd'e söyle bir soru sormuş:

"Baban, sana Muhammed adını nasıl verdi?"

O da: "Ben de senin bana sorduğun bu soruyu babama sordum. Bana söyle cevap verdi: Amcam oğulları kabilesinden Süfyan b. Mücasa b. Darem, Üsame b. Malik b. Cündüp b. Akid, Yezid b. Rebia b. Kinane b. Harbus b. Mazen ile birlikte dört kişilik bir heyet olarak Gassan Meliki îbn Cefne'nin yanına gitmek üzere yola çıktık. Şam'a yaklaştığımızda ağaçlı ve otlak bir yere konaklayıp kendi aramızda konuşmaya başladık. Konuşmamızı rahibin biri işitti, yanımıza gelip şöyle dedi:

"Bu dil, bu beldenin diline benzemiyor."

Biz de Mudar kabilesinden olduğumuzu söyledik. Bunun üzerine hangi Mudar? diye sordu. Biz de Hindaf'tan, diye cevap verdik. Bunun üzerine rahip söyle dedi:

"Ama yakın zamanda son peygamber ortaya çıkacaktır. Acele edip ona gidin. Ondaki payınızı alıp doğru yolu bulun,"

O peygamberin adını sorduğumuzda,

"Muhammed" dedi.

Gassan hükümdarı Ibn Cefne'nin yanından döndüğümüzde her birimizin bir oğlu dünyaya geldi. Oğullarımıza Muhammed adını verdik." (İbni Kesir El-Bidaye ven nihaye 3. Cilt 1. Bölüm)

Rivayetlerde Abdülmüttalib'in benzer bir olayı Yemen civarındaki bir yolculuğunda yaşadığı söylenir. Kullanılmayan bir isim olmasına rağmen sırf beklenen Peygamber inancının

yaygınlık kazanması nedeniyle Muhammed'in doğumuna yakın Muhammed ismi çocuklara verilmeye başlanmıştır. Kayıtlara geçen az sayıda Muhammed isminde şahıs vardır. Benim bu duruma verdiğim cuk oturan bir deyim var ama burada zikretmeyeceğim. ***3 Kasım 2021***

İSLAM KÖLELERİN DEĞİL EFENDİLERİN DİNİDİR

İslam tarafından köleliğin kaldırılması teklifi mâ-lâ yutak, yani o dönemin şartları içinde kaldırılması mümkün olmayan toplumsal bir yükmüş. Bu yüzden İslam köleliği kaldırmak yerine hukukunu koyarak köleliği iyileştirme ve yavaş yavaş kaldırılmasını sağlama yoluna gitmiş.

Öyle mi acaba?

1-Köleliği hukuki bir duruma ilk defa getiren İslam değildir. Hamurabi yasalarından beri köleliğin bir hukuku vardır. Belki öncesi de vardı. İslam zaten bilinen bu köle hukukunu sağlama almıştır. İslam, toplumun temelini köleci bir toplum olarak sağlamlaştırmıştır. Yahudilik de köleliği onaylar ve bir Yahudi köle hukuku vardır. İlginç bir şekilde Yahudilikteki köle hukuku İslam köle hukukundan daha üstündür. Bir Yahudi diğer bir Yahudi'yi köle edinemez. Eğer bir Yahudi köleleşirse onu kölelikten kurtarmak bütün Yahudilerin üzerine borçtur. İslam'da ise Müslüman Müslümanın kölesi veya cariyesi olabilir. Müslüman olsa bile bir köle özgür olmaz. İlginç bir şekilde İslam'a göre köleden doğan da köledir. Müslüman olmak köleliğe engel olsaydı, İslam dünyasında tek bir köle kalmazdı.

2-Köleliğin kaldırılmasının insanların kaldıramayacağı bir yük olması köleler için değil efendiler için geçerli bir kuraldır. Bütün işlerini kölelere yaptırtmaya alışmış ve kendileri de köleci bir toplumun nimetlerinden beslenen, yan gelip tembel tembel yatan, cariyeleri ile sefa süren efendiler için tabii ki köleliğin kaldırılması teklifi mâ-lâ yutaktır. Adama sorarlar

kölelere ve cariyelere sordunuz mu diye? Tarihi efendiler yazdığı için, bu tarihe bakarak köleliği kaldırmak zordu demek kolay. Peki ya kölelerin tarihi ne olacak! Köleler köleliğin kaldırılmamasından son derece memnun muydular acaba?

Neymiş efendim kölelik birden kaldırılınca köleler ne yapacaklarını bilemez, sosyal kargaşa çıkar, ortada kalırlarmış. Ne kadar saçma bir savunma! Köleler zaten üretimin belkemiği. Ne yapacaklarını gayet iyi biliyorlar. Bağı bahçeyi, tarlayı onlar işliyor, sanatkâr olanlar onlar. Hatta savaşlarda bile onlar ön saflarda. Ömer döneminde maliyeyi kim yönetiyor, kayıtları kim tutuyor, köleler... İslam köleliği kaldırmak isteseydi, efendilerin malının yarısı kölelerin derdi ve iş çözülürdü. Tabii o zaman ortada kalan köleler değil efendiler olurdu. Çünkü savaşmaktan ve sevişmekten başka bir şey bilmeyen o efendiler kendilerine kalan malı köleler olmadan yönetemezlerdi. Ama İslam bunu yapmadı. Çünkü İslam kölelerin dini değil efendilerin dinidir. Kurallarını ve hukukunu ezilen kölelere göre değil ezen ve sömüren efendilerin isteklerine göre şekillendirmiştir. Oysa bunu yapsaydı tarihteki en büyük devrimi yapmış olurdu.

3-Köleliliğin kaldırılmasının köleler açısından gayet de kaldırılabilecek bir yük(!) olduğu tarihteki köle isyanlarından bellidir. Adamlar köleliği çok istedikleri için mi isyan ettiler. Tarihe biraz da kölelerin gözüyle bakmayı deneyin. Efendilik taslamaktan, sömürgeci efendileri savunmaktan vazgeçin lütfen.

4-Araplar o kadar köleci bir toplumdur ki, özgürleşen kölelere bile bir tür köle gözüyle bakar. Onlara mevali der. Mevali köle ile efendi arasında iyileştirilmiş bir kölelik statüsüdür. Araplar nezdinde fethedilen topraklardaki Arap olmayan herkes mevalidir, bir tür köledir yani.

5-Islam'ın yavaş yavaş köleliği kaldırmak gibi bir planı olsaydı, Avrupalılar Osmanlılara köleliği kaldırmaları için dayatma uygulayana kadar kölelik çoktan kalkmış olurdu. Var mı o zamana kadar köleliğin kaldırılması için en küçük

bir fikir önerisi veya girişim? İslam'ın köleliği kaldırmak için ne bir planı, ne bir stratejisi ne de bir önerisi vardır. Bilakis kölelik hukukunu sağlamlaştırarak köleliliği kalıcı hâle getirmiştir.

Dinin sahibi Allah olsa böyle bir din mi indirirdi? ***4 Kasım 2021***

TABULA RASA

Her doğan çocuk boş bir levha (tabula rasa) olarak doğar. Anne ve babası ve tabii ki toplum bu boş levhayı doldurur, daha açık bir ifade ile o boş levhanın içine eder.

Çocuğu Müslüman, Hristiyan, Yahudi, Türk, Yunan, Kürt, İngiliz vs. yapar. İnsanların çoğunun ömrü bu yapay kimlikleri savunmakla geçer.

Yunan bir ailede doğsaydı Türklere yan gözle bakacak olan birisi, sırf Türk bir ailede doğduğu için simdi Yunanlara yan gözle bakmaktadır.

Yahudi bir ailede doğsaydı, Tevrat'ı rasyonalize etmek, savunmak ve aklamak için aklını, zekâsını, bilgisini sonuna kadar kullanacak ve kendini yırtacak olan, başka konularda zekâ ve mantık olarak son derece iyi bir seviyedeki o koskoca prof.lar, yazarlar, araştırmacılar, okurlar sırf Müslüman bir ailede doğdukları ve mirasçısı oldukları inanç ve kültürü eleştirip reddedemedikleri için, bu işi İslam'ı, Kur'an'ı savunmak amacıyla yapmaktadırlar. ***2 Ocak 2022***

KUR'AN'DA NEPOTİZM (AKRABA KAYIRMACILIĞI)

"Şunu bilin ki, ganimet olarak aldığınız şeylerin beşte biri Allah'a, Rasûlü'ne, onun akrabalarına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Eğer Allah'a ve iki ordunun karşı-

laştığı, hak ile bâtılın birbirinden ayrıldığı günde kulumuza indirdiğimize inanıyorsanız bunun böyle olduğunu kabul edin. Allah her şeye hakkiyle güç yetirendir." Enfal 41

Bu ayeti neden yazdım?

Şunun için, ayette daha önce pek dikkat çekilmeyen bir husus var. Ayet ganimetlerin nasıl paylaştırılacağını açıklıyor ve onun beşte birinin 1-Allah'a, 2-Resûlüne, 3-Onun akrabalarına, 4-Yetimlere, 5-Yoksullara, 6-Yolda kalmışlara ait olduğunu söylüyor.

Ganimetin Allah'a ait olan kısmının ne olduğu muğlak bir şey ama bununla geriye kalan diğer beş maddedeki kişiler kastedilmiş olmalı. Nitekim uygulama da bu doğrultuda. Rivayetler bize Hz. Muhammed'in savaşlarda elde edilen ganimetin beşte birini ayırdıktan sonra bunları da beşe böldüğünü ve bir payını kendisine ve ailesine ayırıp diğer paylarını da akrabalarına, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara verdiğini söylüyor.

Benim burada dikkat çekmek istediğim husus akrabalar maddesi. Yani Hz. Muhammed ganimetten ayrılan bir payı, iman eden amcalarına (mesela Abbas), halalarına (mesela Safiyye), amca ve hala çocuklarına (mesela Ali, Cafer) dağıtıyordu ve onlar ganimetten kendi paylarının dışında fazladan pay alıyorlardı.

Peki, bu, bir tür nepotizm (akraba kayırmacılığı) değil mi?

Peygamberin akrabalarının ne özelliği var ki, diğerlerinden fazla ganimet alıyorlar?

Sizce Allah ayetle nepotizme izin vermiş olabilir mi? ***5 Ocak 2022***

MERYEM BAKİRE Mİ?

Hz. Meryem'in bakire doğumu benim gibi rasyonel, pozitif ve bilimsel düşünen bir insanı ikna etmez.

Anlatıdaki mitolojik unsurları arındırdığınızda geriye Yusuf isimli yaşı oldukça ileri marangoz bir din adamı ile nişanlı ama evlenmeden önce bir şekilde hamile kalmış bir kadının hikâyesi kalmaktadır ve bu hamileliği bir erkekle ilişkisinden olmalıdır.

Bu hamilelik nişanlısı Yusuf'la ilişkisinden mi yoksa başka bir erkekle ilişkisinden mi ortaya çıkan bir hamileliktir ben bunu bilemem. Kutsal ruhun üflenmesi ile hamile kalması filan sadece bir mitolojidir benim gözümde.

Nişanlı dahi olsa birinden hamile kalmak ise Yahudiliğin katı kuralları ile onaylanıp kabul edilebilecek bir durum değildir. Rahiplerin ona sen ne kötü bir iş yaptın demeleri bu yüzdendir.

Böyle bir durumda yapılabilecek en iyi savunma tarzlarından birisi olayı mistifike etmek veya ilahi bir çehreye büründürmektir. Böylece bir ilişki bir dinin doğmasına neden olacak gizemli, kutsal bir çehreye dönüşüvermiştir.

İsa döneminde veya sonrasında Hristiyanlığın temelleri kurulurken bu efsane tüm hikâyenin merkezine oturmuştur. Bu hikâye o zamandan çok daha eski tarihlere ait Mısır, Yunan, Hint, Pers kültürlerinde var olan bir mitolojidir. Oralardan aparılmışa benziyor.

İslam da İsa'nın babasız doğum hikâyesini kabul etmiştir. Hz. Muhammed'in Hristiyan din adamları ile tartışırken cevap vermekte zorlandığı hususlardan birisi İsa hakkında ayetlerde kullanılan ifadelerdir. Bunlar tam da İncil'deki ifadelerdir. Hristiyan din adamları Hz. Muhammed'e sen de bizimle aynı şeyi söylüyorsun demişlerdir. Hz. Muhammed Hristiyan din adamlarına cevap veremeyince, bunlar müteşabih ifadeler (Ali imran 7) diyerek işin içinden çıkmaya çalışmıştır. Bu konuda Saadettin Merdin Hoca'nın güzel bir yazısı var. Sayfasına gidip okuyabilirsiniz.

Sırf bir hikâyenin az bilinen bir kısmını anlattı diye bir akademisyeni linç etmeye kalkışmak ise tam da dogmatik kafa-

ların yapabileceği bir şey. Kendilerine yakışanı yapıyorlar. ***5 Ocak 2022***

ARAPLAR NUH TUFANINI BİLMİYOR MUYDU?

Kur'an'da Hûd isminde bir sûre var. Bu sûrede 25. ayetten başlayarak Nuh kıssası anlatılır. Kıssanın anlatımı 49. ayetle şu şekilde biter:

"İşte bu anlatılanlar sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Bundan önce onları ne sen biliyordun ne de kavmin! Sabret, çünkü iyi son günahtan sakınanlarındır."

Diyanet İslam Ansiklopedisi'ne göre Tûfan hadisesi Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslâm gibi semavî dinlerin yanı sıra birçok kültürde; Filistin, Yunanistan, Asur, Amerika, Avustralya, Hindistan, Tibet, Çin, Malezya, Litvanya gibi çeşitli ırklara ve bölgelere ait çok sayıda halkın geleneğinde de bulunmaktadır. Mezopotamya havzasının başat ve yaygın hikâyelerindendir.

Ancak ayete göre ne Hz. Muhammed'in ne de Arapların daha önce Nuh Tufanı hadisesinden haberleri vardı.

Ehli Kitapla iç içe yaşayan, içlerinden bazılarının Kutsal Kitabı okuyup yazabildiği, Hindistan'dan Mısır'a, Mezopotamya bölgesinden Yemen ve Habeşistan'a kadar civardaki tüm bölgelere ticaret yolculukları yapan Arapların Hûd sûresi inene kadar Nuh Tufanı hadisesinden habersiz olması mümkün müdür? ***6 Ocak 2022***

BENİ KURAYZA KATLİAMI

"Allah, Ehl-i kitap'tan onlara destek verenleri kalelerinden indirdi, kalplerine korku saldı; artık onların bir kısmını öldürüyorsunuz, bir kısmını da esir alıyorsunuz. Onların toprak-

larını, evlerini, mallarını, o zamana kadar ayak basmadığınız bir toprağı size Allah miras bıraktı. Allah her şeye kadirdir." Ahzab 26-27

Bu ayetler Yahudi Beni Kurayza katliamına işaret eder. Bu konuda ihtilaf yoktur. Kaynaklar bize Beni Kurayza kuşatmasında ayette "bir kısmını" olarak işaret ettiği gibi bir kadın dâhil erkeklerin katledildiğini, kadınların ve çocukların esir edildiğini, mallarına ganimet olarak el konulduğunu söyler.

Sonrasında kadınlar ve çocuklar paylaştırıldı. Bu esirlerden Hz. Muhammed'in payına düşen beşte birlik kısımdan kendisi için ayırdıkları hariç köle pazarlarında satılarak bunlarla silah satın alındı.

Rivayetler katledilenlerin sayısını 600-900 arasında verir. Rakam abartılı olabilir. 600 değil 60 bile olsa sonuç olarak ayetle onaylandığı gibi bir toplu katliam yaşanmıştır.

İşin trajik yönünü anlamak için köleleştirilip pazarlarda satılan erkek çocuklar, cariye yapılan kız çocukları ve gözleri önünde babaları, kocaları öldürülen kadınların ve çocukların yerine kendinizi koymanız yeterlidir.

Şöyle bir itiraz gelebilir: Onlar da antlaşmalarını bozmuştu. Bu konu tartışmaya açıktır girmeyeceğim ama diyelim ki öyle, peki köle olarak satılan en büyüğü 11-12 yaşındaki çocukların, cariye yapılan kız çocuklarının ve kadınların bunda ne suçu vardır?

Olayın bu yönüne hiç mi hiç girmeyen İslam âlimleri, Beni Kurayza seferinin hangi yönüyle ilgilenmişlerdir biliyor musunuz?

"Âlimler, Beni Kureyza seferine giden sahabelerden yolda iken ikindi namazını kılanların mı yoksa oraya gidinceye kadar namazı kılmayıp güneşin batışından sonraya erteleyenlerin mi isabet ettikleri hususunu tartışmakla meşguldür. Ama her iki grubun da sevap kazandığını, aynı zamanda mazur olup kınanmayacakları konusunda karar kılmışlardır." (Cafer Akkaya'dan alıntı)

Birisi din insanı ahlaklı kılar mı dedi! ***7 Ocak 2022***

MERHAMETSİZLERİN EN MERHAMETSİZİ

Yusuf Sûresi 92. ayet "O, merhametlilerin en merhametlisidir." diye biter. Mutlak bir varlık olarak tasavvur edilen Allah'ı, her şeyin "en"lerini O'na verme düşüncesinin sonucu olarak, merhametlilerin en merhametlisi olarak görmek normal bir inançtır.

Peki, aynı mantığı tersinden işletelim. Mutlak kudret sahibi olan Allah'ın sahip olduğu güç iyi bir insanda olsa yapacağı ilk iş ne olurdu? Tabii ki insanların acı çekmesini önlemek olurdu. Allah ne yapıyor, bunu engelleyecek gücü olmasına rağmen insanların acı çekmesine izin veriyor. Kötülüklere göz yumuyor. Kötülerin masumlara eziyet etmesine, acı çektirmesine izin veriyor. Adaletsiz bir dünyayı sessizce uzaktan izliyor. Daha da ilginci dünyadaki bu kötülük düzenini, imtihan etmek gibi kesinlikle ihtiyacı olmayan bir gerekçe ile kötülüğün sistematik olarak işlenmesine izin verecek bir şekilde yaratan da bizzat O. Bu kötü dünyayı ben yaratmadım, O yarattı. Bu durumda ayetteki "merhametlilerin en merhametlisidir" ifadesini, "merhametsizlerin en merhametsizidir" şeklinde ifade etmek yanlış mı olur? Mademki mutlak varlık, o zaman en merhametsiz varlığın da O'nun olması gerekmez mi? ***10 Ocak 2022***

ENES KARA

Dünyayı, hayatı cehenneme çevirerek ahirette cenneti garanti edeceklerini zannediyorlar.

Bu kafa bitmeli.

Enes Kara ile benzer durumları yaşayan genç arkadaşlara sesleniyorum:

İnanın ben 20 yaşındayken, 25 yaşındayken, hatta 30 yaşındayken Enes kadar cesur biçimde inançları karşıma alıp değerlendirme yapamamıştım. O daha 11. sınıftayken dinle bağını kesmiş.

Derinden bir ses bana bazı şeylerin yanlış olduğunu söylüyordu ve beni geri çekmeye çalışıyordu. Biliyorum o ses aklın, mantığın ve vicdanımın sesiydi. Bunu çok geç anladım. Ve hep o sesi bastırmaya çalıştım.

30'larımda başladığım sorgulama sürecimi ancak 40'larımda tamamlayabildim. 50'lere yaklaştığımda da açıkça ilan ettim.

Bu sürecin en sıkıntılı evresinden birisi olayı kendime duygusal olarak kabul ettirebilmek iken, diğeri ise çevreye açıklayabilme evresiydi. Yoksa aklen ve mantıken inançların saçmalığını kavramak işin en basit tarafı…

Dinle tüm bağlarınızı kopardığınızı çevrenize duyurduğunuzda müthiş bir rahatlama yaşıyorsunuz. Tüm iç gerilimleriniz bitiyor. Mutlu oluyorsunuz.

Sizlere tavsiyem korkmayın, çekinmeyin, utanmayın, ezilmeyin ve ne düşünüyorsanız en gür sesinizle haykırın. Sizin inandığınız ve bana dikte ettiğiniz şeylere ben artık inanmıyorum, deyin.

İnanın çok rahatlayacaksınız. Yoksa iş acı örneklerde görüldüğü gibi kötü sonuçlara gidebiliyor. ***11 Ocak 2022***

DİN KALPLERDE DEĞİL CEMAATLERDE YAŞAR

Dini içinizde yasayın, dinsel yapılardan uzak durun seklindeki anlayış ne kadar geçerli bir bakış olabilir?

Din asla içerde yaşanan bir inanç veya duygu olarak kalmaz, kalamaz.

Çünkü dinin asıl taşıyıcısı kalpler değil cemaattir, toplumdur hatta devlettir.

Din içte yaşanan bir inanç, arayış, duygu olmaktan öte toplumsal bir yönelimdir.

Ayrıca inanç er ya da geç toplumsallaşmak ister. En bireysel dini yönelişler bile kurumsallaşır ve bir topluluğa veya topluma mâl olur. Bunu anlamak için tasavvuf tarikat ilişkisine bakmanız yeterlidir.

İslam ise diğer dinlerin neredeyse tümünden daha toplumsal daha siyasi bir dindir. Belirlemek, biçimlendirmek, yönlendirmek, yönetmek ister.

Bu yüzden İslam ile laiklik veya sekülerliğin bir araya gelmesi mümkün değildir. İnançlarına gereği gibi bağlı ve kendilerini Kur'an'ın emirlerini yerine getirmekle mükellef hisseden Müslümanların laikliği benimsemesi, dini sadece içlerinde yaşaması, dinsel yapılardan ve siyasetten uzak durması mümkün değildir.

Eğer bazıları hem laik hem de Müslüman kalabileceklerini, inançlarını sadece içlerinde yasayabileceklerini, hem inanıp hem de seküler bir hayat yaşayabileceklerini düşünüyorlarsa onlar ya dinlerinden habersiz cahillerdir ya da içlerine sindiremedikleri dinsel buyrukları yok sayarak veya yamultup aslından uzaklaştırmaya çalışarak kendilerini aldatan zavallılardır.

Dinle yüzleşip hesaplaşmadan tam laik bir toplumda yaşamamız asla mümkün olmayacak. Bunun sancılarını her gecen gün artarak çekiyoruz. ***12 Ocak 2022***

ENES'E AĞIT[1]

Sare Çankaya'nın Enes Kara hakkında son derece içten ve beni sabah sabah ağlatan yazısı:

"Bütün gün onunla ilgili haberlerden kaçtım...

Okumamış gibi yaptım, hiç duymamış gibi...

Hiç öyle bir şey yaşanmamış gibi...

Akşama kadar çalışırken tüm gün onu hiç düşünmemiş gibi...

Hiç göğsüme öküz oturmamış gibi...

Hiç böğüre böğüre ağlamamış gibi...

Hiç onun o videosunu izlememiş gibi...

Çok sıradan, vasat bir olaymış gibi...

Çok ben çünkü...

Tıpa tıp ben...

Anlattığı her şey ben...

Cemaat yurdunda yaşayıp "bir günümü anlatmak istiyorum" dediği o gün, ben işte, aynı ben...

Yaşadığı o yürek darlığı ben... Bıkkınlığı, bezginliği, yorgunluğu, bunalmışlığı, kendini yalnız sanmışlığı hep ben...

1 Enes Kara, dinî inancı bulunmadığı hâlde aile yönlendirmesi ve teşvikiyle kaldığı Nur Cemaati yurdunda gördüğü baskı sonucu 10 Ocak 2022 tarihinde öğrenim gördüğü Elazığ'da intihar eden 20 yaşındaki bir tıp fakültesi öğrencisidir. Kara, intiharından önce intihar notu sayılabilecek bir video çekti ve yaşadığı baskıları anlattı. Erişim yasağı gelen videoda Kara, dinî baskı yüzünden ateist olduğunu; kendisine yurtta zorla yaptırılan ibadetler, zorunlu okuma programları, telefonlara el koyulması gibi nedenler yüzünden "yaşama sevincini yitirdiğini" açıklıyordu. Kara'nın intiharından sonra Elazığ'da düzenlenen protestolar nedeniyle Elazığ Valiliği, kentteki eylem ve etkinlikleri 15 gün süreyle yasakladı. Kısa zaman içinde bütün yurda yayılan protestolar, Kara'nın babasının ve Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı'nın yaptığı iki başvuru neticesinde Kara'nın yer aldığı haber ve videolara erişim yasağı geldi. İntihara karşı eylem yapan öğrenciler ve olayı haber yapan bazı gazeteciler tehdit edildi. https://tr.wikipedia.org/wiki/Enes_Kara%27n%C4%B1n_intihar%C4%B1

O yüzden bu kadar içim yanıyor ya işte...

Ondan haberim olsaydı, perçemini öpüp kendi hikâyemi anlatsaydım, elini tutup "gel bak, bizim gibi çok var, kuzumm" deseydim, benzer süreçlerden geçtiğimiz arkadaşlarımla onu tanıştırsaydım...

Hamdi Tayfur'u okusaydım ona, Hakan Alp'i anlatsaydım...

Ahmet Arslan'ın Nehir Söyleşiler'ini hediye etseydim...

Ali Nesin'in matematik köyünde onun gibi parlak dimağlara nasıl bir cennet yaşattığını gösterseydim...

Nasıl kıymet verdiğini, nasıl "değerli" hissettirdiğini zengin-fakir, dinli-dinsiz hatta iyi-kötü demeden her yavrusuna...

Bunları, tüm bunları peyderpey ona anlatıp aslında çok da yaşanmaz bir dünya olmadığına onu ikna edebilseydim...

Ki bize böyle bir ceza verip gitmeseydi...

Öyledir o zihniyet...

Sana ölümden başka aralık kapı bırakmaz...

Nefes alamazsın, rahat bir nefes alabilmek için ölümü düşleyip durursun...

Başörtümü neden çıkardığım ailem tarafından sorulduğunda, onlara açıkça inancımı kaybettiğimi söylediğimde, maruz kaldığım baskıların huzursuzluğuyla intihar etmeyi boyundan büyük iki çocuğu olan bir kadın olarak düşünmüştüm ben de...

Günlerce su dahi içemeyip beş günde dokuz kilo verdiğim süreçte annemin "abilerin gelip seni alacaklar" diye tehdit etmesi, babamın bulduğu her yerden ölüm mesajları atması, abimin or... diye haber göndermesi, intihardan başka kurtuluş yolumun bulunmadığına beni ikna etme çabalarıydı âdeta...

Göğsüme bassaydım güzel başını "bak annemm!" deseydim, diyebilseydim:

"Nasıl sıyrıldım ben intihar fikrinden biliyor musun?

Ben hiç kimseye hiçbir zarar vermedim, bile isteye kimseye bir kötülük etmedim, yalan söylemedim, aldatmadım, hak yemedim, ikiyüzlülük etmedim...

Ve böyle yaşamaya da devam edeceğim... Her şeye hepsine, bütün o baskılara, zorbalara, tehditlere rağmen!

İşte sen de böyle dimdik yaşayacaksın!" diyebilseydim...

Ciğerlerimden kavruk kokusu geliyor.

Şarap içmek istiyorum, kahve içmek istiyorum, bağıra çağıra ağlamak istiyorum, ağıt yakmak istiyorum...

Ne ki bilirsiniz, ben dünyanın en muhafazakâr atesiyim...

Yapmam bunların hiçbirini...

Bu gece uğuldayan rüzgârın sesini dinleyip sessizce Enes'imin yasını tutacağım...

Ona aşırı mahcup, ona aşırı utançla..." ***12 Ocak 2022***

RİSALE-İ NUR ZEHRİ

Bir yurt ya da öğrenci evinde yöneticiler tarafından sistematik olarak uyuşturucu verilerek çocukların bedenleri zehirleniyor olsa ve bu yüzden birisi ölse, devletin polisi, valisi, savcısı anında müdahale eder ve gerekeni yapar.

Ancak resmi bir yurt mu, ev mi yoksa pansiyon mu olduğu belli olmayan bir yerde gençlerin beyinleri sistematik olarak, neredeyse bir asır önce yazılmış, bir delinin hezeyanları olarak nitelenebilecek kadar düzeysiz, saçma sapan fikirler, karanlık düşünceler ve hurafelerle dolu risale-i nur denilen kitaplarla zehirlenirken ve bu gençlerden birisi bu zehirli inanç ve fikirlere tahammül edemeyip intihar etmişken devletin gıkı bile çıkmıyor. Ve o yerde binlerce gencimizin beyni zehirlenmeye, hayatları karartılmaya devam ediyor.

Neden?

Çünkü o risale-i nur vb. kitaplarla gençlerin beyni yıkanarak devlete koşulsuz itaat eden asker; cemaate sorgulamayan mürit; iktidara veya potansiyel iktidarlara blok halinde oy kullanıp destekleyecek taraftar yetiştiriliyor.

Var mı başka bir izahı? ***13 Ocak 2022***

MARİYA, TAPINAK HİZMETÇİSİ

Eğer Süryani, Arami ve İbrani dillerini araştırırsanız mar/mor kelimelerinin efendi, lord, aziz gibi anlamlara geldiğini görürsünüz. Daha da derine indiğinizde kelimenin kökünde çile çekmek, acı çekmek, tahrip etmek, zarar vermek, ölmek anlamlarına ulaşabilirsiniz. "Martry" kurban ya da şehit demek. İsa'nın bir sıfatı da martry, yani şehit.

Kendisini bir tapınağa, manastıra kapatan kişi tüm dünyevi işlerden el etek çekerek çile çekiyor, bir tür mezara girmiş gibi oluyor, ölümü deneyimliyor. Ruhban sınıfının önde gelenleri için tıpkı Saint gibi isimlerinin önüne "mor" geliyor. Aziz anlamında... Mardin'deki Mor Gabriel Kilisesi'ni bilirsiniz. Bunun gibi çok sayıda mor sıfatı taşıyan Aziz din adamı ve bu sıfat ile başlayan isimler verilen kiliseler var. Maran, moran gibi sıfatlar da kullanılıyor.

Peki, 30-40 çeşit farklı yazılışı ve okunuşu olan Meryem/maria/mariya/meri/mariana... ne demek? İşte o çile çekmek için kendisini kutsal mekâna kapatan, adayan kişinin (mar/mor/mer) dişi olanı. Azize veya âbide kadın yani... Bir isim değil bir sıfat.

Maria kelimesinin ikinci bir anlamı daha vardır. Alusi'ye göre maria cariye veya hizmetçi demektir (El-Alusi, Ruhu'l Meani, III, 142). Söz konusu olan cariyelik veya hizmetçilik tapınaklarla ilgili olduğuna göre bu kadınlar buralardaki din

adamlarına hizmet vermekte ve buranın işleri için çalışmaktadırlar.

Tapınaklara adanan ve oranın hizmetçisi olan kadınların başına gelen talihsiz durumlardan birisi de bazen hamile kalmalarıdır. Buna dair içleri ferahlatan, akıllardaki şüphe ve soruları gideren dinsel bir açıklama vardır: Bu kadınlara Allah ruhundan üflemiştir ve doğan çocuklar da Tanrı'nın çocuklarıdır. ***17 Ocak 2022***

KÖLE KAÇTIĞI ZAMAN ONUN NAMAZI KABUL OLUNMAZ!

Hz. Muhammed'in nihai amacı köleliği bitirmekti diyen arkadaşlar için köleliğe dair bir kaç hadis:

«Sahiplerinden kaçan herhangi bir köle, onlara dönünceye kadar küfrân işlemiş olur». (Müslüm 1. cilt, 31. Bab, Hadis No 122 (68))

«Herhangi bir köle kaçarsa kendisinden ma'sûniyet ahdi kalkmış olur». (Müslüm 1. cilt, 31. Bab, Hadis No 123 (69))

«Köle kaçtığı zaman onun namaz kabul olunmaz». (Müslüm 1. cilt, 31. Bab, Hadis No 124 (70))

18 Ocak 2022

En-Nuceyr kalesinde, Hz. Muhammed'in vefatına sevinen kadınlar vardı. Ebu Bekir onların ellerinin ve ayaklarının (çaprazlama) kesilmesini emretti. Bu kadınlar arasında es-Sebca el-Hadramiyye ile Yâmin kızı Yahudi Hind de vardı.

(Belâzuri, Futuhul Buldan, sayfa 120) ***21 Ocak 2022***

İSLAM VE İNANÇ ÖZGÜRLÜĞÜ

Mustafa Öztürk Hoca İslam ve özgürlük üzerine "Dinde zorlama var mı yok mu" adında güzel bir video yayınlamış. Mustafa Hoca gerekeni söylemiş ama benim konu ile ilgili değineceğim bir iki husus var.

Kur'an dinde zorlamanın olmadığını dileyenin inanıp dileyenin de inkâr edebileceğini söyler. Bu doğru. Bizim modernist Müslümanlar da buradan yola çıkarak bunun tıpkı insan hakları evrensel beyannamesinde veya Avrupa Ihsan Hakları sözleşmesinde olduğu gibi insana hakkını teslim eden tam bir özgürlük manifestosu olduğunu söylerler.

Oysa bunların inanç konusunda insana sağladığı özgürlükle İslam'ın dinde zorlama yoktur, dileyen inanıp dileyen de inkâr edebilir şeklindeki serbestlik arasında çok temel farklar vardır.

Birincisi; İnsan hakları Evrensel Beyannamesi ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, insanlara bir inanç dayatmıyor hatta önermiyor. Oysa İslam bir inançtır ve insanlara neye inanıp neye inanmamaları gerektiği konusunda bir önerisi vardır.

İkincisi; İnsan hakları Evrensel Beyannamesi ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, belli bir inanca mensup olunduğunda veya inkâr edildiğinde bunun bir bedeli olduğunu söylemiyor. Bilakis inanmaları veya inanmamaları nedeniyle insanlara yaptırım uygulanmasını, baskı altına alınmalarını engellemeye çalışıyor. Bir özgürlük ortamı yaratmaya çalışıyor. Oysa İslam dinde zorlama yoktur, ister inanın isterse inanmayın derken bunu bir insan hakkı olarak ortaya koymuyor. İmtihan kurgusuna uygun olarak, dünya imtihan içindir, dünyada dilediğinizi yapın ama bunun bir bedeli olacak, ceza çekeceksiniz veya mükâfatlandırılacaksınız diyor ve inanmayanlara dönük cehennem/ateş tehditlerini peş peşe sıralıyor.

Peki, şimdi soruyorum, seçip seçmeme konusunda özgür bırakıldığınız bir hususta sizi özgür bırakanlara bir bedel öde-

mek zorundaysanız bunun ismi özgürlük olabilir mi? Bunu böyle görmek, İnsan hakları Evrensel Beyannamesi ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ni yazanların, "Herkes düşünce, vicdan ve din özgürlüğüne sahiptir" maddesini koyduktan sonra, "Ama Allah'a inanmıyorsanız cehennemde ebediyen yanacaksınız" demesi kadar saçmadır. Bunu demekle zaten psikolojik bir yaptırım uygulamış ve ilk söylediğinizi bizzat kendiniz ihlal etmiş olursunuz.

Üçüncüsü; İslam insanlara inanma özgürlüğü verirken dilediği inancı seçme özgürlüğü vermiyor. İnanma özgürlüğü verdiği dinler ehli kitap dinleriyle sınırlıdır. Hristiyan veya Yahudi değilseniz, mesela bir putperestseniz İslam buna müsamaha göstermez. Onların inançlarına da ibadetlerine de kutsal mekânlarına da saygı göstermez. Bunlara izin vermez. Mesela Kâbe esasen bir putperest tapınağıdır, Peygamber buradaki putları kırıp temizledikten sonra onların burada ibadet etmelerini yasaklamış hatta Mekke'ye girmelerini bile yasaklamıştır. Dinde zorlama yoktur öyle mi?

Dördüncüsü; İslam dinde zorlama yoktur derken, kendi kurduğu toplumda farklı toplumlara mensup insanlara farklı hukuklar uygulayarak onları bazı haklardan mahrum eder. Mesela gayri Müslimlere özel ağır vergiler ve haraçlar koyar. Onların ülkenin savunması için askeri hizmetlerde yer almasına izin vermez. Valilik, yargıçlık, devlet başkanlığı gibi görevlere getirilmelerini yasaklar. Çünkü Kur'an sizden olan emir sahiplerine itaat edin demektedir. İnancınız nedeniyle diğerlerinden farklı ekonomik yaptırımlara tabi tutulduğunuz, seçme ve seçilme hakkına sahip olmadığınız, inananlarla inanmayanlara farklı hukukların uygulandığı bir toplumda dinde zorlamanın olmadığı söylenebilir mi?

Besincisi; dinde zorlama yoktur ama dinden çıkarsan katlin vaciptir;

dinde zorlama yoktur ama dinden çıkarsan eşinden boşanmış sayılırsın;

dinde zorlama yoktur ama dinden çıkarsan malına el konulur;

dinde zorlama yoktur ama dinin inançlarını, emirlerini, yasaklarını sorgulayamazsın, bütün olarak kabul etmek zorundasın;

dinde zorlama yoktur ama din Allah için olana kadar cihat etmek her Müslümana farzdır;

dinde zorlama yoktur ama sadece ehli kitaba...

dinde zorlama yoktur ama diğer inançlardan olanların Mekke'ye girmesi yasaktır çünkü onlar pisliktir!

dinde zorlama yoktur ama kiliselere el konulup cami yapılabilir;

dinde zorlama yoktur ama İslam toplumlarında kadınlar inanmasalar bile başörtüsü takmak zorundadır...

Keşke dinde zorlama olsaydı, bundan daha iyi olurdu. ***23 Ocak 2022***

ÂLEMLERE RAHMET Mİ?

Âlemlere rahmet için gönderildi dediler, inandım.

Araştırdım;

insanlara işkenceyi emrettiğini,

karşı çıkanları en acımasız yöntemlerle öldürttüğünü,

kollarını bacaklarını parçalattığını,

kendisine muhalefet edenlere militanlarını gönderip özel planlarla suikast düzenletip katlettiğini,

kendisine inananlara merhamet gösterirken, onu reddedip muhalefet edenlere ise son derece şiddetli olduğunu öğrendim.

O, kendi ifadesi ile rahmet ve savaş peygamberiydi.

İnananlara merhametli inkar edenlere ise şedit...

Barış dini dediler, inandım.

Araştırdım; kitabının savaşı, öldürmeyi, saldırmayı, güçlü iken barışa yanaşmamayı öğütleyen ayetlerle dolu olduğunu gördüm.

Hz. Muhammed hep savunma savaşı yaptı dediler, inandım.

Hayatına dair temel kaynakları okudum. Kaynaklar yaptığı ilk savaşın silahsız bir ticaret kervanına saldırdığı için çıktığını söylüyordu. Savunmuyor, saldırıyordu. Güçsüzken savaştan elini çeken, elini silaha uzatmayan Hz. Muhammed; Medine'de güçlenince savaşsız ve seriyyesiz tek bir an bile geçirmedi. Medine'deki hayatı neredeyse tamamen savaşlardan ve seriyyelerden ibaret.

Hz. Muhammed Emin'dir, sözüne güvenilirdir, antlaşmalarına riayet eder dediler, inandım.

Hayatını okudum, zayıfken antlaşma yaparken güçlenince ilk bulduğu fırsatta antlaşmaları ihlal ettiğini, sırf onlar antlaşmalarını bozacaklar korkusuna kapıldığı için saldırıya geçtiğini, antlaşmanın bozulmasına neden olmayacak ve kolayca halledilebilecek meseleleri bahane edip antlaştığı kabilelerin üzerine yürüdüğünü gördüm.

Hz. Muhammed kadınlara el kaldırmaz dediler, inandım.

Aişe'nin göğsüne vurduğu darbe ile onu nefessiz bıraktığını okuyunca o darbeyi ben yemiş gibi sarsıldım.

Hz. Muhammed, kıyametin kopacağını bilseniz elinizdeki fidanı dikiniz diyor dediler, inandım.

Düşmanı kalelerinden çıkarmak için ağaçları kestirdiğini ve yaktırdığını, arkadaşı Ebu Bekir'in bile bu kadarına dayanamayıp onu eleştirdiğini ve kendini haklı çıkarmak için, o ağaçları Allah'ın izniyle kestiriyordum diye ayet indirdiğini öğrenince nerede ağaç sevgisi diye haykırmak geldi içimden.

Hz. Muhammed üretimi, çalışmayı, cehdi seviyor, teşvik ediyor dediler, inandım.

Bizim rızkımız mızraklarımızın ucundadır sözünü duyunca, üretmekten, çalışmaktan, cehtten anladığı tek şeyin, saldırmak, savaşmak, fethetmek yoluyla, üreten insanların arazilerine, ürünlerine, mallarına el koymak ve kadınlarını cariye, erkeklerini köle yapmaktan ibaret olduğunu anladım. Ceht ve çalışma=cihat, kıtal, seriyye, gazve ve savaştı yani.

Çalışanların haklarını koruyor dediler inandım, çalışan dediği köleler ve cariyelermiş meğer. İnsanın en büyük hakkını özgürlük hakkını elinden alıp onu alınıp satılan bir mal mesabesine indiren bir anlayışta kölelere iyi davranın demek selin köpüğünden bile basit kalıyor.

Çok uzadı kalanını siz tamamlayın artık. ***24 Ocak 2022***

DİN İNSANI MUTLU EDER Mİ?

Eğer vaziyet eden taraftaysanız tabii ki eder.

Rahipseniz, şeyhseniz, cemaat lideriyseniz,

tarikatın/cemaatin zekatları size akıyorsa,

insanları cemaat şirketlerinde karın tokluğuna çalıştırıyorsanız, yazdığınız dini kitaplar on binler satıyorsa,

ağlayan kütük hikayeleri ile malı götürüyorsanız,

insanlar elinizi öpmek için sıraya giriyorsa,

dindar lider diye oy verenler sayesinde oturduğunuz iktidar koltuğunda yedi sülalenize yetecek malı kazanmışsanız,

dünyanın en kötü ekonomi politikası ile kriz üstüne kriz yaşattığınız ülkede dindar tabanın desteği ile hâlâ en yüksek oy oranına sahip partiyseniz,

din sayesinde hükmetmenin nirvanasına ulaşmışsanız din tabii ki insanı mutlu eder.

Din insanı mutlu eder mi?

Vaziyet edilen taraftaysanız da din insanı mutlu eder.

Ezilip, sömürülüyorken inancınız afyonunuz olmuşsa;

eziliyor, acı çekiyor, haksızlığa uğruyorken din sayesinde tüm adalet beklentinizi ahirete ertelemişseniz;

dünyayı dinin fakirlik edebiyatları ile küçümseyip onu zenginlere terk ederek tüm beklentilerinizi cennete odaklamışsanız;

düşünmüyor, eleştirmiyor, sorgulamıyor sadece inanıp teslim oluyorsanız din tabii ki insanı mutlu eder.

Düşünmeyen, sorgulamadan boyun eğen, avuntulara sığınarak gerçeklerle yüzleşmekten kaçan insan kolayca mutlu olur. Aptallık mutluluktur çünkü.

Din insanı mutlu eder mi?

Tabii ki etmez.

Eğer düşünüyor, soruyor, sorguluyor;

vicdanızın sesini dinliyor;

haksızlıklara karşı çıkıyor, gecikmiş ve ahirete ertelenmiş adalet adalet değildir diyorsanız;

toplum içinde kaybolmuş bir kum tanesi, duvarda tuğla, sorgulamadan itaat eden asker/mürit/eleman değil şahsiyetli bir birey olmak istiyorsanız ama hâlâ inanmaya devam ediyorsanız din insanı asla mutlu etmez.

Din sömürenleri, sömürülen aptalları, düşünmeyenleri acayip mutlu eder. İyi bir avutma ve avunma aracıdır.

Din sorgulayanlara, vicdan sahiplerine, haksızlıklara razı olmayanlara, birey olma çabası içinde olanlara ise sadece mutsuzluk verir. İçine düştükleri çıkmazda inançları ile düşünceleri, vicdanları ve karakterleri arasında gerilen bir insan nasıl mutlu olsun? Yapacakları şey inançlarını kenara koyup

aklın, vicdanın yolunu yani özgürlüğün yolunu seçmektir. O zaman mutlu olabilirler. ***25 Ocak 2022***

HZ. MUHAMMED ŞAİRLERDEN VE HATİPLERDEN NEFRET EDERDİ

Erdoğan'ın dilini koparırız açıklaması üzerine sanatçı Sezen Aksu'ya destek için bir grup ilahiyatçı bildiri yayınlamış. Güzel bir girişim. Ancak bu ilahiyatçı arkadaşların olumsuz yanı hayali, kendi muhayyilelerini süsleyen, tarihte var olan ile ilgisi olmayan bir peygamber figürüne inanıyor olmalarıdır. Bildiride öyle bir tablo çizmişler ki sanki peygamberler dünyadaki en büyük sanat ve sanatçı destekçisi...

Bildirideki bir kısımda şu söylenmiş:

"Peygamberler insanlar baskı görsün, sanatçılar, aydınlar, halklar susturulsun diye değil özgürlük ve adalet için gelmiştir."

Bunun böyle olmadığını anlamak için Kur'an'daki şuara (şairler) sûresine bakmak yeterlidir. Adını duyunca sairleri övdüğünü filan zannedebilirsiniz. Bilakis, sairleri yermekte ve kötülemektedir.

"Şairlere gelince, onlara da yoldan sapanlar uyar. Onların her vadide şaşkın şaşkın dolaştıklarını ve gerçekte yapmadıkları şeyleri söylediklerini görmez misin?" Şuara 224-226

Sanatçıları susturmak istemeyen (!) Kur'an, şairlerden böyle bahsediyor işte.

Hz. Muhammed şairlerden, hatiplerden nefret ederdi. Çünkü onlar o toplumun entelektüelleri ve en bilgili kişileriydiler. Muhammed'in davetine karşı şiirleri, anlattıkları hikayeler ve hitaplarıyla cevap veriyorlar, çağrısını ve iddialarını boşa çıkartıyorlardı. Bu yüzden Hz. Muhammed şairlere karşı çok büyük bir kin besliyordu. Güçlenince onların üstlerine

suikast timlerini gönderdi ve birçoğunu katlettirdi. Bu sairler içinde kadınlar ve yaşları yüz civarında olan yaşlı insanlar da vardı. Tek silahları dilleriydi. Hiçbirine acımadı. Dillerini kesti yani onları katlettirerek ebediyen susturdu.

Esma bint Mervân, Yahudi kökenli Arap kadın bir şairdi. Hz. Muhammed'in aleyhine şiirler okuyordu ve evinde çocuğunu emziririrken katledildi.

Ebu Afek, Benî Amr bin Afv kabilesine mensup 120 yaşında bir şairdi. Hz. Muhammed aleyhinde şiirler söylerdi. Katledildi. 120 yaş çok yaşlı olması anlamında çokluktan kinaye olarak söylenmiş olabilir.

Nadr bin Haris, entelektüel kimliği olan, bilgi birikimi yüksek, hitabet gücü ve ikna kabiliyeti çok iyi bir insandı. Gittiği yerlerden öğrendiği hikâyeleri yüksek hitabet gücünü kullanarak anlatır, Muhammed'in Allah'tan vahiyle aldığını söylediği kıssaların kökenini açıklardı. Kur'an'daki kıssalar için söylenen "esatirul evvelin" yani öncekilere ait aslı astarı olmayan hikâyeler sözü ona aittir. Bedir Savaşı'nda esir alındı, esir mesir dinlenmedi ve Hz. Muhammed'in emriyle idam edildi.

Üç örnek yeter sanırım. Daha çok sayıda var. Suçları ne? Hz. Muhammed aleyhine şiir okumak, konuşmalar yapmak...

Müslüman şairler de vardı. Bunların işi Hz. Muhammed'i övmekti. Ancak Hz. Muhammed bunlara hiç güvenmiyordu. Kendi aleyhine dönmemeleri için bunlara sürekli hediyeler verirdi. Mesela şair Hassan'ın gönlünü almak için cariyesi Maria'nın güzel kız kardeşi Şirin'i ona hediye etmişti. Sair Hassan Müslüman olmasına rağmen ifk hadisesinde başrolü oynayanlardan biriydi. Okuduğu şiirler yüzünden Hz. Muhammed'in itibarı az kalsın beş paralık oluyordu. Neyse ki ayet imdadına yetişti de işi kurtardı.

Bu Müslüman şairler bir süre sonra şiir okumaktan vazgeçtiler. İslam dünyasında şairlik değerini yitirdi. Gerekçeleri ise Kur'an varken ondan daha güzel bir sözün olamayacağı idi.

İşte Hz. Muhammed sanatçılar ve aydınların bu şekilde önünü açarak özgürlük ve adaleti temin ediyordu. Erdoğan da Hz. Muhammed'in izinden gidiyor. Sanatçıların dilini keseceğini söylüyor.

İlahiyatçılara hatırlatayım dedim. Ben ortada sanatçıların ve aydınların önünü açan ve özgürlük ve adalet getiren bir peygamber göremiyorum. ***26 Ocak 2022***

Bir insan kendi yazdığı kitapta kendisinin âlemlere rahmet için gönderildiğini söylüyorsa nasıl bir ruh hâli içinde olabilir? Ciddi bir tahlile ihtiyaç var. ***2 Şubat 2022***

MUHAMMED'İ SEVMEK

"Sizden biriniz beni annesinden, babasından, çoluk çocuğundan ve bütün insanlardan daha fazla sevmedikçe gerçekten iman etmiş olamaz" (Buhari, Kitab'ul İman)

"De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir."" (Al-i imran 31)

Kendisine tabi olanların kendisini dünyadaki herkesten çok sevmesini isteyen ve Allah'ı sevmenin yolunun ancak kendisinden geçtiğini söyleyen bir ruh hâli nasıl bir ruh hâlidir?

Sevgi kontrol edilebilir bir şey mi?

Ben iman ettiğim dönemlerde bu yüzden sürekli aileme ve yakınlarıma duyduğum sevgi ile Hz. Muhammed'e duyduğum sevgiyi kıyaslar ve hangisini çok sevdiğimden emin olamaz ve çok üzülürdüm acaba ben gerçekten iman etmemiş biri miyim diye.

Görevi mesajı iletmek olan birisinin kendisini bu kadar merkeze alması iman etmeyi sevgiye bağlaması gerçekten tahlile muhtaç ve psikolojik analizler yapmayı gerekli kılıyor. ***3 Şubat 2022***

MÜSLÜMANLARIN İLKİ

"Ben Müslümanların ilkiyim" (enam163)

Bu ayetteki iddiaya göre İslam Tarihi'ndeki ilk Müslüman kişi yâni ilk teslim olan kendisinin peygamber olduğunu kabul edip buna iman eden ilk kişi Hz. Muhammed'dir.

Peki, gerçekten öyle midir?

İlk vahiy anı ve sonrasında yaşananlar bunun böyle olmadığını göstermektedir.

Bunu ben anlatmayayım Diyanet İslam ansiklopedisinden aktarayım:

"Hz. Muhammed, Hira mağarasında bulunduğu sırada daha önce hiç karşılaşmadığı Cebrâil ona peygamber olduğunu tebliğ ettiği ve vücudunu üç defa kucaklayıp kuvvetlice sıktıktan sonra Alak sûresinin ilk beş âyetini öğrettiği zaman büyük bir heyecana kapıldı ve korkudan yüreği titreyerek evine döndü. Başına gelenleri anlattıktan sonra, "Bana neler oluyor, Hatice?" diyerek kendinden korktuğunu söyledi. (dikkat edin burada kendi durumunu anlamamış, kabul etmemiş, delirdiğini, mecnuna döndüğünü filan düşünüyor) Bunun üzerine Hz. Hatice Resûlullah'ın korku ve endişelerini gideren şu sözleri söyledi: "Öyle deme! Yemin ederim ki Allah hiçbir zaman seni utandırıp üzmez. Çünkü sen akrabanı gözetirsin, doğru konuşursun, işini görmekten âciz kimselerin elinden tutarsın, yoksulları kayırırsın, misafirleri ağırlarsın, haksızlığa uğrayan kimselere yardım edersin" (Buhârî, "Bed'ü'l-vahy", 3, "Tefsîr", 96/1, "Ta'bîr", 1; Müslim, "Îmân", 252). Hatice daha sonra Hz. Peygamber'i alıp amcasının oğlu Varaka b. Nevfel'e götürdü. İbrânîce bilen, bu sebeple Tevrat ve İncil'i okuyan, daha önceleri Hıristiyanlığı kabul etmiş olan bu âlim, Resûl-i Ekrem'i dinledikten sonra ona görünen meleğin bütün peygamberlere vahiy getiren melek olduğunu söyledi (Buhârî, "Bed'ü'l-vahy", 3). Hatice de Resûl-i Ekrem'e, "Senin Allah'ın resulü olduğuna şehâdet ederim" diyerek Müslümanlığı kabul etti."

Ayrıca Hz. Muhammed'in daha sonra da durumu kabullenemediğini, bunalıma girdiğini, kendini dağlara taşlara vurup şaşkın şaşkın gezdiğini, gördüğünün şeytan mı melek mi olduğuna bir türlü karar veremediğini, Hatice'nin onu ikna etmek için dil döktüğünü, hatta melek görüntüleri görüyorken göğsünü açıp Muhammed'e sarılarak meleği kaçırdığını, şeytan olsaydı kaçmazdı dediğini söyleyen rivayetler vardır.

Yâni Hz. Muhammed'in kendisinin peygamber olduğunu kabul etmesine kadar epeyce bir zaman geçmiştir. Hatice ile Varaka duyar duymaz kabul edip teslim olmuşlar, sen peygambersin demişler, üstüne onu ikna etmeye çalışmışlardır. Cebrail de Hz. Muhammed'i sıkıp sıkıp bırakıp canını yakarak peygamber olduğunu kabul ettirmeye çalışmıştır. Yani ilk Müslüman Hz. Muhammed değildir. Hz. Hatice ve Hz. Varaka'dır. Hz. Muhammed üçüncü Müslümandır.

Acaba ayette hangi psikoloji ile Müslümanların ilki olduğunu söylemiştir? ***5 Şubat 2022***

İNDİRİLMİŞ DİN-UYDURULMUŞ DİN

Mustafa İslamoglu'nun Karar Tv'deki programını hakkında estirilen olumlu imajı dikkate alarak tekrar izledim. Maalesef İslamoglu'nun görüşlerinde gram ilerleme görmedim.

Onun en temel görüşü Yaşar Nuri Öztürk'ten aldığı indirilmiş din-uydurulmuş din, başka bir ifade ile gerçek din-gerçek olmayan din görüşüdür.

Bu görüşünü daha da katılaştırmış. Eskiden az buçuk hadis filan tanırdı artık daha toptancı daha radikal bir karşı çıkışı var. "Efendim şerif demeyelim!" diyerek Elif Çakır'ı fırçaladı. Rivayetler ve İslam Tarihi üzerinden yapılan cevap vermesinin mümkün olmadığı eleştirilere onların hepsi uydurma diyerek işin içinden çıkmaya çalışıyor.

İşine gelmedi, görüşüne ters, cevap veremedin mi uydurma de işi kurtarmaya çalış. Oh ne güzel hayat!

Uydurma değil dediklerin de uydurma dediklerin de aynı kaynaktan gelmiş. Var mı bunları ayırt esebilecek net bir ölçün?

Kur'an dersen, zaten eleştiri getirenler sadece hadisleri, İslam Tarihi'ni eleştirmiyorlar ki, bizzat Kur'an ayetlerini sorguluyorlar, vahyin mahiyetini sorguluyorlar, Muhammed'in pek çok yönü Kur'an'la desteklenen hayatını ve uygulamalarını sorguluyorlar. Emeviler dönemi uydurmaları denilen veya Muhammed'in ölümü sonrası yaşanan kabulü mümkün olmayan çatışmaların Muhammed'in yaşadığı döneme uzanan köklerinin olduğunu iddia ediyorlar. Muhammed'in son derece siyasi hareket ettiğini ve bu yolla pek çok adil olmayan karara imza attığını iddia ediyorlar ve bunların kapı gibi kaynakları var.

Bu kaynaklar da sağlam bulunan rivayetlerle aynı kanallardan gelip bize ulaşmış. Kur'an dahi bize böyle gelmiş. Kur'an kimseye gökten zembille inmedi. Emevi uydurması denilen rivayetlerin bize geldiği kanaldan geldi.

Sen bunları görme, sonra da bunları dillendirenleri Edip Yüksel'in ağzı ile sünni ateist diye yaftala. Aferin sana!

Sonra İslamcılıktan pişman olmak ne demek! Bir insan Müslüman ise ve bunun bilincine ve bilgisine sahip ise İslamcılıktan uzak duramaz.

Çünkü İslam siyasi bir dindir. İnsan hayatını en ince damarlarına kadar belirlemeye çalışır. İslam'ı bilen ve bilerek yaşayan birisi kaçınılmaz olarak İslamcı olur. İslamcı değilim diyen ya cahildir ve İslam'ın bu hayatın her anını belirleyici yönünü bilmiyordur ya da bizim bilmediğimiz yeni bir İslam uydurmuştur. Siyaset şeytandır diyen F.Gülen'in bile yaptığını gördük.

Babaanneler bile, Kur'an okuyan Cumhurbaşkanımız yollar, köprüler yapıyor sözünü sarf ediyorsa zaten siyasal İslam'ın sınırları içine dâhil olmuşlardır.

Bu nedenle İslam laiklikle, seküler hayatla asla uzlaşamaz. Bu nedenle M.İslamoglu İslamcılık dönemlerinden pişmanlık duyuyorum filan sözleriyle sadece edebiyat yapıyor. Bunlar sadece hazırlık evreleri. İslam'la gerçekte yüzleşmedikçe de söylediklerinin itibara alınacak bir yönü yok bana göre. ***8 Şubat 2022***

KADINI VE ERKEĞİ EŞİT OLARAK YARATAN ALLAH ERKEĞİ NEDEN KAYIRDI?

Eşime göre, kadınlar açısından Kur'an'ın insan üretimi bir kitap olduğunu anlamak için çok fazla delile ihtiyaç yok. Tek bir delil bile bunun böyle olduğunu gösteriyor.

O da şudur: Kur'an kadın erkek ayırımı yapan, kadınlarla erkekleri eşit görmeyen, erkeği üstün gören, erkeğe kadına vermediği birçok hakkı veren, kadının hakkını yiyen, kadını aşağılayan, hor gören, hukuki konulardan cennet nimetlerine kadar her hususta erkeğe imtiyaz ve üstünlük tanıyan hükümler vaz ederek kadını erkeğe göre ikinci derecede tutan bir dille yazılmıştır. Üslûbu bile erkeksidir, erkekçedir, objektif değildir. Bu özelliklere ve üslûba sahip bir kitabı ancak bir erkek (insan) yazmış olabilir. Kadını ve erkeği eşit olarak yaratan Allah böyle bir kitap indirmiş olamaz. İşte bu, kadınlar açısından, Kur'an'ın bir insan (erkek) tarafından yazıldığının yeterli bir kanıtıdır. Başkasını aramaya ihtiyaç yoktur.

Ben de tamamen erkekleri kayırarak, kadınlar karşısında her açıdan üstün görerek yazılmış bir kitabı erkeklerin savunmasını anlarım da, erkeklere göre kendi aleyhlerine hükümler içeren bir kitabı kadınların savunup sahiplenmesini hiç anlayamam. Onların da kendilerine göre zorlukları var, bili-

yorum ama eğer kadın olsaydım muhtemelen çok daha erken bir yaşta dinle bağımı kopartırdım. ***10 Şubat 2022***

FELSEFİ DÜŞÜNMEK...

Ben felsefeci değilim. Felsefeyi ve felsefe tarihini bildiğimi de iddia etmiyorum. Bildiğim şeyler kırıntı mesabesindedir. Felsefeyi sadece ihtiyaç duyduğum kadar araştırır ve okurum. Bu yaştan sonra daha fazlasına gücüm de zamanım da yetmez.

Ama felsefi düşünmek ayrı bir şey… Kendimi felsefeyi bildiğini iddia eden birçok kişiden daha felsefi düşünüyor olarak görüyorum. O kırıntı mesabesinde okuduğum ve bildiğim felsefeden öğrendiğim çok önemli bir şey var: Felsefi düşünme tüm önyargıları ve inançları bir kenara bırakmayı veya bir şeye inanıyor olsanız bile felsefe yolculuğunuz size o inancın boş, o önyargının geçersiz olduğunu söylüyorsa onun yanlışlığını onaylamayı ve terk edilmesini gerekli kılar.

Felsefi düşünmeye başladığınız anda şapkanızı çıkartıp önünüze koyar gibi inançlarınızı önünüze koyup acımasızca eleştirebilmeli, gerektiğinde onları terk etmeli veya değiştirebilmelisiniz. Felsefe sizin inançlarınızı savunma aracınız değil, onları eleştirme aracınızdır.

Tüm felsefe tarihi de bunun hikâyesinden ibarettir. Felsefe düşünceyi mitolojilerden, dinlerden, bilim dışılıktan, inançlardan hatta teoloji anlamındaki metafizikten arındırma macerasıdır. Bunu da büyük ölçüde başarmıştır.

Bu tarihi süreçte din, özellikle Hristiyanlık ve İslam, felsefeye sızmak, onu kendisine benzetmek için çok çabalamıştır. Çünkü dinin en bariz vasıflarından birisi hasmı olarak gördüğü bir şeyi eğer yok edemiyorsa ona sızarak onu kendisine benzetmek olmuştur. Felsefenin dinle iç içe olduğu böyle durumları göstererek, efendim görüyorsunuz dinle felsefe bir arada olabiliyor demek sadece safsatadır. Böyle anlarda

bile felsefenin çabası kendisini dinden ve mitolojilerden arındırma çabası olmuştur. Nitekim gelinen nokta itibari ile olan budur.

Bu nedenle Yasin Ceylan Hoca'nın birçok yerde tartışma yaratan "Ezan okununca felsefe kitabını kapatıp camiye koşuyorsan, şunu bil ki, sen felsefeci değilsin. Sen hala bir ilahiyatçısın. Neden kendine felsefeci diyorsun?" sözü son derece yerinde bir sözdür. Bu Dücane Cündioglu'nun sürekli vurguladığı "İnançla düşünce, dinle bilim, vahiyle akıl uzlaştırılamaz" sözünün içine biraz metafor katılarak ifade edilmesinden başka bir şey değildir. ***17 Şubat 2022***

FETİH, YÜREKLERİ FETHETMEK MİDİR?

İslamoğlu, fetih toprakları fethetmek değildir, yürekleri fethetmektir, diyor. Bu iki açıdan doğru bir bakış açısı değildir.

Birincisi, Hz. Muhammed Mekke'de 13 yıl boyunca şiddetten uzak durdu, insanları kendisine tabi olmaya davet etti. Ama başarılı olamadı. 10 binin üzerinde nüfusu olduğu tahmin edilen Mekke toplumundan kendisi gibi idealist bir grup gençten ve Ebu Bekir gibi zenginlerin kendilerini satın alıp özgür bırakacağını ümit eden bazı kölelerin dışında kimseyi ikna edemedi. Bunların tümü sağdan saysanız iki yüz civarında insandı. Hz. Muhammed davetinde başarısız oldu. Mekke'nin eşrafı, o günkü koşullarda toplumun entelektüelleri sayılan şairler hatta onunla aynı inancı paylaşan haniflerin çoğu ona tabi olmadı. Davetindeki belirleyici nitelikler peygamberliğini ikrar, şirk koşmamak ve ahirete imandı. Yürekler bununla fethedilmeye çalışılıyor gibi görünse de Hz. Muhammed, eğer kendisine tabi olurlarsa Kisra'nın saraylarının, Bizans'in toprak ve zenginliklerinin kendilerinin olacağını da va'd ediyordu. Bununla ilgili çok sayıda rivayet var. Ama bu va'di inanılır bulmadılar. Medineliler hariç... Medineliler

İslam'ın esasları onlara cazip geldiği için değil Yahudilerin beklediği peygambere onlardan önce sahip çıkıp aralarındaki birliği sağladıktan sonra onları yok etmek veya Medine'den sürmek için Hz. Muhammed'e tabi oldular. Nitekim amaçlarına ulaştılar. Yani onların da yürekleri Yahudilerin toprakları ve zenginliklerinin va'diyle fethedildi.

İkincisi, "yürek fethi" ne kadar çirkin bir tabir! Fetih sahip olmadığın bir şeyi zorla ele geçirmek, işgal etmek, kendine ait kılmak, sonra da onu sömürmek demek. Sen kim oluyorsun da başkasına ait bir yüreği veya aklı fethediyorsun, işgal ediyorsun! Bundan daha kötü niyetli ve aşağılayıcı bir tabir olabilir mi! Cebrail'i mi, kimi çağırırsan çağır, sen önce kendi yüreğini bir ameliyat ettir, cerahatlarından bir temizle de ondan sonra başkalarının yüreklerine göz dik Sayın İslamoğlu.
21 Şubat 2022

HANGİ İBRAHİM?

Yazıyı sonuna kadar okursanız, İbrahim Peygamber hakkındaki kanaatlerinizde ciddi şüpheler doğacağını garanti ediyorum.

Dinde sorgulama ve akıl denildiğinde sürekli öne sürülen argümanlardan birisi İbrahim peygamber örneği oluyor. Karşıma sürekli bu örneği getiriyorlar. Din sorgulamaya izin veriyormuş, İbrahim de sorgulayarak doğru yolu bulmuş.

Benim iddiam ise şu: Dinler sorgulamaya izin vermez. Dinde aklın kullanılmasına (ona da akıl denilirse!) ancak inançların ve dinsel iddiaların doğrulanması için izin verilir. Eğer sorgulamanız sizi inançların doğrulaması sonucuna ve teslimiyete götürüyorsa bu akletmek, inkâra veya başka bir inanca götürüyorsa bu akılsızlık, aptallık hatta pislik olarak görülür. Bununla ilgili birçok ayet yazabilirim ama konu bu değil. Konumuz İbrahim'in sorgulaması...

İki tane İbrahim var; birincisi peygamber olmadan önceki İbrahim, ikincisi ise hakikati bulduğunu düşünen ve inancını sorgulayan değil, onu savunan ve inancına tutunmaya çalışan İbrahim.

İbrahim'in, yıldızların, ayın ve güneşin batan şeyler olduğu için Tanrı olamayacağına dair sorgulaması din içi bir sorgulama değildir. Ortada henüz bir peygamberlik veya sahip olduğu bir din filan yok çünkü. Tersine İbrahim, dinleri karşısına alan, özgür, dinlerden bağımsız bir sorgulama yapıyor. Kavminin taptığı tanrıları ve putları karşısına alıyor, bunları sorguluyor ve bu konuda babası ve kavmi ile tartışıyor.

Bunların sonunda kavminin sahip olduğu din ve inançları yıkarak daha soyut ve tek tanrı düşüncesine kavuşuyor. Bu düşünce o günün din ve kozmoloji anlayışı için oldukça ileri ve diğerlerine nispeten daha mantıklı bir düşüncedir. Buraya kadar her şey güzel… Ancak geldiği o noktada stop eden İbrahim, ulaştığı düşüncesini daha ileri noktalara taşımak yerine sabit bir inanca dönüştürüyor. Artık düşünce sürecini daha ileri noktalara götüremiyor ve bulduğu inançla yetinmeyi tercih ediyor. Teslim olmuş bir kuldur o artık.

"Rabbi ona: "Teslim ol!" dediğinde: "Âlemlerin Rabbi olan (Allah'a) teslim oldum." dedi." (2/Bakara 131)

Kendisinin Tanrı tarafından seçilmiş bir insan olduğu kuruntusuna kapılıyor:

"Hani Rabbi, İbrahim'i bazı kelimelerle/olaylarla imtihan etmişti de İbrahim imtihanı (başarıyla) tamamlamıştı. (Allah) demişti ki: "Seni insanlara imam yapacağım."(2/Bakara 124)

Daha da kötüsü bu inancı temel alan bir din ihdas ediyor.

"İbrahim, oğullarına vasiyet etti. Yakub da böyle yaptı: "Ey evlatlarım! Allah sizin için dinini seçti! Yalnızca Müslimler/şirki terk ederek tevhitle Allah'a yönelen kullar olarak can verin!" (2/Bakara 132)

Öyle ki sadece kendisinin değil soyundan gelen insanların da seçilmiş bir topluluk olmasını ve içlerinden bazılarının

peygamberler silsilesinin bir parçası olmasını istiyor. Tabii ki bulduğu bu inancı benimseyen insanlar olması koşuluyla... Yani sabit inanç en belirleyici faktör... Nitekim bütün peygamberler onun soyundan geliyor.

(İbrahim) demişti ki: "Soyumdan gelenleri de (imam yap)." demişti ki: "Benim bu sözüm zalimler için geçerli değildir." (2/Bakara 124)

Düşünce ve sorgulama sabit bir inanç üzerinden teslimiyete ve kurumsal bir dine dönüşünce artık İbrahim'in sorgulaması savunmaya dönüşüyor. Bundan sonra tüm çabasını bu sabit inancını ve dogmasını haklı çıkarmak için kullanıyor. Akıl inanca teslim oluyor.

Mesela karşısında tanrılık iddiasında bulunan Nemrud'u:

"Allah Güneş'i doğudan doğurur; sen de batıdan doğur (bakalım)." diyerek susturuyor.

Nemrut afallıyor, ne cevap vereceğini şaşırıyor. Oysa ben onun yerinde olsam:

"Güneşi doğudan doğurup Batı'dan batıranın senin Rabbin olduğu ne malum? Eğer bunu yapan senin Rabbinse söyle Rabbine güneşi bir gün Batı'dan doğurup, Doğu'dan batırsın da, batırıp doğuranın O olduğunu anlayalım" derdim ve İbrahim afallayıp kalırdı.

Ben de az Nemrut değilim, değil mi?

Zaman zaman aklı ve vicdanı onu rahatsız ediyor. Çünkü zeki ve duyarlı bir adam. Ancak bir inanca teslim olduğu için bazen depreşen sorguları bu saplanıp kaldığı inancından kurtulmasına yetmiyor. Artık bütün çabasını dogmatik inancını doğrulamak için kullanıyor, onu sorgulamak ve aşmak için değil.

"Hani İbrahim: "Rabbim! Ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster." demişti. (Allah) demişti ki: "İnanmadın mı?" Demişti ki: "Hayır! Elbette inanıyorum. Fakat kalbimin mutmain olmasını (istiyorum)." (2/Bakara 260)

Kalbi (aklı) mutmain değil. Bir şeyler onu rahatsız ediyor. Yanlış olan bir şeyler var, bunun farkında. Ama Rabbine teslim olmuş bir kere. İnancını doğrulayacak bir şeyler arıyor. Peki, bu soruya cevap ne oluyor? Gayet mantıklı rasyonel bir izah mı? Hayır! Olağanüstü bir mucize:

"(Rabbi) demişti ki: "Dört tane kuş al. Onları kendine alıştır. Sonra onlardan her bir parçayı bir dağın üzerine koy. Daha sonra onları çağır, sana koşarak gelirler." (2/Bakara 260)

İrrasyonel inanca irrasyonel, akıl dışı bir karşılık...

Akıl bunun neresinde?

Ayette gayet mantıklı olarak sorulan bir soruya bir mucize ile cevap veriliyor. Ne kadar mantıklı ve ikna edici! Simdi bu olaya tanık olmadığımıza göre İbrahim'in kullandığı bu hakkı bizim de kullanma ve o mucizeyi isteme hakkımız olmalı. Kuşları parçalayıp ayrı yerlere koysak sonra da onları çağırsak acaba bize de gelirler mi? Dirilip gelmeyeceklerini hepiniz gayet iyi biliyorsunuz. Denemesi bedava.

Gene sırf cinsel tercihleri farklı diye bir kavmin toptan helâk edilmesini İbrahim'in vicdanı onaylamıyor:

İbrahim'in korkusu gidip, müjde hâli ağır basınca, Lut'un kavmi hakkında bizimle tartışmaya koyulmuştu. Çünkü İbrahim yumuşak huylu (ince kalpli, duygusal), çokça "ah" çeken ve (Allah'a) yönelen biriydi. (11/Hûd 74-75)

Vicdanına uymayan bir hususa itiraz eden İbrahim sorgusunu ve itirazını sürdüremiyor. Çünkü Rabbinin hükümlerine karşı koyamıyor. O, inanmış birisi. "Çünkü Rabbinin (onlarla ilgili) hükmü gelmiştir. Ve şüphesiz ki onlara geri çevrilmeyecek bir azap gelecektir." (11/Hûd 76)

Mecburen hükme teslim oluyor.

İbrahim'in teslimiyette nirvanaya ulaştığı, inancın ve koşulsuz teslimiyetin insana neler yaptıracağını çok iyi bir şekilde gösteren bir diğer örnek de onun kendi oğlunu, gördüğü bir rüya yüzünden kurban etmeye kalkışmasıdır. Herkes

biliyor, ayrıntıya gerek yok. Günümüzde birisi gördüğü bir rüya yüzünden Allah bana emrediyor diye oğlunu kesmeye kalkışsa onu deli diye akıl hastanesine atarlar.

İşte İbrahim gencecik yaşında toplumun dinini karşısına alıp reddecek kadar berrak bir zekâya ve tertemiz bir vicdana sahipken bir inanca saplanıp kalınca, yani Rabbine teslim olunca kendi oğlunu kurban etmeye kalkışacak kadar akıl ve vicdana uymayan işlere kalkışan birine dönüşüyor.

Soru şu: İbrahim henüz işin başında iken tüm inanç ve dinleri karşısına almışken, tevhit inancına değil de başka bir düşünceye ulaşsaydı, örneğin Allah yok, tüm dinler yalan noktasına varsaydı, Kur'an İbrahim'in bu sorgulamasını över miydi? Dindarlar bunu bir akletme olarak kabul ederler miydi?

NOT: Bakara 260 ayetinde kes kelimesi geçmiyor diye kuş besleyiciliğine cevaz çıkaran Kurancıların saçma itirazları ile uğraşmayacağım. ءاٗزُجٗ نَّهُنَّم ifadesi her şeyi bitiriyor. Cüz bir bütünün parçası demektir. Dört kuş bir bütün değildir ki bir tanesi onun bir cüzü olsun. Oysa bir kuşun kendi vücudu bir bütündür. Kanatları, ayakları, gövdesi, kafası bu bütünün bir cüzü yani parçasıdır. Kuş parçaları yerine kuşlardan her birini kastetseydi منها derdi, جزءا (parça) kelimesini kullanmazdı. Parçalanmış ki parça/cüz diyor. Tek tek kuşlardan bahsetmiyor. هن kullanması da ayrı bir gramer hatası gibi duruyor. Bu da ayrıca incelenmesi gereken bir husus. Konu ölülerin diriltilmesi olduğuna göre ortada bir ölü ve onun göz önünde diriltilmesi durumu olacak ki bu, ölülerin nasıl diriltildiğini gösteren bir delil olsun. Yani ayette kastedilen açık bir mucizedir. ***24 Şubat 2022***

İSLAM BARIŞ DİNİ DEĞİL SAVAŞ DİNİDİR

Defalarca tekrar ettim, insanları kandırmaya çalışıyorlar, ben de bıkmadan tekrar edeceğim:

*İslam barış dini değil, savaş dinidir.

*Arap zihninin barıştan anladığı şey düşmanını zillet içinde teslimiyete düşürmektir. Baktın yenmen mümkün değil savaştan el çekip nispeten iyi şartlarda düşmanınla anlaşmaya, ondan tavizler koparmaya çalışırsın. Ta ki güçlenip onu yeneceğinden emin oluncaya kadar... Ebedi barış ve barısın esas olması gibi bir mantık Arapların kafa yapısına uymaz. Esas olan tam teslim alana kadar savaştır. Barış antlaşmaları geçici birer taktiktir. Hz. Muhammed'in Hudeybiye'de yaptığı da, Medine'de Yahudilerle yaptığı da budur. Güçlenince sudan bahanelerle antlaşmaları bozmuştur.

*Arapça "s-l-m" kökünden türeyen barış anlamı teslim olmak anlamından türemiş bir yan anlamdır, asıl anlam değil. Kelimenin asıl anlamı teslimiyettir. Bu nedenle İslam kelimesinin asıl anlamı barış değil teslimiyettir, Allah'a teslimiyet... İslam kelimesi barış anlamından türemiştir diyerek bildikleri hâlde yalan söylüyorlar. İslam kelimesi barış anlamından değil teslimiyet anlamından türemiştir. Kelime kökündeki barış anlamı bile bizim bugün anladığımız anlamdaki barış değildir. Güç ile insanları boyun eğdirip kıskıvrak teslim aldıktan sonra onların artık seninle savaşmasını engellemek anlamına gelir buradaki silm.

*İslam sadece güçsüz zamanlarında barışa yanaşmayı emreder, savaştan el çekin der. Güçlenince barışa yanaşmayı yasaklar. "Siz üstün durumda iken gevşeklik gösterip barış çağrısı yapmayın!" (Muhammed 35)

*İslam sadece savunma savaşını emreder diyenlere diyorum ki hayır İslam'da savaşın en temel amaçlarından birisi farklı inançlara mensup olanların boyun eğdirilmesi ve onlardan cizye alınmasıdır. Buyurun ayeti okuyun:

"Ehl-i kitap'tan Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah ve resulünün yasakladığını yasak saymayan ve hak dine uymayan kimselerle, yenilmiş olarak ve kendi elleriyle cizye verinceye kadar savaşın." (Tevbe 29)

Burada savunma savaşı nerede? Sırf Allah'a, ahiret gününe iman etmiyor, Allah ve Resulünün yasakladığını yasak kabul etmiyor diye farklı bir inanca mensup insanlarla savaşmayı emrediyor.

*Bu cizye alana kadar savaşma emri de sadece ehli kitap ve Sabiiler için geçerlidir. Puta tapanlarla ve diğer dinlerin mensupları ile Allah'ın dinini kabul etmelerine kadar savaşılır.

İnsanların gözünün içine baka baka yalan söylemekten vazgeçin artık. ***25 Şubat 2022***

MUHACİRLERİN MEKKE'DEKİ MALLARINA EL KONULDU MU?

Mekke' de Beni Esed b. Huzeyme'den (Medine'ye hicret ettikleri için) hiç kimse kalmadı. Kapılarına kilit vurdular. Aynı şekilde Beni el-Bükeyr'in -el-Kelbi'nin dışındakiler bu sülaleye "Beni Ebü'l-Bükeyr" derler- ve Beni Maz'un'un kapılarına da kilit vuruldu. Utbe b. Rebi'a [bir gün] Beni Cahş'ın evlerinin önünden geçti. Bir de ne görsün, [rüzgârın etkisiyle] kapılar açılıp kapanıyor, ama evlerde hiç kimse yok! (Belazuri, Ensab, I, 456)

*Buradan çıkan sonuç Medine'ye hicret eden Müslümanların Mekke'de bıraktıkları evlere müşrikler el koymadı. Tek istisnası Hz. Muhammed evini amcası oğlu Akil'e bırakmış ve o da o evi satmıştır. Akil sonradan Müslüman oldu. Ama Hz. Muhammed ile Akil arasında küçük bir sitemin dışında bu ev meselesi üzerinden bir anlaşmazlık yaşanmamıştır. Demek ki mesele bir aile içi sorun olarak çözülmüştür.

Ebû Bekir, hicrete hazırlık olarak sekiz yüz dirheme satın aldığı iki deveyi, evinde dört ay itina ile besledi. (Buhârî, Menâkıbu'l-Ensâr, 45) Hz. Muhammed, hicret esnasında de-

venin bedelini Ebû Bekir'e ödedi. Her ne kadar almamak için ısrar ettiyse de kabul etmedi. (Heysemî, VI, 53)

"Müslüman olduğu günde Ebu Bekir'in kırk bin dirhemi vardı. Hicret etmek üzere Medine'ye doğru yola çıktığında ise sadece beş bin ya da dört bin dirhemi kalmıştı. [Kendisi Sevr mağarasında iken] oğlu Abdullah'ı [evine] gönderip o parayı mağaraya getirtti ve beraberinde götürdü." (Belazuri, Ensab, I, 460)

Osman b. Affan'ın da çok malı vardı. Ancak hicret için [Mekke' den] çıkarken yanında sadece yedi bin dirhem bulunuyordu. Onun malındaki bu azalma, köle azat etme ve İslam'a yardım için yaptığı harcamalardan kaynaklanıyordu." (Belazuri, Ensab, I, 460)

*Bunlardan çıkan sonuç, hicret eden Ebu Bekir de, Osman da, Hz. Muhammed de beş parasız değildi. Sahip oldukları şeyleri beraberlerinde Medine'ye götürdüler.

Resulullah Hatıb'a "Neden bunu yaptın?" diye sordu. Hatıb "Ey Allah'ın Resulü! Kureyşlilerden bir akrabam ve beni savunacak bir kimse olmadığı için malımı ve çocuklarımı onlardan korumak amacıyla bunu yaptım." dedi. Resulullah onun özrünü kabul etti. (Belazuri, Ensab, I, 606)

*Buradan çıkan sonuç, hicret eden Muhacirlerin mallarını Mekke'deki müşrik akrabaları koruyordu. Hatıb da dâhil kimsenin malına el konulduğuna dair rivayet yok.

Suheyb b. Sinan Medine'ye hicret için Mekke'den ayrılacağı sırada müşrikler yolunu keserek Mekke'ye gelirken hiçbir şeyi bulunmadığını, sahip olduğu serveti burada kazandığını söyleyerek Mekke'den bir şey çıkarmasına izin vermediler. O da bütün mal varlığını bırakarak hicret etti. Bunu duyan Hz. Peygamber üç defa, "Suheyb kârlı bir alışveriş yapmıştır" dedi. "Bazı kimseler de Allah'ın rızasını kazanmak için canını bile verir" âyeti (el-Bakara 2/207) bu olay üzerine inmiştir. (İbn Sa'd)

*Birisinin malına el konulduğuna dair gelen veya benim bulabildiğim tek örnek budur. Gerekçesi ise o sahabenin bir yabancı olarak tüm servetini Mekke'de kazanmış olmasıdır. O da bilerek buna razı olmuştur. Haklı bir gerekçe değildir ama bilinen tek örnektir.

Muhacirlerin çoğu zaten fakir insanlardı. Var olan mallarını develeriyle hicret esnasında götürmüş olmalılar.

Dolayısıyla Hz. Muhammed'in güya Mekke'de kalan mallarına karşılık olarak Kureyşin kervanlarına saldırdığına dair iddia boş bir iddiadır. Velev ki böyle bir şey olsun, bu bile yol kesip ticaret kervanlarını gasp etmenin gerekçesi olamaz. ***25 Şubat 2022***

MUSHAFLAR MESELESİ

Tayyar Altıkulaç Hoca'nın İSAMER'de verdiği konferansı youtube'dan canlı olarak izledim.

En eski Kur'an Mushafları konusunda uzman olan Tayyar Hoca'nın anlatımından çıkan sonuç şu ki, bu Mushafların hiçbiri Hz. Osman'ın çoğaltarak farklı yerlere gönderdiği Mushaflardan birisi değil. Yani ilk yazılan Mushafların bir tanesi bile elimizde yok.

Mevcut Mushafların tarihi en eski hicri ikinci yüzyıla kadar götürülebiliyor. O da bazı işaretlerden yola çıkarak yapılan bir tahmin.

Bu Mushafların hiçbiri bütün Mushaf değil. Topkapı Müzesi Mushaf'ının bile iki sayfası yok ve baştan epey bir sayfası sonradan yazılmış. Topkapı Müzesi'ndeki bu Mushaf Hz. Osman'a ait bir Mushaf değil.

Mushaflarda epeyce yazım hatasından kaynaklanan farklar var.

İşin ilginç tarafı bunların yaşlarını karbon testi ile yaklaşık olarak tespit etmek mümkün iken Tayyar Hoca sorular

kısmına gelene kadar bu meseleye girmedi. Bu konuya girmek istememesinin sebepleri ne olabilir, düşünmek lazım.

Elimizde bazı sayfaların karbon testleri mevcuttur. Mesela en eskilerden olan Sana Mushaf'ına ait bazı sayfaların karbon testi ile tespit edilen tarih aralığı, aralıktaki bize yakın tarih dikkate alınsa bile peygamberin peygamberlik öncesi dönemine hatta doğumundan önceye aittir. Yani Muhammed doğmadan bu sayfalar mevcuttu. Bazıları da sonraki dönemlere aittir.

O dönemde kullanılan mürekkeplerin organik kökenli olması yazıların yaşını tespit etmeyi de mümkün kılmaktadır. Yani yazıda kullanılan malzeme ve sayfanın kendisi ayrımı da geçerli bir itiraz nedeni değildir.

Demek ki bu karbon testi meselesinin can yakan bir iç yüzü var ki hoca bu konulara girmek istemiyor. Haberdar olmaması mümkün değil zaten.

Kuran tarihinde bazı olaylar hocanın kafasını karıştırmış. Olayı çözdüğünü söylüyor ama tatmin edici bir cevap da veremedi. Mesela Ebu Bekir'in toplattığı Mushaf'ın, Mushaf'ı elinde tutan Hz. Hafsa ölür ölmez Mervan tarafından alınıp yakılmasının bir izahı var mıdır? Fitne çıkmasın diye diyorlar. Bu Mushaflar Hz. Osman'ın çoğalttığı Mushaf aynı ise neden fitne çıksın ve neden alelacele alıp yakıyorsun? Demek ki farklı. Eksik, fazla veya değiştirilmiş...

Bu, çok can yakıcı bir sorun. ***3 Mart 2022***

ZİLZAL SURESİ İNTİHAL Mİ?

Husayn b. Hamam Fezari bir Arap şairidir. Vefat ettiğinde Hz. Muhammed henüz iki yıllık peygamberdi. Hz. Muhammed henüz peygamberliğini ilan etmemişken vefat ettiğine dair bir bilgi de vardır. Kendisi putlara karşıydı.

Kur'an müfessiri, Arap dil uzmanı (ödülleri var), şair ve eğitimci olan Ayşe Abdurrahman (binti Şatii) Mısır'da yayınlanan el-Ehram Gazetesi'ndeki köşesinde onunla ilgili şunları yazmıştır:

"Yer sarsıntısı ile ilgili var olan ayetleri, Husayn b. Hamam'ın şiirleriyle yan yana getirince, sanki bu şairin yanında Kur'an'daki Zilzal Sûresi varmış da ona bakaraktan yazmıştır. Çünkü ilgili konuda onun şiirleri hem kelime kalıbı bakımından, hem de içerik bakımından ayetlerle aynıdır."

Tefsirciler bize Zilzal Sûresi'nin Medine'de veya Mekke'nin geç dönemlerinde nazil olduğunu söylerler.

Evet, Şair Husayn o şiirleri yazarken yanında Zilzal Sûresi yoktu çünkü sûre nazil olmadan yıllar önce ölmüştü. Ancak sûre nazil olurken Hz. Muhammed şair Hunayn'ın şiirlerinden haberdardı. ***4 Mart 2022***

BİR DEVE KADAR KIYMETLERİ YOK MU?

"Sâlih, "İşte bu dişi deve... Onun bir su içme hakkı vardır, belli bir günün içme hakkı da sizindir; sakın ona bir kötülük yapmayın, yoksa büyük bir günün azabı yakanıza yapışır" dedi. Buna rağmen onlar deveyi kestiler, ama yaptıklarına pişman oldular; çünkü onları azap yakaladı. Doğrusu bunda büyük bir ders vardır ama çokları iman etmezler. Şüphesiz rabbin, işte O, mutlak güç ve engin merhamet sahibidir." (Şuara 155-159)

Olay net olarak anlatılmış. Bir devenin su içme sırasına riayet etmeyip onu kestikleri için başlarına felaket, azap yağdırmış ve kavmi helak etmiş, yok olup gitmişler.

Şimdi sorum şudur: Bir devenin su içme sırasına riayet etmeyip onu kestikleri için Rabbin mutlak gücü tecelli etmiş ve hemen müdahale etmişken, değil bir devenin hakkı genç, yaşlı, çoluk, çocuk milyonların hatta milyarların hakkı yeni-

liyorken, açlık ve sefalete mahkûm ediliyorken, kundaktaki bebeler, anne karnındaki yavrular süngülerle katlediliyorken, yakılıyorken Allah'ın şu mutlak gücü neden tecelli etmez? Bir deve kadar kıymetleri yok mu? ***5 Mart 2022***

BİR KUR'AN HİKÂYESİ: RADİKAL ÖZÜR DİLESİN!

"Radikal Özür Dilesin" Dücane Cündioğlu'nun yaklaşık 22 yıl önce (29 Ağustos 2000) Y.Şafak'taki yazısının başlığı… Radikal Gazetesi'nde 16 Ağustos 2000 tarihinde "İslâm Âlemini Sarsacak İddia" manşeti altında bir haber yayımlanıyor ve Cündioğlu bu yazısında Radikal'den özür talep ediyor.

Konu ne?

Yemen'de bir cami restorasyonu esnasında çok sayıda eski yazma parşömen bulunuyor. Alman Bilim insanı Dr. Gerd R. Puin, bu nüshalarla ilgileniyor ve Alman hükümetinden aldığı proje desteği ile bunları incelemeye başlıyor. İncelemelerinden yola çıkarak, bu nüshaların Osman Mushaf'ından bile eski olduğu, nüshaların silinip düzeltilerek tekrar yazıldığı, Kur'an'ın zaman içinde çeşitli müdahalelere maruz kaldığı, Kur'an'ın Hz. Muhammed daha ortaya çıkmadan yazılmaya başlandığı ve zaman içinde yenilendiği üzerine iddialar ortaya atıyor.

Toby Lester adlı bir gazeteci de The Atlantic Monthly'de "What is the Koran?" (Kur'an Nedir?) başlıklı geniş bir makale yayımlıyor. Burada Puin'in iddialarını dile getiriyor. Daha sonra bu yazıya benzer "Querying the Koran" (Kur'an Sorgulanıyor) başlıklı bir yazı da The Guardian'da yayımlanıyor. Radikal de haberi buradan alıp manşete taşıyor.

Yemen basınından El-Beliğ, Lester'in yazısını kışkırtıcı bir dille, Puin'i linç eder bir tarzda gündeme taşıyınca bir Alman-Yemen krizi ortaya çıkıyor. İşler karışınca Puin yardımcısı ile birlikte bir özür mektubu gönderiyor. Yemen nüshalarıyla

Müslümanların bugün ellerinde bulunan standart Kur'an nüshaları arasında ciddi hiçbir farklılığın bulunmadığı sonucuna vardıklarını ve Leiden'de düzenlenen bilimsel bir konferansta da bu sonuçları ilim dünyasına açıkladıklarını belirtiyor. Bildiğim kadarıyla daha sonraları bu nüshaların başkaları tarafından incelenmesine izin verilmedi. İşte Cündioğlu bunu manşet yapan Radikal'den özür talep ediyor.

Ben olayın hikâyesi ile ilgili fırsat bulunca bir makale yazmayı düşünüyorum. Çünkü Tayyar Hoca'nın konferansı ile en eski Kur'an nüshaları meselesi tekrar gündeme gelmiş oldu. Ancak burada dikkat çeken daha ilginç bir durumdan bahsetmek istiyorum: Puin'in ve Cündioğlu'nun tutumları...

Puin'den başlayayım. Puin Batılı bir bilim insanı olarak konuya inançtan bağımsız yaklaşıyor ve elindeki bulgulara göre bir teori ortaya atıyor. Konuyla ilgili pek çok Batılı Bilim insanı Kur'an'a, tıpkı İncil'e yaptıkları gibi, ilahi değil tarihsel bir metin olarak yaklaşıyorlar. Puin, Batı dünyasındaki basınla muhatap olduğunda, Sana parşömenlerine dayanarak Kur'an metinleri zaman içinde müdahalelere uğramıştır, metinde hiçbir anlam ifade etmeyen diyalektik ve fonetik varyasyonlar vardır, Kur'an Hz. Muhammed daha ortaya çıkmadan önce yazılmaya başlamış ve zaman içinde yenilenmiştir şeklinde özetlenebilecek görüşlerini özgürce dile getiriyor. Ama işler karışıp iş Müslüman dünyasına aksedince korkup takiyye yapıyor. Batı basınında çıkan cesur iddialarını asla yalanlamamakla birlikte, özür diliyor. Yemen nüshalarıyla Müslümanların bugün ellerinde bulunan standart Kur'an nüshaları arasında ciddi hiçbir farklılığın bulunmadığı sonucuna vardıklarını söyleyerek işi kapatmaya çalışıyor. Son derece haklı bir tutum. Her ne kadar Müslüman olmadığı için buna ihtimal vermiyor gibi görünse de Salman Rüşdi'nin durumuna düşmekten çekindiği çok açık. Müslümanların inançlarını sarsacak her araştırma, bulgu ve iddianın İslam dünyasındaki karşılığı şiddettir çünkü. İşte Puin bunu çok iyi bildiği için geri adım atıyor, işin içine İslam dünyası girince özgür bilimsel tutumunu sürdüremiyor.

22 yıl önceki Cündioğlu'na gelince, o zamanlar bir İslamcı idi ama sorgulayıcı ve araştırmacı yönüyle o zamanlarda bile parmakla gösterilebilecek örnek bir insandı. Ancak iş inanç konusuna, hele de Kur'an gibi her şeyin temelindeki bir kitabın mevsukiyetini sorgulayan bir hususa gelince Cündioğlu bile klasik Müslüman tepkisi verebilmektedir. İnancın bir insanı ne hâle getirebileceğini görmek için 22 yıl önceki Cündioğlu'na bakmak gerekiyor. Olay hakkında yazdığı yazıda son derece tepkisel, şiddetli, saldırgan, aşağılayıcı, suçlayıcı, sağduyudan uzak, tek yönlü, komplocu, parantez içi ünlemlerle, üç noktalarla, mişli cümlelerle süslenmiş, körlük derecesinde savunmacı, kendisine hiç yakışmayan bir dil kullanıyor. İnanç Cündioğlu'na bile bunları yaptırmış. Yazıdan örnekler vermeyeceğim tümünü yorumlara koydum. Okuyunca kendiniz göreceksiniz.

Puin'in gerçek görüşlerini ifade eden bir alıntı şu şekilde: "Benim fikrim, Kur'an'ın, Muhammed zamanında bile tam olarak anlaşılmayan bir çeşit metin kokteyli olduğudur. Hatta birçoğu İslam'ın kendisinden yüz yıl bile eski olabilir. İslami gelenekler içinde bile, önemli bir Hıristiyan alt yapısı içeren çok fazla çelişkili bilgi vardır. Birisi isterse onlardan, mevcut İslam (Kur'an) Tarihinden tümüyle farklı bir tarih çıkartabilir. Kur'an, kendisi için "mübin" yani "apaçık" olduğunu iddia eder. Ancak ona bakarsanız, yaklaşık her beş cümleden birinin basitçe bir anlam ifade etmediğini fark edersiniz. Pek çok Müslüman - ve oryantalistler - elbette size başka biçimde konuşacaklardır. Ama gerçek şu ki, Kur'an metninin beşte biri anlaşılmazdır. Tercüme konusundaki geleneksel kaygıya neden olan şey budur. Eğer Kur'an anlaşılmazsa - Arapça olarak bile anlaşılamıyorsa - o zaman çevrilebilir değil demektir. İnsanlar bundan korkuyorlar. Ve madem Kur'an defalarca apaçık olduğunu iddia ediyor ama - Arapça konuşanların bile size söyleyeceği gibi - apaçık değilse bir çelişki var demektir. Başka bir şeyler oluyor olmalı."

Puin'in bu görüşleri öne sürmesine neden olan en önemli bilimsel bulgu ise bazı Sana metinlerine yapılan Karbon test-

lerinin gösterdiği yaş aralığının günümüze yakın olan tarihinin bile Hz. Muhammed'in doğumundan önceki zamanlara karşılık gelmesidir. Uzak olan tarih ise en az bir yüzyıl geriye gidiyor. ***6 Mart 2022***

"Bu yıl (h.398) Bağdat'ta İbn Mesud Mushaf'ı yakılmıştır. Sünniler ile Şiiler arasında bir kavga meydana gelmişti. Şiîler Abdullah b. Mesut'a ait olduğunu iddia ettikleri, ama diğer bütün Mushaflara aykırı bir Mushaf'ı getirmişlerdi. Eşraf, kadılar ve fakihler recep ayının bitimine bir gece kala cuma gecesi toplanmışlar ve bu Mushaf kendilerine arz edilmişti. Şeyh Ebu Hamid el-İsferayinî ile fıkıhçılar bu Mushaf'ın yakılmasını tavsiye etmişler ve bu tavsiye hepsinin huzurunda yerine getirilerek Abdullah b. Mesud'a ait olduğu iddia edilen mushaf yakılmıştı. Şiîlerin birçok evleri yakıldı ve sert hareketler cereyan etti." (İbn Kesir, Bidaye, 398/1007 yılı olayları) ***8 Mart 2022***

NOKTALARI DEĞİŞTİREREK YENİ BİR KUR'AN YAZMAK

Yeni İslam savunma hatları oluşturulmaya çalışılıyor. Hepsi apolojik tabii ki. Tek ölçüleri de modern algılar.

Kurancılığın ayet bükme yöntemleri işe yaramıyor. Sözlük kazıcılığı yapıp bilmem kaçıncı anlam üzerinden, efendim on dört asırdır yanlış anladılar bakın biz doğrusunu bulduk filan türünden ayetleri eğip bükerek savunmaya kalkmak artık çok komik kaçıyor.

Bunu iddia ettiğinizde kendi ayağınıza sıkmış oluyorsunuz. Çünkü bu durumda Kur'an'ın apaçık ve anlaşılır bir kitap olduğuna dair iddiası ile son derece çelişkili bir durum ortaya çıkıyor. Kur'an apaçık bir kitaptı da güya sizin iddia ettiğiniz gibi neden insanlar on dört asırdır onu anlayamadı da sadece siz anladınız? Hatta bu durumda bazı ayetleri Hz. Muhammed bile anlayamamış veya yanlış anlamış oluyor.

Bunların işe yaramadığını gören insanlar şimdi de yeni bir savunma hattı açıp noktalı harflere bel bağlıyorlar.

İlk Kur'an metinlerinde gelişmemiş bir alfabe kullanılıyordu. Bu alfabelerle yazılmış metinlerde örneğin ب ile ت'yi birbirinden ayırt etme imkânınız yoktu. Arap alfabesinde bu şekilde noktalarla ayırt edilen birçok harf var. Bu noktalar Kur'an'a sonradan konuldu.

Şimdi bu Kurancı yeni savunma hattındaki arkadaşlar noktaları değiştirerek yeni bir Kur'an yazmanın telaşına düştüler.

İlk noktalar konulurken o dönemde zaten metnin aktarılmış, bilinen bir okunma biçimi vardı. Peki, şimdiki ölçü ne? Bilimsel bir ölçüleri var mı? Hayır! Noktalar konulurken orijinalden saptığına, operasyon yapıldığına, gerçeğinin ne olduğuna dair bir kıstas var mı? Olsa da bunu yapsalar anlarım. Hatta bunun yapılmasını isterim. Ölçü gene tamamen kendi modern algıları. Sadece modern algılarına uymayan ayetlerdeki noktaları değiştirerek yeni kelimeler bulmaya yeni anlamlar vermeye çalışıyorlar. Kolay gelsin!

Bir de eğer metin noktalama ile değiştirilmişse bu da zaten Kur'an'ın tek bir harfinin bile değişmeden geldiği tezini boşa çıkartıyor. Değiştirilmiş bir kitap nasıl hidayet kitabı olabilir ki!

Açılan diğer bir savunma hattı da "İslam'ı eleştirecekseniz felsefe ile eleştirin, aksi takdirde yapacağınız eleştiri basittir, boştur" hattı.

Peki, bunda ölçü ne? Ölçü de yaptığın eleştiride Aristo'nun, Kant'ın, Leibniz'in vs. adı geçecek! Eleştirini felsefi kavramlarla süsleyeceksin. Yoksa ağzınla kuş tutsan boş.

Söylenmek istenen şey felsefi aklı, felsefi argümanları, felsefi temellendirmeleri kullanarak eleştir olsa anlarım. Bunu D. Cündioğlu gayet güzel yapıyor zaten. Ama her eleştiride bir filozof ismi kullanmak, her itirazda felsefi bir akımdan ya-

rarlanmak zorundasın demek düpe düz dayatmadır. Neden böyle bir zorunluluk olsun ki?

Esas olan, konuyu eleştirel bir bakışla, mantık kurallarını ihlal etmeden, mugalataya başvurmadan eleştirmektir. Bu zaten felsefi bakıştır.

Sonra İslam'ın ortaya çıkışından en az bin yıl önce felsefe zaten doğmuştu. Hz. Muhammed zamanında Aristo biliniyordu. Peki, bana Aristo Kur'an'ın neresinde var gösterebilir misiniz?

Kur'an'ın kendisi felsefi temelden yoksun mitolojik, irrasyonel bir kitaptır. Gökten bana haber geliyor bana inanacaksınız temeli üzerine kurulu bir kitabın nesi rasyonel olabilir ki? Mitolojiden felsefe çıkmaz. Felsefe ancak mitolojiyi aşarak ve ona karşı durarak ortaya çıkabilir.

Müşrikler, Hz. Muhammed'den çok daha felsefi, hatta antropolojik bir dil kullanıyorlardı. Esatirul evvelin ne demek? Öncekilerin masalları diye tercüme ediliyor. Güya müşriklerin bunu alay için söyledikleri intibaı uyandırılmaya çalışılıyor. Alay etmiyorlar bir tespitte bulunuyorlar. Müşrikler burada tam da antropolojik bir yaklaşım sergiliyorlar. Diyorlar ki, senin anlattığın ve ben Allah'tan alıyorum dediğin kıssalar, hikâyeler zaten eskiden beri anlatılan, bilinen, farklı dinsel metinlerde mevcut olan şeyler. Bunları biliyoruz. Sen onlardan alıp bize Allah'tan alıyorum diye sunuyorsun. Sana nasıl inanabiliriz?

Bundan daha felsefi bir eleştiri olabilir mi? Daha ne felsefesi bekliyorsunuz?

Kendisinde felsefeden eser olmayan bir şeyi eleştirmek için akıllı, mantıklı ve vicdanlı olmak yeterli. Eleştirilerinizde Leibniz'in, Kant'ın, Aristo'nun ismi geçmese de bu sizin eleştirinizi geçersiz kılmaz ve boşa çıkartmaz. Siz türkü söyler gibi Leibniz, Kant nakaratını tekrar etmeye devam edin. Atı alan Üsküdar'ı geçiyor, biraz kımıldanın.

Ha, bu arada felsefe tabii ki okuyun ama felsefe okurken şu dindar gözlüğünüzü çıkartın önce. İnancınızı bir süreliğine kenara koyun. Bakın o zaman felsefe sizin inancınızı da Kur'an'ınızı da nasıl yerle bir ediyor. ***14 Mart 2022***

HILFÜL FUDUL NE KADAR FAZİLETLİ?

Sahin Doğan'ın sayfasından:

"Hılfül Fudul

Son peygamberden sonra din ve dindarlar hiçbir devirde ezilenlerin sığınağı ve barınağı olamadı. Çünkü hiçbir devirde ve hiçbir zaman ezilenler dinden ve dindarlardan o hissiyatı alamadı. Müslümanlara Müslümanlardan daha fazla zulüm yapan kimse yok. Müslüman Müslümana karşı veya Müslümanın düşmanı Müslüman. Dünyaya muayyen bir dinin perspektifinden bakınca manzarayı bütün olarak görmek ve okumak imkânsız neredeyse. Çünkü müminler ve kafirler şeklinde yapılan kesin bir ayrım sahici ve sıhhatli bir hukukun işlemesine müsaade etmez.

Kafir ne kadar iyi bir insan olursa olsun sonuçta yine kafirdir, yine lanetlenmiştir. Aynı şekilde mümin ne kadar kötü bir insan olursa olsun sonuçta yine mümindir, yine makbuldür. Onun için inançlarına karşı dürüst olan dindar bir zihin zulme karşı amasız ve fakatsız karşı duramaz. Zalimin kimliği zulmün kendisinden daha önemlidir ve daha önceliklidir onun için. Evrensel vicdanın sesi olmayı başaramamanın gerçek nedeni bu. Topluluklar, müesses yapılar, cemaatler, tarikatlar zulmün kendisiyle ilgilenmezler, kendilerine yapılması ile ilgilenirler sadece. Bunun da nedeni ateşin kendilerine dokunması.

Herhangi muhafazakâr bir topluluğun zalimin kimliğine bakmadan, konjonktürel davranmadan kimden gelirse gelsin ayrım yapmadan zulme karşı çıktığını, zulmü kınadığını

göremezsiniz. Mesela bazı kitapların sadeleştirilmesi karşısında yerleri gökleri inleterek kükreyenlerin çevrelerinde yaşanan onca acıya ve trajediye karşı sessiz kalmaları bunun en ibretamiz örneklerinden biri. Şu an Hılfül Fudul ruhunu temsil ve temessül eden tek bir İslami cemaat ve tarikat yok. Topluluğun menfaatleri her şeyin önündedir çünkü. "Zalim bizdense ben bizden değilim" diyecek kaç er kişi ve er cemaat var? Er kişi belki var ama er cemaat eminim yok."

BENDEN NOT: Hılfül Fudul İslam döneminde yapılan bir antlaşma değildir. Henüz İslam gelmeden Hz. Muhammed yaklaşık 20 yaşındayken Kureyş kabileleri içinde muhtelif kabilelerin ittifakı ile oluşmuş "Hilfü'l-mutayyebîn" grubunun kendi arasında yaptığı bir sözleşmedir. Muhammed de bu toplantıda yer almıştır. O zaman Kureyş birbiri ile rekabet halinde iki fırkaya ayrılmıştı: Hilfü'l-mutayyebîn ve Hilfü'l-ahlâf. Ahlaf grubu daha çok dış ticaretle ilgileniyordu. Mutayyebin grubu ise Mekke pazarlarına ve Kâbe'nin islerine hâkimdi. Ahlaf, Mekke içi ticareti baltalamak ve Mutayyebin grubunun ticaretine engel olmak için dışarıdan alışveriş veya hacc için gelen Araplara baskı yapıyorlar ve onları ürkütüyorlardı. Bu da Mutayyebin grubunun işine gelmeyen bir durumdu. İşte hacıları ve tüccarları korumak, güvenliklerini sağlamak için Mutayyebin grubu kendi aralarında Hilfül fudul antlaşmasını yaptı. Bunun öyle zannedildiği gibi hak, adalet, mazlumu korumak vs. gibi çok büyük amaçları yoktu. Muhammed ve Ebu Bekir gibi gençleri bu anlamda etkilemiş olabilir ama asıl amaç menfaate dayalı ticari ilişkiler ve kabileler arası rekabetti. İş tersine gelişseydi muhtemelen bu antlaşmayı Ahlaf grubu yapardı.

Son bir not, Hz. Muhammed'e Mekke döneminde iman edenlerin büyük bir çoğunluğu dâhil olduğu Hilfü'l-mutayyebîn grubuna, ona şiddetle muhalefet edenlerin neredeyse tamamı da rakibi oldukları Hilfü'l-ahlâf'a aittir. Neden acaba? ***19 Mart 2022***

FETİH İŞGALDİR GANİMET DE ÇAPULDUR

İslamoğlu'nun bu videosunu izleyince aklıma Yeşilçam filmlerindeki ti'ye alınan o meşhur sözler geldi:

"Yalan söylüyorsun, yalaannnn!"

İş ayetleri, olayları yamultmayı, bükmeyi filan aştı. Resmen açıkça bildikleri gerçekleri gizliyorlar, var olana yok diyorlar. Bu, yalan söylemek değilse nedir?

Diyor ki, "Öldür fıkhı. Ya İslam, ya cizye, ya kılıç. Fıkıh budur maalesef, bunun üzerine gelişmiştir. Yani ya dinini değiştirirsin, ya cizye verirsin, ya da kelleni alırız. Bu mudur? Bu, Kur'an'a uygun mudur?"

Evet! Bal gibi de uygundur. Kur'an'ın dediği tam da budur:

"Ehl-i kitap'tan Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah ve resulünün yasakladığını yasak saymayan ve hak dine uymayan kimselerle, yenilmiş olarak ve kendi elleriyle cizye verinceye kadar savaşın." Tevbe 29

Diyor ki "fetih mi işgal mi, siz söyleyin?"

Cevabını defalarca verdim, ikisi de aynı şeydir. Müslümanlar yapınca adı fetih, gavurlar yapınca adı işgal olur.

Diyor ki, "Ganimet meselesi yanlış anlaşılıyor. Ganimet çapul, çökme değildir. Düşmanın mallarının tamamına çökmek çapuldur, ganimet değildir. Bedir'de yenilenlerin mallarına gidilip çöküldü mü? Öyle bir şey yok. Öyle bir şey olmadı."

Hendek Savaşı'nda ele geçirilen kazanları, Mekke'nin fethini örnek veriyor. Hendek Savaşı'nda adamların yanlarında götüremedikleri kazanları sadece savaş gereçlerine el koydu diye delil olarak sunuyor. Adamlar kazan bırakmış kazanlara el koymuş. Başka bir şey bıraksa almayacak mıydı?

Çapul, eski Türkçe çap- "koşmak, dörtnala gitmek, akın etmek" fiilinden +AgUl sonekiyle türetilmiştir. Çapul, baskınlardan ve savaşlardan elde edilen ganimet demektir.

Çapulla ganimet aynı anlamdadır. Biri Türkçe biri Arapça. Tek fark bu.

Türkçe ile Arapça kelimelerden yola çıkıp ganimeti aklamaya çalışıyor hoca efendi.

Peki, Bedir Savaşı neden çıktı? Müslümanlar Kureyşe ait bir ticaret kervanının peşinden gidip onu ele geçirmeye çalıştılar. Yakalayabilseydiler ne yapacaklardı? Tüm mallara çökeceklerdi.

İslamoğlu da diyor ki, savaşla ilgili mallar dışında bir ganimet alınmaz. Bedir Savaşına çıkılmadan önce amaç zaten kervanı yakalayıp ticari mallara el koymaktı, savaşmak değildi ki. Enfal 7. ayette siz güçsüz olanın (kervanın) sizin olmasını istiyordunuz derken bunu kasteder. Hani savaş araçlarının dışında mallara el konulmaz, çapulculuk yapılmazdı. Bu çapulculuk değil mi? Enfal suresi neden indi? Bedir Savaşı'nda ele geçen ganimetler hakkında değil mi? Enfal ne demek: Ganimet demek...

Üstelik Medine döneminde 70'in üzerinde seriyye ve gazve yapılmıştır. Açın Vâkıdi'nin Kitabul Megazi'sini veya Belazüri'nin Futuhul Buldan'ını okuyun. Hepsini teker teker yazıyor. Hangileri Kureyşe dönük hangileri başka kabilelere dönük orada görürsünüz. Çoğunluğu seriyye bunların. Yani karşıda bir ordu yok. Gidiyorlar bir kervanı ele geçiriyorlar adı seriyye oluyor. Gidip bir yere baskın düzenliyorlar mallara el koyuyorlar. Sürülerini otlatan çobanın sürülerine el koyuyorlar. Hangisinin savaş malları ile ilgisi var?

Peki, Yahudilere ait savaşlarda onların kalelerine, evlerine, mallarına, altınlarına, topraklarına el konulmadı mı?

Hz. Muhammed Hayber, Fedek arazilerini Yahudilerden parayla mı satın aldı? Adamların topraklarını işgal etti. Arazilerine el koydu. Gömdükleri hazinelerinin nerede ol-

duğunu öğrenmek için liderlerine işkence yaptırdı. Sonra da öldürttü. Karısını da koynuna aldı.

Muhammed'in eşlerinden Safiyye onun karısıydı. Bu savaşta Hz. Muhammed'e ganimet olarak kaldı ve onu eşi yaptı.

Bir diğer eşi Cüveyriye'nin adı neden Cüveyriye? Çünkü cüveyriye, cariyecik demek de ondan. O da savaş ganimeti.

Yahudilerden esir edilen çocuk ve kadınlar esir pazarlarında satılıp parasıyla kılıç alındı.

Hani Muhammed kimseyi köle yapmamıştı?

Bedir'de esirler köle yapılmadı çünkü hepsi Muhammed'in ve Muhacirlerin akrabasıydı. Yahudi olsaydılar veya başka kabilelerden olsaydılar onlar da köle yapılırdı.

Mekke de anlaşma ile alındı. Ebu Sufyan şehri Muhammed'e savaşsız teslim etti. Mekkeliler gelip Müslüman oldular. Müslüman olanın malına neden konsun? Bilakis onları daha çok memnun etmek ve müttefiki olarak tutmaya devam etmek için üstüne onlara mal verdi. İşine gelen buydu çünkü. Huneyn savaşının ganimetleri neden sadece Mekkeliler arasında dağıtıldı da Ensar'a bir şey verilmedi?

Bunların hepsini kaynaklarıyla tüm ayrıntılı örnekleriyle teker teker anlatırım. Öyle tekil örnekleri alıp onlardan işine gelen yerleri öne çıkartıp gelmeyenleri yok sayarak yalan yanlış iddialar ortaya atmakla olmuyor bu işler.

Yalan söyleyerek İslam'ı aklayamazsınız. Vazgeçin yalanlardan.

Fetih işgaldir.

Ganimet de çapuldur.

Hz. Muhammed istisna bir iki örnek dışında sadece savaş araç-gereçlerini değil düşmana ait her şeyi ele geçirmiş, yağmalamıştır. Hazine, mal, hayvan, toprak, ev, kale, arazi ne bulduysa el koymuştur.

Hz. Muhammed yaptığı birçok savaşta aldığı esirleri köleleştirmiş ve askerlere dağıtmıştır. Esir alırken sadece askerleri değil çocuk ve kadınları da esir almıştır. Bunları da köleleştirmiştir. Bazılarını mal gibi arkadaşlarına hediye etmiştir. Kadınları cariye olarak tutmuştur. Bu cariyelere sahipleri tarafından sistematik olarak tecavüz edilmiştir.

Merak eden İslamoglu'nun yalanlarını dinleyeceğine adını verdiğim kaynakları okusun. ***21 Mart 2022***

DEMOKRASİ VE LAİKLİK BİRER DEĞERDİR

Farklı A ya da B görüşüne veya inancına sahip olmak, başkalarının bizden farklı düşünmesi asla bir sorun değildir. Olan ve olması gereken bir şeydir bu. Asıl sorun görüş ve inancımızı mutlaklaştırarak ötekinden daha fazla hakka sahip olduğumuza inanmamız ve ötekini bizden farklı inanç ve düşünceleri nedeniyle temel haklardan mahrum etme hakkını kendimizde görmemizdir. Bunun sonu totalitarizme ve faşizme çıkar.

İş oraya vardığında farklı düşünceleri veya inançları nedeniyle insanlara şiddet uygulamayı, onlara işkence yapmayı doğru bir iş olarak görmeye başlarsınız. Ötekinin temel haklarını kullanmasını istemezsiniz artık. Her türlü yolla, baskı ile şiddetle ve işkence ile yok edilmeli ve ezilmelidir artık o görüşün mensupları.

Demokrasi, insan hakları, çoğulculuk, laiklik, kuvvetler ayrılığı sadece bir yönetim ilkesi veya araç olmaktan öte birer değerdir. Bu, farklı görüş, inanç ve düşüncelerin var olabilmesi ve yaşayabilmesi için bizim ortak zeminimizdir. Eğer biz bu zemini yok edersek veya zedelersek sorunlar artar ve içinden çıkılmaz hale gelir, hayat bir cehenneme döner.

Demokrasiyi ve saydığım diğer ilkeleri bir değer değil birer araç olarak görenler ortamını bulduklarında, güç ellerine

geçtiğinde o araçtan rahatça inebiliyorlar veya bunları rahatlıkla askıya alabiliyorlar.

İnsan haklarını sadece zulme uğradıklarında hatırlayanlar iktidara geldiklerinde veya çoğunluk olduklarında öteki bildiklerinin haklarını gasp etmekten ve onlara zulmetmekten çekinmiyorlar.

İçinden sıyrıldıkları inanç ve çevrelere karşı içleri buruk olanlar ve kendilerini aydınlanmış insanlar olarak görüp, kendilerince karanlık düşüncelere mensup çevrelere diş bileyenler, bunlara dönük bir haksızlık yapıldığında içten içe sevinebiliyorlar veya oh olsun, iyi oldu onlara, hak etmişlerdi, yok olup gitsinler diyebiliyorlar. Yazık!

Başörtüsü zulmüne uğrayanlar başörtüsüyle polis olunca yaptığı haksızlık veya zulüm başörtüsü üzerinden eleştirilebiliyor.

Bunlara benzer örnekler düşüncelerin mutlaklaştırılmasından, birlikte yasamamızı sağlayacak ortak zemin değerlerini içselleştirememiş olmaktan kaynaklanıyor. ***21 Mart 2022***

DİN TIPKI BİR ŞARAP GİBİDİR

"Din tıpkı bir şarap gibidir, nesneleri olduğundan daha büyük hale getirir. Canavarları daha canavar, insanları da daha insan yapar. Elbette egemenlerin hayvanat bahçesinden gelen ve Hamid'e (Sürûş'un damadı) işkence eden bu canavarlar dindardılar, ikiyüzlü falan değildiler. Onların dindarlıkları zalimliklerini besledi ve büyüttü. Çünkü onlar Allah'ın adıyla vahşileşiyorlardı. Onlar vahşeti bir oyun olarak görmediler. Onu bir hak olarak da görmediler, fakat bir görev olarak gördüler. Bu, efendilerinin teokratik düzen içinde davranma şekilleriyle aynıydı. Onlar öldürme, gasp ve tecavüzü "dinsel argümanlar"la desteklenen kendi görevleri olarak gördü-

ler. Bu, onları böylesine tehlikeli hale getirdi." (Abdülkerim Sürûş)

Besmele çekip işkenceye başlayan, ellerindeki kanı yıkayıp abdest alarak namaza duran, başörtüsü ile insanları coplayan, Allahüekber diyerek kâfirleri katleden inananları bu hale getiren şüphesiz ki dinin kötülükleri, haksızlıkları meşrulaştırıcı gücüdür. ***22 Mart 2022***

DİNDARLIKLA ENTELEKTÜELLİK ARASINDAKİ TERS ORANTI

Batıda yapılan anketlerde görülüyor ki, dindarlıkla entelektüellik arasında ters orantı var. Yani eğitim ve entelektüellik arttıkça dindarlık oranı azalıyor. Cahil tabaka arasında inananların oranı, entelektüellerin arasında ise ateizmin oranı daha yüksek.

İslam dünyasında da eğitimli kişiler arasında dindarlığın azaldığı ve ateizmin yükseldiği görülüyor. Ancak işin biraz ters işlediği durumlar da mevcut. Yani eğitimli ve entelektüel insanların hepsi olmasa da bazıları bilgilerini inançlarını güçlendirmek için kullanıyorlar.

Bence bunun özel sebepleri var. Bizim topraklarımızda din hâlâ çok etkili bir faktör. Siyasetten ekonomiye, toplumsal ilişkilerden aile ilişkilerine kadar birçok şeyi belirliyor. Kişiler bu kadar etkili bir faktöre karşı sadece bilişsel düzeyde bir sorgulama içine girmiyorlar. Tüm diğer faktörlerin etkisini de göz önüne alıp bilinçli veya bilinçaltından gelen dürtülerle psikolojik düzeyde bazı etkenlerle uğraşmak zorunda kalıyorlar. Bu durum bilişsel düzeydeki sorgulamanın etkisini azaltıp daha dindar kalmaya yol açabiliyor. Bu kişiler bilgilerini, reddedemedikleri dini savunmak için yeni yöntemler bulmakta harcıyorlar. Kurancı prof.ların tarihselci ilahiyatçı-

ların içinde bulundukları durum biraz budur. Ya da kendilerini gizliyorlar. ***25 Mart 2022***

İBADETLERİN İTİCİLİĞİ

İbadetlerle aram hiçbir zaman iyi olmadı. İnançlı ve dindar olduğum zamanlarda bile...

O zamanlar sadece bir emir ve görev bildiğim için yapardım ibadetleri. İbadet etmekten haz duyduğumu hiç hatırlamıyorum.

Mesela namazları huşu ile kıldığımı hiç bilmem. Bunu yapmak isterdim ama başaramazdım. Sonra da, acaba ben yeteri kadar iman etmiyor muyum diye kendime kızardım. Ama bir şey değişmezdi.

Günde beş kere işi gücü bırakıp namaz kılmak, üstelik de bunu hep aynı hareketlerle ve aynı şeyleri söyleyerek yapmak bana çok sıkıcı ve bazen de gereksiz gelirdi.

Yoğun çalışma temposunun arasında, sürekli, namaz vakitlerini kaçırmamak için çaba göstermek acayip motivasyon bozucu, normal hayattaki tempoyu ve başarıyı düşüren bir şeydi. İçimde sürekli taşıdığım namazı kaçırmayayım kaygısı ve kaçırdığımda duyduğum suçluluk duygusu nedeniyle devamlı psikolojik baskı altındaydım.

Bugünden baktığımda namazın insanın maneviyatına bir şey katmadığını daha iyi görüyorum. Sanki Allah oradaymış gibi bir yöne dönüp, standart hareketleri tekrar edip, anlamadığın kelimeleri söyleyerek O'na tapınmanın ne tür bir anlamı ve faydası olabilir ki?

Allah'ın buna ihtiyacı varsa o zaman O, Allah olamaz. Eğer bu tarz bir tapınma insanın ihtiyacı ise bu kadar anlamsız hareketi biteviye tekrar etmek nasıl bir ihtiyacı karşılayabilir ki!

Tamamen anlamsız!

Tapınılanın tapınandan haberi yok, tapınan taptığının şuurunda değil!

Tek bir faydası var, o da günde beş kere senin bir yere, bir tarafa, bir topluluğa, bir dine ait olduğunu hatırlatıyor, sadece bu. Sanırım namazın hatta ibadetlerin tek fonksiyonu bu.

Dua etmek için Allah sanki gökte ikamet ediyormuş gibi ellerini gökyüzüne kaldırıyorsun, gözlerini yukarı dikip duyan birisi varmış gibi yalvarıyorsun.

Oysa ne duyan var ne de cevap veren...

Boşluğa konuşuyorsun.

Sadece sana bir nebze psikolojik fayda sağlıyor o kadar, rahatlatıyor yani.

Tüm duanı ettikten sonra sanki Allah her şeyi yoluna koyacakmış gibi bir hisse kapılıp tam gaz yoluna devam ediyorsun. Bir de işin yolunda gitti mi, bak Allah duamı kabul etti diyorsun. Oysa dua etmesen de o iş zaten yolunda gidecekti muhtemelen.

İsrail Filistin sorununun zirvede olduğu zamanlarda tüm camilerde Filistin'in kurtuluşu ve İsrail'in mahvolması için dualar yapılırdı. İnsanlar gözyaşları içinde yakarırlardı. Milyonlarca insan, hep bir ağızdan İsrail'i lanetlerdi. Dua eden ve dualara âmin diyenlerin içinde masum çocuklar da vardı.

Allah o milyonlarca duadan sadece birisinin duasını kabul etse bugün yeryüzünde İsrail diye bir devlet olmazdı. Allah günahkârları bıraktım, o masum çocuklardan birisinin bile duasını kabul etmiyor maalesef. Birisinin de duasını işitip kabul etmez misin? Dualar devam ediyor ama Allah inatla duaları kabul etmemeye devam ediyor.

Oruç da bana çok ağır ve anlamsız gelirdi ama kırk yaşıma kadar aralıksız otuz seneye yakın oruçlarımı hiç bırakmadım. Hz. Muhammed toplam dokuz yıl Ramazan orucu tuttu ben otuz yıl.

Oruçta da o aidiyet duygusunu çok net hissederdim. Senden olan insanlarla birlikte aç kalıyorsun, sonra hep birlikte iftar ediyorsun. Büyük bir toplulukta güven içinde yer almanın manevi hazzını tadıyorsun.

Oysa Allah kullarının aç kalmasını neden istesin!

Sağlık için 10 gün su orucu tutmuş bir insan olduğum halde, ibadet için sabahtan akşama kadar aç kalmak bana hep anlamsız, gereksiz, sıkıcı ve saçma geliyordu.

Dediğim gibi ibadetlerle aram hiç ama hiç iyi olmadı. ***1 Nisan 2022***

(Önceki yazıyı tekmil)

Namaz gibi, oruç gibi biteviye yinelenen ve topluca, aynı tarzda yapılan ibadetlerin asıl fonksiyonu insanları Allah'a yaklaştırmak değil, bir topluluğa (İslam ümmeti) ait olduğunu ona sürekli hatırlatmak ve topluma uyumda devamlılığı sağlamaktır.

Bu ise aynı toplumdaki bireylerin tümünün belli ritüellere uyması ile mümkün olabilir. Yoksa ibadetin kendisinde bir mantık aramak saçmadır.

Bazen bir şeyi yapmamak da oraya aidiyetin bir işareti olabilir. Domuz eti yememek gibi. Yoksa özde koyun eti ile domuz eti arasında bir fark yoktur. Yasaklanan şey koyun eti de olabilirdi ve bu, sonucu değiştirmezdi. İnsanlar bu sefer domuz etine gösterdikleri tepkiyi koyun etine gösterirlerdi.

Yerine getirerek veya yapmayarak gerçekleştirilen bu ritüeller sadece bir şeyi sağlar. O da kişilerin bir alışkanlık hali içinde sürü ile hareket etmesinde sürekliliğe yol açarak onların topluluk dışına çıkacak sorgulamalar yapmasını engellemek...

Cündioglu'nun dediği gibi ibadetler insanların düşünmesini engellemek için vardır. ***2 Nisan 2022***

BİR KURTULUŞ İDEOLOJİSİ OLARAK DİN

İbadetlerle ilgili yazdığım yazıyı bazı arkadaşlar yanlış anladılar. Geçmişte benim samimiyetimde bir şüphe ve eksiklik olduğuna dair yargılarda bulunmuşlar. Hatta eğer samimi olsaydın iş bu noktalara gelmezdi filan demişler. "İbadetlerle aram hiçbir zaman iyi olmadı" derken benim kastettiğim şey işin duygusal boyutuydu. Tabii ki bunun dinin bir emri olduğuna samimiyetle inanıyordum. Sadece ibadetler beni manevi olarak sarmıyordu, içsel dünyama bir katkı yapmıyordu, bunu demek istiyordum. Bunları yerine getirirken manevi boşluğumu doldurduğu için değil birer emir olması itibariyle bir ödev olarak yapıyordum.

Diğer taraftan bunların bana manevi bir haz veremiyor oluşundan rahatsızlık duyuyor ve huşu seviyem yükselsin diye çaba da gösteriyordum. Ama çabam pek işe yaramıyordu. Ayrıca pek çok dindarın da aynı durumda olduğunu gözlemliyorum. İçlerinde çok azı söz konusu o manevi havayı yakalayabiliyor. Yakalanan havanın çoğu da topluluk eylemliliği içindeki bir coşkudan ibarettir. Bunu küçümsemek için söylemiyorum. İşin gerçeği bu. Asıl amaç da topluluk eylemliliği içinde insanlarda bu birlik havasını oluşturmak zaten.

Geçmişte benim dinle bağımı oluşturan esas husus manevi ihtiyaçlar ve inanç boşluğu filan değil ideolojik nedenler olmuştu. Din benim için daima bir kurtuluş ideolojisiydi. Bir muhalefet biçimiydi. Kötülüğe karşı çıkmanın, örselenmişlik duygusunu yenebilmenin, eziklikten kurtulmanın bir yoluydu. Dine bir ideoloji olarak sarılmıştım. Din benim için bir aidiyetti, bağdı, bir yere ait olmanın adıydı. Maneviyat ve ontolojik cevaplar daima en son sıralardaydı. Dinin manevi ve metafizik yönü ideolojik yöne hizmet ettiği sürece değerliydi. Hizmet etmeyen yönler zaten kırpılıp atılmıştı.

Dindar arkadaşlar iyi düşünürlerse dinin kendileri için bu ve benzer şeylerden başka bir şey ifade etmediğini, dinin

manevi ve inanç yönünün ise bu yönü sağlam tutmak için sadece bir araç olduğunu göreceklerdir. Din bir aidiyet unsuru ve ideoloji olduğu sürece de onun inanç yönünün saçmalığını ve mantıksızlığını kabul etmekte zorlanacaksınız. Bunun için mazeretler üretmeye dini aklayıp paklamaya devam edeceksiniz. ***3 Nisan 2022***

(Tekmili tekmil)

Şahin Doğan "Niçin namaz kılıyorsun?" sorusu karşısında aklın çaresiz kaldığını ve cevap veremediğini söylemiş. Aslında burada çaresiz kalan akıl değil dindir. Dinin sınırlamalarından kurtulmuş bir akıl, dışarıdan bir bakışla, sosyolojik, psikolojik veya antropolojik yaklaşımlar üzerinden bir inanan neden namaz kılar veya ibadet eder meselesini çözümler. Bunun gayet makul yanıtları vardır. Bir inananın kendi zihniyeti içinde verebileceği yanıt sadece, "Allah emrettiği için" olacaktır. Bunun illeti de hikmeti de budur. Bunun yanına eklenecek her yanıt işi sadece köpürten boş laflar olacaktır. Edebiyat yani. Akıl bu cevaptan veya cevaplardan tatmin olur mu? Tabii ki hayır! ***9 Nisan 2022***

KUR'AN'IN BİR BENZERİ YAZILAMAZ MI?

"Gördüm ki Allah haktır, arttı,

Bu düşüncemden sonra Allah korkum

Bilmez misin Allah Tubba'yı helak etti

Lokman b. Ad'ı ve Adiya'yı da helak etti

Bunlardan daha önce de Zül-Karneyn'i

Firavun'un ordusunu ve Necaşiyi de helak etti"

Bu şiir cahiliye dönemine ait bir şiirdir. Zuheyr b. Ebi Sulma'ya aittir. Hz. Muhammed'e peygamberlik gelmesinden bir yıl önce 90 yaşlarında vefat etmiştir. Cahiliye dönemin-

de yetişmiş üç büyük Arap şairinden biridir. Yazdığı şiirleri büyük bir ciddiyetle yazar bazen bir şiiri yazması bir yıl sürermiş. Züheyr'in Hz. Muhammed'le görüştüğüne dair rivayetler vardır. Hatta Muhammed'le görüşünce ondan ürkmüş ve "Allahım! Beni onun şeytanından koru!" demiştir. Tabii ki Muhammed o zamanlar peygamber değildi. Züheyr iyi ahlâk sahibi, ağır başlı, sakin, vakarlı ve iffetli bir şahsiyetti. Daima kendi kabilesinin ve diğer kabile mensuplarının iyiliğini istemiş, çevresine ahlâk ve barış telkin etmiştir. Onlara savaştan uzak durmalarını tavsiye etmiştir. Hz. Muhammed'in zuhurundan önce din hakkında şiir yazanlardandı. Her şeyi yaratan Allah'a ve öldükten sonra dirilmeye ve hesaba inanıyordu.

Bunları ve yukarıdaki şiiri şunun için aktardım: Hani deniyor ya Kur'an'ın bir benzeri yazılamaz! Yukarıda aktardığım şiir bir Kur'an sûresi olsa inananların hiçbir itirazı olmazdı. Çünkü üslup ve içerik olarak pek çok sûre veya ayetten bir farkı yok ve onlara çok benziyor. Kur'an'daki ayetlere neredeyse aynı benzerlikte şiirler de mevcut. Demek ki Kur'an'ın benzeri yazılabiliyormuş.

Ayrıca Cahiliye Dönemi'nden kalma bu ve benzeri öyle üç beş tane değil çok sayıda şiir mevcut. Bunlar günümüze ulaşabilen şiirler ve divanlar. Tabii bir de hiç ulaşamayanlar var. Günlük yaşamın dışında üretebildikleri hemen hemen tek kültür biçimi şiir olan bir toplumdan bahsediyoruz.

Sonuç ifadem şudur: Bu şiirler ve divanlar Kur'an'dan önce üretilmiş olduğu için Kur'an'ın birer benzeri değiller. Bilakis bu şiirler Kur'an'dan önce yazıldığı için Kur'an onların benzeridir. Mekki sûrelerin pek çoğu intihal bile olabilir.
8 Nisan 2022

MÜSLÜMAN OLMAK DEMEK ARAPLAŞMAKTIR

Müslüman olmak demek Araplaşmaktır, denilince dindar arkadaşlar güceniyorlar. İslam'ın bir tür Arap yükseliş, yayıl-

ma, fetih ve hâkimiyet ideolojisi olduğunu kabul edemiyorlar. Oysa birazcık tarih ve coğrafya bilgisi bunun böyle olduğunu görmek için yeterlidir.

Bugün İslam Dünyası olarak kabul edilen topraklara bir bakın. Arap ülkeleri olarak kabul edilen ve resmi dilleri Arapça olan ülkelerin bulunduğu coğrafyalarda İslam öncesinde hangi diller konuşuluyordu bir araştırın.

Bugün hepimizin Arap ülkeleri olarak saydığımız ülkelerde İslam öncesinde farklı diller ve bu dillerin muhtelif lehçeleri konuşulurdu. Arapların çıktığı merkez olarak kabul edilen Yemen'de bile Arapçanın yanı sıra Aramice ve İbranice gibi diğer semitik diller yaygındı. Arabistan'ın doğusunda Aramice, Farsça ve Süryanice konuşulurdu. Bugün Irak, Suriye, Lübnan, Ürdün, Filistin topraklarında baskın olan diller Aramice, Süryanice, İbranice ve Farsça idi. Arapçanın muhtelif lehçeleri de konuşulurdu. Bunlar kureyş lehçesinden farklıydı. Ama İslamla birlikte bölgeler Araplaştı. Yoğun olarak konuşulan diller ve topluluklar azınlık haline geldi. Arapça ve Arap geleneği tüm kültürü belirledi.

Mısır Kıptilerin ülkesiydi. İslam ile birlikte tüm ülke Araplaştı. Kıptiler azınlığa düştü.

Kuzey Afrika ülkelerinde Berberiler ve muhtelif topluluklar yaşardı. Kendilerine has dilleri vardı. İslamlaştılar. Bugün Fas, Tunus, Cezayir gibi ülkeler Arap ülkesi kabul ediliyor. Aslında Berberi ve farklı Afrika topluluklarından olan bu halklar Araplaşmış toplumlardır. Bu ülkelerde sömürgecilikle birlikte Fransızca ve İtalyan'ca gibi diller de yaygınlaştı. Ama sömürgecilikten kurtulunca Arapça'ya bir milli dil olarak geri dönüş yaptılar.

İber Yarımadası Endülüs Emevileri'nin kontrolündeyken tam bir Arap yarımadasıydı. Burada yaşayan Hristiyan ve Yahudiler bile bir Arap gibi giyinir ve Arapçayı öğrenmeye çalışırlardı.

Sudanlılar, kendi soylarını Hz. Muhammed'in amcası Abbas'a dayandıracak kadar Araplaşmışlardır. Afrikalı zenci

bir toplumun Hz. Muhammed'in amcası ile nasıl bir soy bağı olabilir?

Arapça, Çad ve Sudan'ın resmi bir dili olduğu kadar Nijer, Mali, Senegal ve Güney Sudan'da da ulusal bir dildir. İslam öncesinde bu bölgelerde çok sayıda farklı yerli dil konuşuluyordu. Bunların bir kısmı hâlâ varlığını sürdürüyor ama resmi ve baskın olan dil Arapça.

Kafkaslardaki Araplaşmayı anlamak için Çeçen militanların sakal bırakma tarzlarına bakmak yeterlidir.

Dilleri tam olarak Arapçaya dönüşmese de orta Asya ve Hint toplumları da kıyafetlerinden töre ve geleneklerine kadar Araplaşmaktan nasiplerini almışlardır.

Türkler ve İranlılar gibi istisna toplumlar ise kıyafetten tutun da adet ve geleneklere kadar birçok açıdan Araplaşırken kısmen dillerini ve İslam öncesinden getirdikleri bazı törelerini koruyabilmişlerdir. Ama bu, onların İslamlaşma ile birlikte büyük ölçüde Araplaştıkları gerçeğini değiştirmez.

Konuştukları dil Arapça olmasa bile, dillerine giren çok sayıdaki kelime, çocuklarına verdikleri isimler, gelenekleri ve yaşantıları ile Araplaşan bu toplumlar Araplaşmış toplumlardır. Taptıkları Tanrı'ya kendi dillerindeki ismi ile dua etmeyi doğru bulmazlar ve aslında bir Arap tanrısına taparlar. Konuştukları dilden Arapça kelimeleri çıkartsanız cümle kuramazlar, aralarında anlaşamazlar.

Ama modernist Müslümanlara göre Müslüman olmak evrensel bir dine girmek demektir.

Nasıl oluyorsa artık! ***17 Nisan 2022***

SONSUZA KADAR YANMAYI HAK EDEBİLECEK NASIL BİR SUÇ OLABİLİR?

Selefiler, Sofular, Kurancılar, tarihselciler, kendilerine neo-mutezili gibi havalı isimler takan o modernist dindarlar ve İslamcıların tümü toplansa Dücane Cündioğlu'nun sorduğu şu sorulara savunmacı, apolojik, mazeretçi, inkâr edici cevapların dışında dişe dokunur tek bir makul cevap verebilirler mi?

"Diyelim ki adam Tanrı'ya inanmıyor. Tanrı onu cehenneme koyuyor ve ebedi olarak yakıyor. Bir suçun ebedi cezası olabilir mi? Bunun makul bir açıklaması olur mu? Suç-ceza dengesi bakımından bir bakın. Bu makul müdür? Öldürün, asın! Yok! Sonsuza kadar yakacak Sonsuza kadar yanmayı hak edebilecek nasıl bir suç olabilir? Söyleyeyim: İnanmamak, kategorik olarak buyruk sahibine (Tanrıya) itaat etmemeyi savunmak, isyan etmek... (Bu yüzden) şeytan ebedi olarak lanetlendi. Din söz konusu olduğunda niçin bu denli yoğun, akıl almaz, zamana sığmaz, sonsuz cezalar olur? Bunun bir maluliyeti var mı? Böyle ceza mı olur? Bu ne öfke?"

Ben de ek bir soru sorayım: İşlenen tek bir suça -o da suç mu tartışılır- sonsuza kadar bitmeyecek çok ağır bir ceza vermek Allah'ın adaletine sığar mı?

İlgili ayetler:

"Şüphe yok ki, ayetlerimizi inkâr edenleri gün gelecek bir ateşe sokacağız; onların derileri pişip acı duymaz hale geldikçe, derilerini başka deriler ile değiştiririz ki acıyı duysunlar." Nisa-56

Onlara (inkarcılara), "İçinde ebedî olarak kalacağınız cehennemin kapılarından girin içeri!" denilecek." Zümer-72 ***24 Nisan 2022***

(Önceki yazıyı tekmil)

Cündioğlu üzerinden sorduğum, Allah'ı inkâr etmenin cehennemde sonsuza kadar bitmeyecek yanma ile cezalandırılması Allah'ın adaletine sığar mı, seklindeki soru beklemediğim kadar çok tartışmaya yol açtı. Birçok platformda bu tartışmanın yapıldığını aslında biraz hayretle izledim. Çünkü zaten bilinen bir meseleydi. Demek ki bilmeyen veya böyle bakmayan pek çok arkadaş varmış.

Bunun rasyonel bir cevabı yok. Verilemiyor da zaten. Söylenen şey Kuranda geçen "halidine fihe ebeden" yani "sonsuza kadar kalıcıdırlar" ifadesindeki "halid" ve "ebed" kelimelerinin sonsuzluk anlamına gelmediğini iddia etmekten ibaret.

Sonsuzluk değilmiş. Neymiş, sonlulukmuş!

Hatta Arapçada sonsuzluğu ifade eden bir kelime yoktur, ebed sonsuzluk değildir gibi iddialarda bile bulunuluyor. Eğer sonsuzluğu ifade eden kelimeler yoksa bu insanlar Allah'ın ezeli ve ebedi olduğunu nasıl idrak etmişler?

Tarihte birisi -ismini hatırlamıyorum- iki sonsuz olmaz, insanlar cennette sonsuza kadar yaşarlarsa bu bir tür ilahlık olur diye eleştiri getirildiği için "halid" kelimesine sonsuzluk değil "çok uzun süre" anlamı vermiş. Böylece güya tevhidi kurtarmaya çalışmış. Bunu alıp önümüze sürüyorlar. Diyorlar ki kâfirler cehennemde sonsuza kadar değil çok uzun süre yanacak. Ama o kadar uzun ki neredeyse sonsuz gibi!

Peki, "ebed" kelimesini ne yapacağız. Ayetlerde sadece halid değil ebed kelimesi de geçiyor. Aslında halid ölümsüzlük, ebed sonsuzluk anlamına geliyor. Bir ezel var bir de ebed. Ezel geçmişte sonsuzluk, ebed gelecekte sonsuzluk.

Bu işi de darabeyi dövünüzden kurtarmak için seviniz anlamı vermelerine çevirdiler. Yamult da yamult...

Said Nursi'nin hezeyanlarını cevaplamayı bile zül addediyorum. Onu da öne sürüyorlar. Sanki bir laf etmiş gibi.

Burada asıl mesele cezanın sadece sonsuz süre olması da değil. Adam, görmediği, bilmediği, hakkında yeterli kanıt bu-

lamadığı, ikna olamadığı için Allah'ı inkâr ediyor. Sonra cehenneme atılıp tekrar tekrar derisi yenilenerek yakılıyor. Ne zamana kadar? Ebeden...

Peki! Siz bu ebedene veya halidine fihe'ye sonsuz değil ama çok uzun bir süre anlamı verseniz işi kurtarmış oluyor musunuz? Cezayı verdin, yaktın kül ettin. Sonra ona tekrar deri verdin tekrar yaktın. Sonra tekrar ve tekrar yaktın. Bunu ne kadar tekrar ediyorsun? Hadi sizin dediğiniz olsun, sonsuza kadar değil ama o kadar çok ki neredeyse sonsuza kadar gibi... Şimdi sizce bu adil midir? Böyle bile olsa suçla ceza arasında bir denklik var mıdır?

Geçtik onu Kur'an'da bir ayette ne diyor: "Bir kötülüğün karşılığı ona denk bir kötülüktür." (Şura 40) Allah'ı inkâr etmenin karşılığı olarak, o insanı neredeyse sonsuza kadar tekrar ve tekrar yakmak o suça denk bir ceza mıdır? Buna denktir diyenin ben aklından, aklından şüphe ederim.

Bu da Kur'an'ın ne kadar çelişkili bir kitap olduğunu göstermek için yeterlidir. Sen bir taraftan bir kötülüğün karşılığı ona denk bir cezadır diyeceksin, diğer taraftan da Allah'ı inkar ederseniz ebeden yanacaksınız diyeceksin. Ne denklik ama!

Böyle olması da dinin mantığı içinde normaldir. Çünkü dinler insanları mantıkla, delille, akılla değil ceza ve mükâfat ile kendisine bağlar. Bir adamın gözünü korkuttun mu onda ne akıl kalır ne de mantık. Körü körüne bağlanır. Sonra da başlar akılsızlığını haklı çıkartmaya...

Başa döneyim: Açık ve kesin bir kanıt yok. Tanrı'nın varlığına dair deliller kadar yokluğuna dair deliller de var. Bu şartlar altında inkâr etmek neden suç olsun? Mesela ben üzerinde yıllarca çalışmama rağmen vahyin hakikatine dair, Muhammed'in bize rivayetle gelen beyanlarından başka tek bir delil bulamadım. Bu yüzden önceden inanıyorken şimdi inkâr ediyorum. Kur'an'a göre cezam ebeden yakılmak. Bu neden suç olsun? Üstelik de neden sonsuza kadar yanmayı gerektirecek bir suç olsun.

Var mı bunun bir cevabı? ***25 Nisan 2022***

KÂBE VE SAFA-MERVE'NİN TÜRBELERDEN FARKI NEDİR?

Kadir Gecesi münasebeti ile vatandaşlar sakalı şeriflere, hırkai şeriflere hücum etti. Gözyaşları, hürmetler, önünde secdeye kapanmalar filan...

Tabii bizim Kurancı modernist taife de bu hurafeci vatandaşlara hücum etti.

Çok net bir soru soracağım.

Bakara ve Hac Sûresindeki ayetler Kâbe'yi, Safa ve Merve'yi kutsal bir mekân olarak yüceltir. Buranın ziyaret edilmesini, buraya dönülerek namaz kılınmasını, secde edilmesini ve etrafında dönerek tavaf edilmesini emreder. Bunların Kur'an'da geçtiğini kimse inkâr edemez.

Sorum şu: Taştan yapılmış bir binanın etrafında dönülmesinin, dünyanın her yerinden ona yönelip secde edilmesinin ve kayadan oluşan iki tepe noktası arasında koşuşturmanın, bir kılın kutsal kabul edilip etrafında dönülmesi ve önünde secde edilmesinden özde ne farkı vardır? ***28 Nisan 2022***

"SAYGI DUYMAK" İLE "SAYGI GÖSTERMEK" ARASINDAKİ FARK

"Saygı duymak" ile "Saygı göstermek" arasındaki farkı ayırt etmek gerekir.

"Saygı duymak", bir düşünceyi, bir inancı, kutsal kabul edilen bir şeyi, bir nesneyi ya da kişiyi üstün görmekten kaynaklanan bir duygu durumudur. Saygı duyduğunuz şeyi benimsersiniz, onu seversiniz ve onu onaylarsınız.

"Saygı göstermek" ise başkalarının saygı duyma hakkını kabul etmek, onlara hakaret etmemek, onların bu haklarını kullanmalarına -sınırlarında kalmak koşulu ile- tahammül etmektir. Tahammül etmekle, saygı göstermek yakın anlamlıdır. Tahammül etmekte zorlanma biraz daha fazladır.

Bu anlamda kimse kendi düşüncesini, kendi kutsalını, kendi üstün gördüğü her ne ise ona "saygı duyulma"sını, yani onun benimsenip üstün kabul edilmesini, sevilmesini, diğerlerinin de bu saygıya uygun davranmasını, onu eleştirmemesini bekleme hakkına sahip değildir. Saygı duyan saygı duyduğu şeyi istediği kadar yüceltip tazim edebilir. Diğerleri buna mecbur değildir.

Dolayısı ile benimsemediğim düşünce ve inançlara saygı duymuyorum. Hatta onları "hoş" da görmüyorum. Hoşgörsem zaten beğenir, sever ve benimserim. Ama onlara saygı gösteriyorum. Yani başkalarının bunları benimseme haklarını kabul ediyorum. Bunu yaptıkları için onlara hakaret etmiyorum, aşağılamıyorum. Sadece onlara tahammül ediyorum.

Ama bu benim onları eleştirme hakkımı elimden almıyor. Yanlış bulduğum düşünceleri de, inançları da, durumları da, davranışları da bu sınırlar dâhilinde eleştirme hakkına sahibim.

Dindarların sorunu inanç ve düşüncelerine dair eleştirilerden kolayca incinmeleri ve bunları hakaret olarak görmeleridir. Aynı şekilde başka inançlara ve düşüncelere karşı son derece tahammülsüz ve saldırganlar ve onlara hakaret etme hakkını kendilerinde görüyorlar. Ama iş başkalarına gelince kolayca inciniyorlar.

Cübbeli Ahmet'in bir sözü var: "Çocuklarınıza ne yedirdiniz de böyle ateist ve deist oluyorlar." diyor. Yani demek istiyor ki çocuklarınıza haram yedirirseniz ateist, deist olurlar. Bu ifadeye ateist ve deistler güler geçer. Ama aynı ifadeyi tersine çevirin ve "Çocuklarınıza ne yedirdiniz de Müslüman oldular." demeyi deneyin, dindarlar gülüp geçecek mi? ***1 Mayıs 2022***

HACEROĞULLARININ EZİKLİK PSİKOLOJİSİ

Daha önceden İslam'ın bir Arap yükseliş ideolojisi olarak ortaya çıktığını söylemiştim. O günkü dünyanın tarihe dâhil olamamış kabileler halinde yaşayan edilgen çocukları olan Araplar, iki süper gücün zayıflaması ve bitmek bilmez savaşlarla yorgun düşmesini fırsat bildiler ve bölgelerinden çıkarak kolay bir şekilde fetihler yapmaya başladılar. Birliği koruyabilmek, millet olabilmek için bir hikâyeye ihtiyaç vardı. Bunu da İslam sayesinde elde ettiler.

Önce İslam ortaya çıktı sonra fetihler mi yapıldı yoksa fetihler zaten yapılmaya başlamıştı birlik için bir din mi üretildi tartışması ayrı bir konu ama ben daha öte bir tespit yapacağım.

İslam'ın ortaya çıkışında Hristiyanlık ve Yahudiliği bilen hatta onlarla iç içe yaşayan Araplar, neden hazırda buldukları bu dinlere girip işlerini görmek yerine yeni bir dine ihtiyaç duydular? İlginç bir şekilde Araplar arasında Hristiyanlığa ve Yahudiliğe geçenler de vardı. Hatta Gassaniler gibi Hristiyan Arap Devletleri bile kurulmuştu. Ama Araplar bütün olarak hiçbir zaman Hristiyanlığa geçmediler. Hristiyan olanlar da çoğunlukla heretik kabul edilen mezhepleri benimsediler. Gassaniler asla tüm Arapları Hristiyanlık altında birleştiren bir imparatorluğa dönüşemedi. Sadece Sasanilere ve güneyden gelebilecek Arap akınlarına karşı Bizans için bir tampon devlet veya uydu devleti görevi gördüler.

Araplar ancak milli bir din olan İslam'ın sayesinde bütünleşebildiler. Bu, bir tür ihmal edilen evlat psikolojisinin bir sonucuydu. İbrahim'in çöle bırakılan köle bir kadından doğan çocuğu İsmail'in soyu olduklarını düşünen Araplar, muhtemelen asırlar boyunca tüm büyük peygamberlerin İbrahim'in diğer oğlu İshak'ın soyundan gelmesinin ve Haceroğullarından bir tane bile büyük peygamberin gelmemesinin ezikliğini yaşadılar. Bu yüzden asla Hristiyanlık ve

Yahudiliği tam olarak benimseyemediler. Ama daima kendi içlerinden bir kurtarıcının çıkması ümidini taşıdılar. İslam'ın ortaya çıktığı dönemde bu beklenti zirvedeydi.

Hz. Muhammed ortaya çıktığında ehli kitaba ancak kendisine tabi olurlarsa doğru yolda olacaklarını ilan etti. Hristiyanlık ve Yahudiliği her açıdan kullansa da geçerlilik açısından onları by-pass ederek doğrudan babaları İbrahim'e bağlayan ve adına Hanif din veya İbrahim gibi teslim olmak anlamına gelen İslam koyduğu farklı bir dinle Arapları birleştirdi.

Arap milli potansiyeli ancak o zaman dinamik hale gelebildi. Muhammed'in başarısının önündeki en önemli engel tükenmek bilmez kabile rekabeti ve kıskançlığı ile dini başlarda fazla ideal değerlerle sunması oldu. İslam'ın ideolojik ve milli değerini anlattığı oranda başarı da peşi sıra geldi. ***5 Mayıs 2022***

İSLAM RASYONEL DEĞİLDİR

İslam'ın temeli -bazı arkadaşların iddia ettiği gibi -genellikle değil hiç rasyonel değildir. Bir kere İslam Hz. Muhammed'in "Ben Hira mağarasında uyurken Allah bana elçisini gönderip vahyetti ve beni peygamber olarak seçti" sözü üzerine kuruludur.

Bunun nesi rasyonel?

Mesela ben şuraya kadar yazdıklarımı dün gece uyurken Allah'ın meleği geldi ve bana vahyetti desem, okuyanların bir kısmı bana deli, geri kalanı da yalancı derdi. Hatta muhtemelen ailem de gözyaşları içinde ambulans çağırıp tedavi olmam için tımarhaneye gönderirdi.

Bunun rasyonel bir temeli yok ve akıllı bir adamın sarf edebileceği bir söz değil çünkü.

Ama karşınızdakiler rasyonel değil mitik bir zihne sahipse buna inanabilirler ya da küçüklüklerinden itibaren zihinleri irrasyonel inançlara alıştırılmış, ya da öğretilmiş inançlarla şartlanmışlarsa buna itiraz edemezler.

Maalesef tüm inananlar şartlandırılmış irrasyonelliklerin kurbanıdırlar.

Hadi buna rasyonelimsitırak bir yanıt bulun. ***7 Mayıs 2022***

Dinin Temeli Adalet midir?

Bazı sol İslamcı arkadaşlar dinin temeli adalettir gibi saöma iddialar ortaya atıyorlar. Dinin temeli adalet değil inançtır.

Hangi özelliğin dinin temeli olduğunu anlamanın kolay bir yolu vardır. O özelliği çekip aldığınızda o şey hâlâ ayakta kalabiliyorsa o şey dinin temeli değildir. Klamıyorsa o şey o dinin temelidir.

Nesela İslam dininin üç temel inancı vardır: Tevhid, nübübvvet ve ahiret. Hangisini çekerseniz çekin İslam çöker.

Peki, adalet böyle midir?

Hayır!

Eğer İslam'ın temeli adalet olsaydı Kur'n'ın ilk emri köleliği açık bir dille yasaklamak olurdu.

Eğer İslam'ın temeli adalet olsaydı insanları mümünler ve kafirler olarak ikiye ayırmazdı.

Üçüncü bir örnek vermeme gerek var mı?

Ayrıca dinin temeli adalet olmadığı gibi ahlak da değildir.

Ahlaksız bir Müslüman olabilri ama Muahmmed'in peygamberiğine inanmayan bir Müslüman olamaz. ***8 Mayıs 2022***

ALLAH ESAD'I BEBEKLE İMTİHAN ETTİ!

Suriye savaşından bir resim... Bombalanıp yıkılmış binaların altından çıkartılan masum bir bebek cesedi. Esad ve askerleri bombalı bir saldırı sonucu bu bebeği katledince Allah, Esad ve askerlerinin imtihanda başarılı olamadığına karar verdi. İmtihan edecek başka araç kalmamış gibi, masum bir bebeğin katledilmesini engellemedi.

Allah yaptığı imtihanda masum bir bebeğin katledilmesini engelleyemiyor, imtihan edecek başka bir şey bulamıyorsa demek ki O güçsüzdür. Gücü olmayan Tanrı olabilir mi?

Gücü yettiği hâlde kötülerin imtihanına masumları alet ediyor ve bakalım katledecekler mi katletmeyecekler mi diye uzaktan izleyip müdahale etmiyorsa demek ki O, kötüdür. Kötü olan, Tanrı olabilir mi?

Allah mutlak iyi ve mutlak güç sahibi ise dünyada neden bu kadar çok kötülük var ve Allah masumları kötülerin imtihanına alet ediyor? ***9 Mayıs 2022***

TÜRKE ARAPÇA KUR'AN MI?

"Biz Kur'an'ı (Arapça dışında) yabancı bir dilde indirseydik, 'Ayetleri açıklansaydı ya! Araplara yabancı dilde kitap olur mu?' diyeceklerdi." (Fussilet 44)

Allah Araplara neden bu kadar hassasiyet gösteriyor?

Arapların başka bir dilde kitapla muhatap olmasına özenle izin vermiyor, onları kayırıyor ve Arapça bir kitap indiriyor.

İyi de geriye kalan 72 milletin suçu ne?

Onlar öksüz evlat mı?

Madem son bir kitap gönderiyorsun neden 72 milletten Arapları, binlerce dil içinden Arapçayı seçtin?

Dünyada bugün konuşulan 7 binin üzerinde dil var. Şimdi bu 7 bin dilin sahibinin bana neden yabancı dilde kitap gönderdin, deme hakkı yok mu?

Ben Türkçe konuşan birisi olarak soruyorum:

"Ayetler Türkçe dilinde açıklansaydı ya! Bizi neden bu mealistlere mahkum ettin? Türklere Arap dilinde kitap olur mu?"

En azından İngilizce bir versiyonunu da gönderseydin. İngilizce dünyada en çok konuşulan dil sonuçta.

Meal ve tefsir var diyenlere diyorum ki, dövecek miyiz sevecek miyiz hele ona bir karar verin. Bir türlü karar veremediniz gitti.

Şaka bir yana, Hz. Muhammed'e sormuşlar: "Allah bugüne kadar indirdiği kitapları hep yabancı dilde indirdi senin Kuranın neden Arapça?" Öyle ya ilk Inciller Yunanca yazılmış. Arap dünyasındaki metinler Aramiceymiş. Tevrat İbranice...

O da ayetle, "Arap'a yabancı dilde Kuran olur mu?" diye cevap vermiş.

Son derece haklı.

Ama iş orada bitmiyor ki.

Nasıl Arap'a yabancı dilde Kur'an vermek haksızlıksa, Türk'e, Kürt'e, İranlıya, Yunan'a, Alman'a, İngiliz'e, Fransız'a, Rus'a, Çinliye, Japon'a Arapça bir kitap verip bunu anlayın ondan sorumlusunuz demek de büyük bir haksızlıktır.

İtiraz edenler önce ayete itiraz etsin. Çünkü "Arap'a yabancı dilde bir kitap olur mu?" diye itiraz etmenin, "Türk'e Arapça bir kitap olur mu?" diye itiraz etmekten bir dirhem farkı yoktur. ***11 Mayıs 2022***

İMTİHAN NEDEN SAÇMADIR?

"Hanginizin daha iyi amel edeceğini imtihan etmek için ölümü ve hayatı yaratan O'dur." (Mülk 2)

Bu ayet açıkça ifade ediyor ki Kur'an'a göre insan ölene kadar imtihan edilmektedir. Ölüm ve yaşam bunun için halk edilmiştir. Başka ayetlerde de yeniden dirilişin ardından insanların hesaba çekileceği ve imtihanın sonucuna göre cezalandırılacağı veya ödüllendirileceği ifade edilir.

Burada sorulması gereken sorular şunlardır:

İmtihan neden var?

Ne tür bir ihtiyaç imtihan ihtiyacını ortaya çıkartmıştır?

Eğer Allah insanları imtihan etme ihtiyacı hissetmişse, ihtiyaç sahibi bir varlık Tanrı olabilir mi?

Eğer imtihan edilmeye muhtaç olan insansa, Allah kendisi buna ihtiyaç duymadığı halde neden insanı kendi imtihanına muhtaç halde yaratmıştır?

Allah tüm insanları ebeden cennetine koysa sonsuz nimetlerinden ne eksilecekti ki ille de onları kendisine kim inanacak kim inanmayacak diye imtihan etme ihtiyacı duymuştur?

Üstelik inkar etme iradesini insana veren kendisi olduğu halde, insan inkâr edince neden ona ebedi olarak işkence çektirecek kadar gazaplanmıştır?

Ayrıca neden cehennemi dolduracağını va'd etmek gibi son derece sadistçe ve rahmet sahibi bir Tanrı'ya yakışmayacak bir tutum içine girmiştir? Rahmeti anladık da gazap etmek, kızmak, kinlenmek mükemmel bir tanrıya yakışan sıfatlar mıdır?

Daha da önemlisi Allah mademki geçmişi ve geleceği biliyor, kimin cennetlik kimin cehennemlik olacağını da biliyor olmalıdır. O zaman bu kadar şeye neden ihtiyaç duydu?

Bombalarla öldürülen masum bebeleri, karınları süngülerle deşilen hamile anneleri, Kur'an kurslarında tecavüze uğrayan suçsuz çocukları, dokuz-on yaşındaki çocuk gelinleri, 10-15 yaşlarında fahişe yapılıp satılan kızları, madenlerde çalıştırılan çocuk işçileri, sistematik tecavüze uğrayan cariyeleri, mal gibi alınıp satılan zavallı köleleri neden kötülerin imtihanına alet etti? İmtihan edecek başka bir şey bulamadı mı?

Hiçbir şey yapamıyorsa mademki her şeyi biliyor, yaratırken bu iyi bu kötü diye ayırsa iyileri cennete kötüleri cehenneme gönderseydi ya!

Denebilir ki direkt cehenneme gidenler neden bizi imtihan etmeden cehenneme gönderdin diye sorardı. Haklılar sorarlardı. Ama işin mantıksızlığı orada bitmiyor ki. Bak imtihan var diyorsunuz, gene soruyorum. İmtihan neden var diye soruyorum ve mantıklı bir yanıtı yok. Hadi imtihan var neden iyileri kötülerin imtihanına alet ediyor diye soruyorum onun da mantıklı bir yanıtı yok.

En iyisi siz hikmetinden sual olunmaz deyin de rahat edin. Ya da şu yazıdaki soruları bir kere daha okuyun da biraz rahatsız olun.

Kur'an'ın hayatın ve ölümün varoluşunun en temeline koyduğu imtihan meselesinin mantıklı bir izahı yok.

Toplumsal düzeni sağlamak, insanları hizaya getirmek için üretilmiş bir mit sadece. ***12 Mayıs 2022***

İSLAM KENDİSİNE KARŞI ÇIKANLARA RAHMETLE YAKLAŞMIYOR

Resimdeki haça çivilenmiş, bir elinde bira bardağı, diğerinde yumurta olan, dili ıstırap içinde dışarı sarkmış, yeşil kurbağa heykeli, 2008 yılında Almanya'da bir müzede sergilenen bir heykel. Hristiyanlığın en temel değerlerinden olan haça çivilenmiş İsa'ya dönük yapılmış. Bu heykele Hristiyan

dünyasından verilen tek tepki Papa'nın müze yetkililerine heykeli kaldırmaları için yazdığı bir mektup oldu. Müze yetkilileri ise heykelin bir sanat eseri olduğunu hakaret içerip içermediğine kendilerinin karar vereceğini söylediler. Eserin akıbeti ne oldu bilmiyorum ama Hristiyanlar sokaklara dökülmedi, müzeyi basıp yakmadılar, sanatçıyı linç etmediler. Ağızlarından salyalar saçarak "En yüce Jesus!" diye bağırarak sağa sola saldırmadılar.

Dünyada yaşayan binlerce din var. Yaşadığımız çağda bunlardan kaç tanesinde kendi dinlerine dönük eleştiriler hatta hakaretler nedeniyle insanları taşlıyorlar, yakıyorlar, katlediyorlar ve linç ediyorlar? Tarihten bahsetmiyorum, dikkat edin, günümüzden söz ediyorum. Müslümanlara dönük ırkçı, göçmenlere dönük siyasi tepkilerden ve çatışmalardan değil, dine hakaret nedeniyle verilen tepkilerden söz ediyorum. Neden Müslümanlar dinlerine dönük eleştiriler karşısında bu kadar kırılganlar? Bunu sorguluyorum.

Neden acaba artık neredeyse tamamen sadece İslam dünyasında bu tür tepkiler görüyoruz? İsa'nın bin çeşit karikatürü çizilmişken, filmi yapılmışken bunlar için sanatçılar katledilmiyorken, neden acaba bir Muhammed karikatürü çizildi diye katliamlar yapıldı? Neden birisi roman yazdı diye hakkında ölüm fetvası verildi? Ferhunde neden katledildi? Neden Nijerya'da bir kızcağız kendisine yapılan İslami tebliğe sert bir şekilde cevap verdi diye yakıldı? Sadece 21. yüzyıla girdiğimiz andan itibaren bu tarz olayları yazsam sayfalar yetmez.

Neden?

Ben bu sorunun cevabını "mutlak hakikate sahip olduğuna inanmak şiddet doğurur," şeklinde veriyordum. Bu, tüm dinler ve ideolojiler için geçerli. Ama "Neden günümüzde büyük ölçüde sadece Müslümanlar arasından böyle tepkiler veriliyor da diğer dinlerin arasında bunları pek göremiyoruz?" sorusuna bir cevap değil.

Bence bunun cevabını biraz İslam'ın kendisinde biraz da bizim dünyamızın sosyolojik karakterinde aramalıyız.

Evet, İslam kadar şiddeti yücelten ikinci bir din yok. İslam, kendisine karşı çıkanlara rahmetle yaklaşmıyor. Onların kendisinde dirilmelerini istemiyor. Onları diriltmeye çalışmıyor, öldürmeye çalışıyor. Eğer karşı çıkıyorlarsa varoluşlarına imkân tanımıyor. Karşı olanları rahmet edilmesi ve bağışlanması gereken günahkârlar olarak değil, yok edilmesi gereken pislikler olarak görüyor. Kur'an'ın inkâr edenlere dönük her bir ayetinden fışkıran bu şiddet ve nefret dilini gözlemlemek mümkün.

İkinci olarak, maalesef toplumsal olarak dine karşı tam bir aydınlanma gerçekleştiremedik. Yaşantı itibariyle modern ve sekületiz. Çağdaş yaşamın bize sağladığı bütün teknolojik, yaşamsal, siyasal hatta düşünsel imkânlardan sonuna kadar yararlanıyoruz. Ama kabul edelim ki zihinsel olarak şeriatçılıktan kopamamış bir dünyanın çocuklarıyız. ***14 Mayıs 2022***

ABESE

Abese'yi biliyorsunuz. Bilmeyenler araştırsın, uzun uzun yazmayacağım. Hz Muhammed kendisine kör biri geldi diye surat asıp onunla ilgilenmemiş. Çünkü o anda Mekke'nin soyluları ile konuşuyormuş. Sonradan hatasını anlamış ve kendisini eleştiren ayetler gelmiş. Bu da Kur'an'ın Allah'tan olduğunun deliliymiş! Allah'tan olmasa kendini eleştirmezmiş!

Eğer bu, Kur'an'ın Allah'tan olduğunun delili ise sizin işiniz gerçekten Allah'a kalmış. Karşınızda sanki çocuk var da avutuyorsunuz. Kendi aranızda konuşurken bunlarla coşup birbirinizi kandırabilirsiniz. Birazcık düşünebilen insanlar için bunlar bir şey ifade etmiyor.

Aynı mantığı tersinden işletin. Birisi Allah'tan vahiy aldığını iddia ediyor olsun. Ancak farz edin insanların gözüne ba-

tan, onların nazarındaki değerini düşürecek bir hata yapmış olsun. İnsanlar da bu nasıl peygamber, Allah onun böyle hatalar yapmasına nasıl izin veriyor, bir peygamber böyle hata yapar mı diye diye sormaya başlamış olsun. Bu kişi sahtekâr birisi ise, Allah'tan bir ayet geldiğini ve hatasının düzeltildiğini söylemiş ve böylece hem hatası nedeniyle kaybolacak saygınlığını geri kazanmış hem de taraftarlarının kendine olan inancını sağlamlaştırmış olmaz mı? Bal gibi de olur. Allah ile konuştuğunu iddia edip insanları peşine takacak kadar maharetli olan birisi bunu düşünemez mi? Bu mümkün değil midir? Mümkün değildir demek için biraz zekâdan yoksun veya aşırı şartlanmış olmak gerekir.

Ben bunu iddia edenlere bu soruları sorduğumda hemen yorumlarımı siliyorlar. Bırakın cevap vermeyi bu ihtimalin olabileceğini düşünmek dahi istemiyorlar. Körü körüne inanç böyle bir şey işte… ***16 Mayıs 2022***

TANRI'NIN DÜNYA İŞLERİNE DÂHİL EDİLME ÇABASI

İslam'ın en temel niteliklerinden birisi, insan hayatındaki her alana nüfuz etme çabasıdır. İslam mümkün olduğu kadar her konuyu Tanrı buyruğuna bağlar ve onu dinileştirir. Bu özelliği ile Yahudilik de dâhil bilinen tüm dinlere fark attığını söyleyebilirim.

İşte İslam'ın bu niteliği tarih boyunca ortaya çıkan pek çok sorunun temel nedenidir. Ahtapot gibi kollarını her alana uzatmak istemektedir ama bu olağanüstü vaziyet etme hırsına nispetle uzanmaya çalıştığı alanlara cevap verebilme kapasite ve yeteneğinden yoksundur. Yapmaya çalıştığı şey öylesine büyük bir kapasite ve enerjiyi gerektirir ki ayak uydurması mümkün değildir. Kollarını çağların ötesine uzatmaya çalışmaktadır ama eteği 1400 sene öncesinin Hicaz'ına çakılıdır.

Bu özellik aynı zamanda son derece işe yarayan özelliktir. Dediğinizi kabul ettirmek mi istiyorsunuz, dinden bir refe-

rans bulun yeter. Tanrı'nın sözünün üstüne söz olmaz. Tarihte bu böyle olmuş. İlginç bir şekilde bunun başlangıç noktası, dinin tamamlanmasından sonraki süreç değil, peygamberin tam da yaptığı şey bu. Tanrı böyle buyurdu dediği anda akan sular duruyor. Kabul ettirmek istediği her görüşünü ayetle destekliyor, tartışmaya kapatıyor. Bazen bir ayet metni, bazen gördüğü bir rüya dediğini kabul ettirmek için yeterli oluyor. Çünkü karşısında Allah'tan geleni inkar ettiği veya ona itiraz ettiğinde lanetleneceğine, toplumdan dışlanacağına, nimetlerden ve ganimetlerden mahrum edileceğine, münafıklık ve fitne çıkarmakla suçlanacağına inanan bir topluluk var. Bu gerekçeler birlikte veya ayrı ayrı kişiler üzerinde etkili oluyor. Hatta bu teslimiyet ve peygamberin otoritesi o kadar ileri düzeyde ki bazıları uzman oldukları alanlar ile ilgili konularda bile, kendi bildiklerinin değil peygamberin sözünün peşinde gidiyorlar.

Herkesin bildiği Müslim'de geçen hurma aşılama olayını düşünün. Sırf Peygamber hurma aşılama işine biraz dudak büküp "Siz bunu yapmamış olsanız da hurma olur." dediği için bildikleri işi yapmaktan vazgeçiyorlar. Böylesine bir teslimiyet. Peygamberin dediğinin yanlış olduğu ortaya çıkınca herkesin bildiği o cevap gelir: "Siz dünya işlerini benden daha iyi bilirsiniz." Eğer öyleyse neden baştan böyle söylemedin de o kadar insanın işine mani oldun? Nedense peygamber başlangıçta bu rasyonel kanıta sığınma ihtiyacı hissetmemiştir. Dediği çıksaydı, bir tür mucize olarak görülecekti ama düşüncesi çıkmayınca rasyonel bir gerekçeye sığınıyor. Oysa bu rivayetin son kısmı değil, ilk kısmındaki çarpıklık daha önemlidir.

İşin ilginç tarafı bugün bile peygamber hurması da denilen acve isminde bir hurma çeşidinin, aşılanmasını engellediği o hurma ağaçlarından geldiği iddia ediliyor. Dünyanın en kötü hurma çeşidi olmasına rağmen, en kaliteli hurmalardan bile pahalıya satılıyor.

Tanrı'dan gelen sözler adı altında Peygamber, güncel hayatla ilgili karşısına çıkan sorunları bir sonuca bağladı.

Sonuca bağlarken harika fikirler ve olağanüstü çözümler mi çıktı ortaya, hayır! Çünkü çözüm, çare, yasa, kural, emir, yasak diye Kur'an ayetleri ile öne sürdüğü her şey zaten o toplumun veya ilişki içinde oldukları toplumların bildiği şeylerdi. Yeni olan bir şey yok. Olması da mümkün değil. Arap örf ve adetlerini, dinsel uygulamalarını kendince düzenleyerek, bunları ehli kitabın inanç, ibadet ve kitaplarından aldığı bilgilerle bütünleştirerek tüm bunları dinileştiriyor.

Dinî bir otorite olarak peygamberin sözleri her alanda buyruk gibi algılanıyor ve ortadaki yanlış kararları görenlerin çoğu itiraz etmeyi aklından bile geçiremiyor. İtiraz etmeye veya fikir beyan etmeye kendilerini mecbur hissedenler ise önce ortada görüşlerine zıt bir Tanrı buyruğu var mı diye sormak zorunda kalıyorlar. Görüş beyan edecekleri konu da bir dünya meselesi sonuçta.

Aksi durumlar yok mu, tabii ki var. Savaş, diplomasi, siyaset gibi konular gündeme geldiğinde Peygamber dengeleri korumaya çalışıyor. İnsanların fikirlerini dinliyor. Buradaki bir amacı kendi görüşünü oluşturmak veya sağlamlaştırmakken diğer bir amacı da farklı görüşte olanları küstürmemek. İlginç bir şekilde bu tarz istişareler de çoğunluğa uymuyor, son sözü daima kendisi söylüyor. İstisnaları da var ama orada da baskın karakterlerin onun üzerinde tesir güçlerini kullanma durumları var. Mesela Uhut Savaşı öncesinde, Ömer'den bile daha güçlü bir karakter olan amcası Hamza ile birlikte Sa'd ve Numan gibi sahabeler meydan savaşı yapma fikrinde ısrar ediyorlar ve bazı maceracı gençler onu destekliyor. O da bunu kabul etmek zorunda kalıyor. Ancak bu olayda bile ilginç bir tutumu var. Kendi görüşünü gerekçelerini sunarak kabul ettirmeye çalışmaktan çok bunu rüyasında gördüğünü söyleyerek savunuyor. Peygamberlerin rüyalarının Tanrı'dan işaret kabul edildiği dikkate alınırsa burada Tanrı'nın işe dâhil edilmek istendiği net bir şekilde anlaşılabilir. Sanırım heyecanla düşüncelerinde ısrar edenler durumu fark edince görüşlerinden dönüyorlar ama karar çoktan verilmiş; planlar, hazırlıklar tamamlanmış; hatta zırhlar bile giyilmiştir. Geri

dönüşün imkansız olduğu noktada Peygamber yine otoritesini konuşturur ve "Bir peygamber zırhını giydikten sonra Allah hakkındaki hükmü verene kadar çıkartmaz." diyerek işi gene Allah' a ve kendi peygamberliğine bağlar.

Peygamberin üzerinde otoritesi olanlar ise fikirlerini kabul ettirmek için peygamberi kullanıyorlar ve ona ayet indirtiyorlar. Bunların en meşhuru Ömer'dir. Bazen peygamber Ömer'in fikrinin kendi açıkladığı fikirden farklı olduğunu görünce -Ömer çoğunlukla daha haklı oluyor- ayetle durumu düzeltiyor. ***23 Mayıs 2022***

İBRAHİM YAŞADI MI?

Asıl mesele İbrahim'in tarihen yaşayıp yaşamadığı sorunu değil bence.

Asıl mesele daha tarihen yaşadığı bile kanıtlanamayan bir adam hakkında anlatılan hikâyelere milyarlarca insanın inanıyor olması...

Daha da tuhaf olan şey eğer o şahsa ait hikâyeler tarihin o puslu zamanlarından kutsal kitaplarla çıkıp gelmek yerine, güncel bir mevzu olarak TV haber kanallarından çıkıp gündeme konu olsaydı bugün onu ölümüne savunanlardan belki de hiçbirisi ne onun peygamberliğine inanacak ne de yaptıklarını onaylayacaktı.

Farz edin ki kutsal kitaplarda ve Kur'an'da İbrahim diye birinin ismi hiç geçmiyor ve siz bir sabah kahvaltı haberlerinde şöyle bir haber izliyorsunuz:

"Kendisinin peygamber olduğunu iddia eden İbrahim isminde bir şahıs rüyasında Allah'ın ona evladını kurban etmesini emrettiğini gördüğü için oğlunu kesmeye kalkıştı!"

Ne yaparsınız, hemen koşup iman eder, vay benim beklediğim peygamberim mi dersiniz? Yoksa ona bir şizofren muamelesi mi yaparsınız?

Diyelim ki aynı şahıs bir kaç yıl tedavi ile kurtuldu ve sosyal medya hesabından peygamberliğini yaymaya çalışıyor ve kendisine ölüler nasıl dirilecek diye bir soru soruldu ve şu cevabı verdi:

"Ben Allah'a ölüleri nasıl diriltiyorsun diye sordum ve O da bana bir kaç kuş alıp onları kendime alıştırmamı sonra da bunları parçalayıp ayrı ayrı yerlere koymamı emretti. Onları kendime çağırdığımda hepsi dirilip uçarak bana geldiler. İşte Allah ölüleri böyle diriltecek!"

Soruyorum:

Şu anda Kur'an'daki İbrahim'e inanan insanlardan kaçı bu cevabı tatmin edici bulur ona inanır ve onu dikkate alır? Kuşların koşarak geldiğini gözleriyle görse aklına ilk gelen şey bundaki hile ne acaba diye sormak olur.

Aynı şahıs 99 depremi sonrası şöyle bir şey paylaşmış olsun:

"O gece bana helak melekleri geldi. Bir buzağı kestim, pişirip önlerine koydum, biz meleğiz yemeyiz dediler. İşiniz nedir dedim. Ahlaksızlık çok yaygınlaştı onları helak edeceğiz dediler. Engel olmaya çalıştım Rabbimizin emridir, artık dönüş yok dediler ve bu büyük depremi yaptılar."

Şimdi siz bu açıklama karşısında vay bizim peygamberimiz ne büyük mucize gösterdi diye ellerine mi kapanırsınız yoksa bu iddialara güler geçer misiniz? Ya da tarihte bunun gerçekleştiğine adı gibi inananlardan kaç kişi buna inanır?

Bugün eline baltayı alıp gördüğü heykeli kırmaya çalışan veya arkasına aldığı Taliban isimli örgütüyle Buda'nın heykellerini bunlar put diyerek vandalca parçalayan birine nasıl bir gözle bakarsınız? Ona iman edip peşinden mi koşarsınız yoksa dileyen dilediğine tapsın veya heykelini yapsın insanların inançlarına neden karışalım mı dersiniz?

Daha pek çok örnek verebilirim.

Bugün karşınıza çıksa ve kitaplarda anlatılan işlerin aynısını yapsa ya da iddia ettiklerini olduğu gibi iddia etse neredeyse tamamınızın gülüp geçeceği veya onu bir meczup, bir şizofren olarak göreceği bir kişi hakkındaki şeyler bize tarihin puslu sayfalarından kutsal kitapların içinden çıkınca nasıl oluyor da kabul ediyor ve ona iman ediyorsunuz?

İnancınızın öğretilmiş bir şartlanmıştık olduğunu anlamak için daha neye ihtiyacınız var?

Akıllanmayacak mısınız daha! ***26 Mayıs 2022***

ENDÜLÜS MÜSLÜMANLARIN ELİNDE KALSAYDI AFGANİSTAN OLURDU

Musul, Kudüs, Bosna, Kosova…

Kaşkar, Bağdad, Şam, Buhara…

Benim şanlı dünüm, hüzünlü günüm

Gülsün artık yüzleri, kalmasın bahtı kara.

Lizbon, Tokyo, Paris, Sofya.

Bükreş, Pekin, Berlin, Viyana.

Girer oldu her gece rüyama

Tekbir sesiyle dolsun , bütün sema!

Şair bu dizelerde ne demek istemiş?

Bence şu: Müslümanın tüm hedefi dünyayı fethedip oraları kendi dünyası yapmaktır. Bu yüzden geçmişte yaptığı işgallerle övünür ve elinden çıkan bu yerlerin acısıyla doludur. Aynı zamanda daha önce Müslümanlar tarafından ele geçirilemeyen Lizbon, Tokyo vs. gibi yerleri de ele geçirmenin hırsını yaşar. Oysa dünya üzerinde nerede Müslümanlar tarafından ele geçirilen ve Müslümanların çoğunlukta olduğu toprak varsa işte oraların tümüne şimdi gerilik, fakirlik,

zulüm hâkimdir. Müslümanların elinin değmediği yerler ise günümüzün en ferah, en gelişmiş yerleridir. İlginç bir şekilde Müslümanlar kendi ülkelerinden kaçarak bu gâvur memleketlere sığınmaya çalışmaktadır. Diğer taraftan da bu ülkelere Allahuekber nidalarını hâkim kılmanın ıstırabı içindedirler. Oysa bunu yapsalar oralar da kendi geri ülkelerine dönüşecek bundan haberleri yok. Endülüs Müslümanların elinde kalsaydı muhtemelen orası da şu andaki Afganistan gibi herkesin oradan başka yerlere kaçmaya çalıştığı bir ülke olacaktı.
01 Haziran 2022

NEDEN DİNSEL KURUMLARDA ÇOCUK TECAVÜZLERİ BU KADAR YAYGIN?

Fransa Katolik Kilisesi tarafından görevlendirilen Kilisede Cinsel İstismar Bağımsız Komisyonu (CIASE) yayımladığı raporla, 1950'den bu yana 216 bin çocuğun dini görevlilerin cinsel istismarına uğradığını açıklamıştı. Bu da tespit edilebilen tabii ki. Raporlara girmeyen miktarın bunun bir kaç katı olduğunu tahmin etmek hiç de güç değil. Papa Francis bu raporun ardından büyük bir acı ve utanç duyduğunu ve bunun pagan törenlerinde çocuk kurban etmekten bir farkının olmadığını söylemişti.

Benzer bir çalışma İslam dünyasında yapılsa çıkacak rakam hakkında tahminde bile bulunmak istemiyorum. Hayatımın büyük bir kısmı bu tür kuran kurslarında okuyan ve yurtlarında kalan dindar arkadaşlarla geçti. Anlattıkları şeyler ve bunun yaygınlığı korkunçtu. Bunun ayrıntısına girmek istemiyorum ama aklınıza geleni en az ikiyle çarpın. Bunun bu kadar yaygın olduğu pek bilinmiyor çünkü kol kırılır yen içinde kalır mantığı ile ketum davranılıyor. Bir de söz konusu olan din be kardeşim!

İşin bir de çocuk yaşta kız çocuklarının evlendirilmesini meşru gören boyutu var. Buna hiç girmeyelim.

Dün Erzurum'da diyanete bağlı bir Kuran kursunda cinsel istismara maruz bırakılan 7 çocuğun davasında kurs belletmenine 119 yıl 6 ay hapis cezası verildi. İlginç olan şey ise Diyanet, olay ortaya çıktığında açığa alınan görevlileri görevine iade etmişti. Şimdi suç sabitlendi, belletmen de mahkemede suçunu itiraf etmişti zaten. Diyanetin alel acele göreve iade kararı olayı ört bas etmek için ne kadar aceleci olduğunu gösteriyor. Bu yüzden ailelerin en büyük tepkisi DİB Ali Erbaş'a idi. Youtube'ta ailelerin feveranı ile ilgili videolar var. İzleyebilirsiniz.

Acaba bu mahkeme kararından sonra Ali Erbaş da çıkıp Papa Francis gibi bu durumdan büyük bir acı ve üzüntü duyduğuna ve görevlileri görevine iade ettiği için hatalı olduğuna dair bir açıklama yapar mı? Yoksa kulağının üzerine yatıp olayın unutulmasını mı bekler?

Şu soruyu psikologların ve eğitim uzmanlarının cevaplandırmasını bekliyorum:

Neden hem Hristiyanlık 'ta hem de İslam'da güya ahlakı tesis etmek için eğitim veren dini kurumlarda çocuk tecavüzleri bu kadar yaygındır? ***01 Haziran 2022***

AFAKTA VE ENFÜSTE BİR DELİL YOK

"Biz ayetlerimizi hem afakta, hem kendi nefislerinde onlara göstereceğiz; öyle ki, şüphesiz onun (Kur'an'ın) hak olduğu kendilerine açıkça belli olsun." (Fussilet 53)

Ben 40 yıldır Kur'an okuyan, araştıran, düşünen, soran, sorgulayan birisi olarak ayetteki bu iddianın karşılığını bulamadım. Ne dışımda -doğada, tarihte, toplumda, cevredene de içimde -aklım, duygularım ve vicdanımda- Kur'an'ın Allah katından gelen hak bir kitap olduğuna dair geçerli bir delil göremedim.

Allah'ın göstereceğini iddia ettiği bu ayetleri gören varsa bunları bana da gösterebilir mi? ***03 Haziran 2022***

SHİVA LİNGAM

Hindistan'da katıldığı bir programda "Hz. Muhammed"e hakaret ettiği iddiasıyla iktidardaki Hindistan Halk Partisi Sözcüsü Nupur Sharma partisinden ihraç edildi. İran, S.Arabistan, Pakistan, Afganistan devlet düzeyinde yaptığı açıklamalarla hatta Hindistan'a boykot tehditleriyle tepki vermiş. Bir kaç gündür sürekli ölüm tehditleri alan Sharma'nın tutuklanıp cezalandırılması için gösteriler yapılıyor ve aleyhine büyük bir linç kampanyası başlatılmış.

Olay ne?

Sharma kendi ifadeleriyle olayı şöyle anlatıyor:

"Geçtiğimiz günlerde Mahadev'imizin sürekli olarak aşağılandığı ve saygısızlığa uğradığı TV tartışmalarına katılıyorum. Şhiva Lingam'ın bir çeşme olduğu alayla söylendi. Shiva Lingam, Delhi'deki yol kenarındaki işaretler ve direklerle karşılaştırılarak da alay konusu oluyordu. Mahadev'imize yapılan bu sürekli hakarete ve saygısızlığa tahammül edemedim ve buna cevaben bazı şeyler söyledim. Sözlerim herhangi birinin dini duygularını incittiyse veya rahatsız ettiyse, bu beyanımı koşulsuz olarak geri çekiyorum. Amacım asla kimsenin dini duygularını incitmek değildi."

Shiva Lingam, Hint tapınaklarında bulunan Şhiva'nın en yaygın sembolüdür. Lingam, tanrıça veya "yoni" nin vajinasını temsil eden dairesel bir kaidenin üzerinde durur. Linga yaratıcı ve üretici gücü temsil eder. Kadınlar eşlerinin erkeklik güçlerinin artması, çocuk sahibi olabilmesi ve güç için ona tapınırlar.

İlginç olan ise programa katılan bir Müslüman'ın Hintlilerin kutsallarına hakaret edip aşağılaması ve tartışmanın bu yüzden çıkması.

Sharma'nın Hz. Muhammed'e hakaret olarak nitelenen sözleri ne? İslam'ın en eski siyer kitaplarında gecen bir bilgi. Yani Hz. Muhammed'in Aişe ile o henüz 6 yaşındayken nikâhlanıp 9 yaşındayken yatağa girmesi.

Bunu Muhammed yapmışsa Müslümanlar tepki vermek yerine peygamberleri ile övünmeliler. O yaptıysa doğru olmalıdır çünkü. Eğer bunun yanlış olduğunu düşünüyorlarsa bunu ifade edenleri linç etmek yerine önce dinleri ile yüzleşmeliler.

Akletmeyecek misiniz hâlâ! ***07 Haziran 2022***

AYDINLANMA

Türkiye'de dine karşı çok önemli bir aydınlanma süreci yaşanıyor. "Dip dalga" dediğimiz süreç o kadar hızlı bir gelişim gösteriyor ki artık dip olmaktan çıkıp gayet aleni hale geliyor. Türkiye, tarihinde hiç şahit olmadığı bir hızda ve yaygınlıkta bir sorgulama ve dinden uzaklaşma hareketine tanıklık ediyor. Sanırım ekonomik krizden sonra ülkenin en önemli gündem maddesi bu. AK Parti ülkeye iki şey bırakıp gidecek gibi görünüyor: Yıllarca altından kalkamayacağımız ekonomik kriz ve din karşısında hızlı bir aydınlanma.

Bundan kimler rahatsızlık duyuyor?

Tabii ki öncelikle siyasi tabanı dindar bir kitleye dayanan siyasetçiler ve partiler...

İşgal ettikleri koltuk ve makamı dini taraftarlık ve çevre sayesinde elde etmiş olanlar...

Varoluşları ve her türlü maddi menfaatleri dini cemaat ve tarikatlarının devamına bağlı olan cemaat liderleri, hocalar, şeyhler ve bundan istifade eden yöneticiler...

Yazdıkları dini kitap ve tefsirlerin satılmayacağından korkan yazarlar, hocalar, akademisyenler... Çoğu sorgulamasını çoktan tamamlamış, dinin ne menem bir şey olduğunu sen-

den benden daha iyi biliyor. Ama bakıyorsun hâlâ gerçek İslam, İslami sol, kuran İslam'ı, bizi emevi İslam'ı mahvetti, o İslam'da yok, o kelime o anlama gelmiyor teranelerini okuyup duruyorlar.

Bilmediklerinden mi, anlamadıklarından mı?

Samimiyetsizler.

Tek dertleri kitaplarını satmak, kazandıkları konumu kaybetmemek...

Bir de inancıyla yüzleşecek cesarete sahip olmayanlar var. Dip dalga yüzeye çıktıkça, iş alenileştikçe bunlar daha çok cesaret bulacaklar.

Türkiye önü alınmaz ve nasıl sonuçlanacağı artık belli bir aydınlanma süreci yaşıyor. ***14 Haziran 2022***

KUR'AN'DA İŞKENCE VAR MIDIR?

İşkenceye Karsı Birleşmiş Milletler Sözleşmesi'nin birinci maddesinde yapılan tanıma göre, İşkence terimi, bir şahsa veya bir üçüncü şahsa, bu şahsın veya üçüncü şahsın işlediği veya işlediğinden şüphe edilen bir fiil sebebiyle, cezalandırmak amacıyla bilgi veya itiraf elde etmek için veya ayrım gözeten herhangi bir sebep dolayısıyla bir kamu görevlisinin veya bu sıfatla hareket eden bir başka şahsın teşviki veya rızası veya muvafakatiyle uygulanan fiziki veya manevi ağır acı veya ıstırap veren bir fiil anlamına gelir.

Aynı sözleşmenin 2. Madde 2. bendinde de "Hiç bir istisnai durum, ne harp hali ne de bir harp tehdidi, dâhili siyasi istikrarsızlık veya herhangi başka bir olağanüstü hal, işkencenin uygulanması için gerekçe gösterilemez," denilerek hiç bir durum ve şartın işkenceyi meşru hale getiremeyeceğini karara bağlamaktadır.

Bu tanımlardan sonra sormak istiyorum:

Kur'an'da işkence var mıdır?

5/33. ayete göre Dini devletin otoritesine karşı çıkanların cezası öldürülmeleri veya asılmaları yahut ayak ve ellerinin çaprazlama kesilmesi, ya da yeryüzünde başka bir yere sürgün edilmeleridir. Ayak ve ellerin çaprazlama kesilmesi cezalandırma amacı taşıyan açık bir işkencedir.

5/38. ayete göre hırsızlığın cezası ellerin kesilmesidir. İşkencenin tanımına göre bu da işkencedir.

24/2. ayete göre zina eden kadın ve zina eden erkekten her birine yüz sopa vurmayı emretmekte, üstelik de Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, Allah'ın dinini tatbik hususunda sizi sakın acıma duygusu kaplamasın denilerek işkence kesin bir şekilde teşvik edilmekte, işkenceye karşı vicdanlar baskı altına alınmaktadır. Daha da ilginci, ayetin sonunda Müminlerden bir grup da onlara uygulanan cezaya şahit olsun, emri verilerek bu işkence toplumsal bir şova dönüştürülmekte, tüm toplum işkenceye ortak edilmektedir.

Tabii ki bunlar dünya hayatındaki işkenceler, bir de Allah'ın ahirette iman etmeyenlere uygulayacağı işkenceler var.

Allah iman etmeyenleri 70-80 senelik ömürlerinde kendisine itaat etmedikleri için anlaşılmaz bir kızgınlıkla, ebedi olarak, ölmelerine izin vermeden, son derece şiddetli ve şiddeti hiç azaltılmayan ateşle yakma, irin, tadı son derece kötü şeyler yedirme, ateşten yataklarda yatırma, derin uçurumlara atma gibi çok sayıda işkence ile cezalandıracaktır. Bu konuda o kadar çok ayet var ki örnek vermeye gerek duymuyorum.

Kur'an dünya hayatında bir cezalandırma yöntemi olarak muhtelif işkence şekillerini emreden, işkenceyi uygularken acımasız ve vicdansız olmaya teşvik eden; ahiret hayatında ise kısa dünya hayatına karşı, sırf iman etmiyorlar diye tüm inkâr edenleri ebedi bir işkence ile tehdit eden bir kitaptır.

Tabii bir de manevi acı verdirme şekilleri var ki, şimdilik bunlara girmiyorum. ***15 Haziran 2022***

KUR'AN'DA ÇOK ANLAMLILIK

Kur'an'da çok anlamlılık üzerine yaptığımız bir tartışmada muhatabımın tıkandığı nokta:

Bir saç kurutma makinasının talimatı yeteri kadar açık değilse ve bu yüzden bazı insanlar saçlarını yakmışsa bunun sorumlusu, bu talimatı yeteri kadar açık yazmayan kişidir.

Kur'an'ın -tüm açıklık iddialarına rağmen- yeteri kadar açık olmaması, birbiriyle çelişen farklı anlamlara imkân vermesi yüzünden insanlar birbirleriyle çatışıyor. Metin üzerinden sürdürülen sürekli bir tartışma ve kavga var. Mezhepler, fırkalar ortaya çıkmış, savaşlar yapılmış, cinayetler işlenmiş, insanlar katledilmiş...

Bunun sorumlusu kim? Ben miyim? Yoksa tüm insanlara hidayet vadiyle ortaya çıkıp neredeyse 15 asırdır anlamı üzerine bir türlü ittifak edilemeyen kitap mı? ***21 Haziran 2022***

VAHYİN MAHİYETİ

Bu akşam Kuramer'in düzenlediği bir zoom programında Asiye Tığlı hocamızın İran'da devrim sonrası gelişen entelektüel hareketlere dair güzel bir sunumunu izledim. Dikkatimi çeken bir husus oldu. Bir hocamız Türkiye'de İranlı Suruş ve Sebusteri gibi entelektüellerin vahiy konusundaki iddialarına Ali Bulaç dışında bir cevap verilmediğini ve bunlara cevap verilmesi gerektiğini söyledi. Ali Bulac'ın yazdığı kitap cevaptan çok klasik söylemlerin tekrarından ibaret yeni bir şey yok.

Bu konuda yakın dönemde (2016) Mustafa Öztürk Hoca da bir kitap yazdı. Ancak sanırım bu kitap klasik vahiy algısını sorgulayan bir kitap olduğu için bir cevap olarak nitelenmedi.

Mustafa Hoca'nın kitabının ardından bu konuda ben de "Vahyin Tarihsel Mahiyeti" adında bir kitap yazdım. Tabii bu kitap Suruş, Sebusteri ve Öztürk'ün görüşlerini daha ileri taşıyan bir kitaptı. Bunların ortak noktaları Kur'an'ın Muhammed'in sözü olduğu noktasında birleşmiş olmalarıdır.

Ben yazdığım kitapta şu temel görüşü savundum:

Hz. Muhammed'in vahiy algısı da dâhil olmak üzere tarih boyunca ortaya çıkan bütün vahiy algıları tarihseldir, kendi zamanının evren anlayışı, dünya görüsü, dünya, doğa ve gök bilgisi ve içinde bulunduğu toplumun zihniyeti ve kültürü ile belirlenmiştir. Bu algılar hemen Muhammed sonrasında değişime uğramıştır. Tarih boyunca onlarca farklı görüş ortaya çıkmıştır. Bu değişimde temel etkenin dünya görüşündeki değişim, değişen tarihsel, toplumsal ve siyasi koşullar ve tartışmalar olduğu görülmektedir. Ben bunu gösterdim.

Bunun tek bir anlamı var, vahyin mahiyetine dair Kur'an'da ortaya konulan görüş de dâhil olmak üzere tüm anlayışlar insan eseridir. Değişmez, sabit, ilahi bir vahiy anlayışı yoktur.

Aksini gösterebilecek bir hocamız, ilahiyatçımız varsa buyursun göstersin. ***21 Haziran 2022***

ŞEYH MAHMUT EFENDİ

Sabah sabah baktım Kurancı ilahiyat poflarından laik siyasilere kadar herkes ölen şeyh Mahmut Efendi hakkında rahmet dilemek için sıraya girmiş. Menfaat mi desem korku mu desem bilemedim.

Ölünün arkasından konuşulmaz derler. Bu sözü söyleyen kişiler ilginç bir şekilde çoktan ölüp gitmiş Firavun'un arkasından demediklerini bırakmazlar. Beş vakit namazda sûre olarak okudukları Arapça sözlerle ha bire Ebu Leheb'e lanet okurlar. 15 asır oldu aşağı Ebu Leheb, yukarı Ebu Leheb...

Ölen kişi külte dönüşmüş sembol bir şahsiyetse ölmüş mü yaşıyor mu bakmaksızın konuşmak da yazmak da herkesin hakkıdır. Köylü Mehmet ağa, Bakkal Rıza Efendi olsa yakınlarını, sevenlerini üzmemek adına dedikodusunu yapıp ölünün arkasından konuşmak büyük ayıptır tabii ki.

Siz -özellikle de kadınlar- şu sözleri sarf eden birisine hakkınızı helal eder misiniz?

1- Ben kadınların dükkân açmasını asla helal görmüyorum.

2- Kadından memur olmaz. Kadınlar mektebe gitmez. Duymadık demeyin

3- Kadın sokakta gezecek bir şey değildir, erkeğe gözükecek bir şey değildir.

4-Kadın en dayanılmaz şeydir, onu görmeyeceksin.

5- Dana kadar kızları veriyorsunuz liseye, aklınız mı gitti, yoksa ruhunuz mu gitti. Diplomayı al gel de namusun ne olursa olsun.

6- Alışveriş, hemşirelik, subaylık karı işi değildir

7- Bu karıları kendi başına bırakırsan, uçurumdan aşağıya her gün uçarlar.

8- Ruhul furkan Tefsirini yazmayı bize Resulullah emretti.

9- Yarın ahirette kabirden çıkan bir adamı azap melekleri yakalasa, azaba götürülerken yaka paça, "Ben nakşibendi tarikatının halidi kolundanım" dese bırakırlar.

10- Sünnilik dininin hanefilik mezhebi cennetliktir.

11- İşlerinizde ne yapacağınızı şaşırdığınızda kabir ehlinden yardım isteyiniz.

12-Şeyhin şeklini hayal etmek, düşünmek, Hakkın zikrinden daha faziletlidir. (Şeyhini gözünün önüne getirmek için namaz kılarken resmini önüne koyanlar var)

13-Bir mürit mürşidi için "niye emrediyor, niçin yasaklıyor" derse mürit olamaz. Çünkü inat ediyor, inatla bu iş olmaz.

14-Eğer sen, bir şeyhe bağlanmadan bin sene kendi başına Allah'a kavuşmak için inleyip dursan, böylece O Mevla Tealayı bulman mümkün değildir.

15-Ashabı Kehf'in köpeği Allah dostlarının yanından ayrılmadı biz de ayrılmayalım. (Kendisi Allah dostu müritleri de köpek!)

16-Bana emir verildi, kızını üniversiteye göndereni tarikattan at. Üniversite akrep yuvasıdır.

17-Eve televizyon girdiği vakit iman camdan çıkar. Bu sistemin okullarında kız talebe okutanların imanı tehlikeye girer.

18-Zina ve livatadan daha kötüsü sakalını tıraş etmektir.

19-Kadınların şerefi gizli kalmalarında ve erkeklerle görüşmemelerindedir. Kadın çalışacak diye tutturmuş, sonra aç kalırlarmış.

20-Çarşafı olmayan bir kadın, çatısı olmayan harap bir eve benzer. ***23 Haziran 2022***

Bir meczubun ölüsünün topladığı bu kalabalığı hangi siyasi kendi mitinginde toplayabilirdi? Caminin içi, avlusu, dışı değil Edirnekapı'dan Beyazıt'a kadar Fatih'in tüm caddeleri, sokakları, meydanları, parkları tıklım tıklım insanla doluymuş. Üstelik bunlar sadece erkek, kadınların cenazeye gelmesi yasaktı çünkü.

Bir de şunları düşünün: Her yıl milyonlarca insan taştan bir binanın etrafında dönmek için üstelik de hayatı boyunca biriktirdiği parasını harcamak pahasına Mekke'yi dolduruyor. Yine milyonlarca Hintli pislik içinde, mikrop yuvası, üzerinde cesetlerin yüzdüğü Ganj nehrinde yıkanabilmek için her yıl oraya koşturuyor. Papa'yı balkonda konuşma ya-

parken görmek, onu canlı dinlemek için yüzbinlerce Katolik Aziz Petrus meydanında saatlerce bekleşiyor.

Oysa Fatih'in sokak ve caddelerini dolduran o milyonların büyük bir çoğunluğunun geçim sıkıntısı var. Yılbaşında maaşlarıyla alabildikleri şeylerin yarısını bugün alabilme gücüne sahip değiller. Belki işsizler. Bazıları kirasını ödemekten aciz. Aldığı asgari ücret kirasını bile karşılamıyor. Bir yıldır belki evine et girmemiş. Çocuklarına bir kilo meyve alamıyor. İçlerinde cebinde parası olmadığı ve hatta bir şişe suya verecek üç lirası olmadığı için Fatih'in caddelerinde tüm gününü aç susuz geçirenler olduğundan eminim.

Diğer taraftan gözünü açsa küçük bir azınlığın onun fakirliğinden zenginlik devşirdiğinin farkına varacak. Şımarık, sonradan görme, gözü dönmüş bir kitle memleketi yağmalamakla meşgul.

İşte bu insanlara, bu zamlar dursun, işsizlik bitsin, bu kötü yönetim istifa etsin, memleket yağmalanmasın; hırsızlar, arsızlar, yolsuzluk yapanlar yargılansın; bunun için birlik olalım, anayasal protesto ve gösteri hakkımızı kullanalım, sokaklara çıkalım diye bir çağrı yapsan bir tanesi senin peşinden gelmez. Üstelik de seni hain, dış güçlerin kuklası, Soros çocuğu filan ilan eder.

Rasyonel gerekçelerle, son derece haklı sebeplerle sokağa çıkıp toplanmayı ihanet gören bu kafadaki insanlar; hayal satan, kendilerini kandıran, ihtiyacı olan parayı hayır ayağına veya yanmaz kefen numaralarıyla elinden alan, kadınları aşağılayan, toplumu asırlarca öncesinin şartlarına entegre etmek için uğraşan yobaz bir insanın ölüsü için bir şehrin sokaklarını tıklım tıklım doldurabiliyor.

Vah ki halimize vah!

Biz de diyoruz ki, memleket neden bu kadar kötü? ***26 Haziran 2022***

ASIL İSLAM GELDİKTEN SONRA KIZ ÇOCUKLARI GÖMÜLMEYE BAŞLADI

Son yıllarda İslamcı veya geleneksel dindar ailelerden gelen kadınlarla ilgili çok sayıda acı hikâye duydum.

Bazılarına tanık oldum.

Bazılarını bizzat o kadınların kendi ağızlarından dinledim ya da yazdıklarından okudum.

O çırpınışlarını hissettim. Bir erkek olarak ne kadar empati kurabilirsem artık...

Hani o klasik cahiliye söylemi var ya, müşrikler kız çocuklarını diri diri toprağa gömüyordu, İslam geldi onları kurtardı diye...

Külliyen yalan!

Kendi çağını yüceltmek için geçmiş dönemi şeytanlaştırma operasyonu...

Asıl İslam geldikten sonra kız çocukları gömülmeye başladı.

Kendi durumlarının farkında olsunlar ya da olmasınlar hayatı kararan şu kadınlara bakmadan, bir empati kurmadan lütfen tepki vermeyin. ***10 Temmuz 2022***

ABDÂL MI APTAL MI?

"Tanrı var mı? Teist: var (%100), Ateist: yok (%100), Agnostik: olabilir (%50) Aptal yanıtları... Abdâl soruyu anlamsız bulur." Dücane Cündioğlu

Benim cevabım nedir?

Arapça'da أبدال (abdâl) , بدل "eşdeğer, bedel, karşılık" sözcüğünün çoğuludur. Bedeller, eşdeğerler, karşılıklar demektir.

Kelime fiil olarak ب harfi ceri ile değiştirmek ve dönüştürmek anlamında kullanılır. Osmanlıca'da "abdâl" derviş, ermiş, kalender anlamında kullanılmıştır. Sanırım normal, ortalama bir insandan değişip dönüştükleri, farklı oldukları için onlara "abdâl" denilmiştir. Belki değişik(kişilik)ler anlamında... Bu yüzden safdil, ahmak ve bön kişilere de abdâl denilmiştir. Bugün bizim "aptal" kelimesine yüklediğimiz olumsuz anlam "abdâl" seklinde kullanılarak aynısıyla Osmanlıca'da da vardı. Daha sonra kelimedeki b, p'ye d de t'ye dönüşerek "aptal" şeklinde kullanılmaya başlamış.. Yani "abdâl" ve "aptal" şeklinde anlamları net olarak ayrışmış iki ayrı kelime yok. İkisi de aynı kelime aslında. Aptal seklinde kullanım muhtemelen telafuzu daha kolay olduğu için biraz bozularak dile böyle yerleşmiş. "Abdâl" şeklindeki kullanım da gerilerde ve kitaplarda kalmış. Dücane Hoca da biraz kelime cambazlığı yapıp aslı aynı olan bu kelimelerden aforizmalar üretiyor. (Bilgi için Nisanyan Sözlüğe, Arapça ve Osmanlıca sözlüklere bakılabilir)

Peki, Tanrı var mı? Var veya yok hiç umurumda bile değil. Abdâl mıyım yoksa aptal mı? ***20 Temmuz 2022***

İNSAN OLDUĞUMU LÜTFEN KİMSEYE SÖYLEMEYİN!

İnsan olduğumu kimseye söylemeyin!

Onlar benim Türk, erkek, eski radikal Müslüman/İslamcı, yeni nonteist/dinsiz, Kütahya doğumlu, ailesi Silistre'den göçmüş, klasik sağcı/muhafazakâr bir Anadolulu ailenin çocuğu, emekli mühendis, yazar, baba, bir kadının eşi, Karadenizli bir ailenin damadı, üç çocuğun babası filan olduğumu zannediyorlar.

Oysa ben bunların hiçbiri değilim.

Ben sadece insanım.

Ama siz insan olduğumu lütfen kimseye söylemeyin. Yoksa o insan yiyenler beni bulurlar ve acımasızca linç edip hapur hupur yutarlar.

İnsan düşmanıdır onlar.

İnsanım dediğinde kızgın kızgın anladık da derler,

Türk müsün, Arap mısın, Kürt müsün, milliyetin ne,

erkek misin, kadın mısın,

memleket nire,

hangi mahalledensin,

hangi partiye oy veriyorsun,

Müslüman mısın, Hristiyan mısın,

Alevi misin Sünni misin,

hangi tarikata mensupsun?

Sorarlar da sorarlar. İnsan olmak dışında ne varsa yapışan üzerimde onu görmek isterler. Hepsinin altındaki insan genel paydasını görmezler, göremezler. Görmek istemezler çünkü.

"Milletim nev'-i beşerdir, vatanım rûy-i zemin." (İbrahim Şinasi)

"Toprak vatanım, nev'-i beşer milletim" (Tevfik Fikret)

"Avoir pour patrie le monde et pour nation I'humanite." (Victor Hugo)

"İzâ kâne aslî min türâbin feküllaha Bilâdi ve küllü'l-â-lemîne akaribi" (Arap Lâedri) ***22 Temmuz 2022***

DİNDAR AHLÂKI OLAMAZ

Her zaman söylediğim gibi, dindar ahlâkı olamaz. Çünkü dindar, bir davranışın doğru ve yanlış olduğuna özgür iradesi, aklı ve vicdanı ile değil, dinsel buyruklarla sabitlenen ve

mutlaklaştırılan verili hükümlerle karar verir. Allah emrediyorsa bu doğru ve dolayısı ile ahlâki, yasaklıyorsa bu yanlış ve ahlâksızcadır. Bu tutum ahlâki bir tutum olabilir mi? Bence hayır! Dolayısıyla dindarın ahlâkı yoktur. Ahlâka ihtiyacı da yoktur. O, ilahi buyruklara tabidir. Dinde bazı ahlâkî hükümlerin olması da bir şey ifade etmez. Çünkü Hasan Hoca'nın da haklı olarak tespit ettiği gibi ahlâk dinden kaynaklanmaz, bilakis din ahlâkî buyrukları alır ve bunları kullanır. İşin kötüsü ahlâk -bazı temel hususlar dışında- değişken bir olgu olduğu halde din bunları sabitleyerek bir dönemde geçerli ahlâkî kuralları evrensel yasalar haline getirir. Bu, insanlığa yapılan en büyük kötülüklerden biridir. Mümin, köhnemiş yasaları evrensel ahlâk'i buyruklar olarak uygulamaya ve uygulatmaya çalışır. Daha da kötüsü birçok kötülük Tanrı buyruğu olarak zulüm aracına dönüştürülür. Ahlâklı dindar bireylerin bulunması da din nedeniyle değil, dine rağmen ortaya çıkar. Ancak bu, Tanrı buyruklarını görmezden gelmeden veya onları yamultmadan mümkün olmaz. ***22 Temmuz 2022***

MUHAMMED'İN CESEDİ NEDEN ÜÇ GÜN DEFNEDİLMEDİ?

İsa cuma günü vefat etti. Pazar günü tekrar dirildi.

"Şabat Günü geçince, Mecdelli Meryem, Yakupun annesi Meryem ve Salome gidip İsa'nın cesedine sürmek üzere baharat satın aldılar. Haftanın ilk günü sabah çok erkenden, güneşin doğuşuyla birlikte mezara gittiler. Aralarında, "Mezarın girişindeki taşı bizim için kim yana yuvarlayacak?" diye konuşuyorlardı. Başlarını kaldırıp bakınca, o kocaman taşın yana yuvarlanmış olduğunu gördüler Mezara girip sağ tarafta, beyaz kaftan giyinmiş genç bir adamın oturduğunu görünce çok şaşırdılar. Adam onlara, "Şaşırmayın!" dedi. "Çarmıha gerilen Nasıralı İsa'yı arıyorsunuz. O dirildi, burada yok." (Mark 16/1-6)

"Tanrı, Onu [İsa] asla çürümemek üzere ölümden diriltiğini şu sözlerle belirtmiştir: 'Size, Davut'a söz verdiğim Kutsal ve güvenilir nimetleri vereceğim.' Bunun için başka bir yerde de şöyle der: 'Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.' Davut, kendi kuşağında Tanrı'nın amacı uyarınca hizmet ettikten sonra gözlerini yaşama kapadı, ataları gibi gömüldü ve bedeni çürüyüp gitti. Oysa Tanrı'nın dirilttiği kişinin bedeni çürümedi." (Elçilerin İşleri 13/34-37)

Müslümanlara göre Hz. Muhammed İsa'dan ve tüm diğer peygamberlerden üstündür. Son peygamberdir, bir kavme, bir bölgeye değil tüm âlemlere rahmettir. İsa'nın cesedi çürümemişse ve ölümünden sonraki üçüncü sabah dirilmişse Muhammed'in cesedinin de çürümemesi ve üçüncü gün sabahı dirilmesi gerekir. Muhammed öldüğünde orada yaşayan saf ve iyi bir inanan olsam ben böyle düşünürdüm.

Demek ki o zaman da, özellikle ailesi ve yakınları arasında, öyle düşünenler varmış ki, Muhammed ölür ölmez defnedilmemiş ve cenazesi Medine'nin o sıcağında neredeyse üç gün bekletilmiş. Sonuç; ölümünden sonraki üçüncü gün yani çarşamba günü gelene kadar Muhammed'in cesedi şişmiş ve kokmuş. Dirilmeyeceğini anlayınca o gece onu gömmüşler. Salı günü defnedildiğine dair rivayetler bunları örtmek için uydurulmuş olmalı.

Peki, neden Ebu Bekir, Ömer ve Ensar onun dirilmesini beklemek yerine aralarında siyasi lider kavgasına tutuşmuşlar, iki gün idare edemezler miydi? Mutlaka ederlerdi ama beklemediler çünkü son derece akıllı olan bu zatlar Muhammed'in dirilmeyeceğini zaten biliyorlardı. İnanç onlar için siyasetin ve birliğin bir aracıydı sadece.

İnançlar daima üst düzey siyasiler ve elitler arasında değil alt düzey tabakalar arasında kıymete değer olmuştur. Siyasiler ve elitler ise bunu kullanırlar. O andan itibaren Muhammed ve din Arapların birliğini sağlayıp fetihler yapmak için bir ideoloji olarak kullanıldı. Muhammed'e ve inancına ne kadar az değer verdiklerinin göstergesi cenazesine sadece ailesinin

ve bir iki inananın katılmasıdır. Esas olan inancın siyasi değeridir. Kuranın toplanması ve alternatif Mushafların yakılması da bu amaca hizmet ediyordu.

Peki, Muhammed'in dirileceğine inananlara ne oldu? Siyaset rüzgarı, fetihler ve ganimet var ya, o nelere kadirdir biliyor musunuz? ***27 Temmuz 2022***

FİYATLARI TAYİN EDEN ALLAH'TIR!

"Fiyatları tayin eden, Allah'tır."

Bunun nesi yanlış anlamadım. Allah yerine otorite ifade eden herhangi bir kelime koyun cümleyi nasıl okuduğumu anlarsınız.

Fiyatları tayin eden, devlettir. Devlet Allahınızdır.

Fiyatları tayin eden, piyasadır. Piyasa Allahınızdır.

Fiyatları tayin eden, güçlü tekelci şirketlerdir. Şirketler, patronlar Allahınızdır.

"Fiyatları tayin eden, tüketicilerdir" sözü ne kadar saçma ise "Fiyatları tayin eden, kullardır." sözü de o kadar saçmadır, tabii ki Allah olacak. Doğru olan "Fiyatları tayin eden, Allah'tır, Allahlığı hak etmiştir." sözüdür. Fiyatları tayin edecek güç kimde ise o, Allah'tır.

Dün 10 TL olan domatesi kim bugün tarla fiyatı değişmediği halde tezgahta 15 TL yapıyor ve siz dünden bugüne ne değişti de yüzde 50 zam yapıldı diye sorduğunuz halde tıpış tıpış gene de gidip o domatesi satın alıyorsanız, sizin Allahınız o fiyatı değiştirme kudretine sahip olan kim ise odur işte. Yarın da 10 TL yapar. İsterse güneşi Batı'dan doğurur. İsterse sizi öldürüp yeniden diriltir.

Ey Hamdi! Gökteki Tanrıyı inkâr etmek, düşüncede bitirip teoride O'na isyan etmek kolay. Kolaysa yerde yürüyenleri inkâr et ve onlara isyan et de göreyim. ***28 Temmuz 2022***

KUR'AN VE BİLİMSEL DİL

Kur'an'ın yazarı, her kim ise işte, mesajını sunarken, güya, insanlar bunu bilimsel hakikatlere uygun bir dille anlatıldığında anlamazlar diye yanlış da olsa o insanların hakikat diye bildikleri şeyler üzerinden ve bazen de metaforik olarak anlatmış! Öyle iddia ediyorlar kitabın Allah'tan bir vahiy olduğuna inanan bazı arkadaşlar.

Eğer Kur'an'ın yazarı Muhammed ise, o zaman Muhammed'in Kur'an'da kullanılan bilimle çelişen ifadeler dışında o günkü insanların bilmediği bilimsel bazı gerçeklerden de haberdar olduğunu kabul etmemiz gerekir ki bu, mümkün değildir. Muhammed, diğerlerinden daha fazla bilgiye sahip bir bilim insanı değil sonuçta. Herkes ne biliyorsa o da o kadar biliyor.

Eğer Kur'an'ın Allah'a ait bir kelam olduğunu kabul edersek, o zaman da şu soruyu sorma hakkına sahibiz:

Allah o günün Arap'ı mesaja odaklansın diye bilimsel gerçekleri dikkate almazken sonrakilerden bazılarının, dikkate alınmayan bu bilimsel gerçekler yüzünden sapır sapır dinden uzaklaşacağını, mesajı filan da dikkate almayacağını neden göz önünde bulundurmamış?

Binlerle ifade edilen bir Arap topluluğuna hitap ederken anlasınlar diye onlara merhamet edip bilimsel gerçekleri çiğneyip geçen bir dil kullanan Allah, acaba onlardan sonra gelecek milyarlarca insan arasında bunun büyük bir anlama problemi ortaya çıkartacağını ve büyük bir tartışma konusu olacağını bilmiyor muydu? Allah ise biliyor olmalı. Bilmiyorsa zaten o Allah olamaz.

Peki, Allah'ın hem o günün Araplarının anlayacağı hem de sonrasında gelen milyarlarca insan arasında bu türden tartışmalara ve anlaşmazlıklara yol açmayan, hiç bir çağın bilimsel bakışıyla çelişmeyen, sonradan ortaya çıkacak bilimsel gerçekleri de göz önünde bulunduran bir tarzda yalın bir dil kullanarak temel mesajını özlü bir şekilde gönderme kudreti yok muydu? Tabii ki olmalı, yoksa zaten Tanrı olamaz.

Demek ki mesele Allah'ın din dili-bilimsel dil, gerçek dil-metaforik dil diye bir ayırım yapıp, bu Araplar anlamazlar, en iyisi mesajımı bilimsel gerçeklerle çelişse de Arapların algıları üzerinden üreyen bir din diliyle göndereyim de aralarında tartışmadan mesajıma odaklansınlar demesinden kaynaklanmıyor.

Mesele tamamen kitabın yazarının bir insan olması.

O insan nazarında din de, bilim de, hakikat de, fizik de, kozmoloji de, anatomi de aynı şey. Din dili bilim dili diye bir ayırım yok onun zihninde. Kendi çağının bilgi, algı ve zihniyet sınırları içinde Allah merkezli bir bakışla doğayı da, dünyayı da, evreni de, insanı da, yeri de, göğü de, toplumu da yorumlamaya çalışmış. Kendi zamanının sınırlarının dışına çıkamıyor. Çıkması mümkün değil zaten. ***29 Temmuz 2022***

MUHAMMED'İN PRENSİ ALİ

Hz. Muhammed muhtemelen Ali'yi kendi yerine hazırlıyordu. Onu prensi ve veliahtı gibi görüyordu. Belki kendisinden sonraki peygamber Ali olacaktı çünkü kendi erkek evladı yoktu. Ali çocukluğundan itibaren onun yanındaydı. Ama sanırım Muhammed kısa sürede onda bu zekâ ve yeteneğin olmadığını fark etti. Ali hakkındaki rivayetlere dikkatle bakın, şiddet yanlısı, çok kan döken, her şeyi güç ve zorla halledeceğine inanan, sorunları çözmekten aciz, sürekli aykırı giden, iletişimden uzak, siyasetten ve insanları idare etmekten anlamayan bir tiptir. Öyle Şii veya sünni efsanelerde anlatıldığı gibi rivayetlerde anlatılan olaylardaki Ali hikmet sahibi, âlim,

büyük feraset sahibi üstün bir insan gibi gözükmemektedir. Efsanelerde anlatıldığı gibi, yakışıklı, boylu poslu, güzel gözlü birisi de değildir. Kısa boylu, kel, kıllı vücutlu, gözleri iyi görmeyen, dış görünüşü itibariyle korkutucu bir tiptir. Fatma onunla evlenmek istememiştir.

Siyasi hayatı aldığı saçma kararlar ve yanlış stratejiler nedeniyle büyük başarısızlıklarla doludur. Üstelik bu yanlış kararlar on binlerce kişinin ölümüne yol açmıştır.

Oğullarından Hüseyin de kendisine benzer. Kendisine miras kalan davayı sürdürmüş ve tıpkı babası gibi yanlış zamanlardaki yanlış kararları yüzünden kendisiyle birlikte çoluk çocuk, kadın birçok kişinin büyük zararlar görmesine yol açmıştır. Başından gecenler efsaneleştirilerek bir mite hatta tapınma nesnesine dönüştürülmüştür. Karşı taraftakiler haklı mıydı, belki değildi ama tarafsız bir gözle bakınca Hüseyin de bu çıkışlarında ve yönteminde çok da haklı değildi. Peygamber torunu olmanın dışında hiç bir özelliği olmayan, babası Ali gibi şiddet yanlısı bir figürdür Hüseyin.

Hasan nispeten ılımlı bir tiptir ama o da bir yönüyle dedesine benzer, kadınları çok sevmektedir. Kurduğu cariye haremi ve evlendiği kadınların sayısının haddi hududu yoktur.

Neyse tüm inananların Muharrem ayı mübarek olsun. Benim için nasıl kurban kavurma demekse, Muharremin 10. günü de aşure demektir. Çok severim. Yapıp da ikram etmek isteyen olursa dağları aşar gelirim. ***30 Temmuz 2022***

DİN SİYASETİ DEĞİL SİYASET DİNİ ŞEKİLLENDİRİR

Din -özellikle İslam- saf bir inanç, ontolojik sorulara cevap bulmak için ortaya çıkmış bir arayış olmaktan öte, çıkışından itibaren bir siyasettir, siyasi amaçlarla ortaya atılmıştır ve onu siyasi ve diğer tarihi koşullar şekillendirmiş daha öte belirlemiştir. Din ve inanç siyaseti değil, siyaset inancı belir-

ler. Dolayısıyla, iddia edildiği gibi, din, kötü amaçlara hizmet etmek için dönüştürülmez veya kötü amaçlara alet edilmez, Bilakis -iyi ya da kötü- bu amaçlara hizmet etmek için vardır. İslam Arap kurtuluş ideolojisidir. Arapların tarihe girmesi ve aralarındaki birliği sağlamak için üretilmiş bir tür ideoloji veya hikâyedir. ***04 Ağustos 2022***

İSLAM FITRAT DİNİ MİDİR?

Bir fıtrat türküsü tutturmuşlar gidiyorlar. Neymiş İslam fıtrat diniymiş, din fıtratmış vs...

Arkadaş önce şu fıtratı bir tarif edin. Fıtrat nedir, fıtrat sayılan ve sayılmayan nedir? Fıtrat dediğiniz şeyler ne kadar sabittir? Fıtrat dediğiniz şeyleri ne belirli ve sabit kılmaktadır? Yani nasıl oluyor da evrim geçiren değişen bir varlıkta sabitlerin olduğundan bahsedebiliyorsunuz? Sınırlı bir zamandaki göstergelere ve gözlemlere bakarak bunların sabit olduğuna nasıl karar verdiniz? Bunların gelecekte farklı etkilere maruz kalarak değişmeyeceğinin ve yerini başka özelliklere bırakmayacağının bir garantisi var mıdır?

Arkadaşlar bırakın artık bu fıtrat retoriklerini.

Fıtrat diye bir şey yok.

Sabit insan doğası diye bir şey yok. ***5 Ağustos 2022***

NEREDE BULURSANIZ ÖLDÜRÜN!

Şu tevbe suresinin ilk ayetlerini ele almanın zamanı geldi. Kurancı Taslaman ve benzerleri diyorlar ki, müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, esir alın ifadesi sadece antlaşmalarını bozan müşrikler içindir, bozmayanlarla gül gibi geçinip gitmeye devam edilir. Bunun tam da böyle olmadığını söyleyenlere de diyorlar ki, surenin ilk ayetlerini bütün olarak

okuyun, 4. ve 7. ayetlerde, antlaşmalarına riayet edenler istisna tutuluyor.

Oysa karşılarındakini eleştirirken kendileri bilerek o ayetlerdeki bazı ifadeleri görmezden geliyorlar. 4.ayetteki "onlara verdiğiniz söze SÜRESİ DOLUNCAYA KADAR riayet ediniz." ifadesini hiç okumuyorlar.

Sure, anlaşmaları olan müşriklere zorla ya da güzellikle Müslüman olup Muhammed'e boyun eğmek dışında hiç bir alternatif bırakmayan bir ültimatomdur. Anlaşmaları olmayan ya da anlaşmalarına tam riayet etmeyenler de verilen bu ültimatomun muhatabıdır. Dört ay içinde veya antlaşma süreleri daha fazla ise bu süre bittiğinde tıpış tıpış gelip Müslüman olacaklar veya bulundukları yerde ya öldürülecekler ya da esir edilecekler! Dikkat edin süreleri bittiğinde anlaşmalara uyanla uymayanın farkı yok hepsi er ya da geç bu müşrik avından nasiplerini alacaklar.

Mesele bu kadar netken işin farklı şeylere çekilmesi ve farklı yorumlar yapılması hem sure içi bağlamı hem de surenin üretildiği dış bağlamı dikkate almamaktan ve görmezden gelmekten kaynaklanıyor. Bunu dikkate almazsanız surede birbiriyle tutmayan çelişkili ifadeleri izah edemezsiniz.

Tevbe veya Berae suresi Muhammed'in kendisini son derece güçlü hissettiği bir zamanda üretilmiştir. Mekke fethedilmiş, Tebük seferinde 30 bin kişilik ordu ile tüm Araplara acayip bir gövde gösterisi yapılmış, onlara eğer dünyayı fethedersem ben fethederim, benimle olursanız siz de bundan faydalanırsınız mesajı verilmiş, tüm Hicaz'da Müslümanların borusu ötmeye başlamıştır. Artık o büyük hedeflere ulaşmak için küçük pürüzlerin giderilme ve hizada olmayanları tam hizaya getirme zamanıdır. İşte Muhammed Tevbe suresinde müşrikler ve münafıklarla net bir hesaplaşmaya girerek bu pürüzleri hallediyor.

Surenin ilk ayetlerinde müşriklerle olan antlaşmaların iptal edildiğini ve kendilerine dört ay müddet verildiğini açıkça ilan ediyor. Bunu neden böyle yapıyor? Çünkü önünde ha-

ram aylar ve hac mevsimi var, bu aylarda savaşmak yasak. Bu aylar çıkana kadar onlara mühlet veriyor. Ayrıca rivayetler diyor ki müşriklerle yapılan antlaşmaların çoğunun bitmesine az bir zaman kalmıştı. Yalnız bunun bir istisnası vardı. Kureyş'e mensup müşrik bir kabile ile yapılan antlaşmanın süresinin bitmesine 8 veya 9 ay vardı. Tek örnek de budur. 7. ayette "Mescidi Haram yanında kendileriyle antlaşma yaptıklarınız" ifadesiyle kastedilen Kureyşli müşrik kabile bu kabiledir. İşte bu kabileye 4. ve 7. ayetle bir istisna tanındı antlaşma süresi bitene kadar, yani 4 ay bittikten sonra bir 4 veya 5 ay daha onlara zaman verildi. 4 veya 8 ay bitince kimse istisna edilmeksizin tüm müşrikleri bekleyen alternatif ya 11. ayette ifade edildiği gibi Müslüman olmak ya da 5. ayette ifade edildiği gibi bulundukları yerde öldürülmek, esir edilmek, kuşatılmak, nereye kaçarlarsa kaçsınlar takip edilip işlerinin bitirilmesidir. Tam bir müşrik avı yani. Müşriklere ve müşrikliğe aman yok, geçit yok, yaşam hakkı yok. Nitekim Ebu Bekir ve Ali o sene hac mevsiminde Mekke'ye gidip hac için gelen müşriklere bunu duyurdular. Hatta Arafe'de -Arafat'da- yapılan toplu ilan yeteri kadar duyulmadığı için Ali ve Ebu Bekir kabileleri teker teker ziyaret edip tüm muhataplara bilgi verdi.

Geriye sıkıntılı bur durum daha kalıyor. Süre dolduktan sonra müşrik olduğu halde Müslümanlara sığınmak, İslam hakkında bilgi almak isteyen olursa ne olacak? Onlar da mı öldürülecek? Çünkü Araplarda sığınana, korunma isteyene düşman da olsa dokunulmaz. Koruma altına alınır. 6. Ayet de bu istisna duruma bir cevap veriyor. Korunma isteyen olursa onu koruma altına alın, ona tebliğ edin, Kuran okuyun, isterse kabilesine geri gönderin, diyor.

Geri kalan ayetler de, sürenin bitiminde yapılacak müşrik avı için Müslümanları motivasyon ayetleridir. Onları bu ava teşvik ediyor.

Ancak buna gerek kalmıyor. Mekke ve çevresinde, ne kadar antlaşmalı ya da antlaşmasız müşrik kabile varsa gelip Müslüman oluyor, Muhammed'e biat ediyor, ona boyun eği-

yor. Başka da çareleri yoktu yoksa onları büyük bir katliam bekliyordu. ***06 Ağustos 2022***

RAHMET DİNİNİN ÇOCUKLARI!

Bir inanç ya da düşünce sahibi, kendisine düşünceyle veya sözle muhalefet edene şiddetle mukabelede bulunuyorsa bu neyi gösterir?

Tabii ki o inanç ya da düşüncenin ne kadar gerçek olmaktan uzak, uydurma, kanıtlanması imkansız, yanlış ve köksüz olduğunu gösterir.

Aynı zamanda o inanca duyulan güvenin ne kadar noksan olduğunu da gösterir.

Bir fikir ya da inanç atmışsın ya da var olan birine körü körüne bağlanmışsın...

Muhatapların da bir cevap veriyor; cevap doğru ya da yanlış bu önemli değil.

Bunu büyük bir hakaret kabul ediyor ve hemen şiddete başvuruyorsun, karşı fikre cevap vermek yerine fikrin sahibine yöneliyorsun, onu yok etmek istiyorsun, saldırıyorsun, katletmeye azmediyorsun, planlar yapıyorsun, inananları örgütleyip kışkırtıyorsun, ölüm fetvaları yayınlıyorsun, hatta öldürene ödül vadediyorsun ve muhatabına büyük bir kin besliyorsun...

Ama ne kin!

Aradan yıllar geçiyor, on yıllar...

Tam 33 yıl geçmiş olayın üstünden ve adamı bulup suikastı ne yapıp yapıp gerçekleştiriyorsun. Adam koruma altında, yıllarca kaçıyor, saklanıyor ama bir gün bir güvenlik boşluğunda, olay ilk vuku bulduğunda hayatta bile olmayan

gencecik, zavallı, inanmış, rahmet dininin çocuğu bir suikast timi, Rüşdi'nin boynuna bıçağı saplayıveriyor.

Ne kin ama değil mi! Ne bitmez bir kin! Ne bitirilemez bir kin!

Olay ne?

İngiltere'de yaşayan Hint kökenli göçmenlerin sorunlarını dile getirmek için Salman Rüşdi 30 küsur yıl önce alegorik bir dille "Şeytan Ayetleri" isminde bir roman yazıyor. Romanda şeytan ve Cebrail isimlerini kullanıyor. Romanda gecen olayların birinde, İslam Tarihi kaynaklarında "Garanik Hadisesi" olarak geçen bir olayı da kullanıyor. Bu olayda Muhammed, müşrikleri yanına çekmek için putları yücelten bazı ayetler okuyor. Bu, etkili de oluyor ve müşrikler geçici bir süre için Muhammed'e tabi oluyorlar. Ancak Muhammed daha sonra yaptığının yanlış olduğunu düşünmüş olacak ki bu ayetlerin kendisine şeytanın bir vesvesesi/ilhamı/vahyi olduğunu söyleyip bu ayetleri iptal ediyor.

Olay doğru ya da yanlış ayrı bir konu ama açık olan bir şey var, bu rivayet kaynaklarda geçiyor. Kur'an'da da buna işaret eden ayetler var.

Sırf kaynaklarda gecen ve Kur'an'da da işaretleri olan bir olayı kullandı diye, bana göre 20. yüzyılda dini, siyasi amaçlarına en çok alet eden adamı olan Humeyni, taraftarlarını konsolide etmek için Rüsdi hakkında ölüm fetvası yayınladı. Fetvayı verdikten bir süre sonra öldü. İran devleti, fetvayı ancak fetvayı veren kaldırır dedi. Fetvayı veren öldüğüne göre fetva Rüşdi ölene kadar geçerliydi artık.

Kitabı yayımlayan, tercüme eden çok sayıda kişi katledildi. Sivas Madimak'ta 35 can bu yüzden yakıldı. Nihayet 33 yıl sonra Rüşdi de muhtemelen Garanik Hadisesi'nin G'sinden bile haberi olmayan bir genç tarafından suikaste uğradı.

Ne kin ama! Din insanı bu hale getiriyor iste.

Bu olayı yanlış bulduğunu söyleyen tatlı su İslamcılarının bile Rüsdi suikastine sevindiklerini ve içten içe mutluluk

duyduklarını gayet iyi biliyorum. Olay yanlış deyip ardından "ama..." ile başlayan cümle kuran herkes buna seviniyor. Nerden mi biliyorum, çünkü ben de aynı yollardan geçtim. Sivas'ta 35 can yakıldığında bir İslamcı olarak sevinmiştim çünkü. Hayatımın en büyük utancıdır. O yanan canlardan ve yakınlarından milyon kere özür dilesem azdır. Bir gün cehennemde yanacaksam bu yüzden yanmaya razıyım. Belki ebedi cehennem, ıstırabımı dindirir.

İslam'da böyle suikastlar yok, diyen tatlı su Müslümanlarına da Muhammed'in katlettirdiği şairler olaylarını araştırmalarını tavsiye ederim. Âlemlere rahmet Muhammed neler yapmış bir görün. Sonra da isterseniz "ama..." ile başlayan cümleler kurabilirsiniz. ***16 Ağustos 2022***

KUR'AN'DAKİ EVREN TASAVVURU BİLİME TAMAMEN AYKIRIDIR

Sevgili Saadettin Merdin hocam çok güzel anlatmış Kur'an'daki evren tasavvurunun bilime tamamen aykırı olduğunu... Kur'an'da, ortaçağda hâkim evren tasavvuru olan Batlamyusçu yer merkezli -jeosentrik- evren tasavvuru esastır. Bunun felsefi izlerini Aristo'ya kadar götürebilirsiniz.

Bu yüzden hani soruyorlar ya, Kur'an'da bilime aykırı tek bir ayet gösterebilir misin, diye... Cevap şu şu ayetler değildir. Kur'an'ın tümü paradigmatik olarak bilime aykırıdır. Temel mantığı itibariyle yer ve en az yer büyüklüğünde, uhrevi varlıkların ve tanrının yaşadığı katmanlar halindeki gök tasavvuru üzerine bina edilmiştir Kur'an'ın tüm ayetleri. İnancın temeli buradadır. Bu nedenle bazı edebi tikel tasvirler, gözleme dayalı bir iki husus dışında Kur'an'ın tümü, üzerine bina edildiği mantık itibariyle bilime aykırıdır. Siz bunu çekip alırsanız eski ilahiyat değil din çöker. Bu jeosentrik evren tasavvuru olmadan İslam'ın inanç sistemi, teolojisi boşa çıkar. Yeni bilimi kullanarak yeni bir ilahiyat, yeni bir kelam ürete-

cekseniz, yeni bir peygambere ve yeni bir dine ihtiyacınız var. Mevcut kitapla bu mümkün değil çünkü Kur'an'ın önemli bir kısmını atmanız gerekir. Merdin Hoca'nın yazının alıntılamadığım kısmında yaptığı gibi tarihselci yaklaşım da bunu çözmek için işe yaramaz. Nedenlerine girmeyeceğim.

Buyurun Merdin Hoca'nın yazısında önemli bulduğum kısım:

"Tüfeng icat olundu, Mertlik bozuldu demiş Köroğlu.

Teleskop icat edildi, Eski İlahiyat bitti.

Astronomi ortaya çıkınca mitolojik evren tasavvuru, astroloji (yeryüzünü idare eden felekler/melekler inancı) tarih oldu. Modern bilimlerin başlangıcı Galileo'nun teleskobu icat etmesiyle başlatılır.

Böylece Aristo'dan bu yana gelen kutsal gökyüzü, ulvi âlem bitmiştir. Ayüstü-ayaltı âlem ayırımı yok olmuştur.

Gagarin'in gökyüzünü dolaştım geldim, Tanrı'yı bulamadım demesi bu yüzdendir.

Kilise'nin "İsa'yı sağına oturtmuş, Gökteki Baba" şeklindeki tanrısıyla alay eder.

Gökteki meleklerin bacaklarını dikizliyorlar diye halk arasında çıkan dedikodulardan naşi Takıyyüddin'in Boğaziçi'nde kurduğu rasathane, donanma-i hümayun tarafından top atışlarıyla yıkılmasının bir nedeni de budur.

Artık Yedi kat sema ve üzerindeki Arş, Kürsi, Cennet vs. inançları kadîm dinî kitaplarda kaldı.

Erzurumlu İbrahim Hakkı'nın Marifetnamesini günümüzün hangi ilahiyatçısı/talebesi okusa bıyık altından güler.

Oysa İbrahim Hakkı yalan söylememekte! Ayet ve hadisler ne söylüyorsa onu nakletmektedir. Tefsir ve hadis âlimlerinin ittifakıyla diye konuya başlar.

Îcî bu yüzden Mevakıf'ında astronomların değerini düşürmek için spekülasyonlar yapar.

Artık herkes biliyor ki, yıldızların şeytan taşlamak gibi bir görevi yoktur!

Mele-i ala'yı (Allah'ın melekleri ile yapmakta olduğu toplantıyı) dinlemek için şeytanlar göğe çıkarlarmış da..

Yeni Kozmolojide evrenin ayrıcalıklı bir noktası veya köşesi yoktur! Yani evren izotropiktir, Homojendir, yani evrenin tamamı aynı türden elementlerden oluşur. Bir köşesinde zebercetten yakuttan oluşmuş cennet bu yüzden olamaz. Bu yüzden henüz yaratılmamıştır.

Pek çok ilahiyatçının (aslında çoğu modern bilimlerin sonuçlarından haberi olmayan molladır) bu yeni paradigmal değişimlerden haberi bile yoktur.

"İyi ki okumadım, Okusaydım ben de sapıtırdım" diyen Cübbeli haklıdır.

..." 22 Ağustos 2022

KUR'AN BİR BİLİM KİTABI DEĞİLDİR AMA...

Kur'an/İslam/din bilimle çelişir denildiğinde hemen cevap olarak deniliyor ki, Kur'an bir bilim kitabı değildir. Bununla denilmek istenen şey, Kur'an bilim kitabı olmadığına göre bilimsel alanla çakışan iddiaları bilimsel iddialar değildir. Bu durumda bunların doğruluk ya da yanlışlık değeri olamaz. Bunların bilime aykırı ya da uygunluğundan bahsedilemez. Çünkü bunları kullanırken maksadı bilimsel bilgi vermek değil kendi mesajını iletmektir. Bu nedenle Kur'an, Arap'ın kafasında evrene, doğaya dair mevcut olan bilgileri doğru yanlış demeden kullanmıştır

Güzel, ama bu durumda ortaya çıkan şu sorunları ne yapacağız?

1-Öncelikle Kur'an'a bilim kitabı diyen yok. Kur'an'ın iddialarını üzerine bina ettiği fizik bilgisi ve evren tasavvuru-

dur söz konusu edilen. Kur'an, en temel iddiası olan kitabın Allah'tan geldiğine dair savını, tıpkı şairlerin, kahinlerin mecnunların cinlerden ilham alması gibi peygamberin meleğin Allah'tan getirdiği vahyi alması esası üzerine bina eder. Melek bu vahyi gökteki arşında istiva eden Allah'tan alır bunu yere indirir ve peygambere vahyeder. İste tüm bu süreç tam da o günkü Arap'ın -hatta o günün dünyasındaki insanların neredeyse tamamının- evren tasavvurunun üzerine bina edilir. Bu tasavvur yer/dünya merkezlidir. Yer/arz sabittir. Tüm evren, arz ve sema/gök olarak iki parçadan oluşur. Yerin büyüklüğü ile göğün büyüklüğü neredeyse birbirine eşittir. Gök yedi kat tabakadan oluşur. Bunun da üstünde Allah'ın arşı/koltuğu vardır. Bunu 4+4 melek taşır. Allah koltuğunda oturur ve meleklerden oluşan bir meclisi ile tüm işlere hükmeder, ya da işleri yürütür. Her an bir işi halletmekle meşguldür. Gökte ruhani varlıklar yaşar. Göğün yapısı ile yerin yapısı birbirinden tamamen farklıdır. Orada farklı kurallar ve farklı bir yapı geçerlidir. İşte cinler Allah'ın meclisine yaklaşıp kulak hırsızlığı yaparlar. Aldıkları eksik bilgileri, içine kendilerinden de bir şeyler katarak sair ve kâhinlere iletirler. Peygambere gelen bilgi ise doğrudan yüce mecliste meleğin Allah'tan alıp indirdiği (nüzul) bilgidir. İçine şeytan ve cinlerin bir şey karıştırması mümkün değildir. Bunu yapmaya kalkarlarsa onlara alev topu şeklinde göktaşları fırlatılarak recm edilirler.

Görüldüğü gibi İslam'ın tüm vahiy anlayışı o günkü insanların evren tasavvuru üzerine bina edilmiştir. Bu tasavvurun yanlış olduğu çok açıktır. Bunu tartışmaya bile gerek yok. Şimdi siz Kur'an'ın baştan sona onayladığı tümüyle yanlış bu tasavvuru çekip alın bakalım vahiy diye bir hakikat kalıyor mu?

Bilimin bize gösterdiği gerçeklerle birlikte eski mitolojik evren tasavvuru çökmüş ve beraberinde dinin kendisi de çoktan çökmüştür arkadaşlar. İslam filozofları ve bazı kelamcılar fizikten değil ama bu teorinin içerdiği çelişkiler ve çıkmazları gördükleri için mecaz ve metaforlara başvurarak bu teoriyi yamayıp kurtarmaya çalışmışlardır. Modern dönemdeki bazı

Müslüman düşünürler de modern bilimin İslam'ın vahiy algısını tümüyle çökerttiğini fark ettikleri için mecaza, metaforlara ve psikolojiye müracaat ederek yeni teoriler geliştirmeye çalışmışlardır. Çöken dini kurtarmaya dönük bilinçli ya da bilinçsiz dini kurtarma operasyonlarıdır bunlar. Hepsi boş mülahazalardır. Okuyun çoğunu anlayamazsınız. Kendilerinin dahi anladıklarını düşünmüyorum.

Eğer tüm bunlar mecaz, metafor ve psikolojik haller ise o zaman hakiki/gerçek temeli olmayan vahye insanlar neden tabi olsun? İkincisi arş mecaz, nüzul mecaz, o mecaz, bu metafor da vahyin Allah'tan inmesi de bir mecaz, hatta Allah bile bir mecaz... Ben de bunu söylerim o zaman. Bu durumda her şey bir edebiyattan ibaret olmuyor mu?

2-Kuran bunların hepsine mecaz, metafor demiyor, hakikat diyor. Siz Arap'ın o günkü algı ve bilgisi veya mecaz ve metafor diyorsunuz. Hangisi doğru. Bunları bize hakikatin mutlak ifadeleri olarak sunan Kur'an mı, yoksa Kur'an'ın ifadelerini farklı şekillerde açıklamaya çalışan tarihselciler, kelamcılar ve Kurancılar mı?

3-Muhammed de dâhil olmak üzere o günkü Araplar ahlaki veya dini mesajı iletme amacına matuf Kur'an'da geçen bilgilerin birer metafor, mecaz veya Muhammed'in halleri tarzında edebi ifadeler olduğunu mu düşünüyorlardı yoksa bunların birer hakikat iddiaları olduğunu mu düşünüyorlardı?

4-Mutlak kudret sahibi Allah, gelecekte bu ifadelerin birer soruna dönüşeceğini bilmiyor muydu? Bir avuç Arap yanlış anlar diye yalan-yanlış, saçma sapan bilgileri Kur'an'a doldururken onları düşünüp hassasiyet gösterdi de, onlardan sonra gelecek milyarlarca insanın bu ifadeler yüzünden büyük sıkıntılar yasayacağını, bunların büyük tartışmalar yaratacağını neden hesaba katamadı? Tüm cağlar boyunca geçerli olacak ve kimsenin içindeki bilgileri tartışmaya gerek duymayacağı ortalama bir dil tutturmaktan aciz miydi? Hamdi'yi neden

uğraştırıp duruyorsun Allahım. Bir bedevi kadar değerimiz yok mu?

Sonuç cümlesi olarak bütün bunlar Muhammed'in kendi hakikatini, kendi cağı içinde daha fazlasını bilmesinin mümkün olmadığı mitolojik bilgi, algı ve tasavvurlarını Allah'tan gelen mutlak hakikatler olarak sunmasından kaynaklanıyor. Allah Arapların bildiği bu, doğrularını kullanırsam nereden çıktı bu, derler diye onlara bildikleri üzerinden hitap etmesinden değil, Muhammed'in hakikat diye bildiği şeylerin bunlardan ibaret olmasından ve bunlara Allah'ın vahyi demesinden kaynaklanıyor. ***23 Ağustos 2022***

ULTRA-MODERN BİR DİN ÜRETME ÇABASI

Ebubekir Sifil Türkiye'deki dindarlar içinde en dürüst kişilerden birisidir.

O, dinde yok,

gerçek din bu değil,

Kur'an'da var mı, eğer yoksa dinde yeri yoktur,

O ayet o anlama gelmez, tüm tefsirler yanlış yazıyor,

15 asırdır dini yanlış anladılar, en doğrusunu biz bulduk,

Emevi dini,

Tüm rivayetler uydurma...

diyerek dini kuşa çeviren ve Muhammed gelse onun bile tanıyamayacağı ultra-modern bir din üretmeye çalışan, aslında dinin hayatlarında bir yeri olmadığı ve seküler bir hayat yaşadıkları halde aileden kendilerine miras kalan öğretilmiş inançlarla yüzleşme cesaretine sahip olmadıklarından ya da işlerine gelmediği için dinden kopamayan,

kaypak,

korkak,

ikiyüzlü,

kafalarındaki modernist yargılar ve değerlerle üretilmiş dini din diye yutturmaya çalışan, kitapları satsın, etrafına topladığı kişiler onları taltif edip yüceltsin, onların egolarını övgüleriyle tatmin etsin diye dini eğip büken o tiplerden bin kat daha samimi ve dinine bağlı, utanmadan, sıkılmadan dininin gerçeğini kabul edebilen ve bunu açık bir dille ifade edebilen delikanlı bir abimizdir Sifil Hoca... Kaynaklarda olmayanı söylemez, eğip bükmez, tevil etmez, neyse odur din işte.

Kendisi aleyhine başlatılan linç kampanyasını kınıyorum.

Soy ismi de Sefil değil Sifil'dir. Lütfen adını dalga malzemesi yapmayalım ayıp oluyor. ***25 Ağustos 2022***

NAMAZ DİNİN DİREĞİDİR, DİREK ÇÖKER DİN DE ÇÖKER

Gelen bazı tepkilerden, benim Ebubekir Sifil'in görüşlerini doğru bulduğum gibi bir kanaatin olduğunu fark ettim. Sifil'in görüşleri İslam'a uygun olması açısından doğrudur ama aklen, mantıken, vicdanen, insan hakları açısından yanlıştır. Bir insanın namaz kılmıyor diye değil dövülmesi, öldürülmesi, azarlanması, tekdir edilmesi kınanması dahi çok büyük bir yanlıştır. Ama kaynaklara dönüp baktığımızda bunların tümünün mevcut olduğunu görürsünüz.

Kur'an'da bunların olmaması dinde olmadığı anlamına gelmez. Hatta şunu çok net ifade edebilirim, namaza/salata dair ayrıntıların Kur'an'da yer almaması İslam'ın ilk anlarından itibaren son derece merkezi ve yerleşik bir ibadet olmasındandır. Bu ibadetin şekli, vakitleri ve uygulanışında 23 yılda değişikliklerin olması onun önemini ortadan kaldırmaz. Namaz İslam'ın ilk yıllarından itibaren dinin direğidir.

Neden böyledir?

Çünkü namazın asıl önemli özelliği, kul ile Allah arasında bir bağ olması değil toplumsal ve siyasi fonksiyonudur. Namaz kişinin aynı dine inananlarla birlikte bir topluluk olduklarını, birlikte bir bütün oluşturduklarını, aynı lidere/imama/halifeye/peygambere tabi olduklarını gösteren bir simgedir. Bu yüzden cemaatle kılınır. Cuma/bayram namazı diye bir ibadet vardır. Vakit namazlarını dahi cemaatle kılmak daha efdaldir. Kişi haazır olan imama uyduğunda cemaat içinde kaybolur, tüm bireyselliğini cemaatin güvenliğine emanet eder.

Bu yüzden Mekke'nin ilk yıllarından itibaren Muhammed ve ona tabi olanlar müşriklerden gizli evleri mescit yapıp buralarda hep birlikte namaz kılıyorlardı. Bu hep devam etti. O kadar yerleşik bir şeydi ki şekli ve vakitlerine dair ayrıntılı anlatımlara Kur'an'da yer verilmeye gerek duyulmadı. Çünkü herkes bunları uygulamalı olarak görüyor ve kendisi de yapıyordu.

Bu yüzden Medine'ye gelip Müslüman olan kabilelerden öncelikle namaz kılmaları ve zekat vermeleri isteniyor ve başlarına onlara namaz kıldıracak bir imam tayin ediliyordu.

Bu yüzden halife/imam hutbeye kılıçla çıkar. Bunun anlamı, namazda imam olup öne gecen, hakimiyetin/otoritenin de sahibidir demektir. Onun arkasında namaz kılıyorsunuz, yani ona boyun eğdiniz, ona boyun eğenlerle bir topluluksunuz, o topluluğun bir elemanı, neferisiniz demektir.

Bu yüzden İslam içindeki farklı fırkaların, mezheplerin, cemaatlerin namaz kılışlarında o grubu temsil eden özel işaretleri vardır. Kimisi ellerini bağlar, kimisi salar. Kimisi bacak arasını iyice açar, kimisi dar tutar. Bu, fıkhî bir ihtilaftan değil, bir gruba ait oluşun göstergesi oluşundandır.

Bu yüzden namaz kılmamak, cemaate devam etmemek bir münafıklık alametidir. Yani sizin cemaate, toplumsal otoriteye, bütünlüğe uyma konusunda tereddütleriniz var demektir namaz kılmadığınız için...

Bu yüzden Medine'de münafıklar Mescidi Nebevi'den ayrı bir mescit yaptılar. Amaçları toplumu bölmek, merkezi otoriteden ayrı yeni bir otorite ortaya çıkarmaktı. Bu nedenle ehli kitabın kiliselerine havralarına dokunmamayı emreden Muhammed Mescidi Dırar diye adlandırılan bu mescidin yıkılmasını emretti. Adı üstünde "dırar" yani Muhammed'in otoritesine ve ümmetin bütünlüğüne son derece zarar veren bir mescitti bu mescit.

Bu yüzden Ebu Bekir'in ordusu Ridde savaşlarında isyan eden kabilelerin yaşadıkları yere geldiğinde, hâlâ Medine'nin otoritesine tabi olup olmadıklarını anlamak için sabah namazı vaktinin girmesine kadar bekliyor ezan okurlarsa saldırmıyor, okumazlarsa kabilenin işini bitiriyordu.

Bu yüzden Museylime kıçınızı kaldırmanız ibadet değildir deyip ona uyanlara namaz kılmayı yasakladı ve Medine'nin otoritesine başkaldırdı.

Bu yüzden namaz dinin direğidir. İnsanlar namazı terk ederlerse cemaati/ topluluğu terk etmiş olurlar. Dinle sağlanan merkezi/siyasi otorite anlamını yitirir. Cemaat dağılır, direk yıkılmıştır çünkü. Din de, millet de ümmet de çöker.

Bunu anlamaktan aciz tatlı su Müslümanı modernistler de kalkmışlar yok Kur'an'da namaz geçmiyor, yok namaz kılmayan dinden çıkmaz, yok namaz kılmayan öldürülmez hikayelerini okuyup duruyorlar. Bunlar Ebu Bekir zamanında yaşayıp bu sözleri sarf etseydiler, bir de üstüne zekat bireyseldir laflarını geveleseydiler Ebu Bekir bunların hepsinin kellesini uçururdu.

Namaz kılmamak dinden/milletten/topluluktan çıkmanın en önemli siyasi sembolüdür. Bunun tembellikten mi, ihmalden mi olduğunu anlamak için o kişi önce uyarılır, tekdir edilir, azarlanır. Olmazsa dövülür. Bunca şeye rağmen o kişi namaza/cemaate devam etmiyorsa artık o kişinin İslam topluluğundan olmadığı, topluluğun siyasi bütünlüğüne karşı olduğu anlaşılmış olur. Topluluktan çıkanın öldürülmesi şart olmuştur artık.

Namaz kılmamak Arapların dinine karşı en büyük isyandır.

Hayyalel isyan! ***26 Ağustos 2022***

RABİA'NIN YALANCISI MUDAR'IN YALANCISI...

Aşağıda naklettiğim olayı bize böyle öğretmişlerdi:

"Talha en-Namari, el-Yemame'ye geldi ve "Müseylime nerede?" diye sordu.

Onu bulunca şöyle dedi: 'Sen Müseylime misin?'

'Evet', dedi.

'Sana kim geliyor?'

'Er-Rahman.'

'Işıkta mı yoksa gölgede mi?'

'Gölgelerde.'

'Senin yalancı olduğuna ve Muhammed'in doğru söylediğine şehadet ederim. Ancak Rabia'nın (Müseyleme'nin büyük kabilesi) yalancısı, Mudar'ın (Muhammed'in büyük kabilesi) gerçek bir peygamberinden bizim için daha iyidir."

Ancak Taberi, yukarıdaki anlatıma, isnadın ve hikâyenin son bölümünün farklı olduğu bir başkasını ekler. Taberi'nin naklettiği bu rivayetin farklı versiyonunda Talha aslında şöyle söyler:

"Rabia'nın yalancısı (Müseylime) Mudar'ın yalancısından (Muhammed'den) daha iyidir."

Neden Müslüman âlimler ve İslamcılar bu rivayetten habersizdirler. Ya da habersiz gibi davranırlar?***29 Ağustos 2022***

MÜSEYLEMETÜL KEZZAB, MUHAMMED KADAR DOĞRUCU!

Museylemetül Kezzab (yalancı Müslümancık) lakabını Mesleme'ye bizzat takan Muhammed'in kendisidir. Gönderdiği bir cevap mektubunda ona böyle hitap ettiğine dair rivayetler vardır. Ona gül uzatan ve işbirliği teklif eden Mesleme'yi tersledi ve ona yalancı, dedi.

Yalancı peygamber olarak anılan Mesleme (Rahman) Muhammed'den en az 20 yıl önce peygamberliğini ilan etmiş şair, hatib, kâhin ve nüfus sahibi bir kişidir. Peşine 40 bin kişilik bir orduyu takabilecek kadar güçlü bir liderdir. İslam için çok büyük bir tehlike arz ediyordu. Şahsi nüfusunu ve görüşlerini onu küçümseyici ifadelerle ve hakkında uydurulmuş komik hikâye ve sözlerle, hatta iftiralarla yok etmeye ve örtmeye çalıştılar. Adı Mesleme olmasına rağmen ona Müseyleme (Meslemecik, Müslümancık) lakabını taktılar. Eğer bir savaş dehası olan Halit b. Velid'in komuta ettiği Ebu Bekir'in ordusuna yenilmeseydi büyük bir ihtimalle Arapları tarih sahnesine çıkartan kişi Muhammed değil Mesleme olacaktı.

Mesleme'nin tıpkı Muhammed'in Kur'an'ı gibi Faruk adında bir kitabı vardı. Bu kitap içindeki bazı hükümler dışında günümüze ulaşmadı. Mesleme Muhammed'in peygamber olduğunu kabul ediyordu. Ancak koyduğu bazı hükümler farklıydı.

Tarihte Mesleme'nin öğretilerini takip eden Sadıkiler adında bir din mevcudiyetini uzun süre korudu. Ama bunların kendilerini gizlemek için İslami bir mezhep görünümüne büründükleri anlaşılmaktadır. 1600'lü yıllarda Farsça olarak yazılan ve metni elimizde olan Debistan-i Mezahib adlı kitapta bu mezhebi ve o dönemde dahi okunmaya devam eden kitapları Faruk'u anlatan bir bölüm vardır. Müellif o bölümü

bu dine mensup Muhammed Kuli isminde birisiyle görüşerek yazmıştır.

Bunlardan bazı örnekler vererek Mesleme ile Muhammed'in görüş ve hükümlerini karşılaştırmak istiyorum.

*Mesleme namaz kılarken kıbleye dönmenin putperestlik olduğunu söyler. Dileyen dilediği yöne dönerek namazını kılabilir. Çünkü Allah'ın evi olmaz. Aksi takdirde, Allah'ın evi varsa bedeni de olmalıdır. Allah'ın bedeni olmaz. Namaz üç vakittir. Güneşe tapanların namaz saatleri olan Güneşin doğum ve batımına denk gelen sabah ve aksam namazları iptaldir. Namazda Allah dışında peygamberin ya da başka birinin adı anılmaz. Bu şirktir. Ayrıca Mesleme'ye göre başını secdeye koyup kıçını dikerek Allah'a ibadet olmaz. Bunu yanlış bulur ve namaz vakti geldiğinde bazı kutsal sözleri okuyup hemen işine geri dönmenin yeterli olduğunu söyler.

*Mesleme'ye göre Kur'an'da İblis hakkında geçen ve Allah'ın ona Âdem'e secde etmesini emrettiğine dair olay yanlıştır. Buna inanmak küfürdür. Çünkü Allah kendisinden başkasına secde edilmesini emretmez. İblis diye bir varlık yoktur. Allah insanları saptırmak için hiçbir varlığı yeryüzüne göndermemiştir.

*Evlenmek için şahit ve törene ihtiyaç yoktur. İki kişinin karşılıklı rızası yeterlidir. Mesleme ikinci bir kadınla evlenmeyi kesinlikle yasaklamaktadır. Tek eşliliği esas alır. Akraba evlilikleri, kuzenler de dâhil yasaktır.

*Su bulunmadığı zaman toprağa teyemmüm etmek caiz değildir. Çünkü bu, temizlik değildir.

*Erkek ya da kadın iman eden köle, sahibinin iznine ihtiyaç kalmadan özgürdür. Bu, tarihte köleliğin kaldırılmasına dönük en radikal adımlardan birisidir. Eğer İslam'da böyle bir hüküm olsaydı, İslam dünyasındaki bütün köleler Müslüman olup özgürleşirler ve İslam dünyasında kölelik problemi 1450 sene önce kökten çözümlenirdi.

*Mesleme Ramazan orucunu tümüyle kaldırdı. Yerine geceleri oruç tutma emri verdi. Gün batımından gün doğumuna kadar yeme, içme ve cinsel ilişkiyi yasakladı. Son derece sağlıklı bir oruç tarzı. Her gün bu oruç tutulmalı. Cinsel ilişki hariç tabii ki… Sağlıkçılar da akşam sekizden sonra bir şey yemenin sağlığımız için son derece zararlı olduğunu söylüyorlar.

*Mesleme Araplar arasında yaygın bir adet olan sünnet olmayı (hitan) tümüyle yasakladı.

Şimdi bunlara bakıp bir değerlendirme yaparsanız, tarihselcilerin ve bazı Kurancıların İslam'da var olan muhtelif hükümleri savunmak için ortaya attıkları mazeretlerin ne kadar geçersiz olduğunu görürsünüz.

Neymiş efendim çok evlilik o çağın gereğiymiş de, çok evlilikten tek evliliğe giden yolu Kur'an dörtle sınırlandırarak açmış da, amacı tek evlilikmiş de falan filan… Mesleme birden fazla nikah caiz değil diyerek tek kalemde işi halletmiş işte. Demek ki isteyince oluyormuş. Üstelik Kur'an dörtle sınırlandırmamış tersine önünü açmıştır. Varsa gücün üçer dörder istediğin kadar al demiş. Üçerin katı altışar, dokuzar; dörderin katı sekizer on ikişer... Var mı sınırlama, yok! Sınırlamayı bu işle başa çıkamayan ve ayetteki dörderi bahane eden sonrakiler yapmış.

Neymiş efendim kölelik o çağın kaçınılmaz bir sosyolojik olgusuymuş da, bir kerede yasaklanamazmış da, yasaklanırsa toplumsal çalkantı olurmuş da, o yüzden İslam köleliğin kaldırılmasının önünü açmış da, sonrakiler bunu ihlal etmişler de falan filan. Ama Mesleme ne yapmış, köle iman mı etti, hürdür, demiş. Ben köleliğin kaldırılmasının önünü açmak diye buna derim. Var mı Kur'an'da böyle bir hüküm? Yok! İman etsen de kölesin, senden doğan çocuklar da köle. İşin, sahibinin bir hata isleyip bedel olarak seni özgürleştirmesine kalmış. O da sana sıra gelirse. Yaşlı ve işe yaramaz bir köleyi özgürleştirip ondan kurtulmak varken güçlü kuvvetli adamı neden özgür bıraksın köle sahibi! Geri zekâlı değil ya!

Kölenize iyi davranın demekle köleliğin kaldırılmasının önü açılmaz. Bu, köleliğin hukukunu oluşturmak ve köleliği sağlamlaştırmaktır. Gerisi lafı güzaf.

Ne diyor son olarak 1600'lü yıllarda yaşayan Mesleme'ye iman eden Muhammed Kuli:

"Mesleme'yi rüyamda defalarca gördüm, bana bilmediğim şeyleri açıkladı ve şöyle dedi: "Ebubekir'in emriyle Mesleme şehit olunca ve diğer halifeler (sanırım taraftarlarına karşı) bu olayın sürdürücüsü olunca, bu nedenle Yüce Allah, İsa'nın öldürülmesi nedeniyle Yahudileri nasıl sapıklığa ve helâke uğrattıysa, onları da insanlığın lanetine uğrattı." ***30 Ağustos 2022***

İBRAHİM YAŞADI MI?

Galileo Galilei, yaklaşık 400 yıl önce Dünya'nın Güneş'in etrafında döndüğünü söylemişti. Bu fikirleri kilise tarafından yanlış olarak kabul edildiği için ölümle yargılandı.

Bruno, gene yaklaşık 400 yıl önce Meryem'in bakire olmadığını, cehennemin varlığına dair hiç bir delil olmadığını ve çoklu evrenin varlığını iddia etmek suçlarından (!) Kilise tarafından yargılandı ve yakılarak öldürüldü.

Gerek Batı'da gerekse Doğu'da dinsel inançlarla uyuşmayan bilimsel ifadeleri, teorileri, düşünceleri, iddiaları nedeniyle suçlanan, aforoz edilen, yargılanan, hapsedilen, sürülen, idam edilen, öldürülen yüzlerce örnek var. Ben en çok bilinen ikisini yazdım.

Bilimsel bir ifade yanlışlanabilir bir ifadedir. Öne atılan bir düşünce veya iddia doğru da olabilir, yanlış da. Bu tarz iddia, düşünce ve ifadelerin tartışma yeri mahkemeler değil, üniversiteler, sempozyumlar, çalıştaylar, açık oturumlar, bilimsel araştırma, bilimsel çalışma, makale ve kitaplardır.

Eğer bir bilim insanı size göre veya dinen yanlış bir iddia ortaya atmışsa bunun yanlışlığını veya doğruluğunu ortaya koymak hâkimlerin işi değildir. Bilim adamlarını iddiaları nedeniyle suçlamak ve ifadeye çağırıp onları soruşturmak bir Kilise zihniyetidir. Yüzyıllar öncesinde kalmış böyle ilkel bir zihniyeti işleten bir yargı sisteminin olduğu bir ülkede yaşadığım için utanç duyuyorum.

İbrahim ve Musa'nın yaşamadığına dair iddiayı yargılamak mahkemelerin işi değildir. Çünkü bu yanlışlanması mümkün bilimsel bir ifadedir. Tarih disiplini rasyonel verilerle, delillerle çalışır. Koyarsınız delilinizi kanıtlarsınız yasadığını. Hadi mahkeme kanıtlasın bakayım yaşayıp yaşamadıklarını? Celal Şengör kanıt göremediği için yaşamadılar diyor. Siz de bunu suç addedip ifadeye çağırıyorsunuz.

Ayıp yahu! ***01 Eylül 2022***

ŞU SEVGİ MESELESİ...

Yani karşı cinse duyulan sevgi ya da aşk anlamında değil genel anlamda...

Ana-baba, evlat sevgisi de değil kastettiğim...

Belki dostluk denebilir, arkadaşlık...

Bizim gibi toplumlarda dostluk ilişkisini tanımlarken "sevgi" kelimesi biraz yasaklı kelimelerdendir. Sanki bu kelime iki dost arasında olursa bir erkeğin bir kadını aşkla sevmesi gibi anlaşılır. "Sevmek" kelimesi sanki biraz dişildir, biraz feminel... Kadınlar bu yüzden birbirleri arasındaki sevgiyi daha kolay ifade ederler. Birbirlerine daha rahat "seni seviyorum" diyebilirler. Böyle dedikleri için dışarıdan bakanlar onlar arasında lezbiyen bir aşk ilişkisi olduğunu düşünmez mesela.

Ama söz konusu erkekler olunca bir erkek başka bir erkeğin gözünün içine bakıp "Abdurrahman seni çok seviyorum!" desin bakayım bunu görenler ikisinin homoseksüel olduğun-

dan şüphe etmezler mi! Bu yüzden erkekler sevgilerini ifade ederken şimdiki zaman değil geniş zaman kipi kullanırlar. "Bak Abdurrahman seni severim" gibi.

İki arkadaşın birbirlerini seven iyi dostlar olması için ne lâzım bilmiyorum. Ben bu noktada insanlarla çok dost olabilen birisi değilim. Bunun belki de en önemli nedeni ilerleyen yaşlarda dostluk kurmanın zor olması. İyi dostluklar nedense hep genç yaslarda daha kolay kuruluyor. Benimse gençlik yıllarım kayıp yıllarım. O yıllarımda sahip olduğum düşünce ve inançlarımla birlikte sahip olduğum belki yüzlerce dostumu da kaybettim. Sonra kendimi o korkunç yalnızlık uçurumundan aşağı bıraktım. Dostum dediğim, sevdiğim o arkadaşlarımsa o yalnızlık uçurumuna adeta ittiler beni. Tutunmaya çalıştım ellerimi uzattım, paçalarına yapıştım, sırf bu yüzden dinsizliğimi açıklamayı yıllarca erteledim, umursamadılar, uçurumun dibine doğru düşüşümü boş gözlerle izlediler.

Onlarla ilişkimin gerçek bir dostluk ilişkisi olmadığını anlamam ise epeyce zamanımı aldı. İman kardeşliği denilen suni bir birliktelik formuydu bu. İnanç biter dostluk da biter yani.

Oysa şimdi düşünüyorum da, hepsiyle değil belki, çünkü gerçekten kötüydüler onlar, içlerinden sevdiğim mümin dostlarımla olan bağım bir inanç bağının ötesinde derinden bir duygu bağıydı. Gerçi çok belli etmezdim bunu o zamanlar. Arkadaşlık kurmakta hep beceriksizdim.

İçlerinden çok sevdiğim biriyle yıllar sonra bir sempozyumda karşılaştığımda ona, "Bizim seninle geçmişte hiçbir sorunumuz olmadı, birbirimizi sever ve iki dost olarak çok şey paylaşırdık neden simdi beni duvar gibi bir suratla karşılıyorsun ve bana tavır alıyorsun?" dediğimde, "Arkadaşlar (dini grubu kastediyor) sana tavır aldıysa ben de alırım, aramızdaki bağ inanç bağı" demiş ve selam bile vermeden arkasını dönüp gitmişti. Bir çay bile içememiştik.

Gene yakın zamanda, özlediğim eski arkadaşlarımla özlem gidermek için sanki ben de davet edilmişim gibi yapıp bir organizasyonlarına korsan bir girişle katıldığımda, beni gördükleri anda esen soğuk rüzgar tokat gibi suratıma çarpmıştı. İçlerinde beni tanımayanlara kaş-göz işaretleriyle, fısıltılarla "işte bu o"lar, "neden geldi acaba" gibisinden sorgulayıcı süzmeler, "aaa o da gelmiş, ne işi var burada" türünden rahatsız edici yüz ifadeleri, üçerli beşerli sohbetlerin arasına girmek istediğimde bir anda susmalar, sırt dönmeler, birer ikişer uzaklaşıp beni sap gibi ortada bırakmalar... Gittiğime gideceğime pişman ettirmişlerdi beni. Bu da bana ders olsun. Bir daha da gitmem Davos'a.

İş inancı terk etmekle sınırlı mı, değil! Küçük düşünce ayrılıkları bile dostlukları ve sevgiyi belirliyor. Kürt meselesinde ayrı düştüğüm dinsiz bir arkadaşım bana açıkça "seni sevmiyorum, seninle bundan sonra bir işim yok" dedi. Beni TC'nin argümanlarını kullanmakla suçladı. Oysa ben bir argümanı TC'nin ya da HDP'nin argümanı olduğu için doğru ya da yanlış bulmam. Hatta HDP'nin pek çok argümanı bana göre TC'nin argümanlarından daha doğrudur. Ama ben konuya keskin bir karşıtlık ve taraftarlık gözüyle yaklaşmadığım için bazen TC'nin bir argümanını doğru da bulabilirim. O ise TC diyorsa yanlış HDP diyorsa doğru gözüyle yaklaşıyor konuya ve benimle dostluğunu bitirip beni sevmediğini hatta benden nefret ettiğini söyleyebiliyor.

Çok kötü bir kültürel coğrafyada yaşıyoruz.

Bu coğrafyada bir Müslüman bir ateistle,

Bir sünni bir alevi ile,

Bir komünist bir liberalle,

Bir tasavvufçu, bir selefi ile,

Bir doğulu bir batılı ile,

Bir köylü Bodrum'da yaşayan üst sınıf (!) bir insanla,

Bir fakir bir zenginle,

Bir fenerbahçeli bir galatasaraylıyla,

Bir patron bir işçiyle,

Bir AKPli bir CHPliyle,

Bir homoseksüel bir heteroseksüel ile,

Bir Türk bir Kürtle arkadaş, dost olamaz, birbirini sevemez.

Olursa da kısa sürede biter bu dostluk. Onlar veya içlerinden biri bu dostluğu gönülden istese de bu coğrafyanın raconu bunu kaldırmaz.

Bir şey daha ekleyeyim. Bu coğrafyada kadınlarla erkekler de dost ve arkadaş olamaz. Karı koca olurlar, sevgili olurlar, metres, sevgili anlamında dost olurlar ama arkadaş anlamında dost olamazlar.

Herkese baki dostluklar diliyorum. ***04 Eylül 2022***

ŞEYH ÖMER TUĞRUL İNANÇER

Cerrahi tarikatının şeyhi Ömer Tuğrul İnançer hayatını kaybetmiş. Cumhurbaşkanı'ndan profesörlere kadar herkes şeyhe rahmet dilemek için sıraya girmiş. Ben de kendisini meşhur sözleriyle anayım. Bilmeyen tanısın. Rahmet dilemek mi? Dinsiz bir adamın rahmet dilemesi makbul değildir herhalde.

*Ben eş demem. Eş yoktur, eşitlik yoktur. Ben karımla, çocuğumla eşit değilim. Eşim değil, zevcem olur.

*Hamile kadınların sokakta gezmesi doğru değildir.

*Hem evlenmem hem hamile kalırım' diyenler var. Hürriyetmiş! Or...luğun adının hürriyet olduğu dünyaya tükürürüm. Bunun adı or....luktur. Amerika'da eşcinsellerin evlenmesi de serbest. İçine tüküreyim öyle ileriliğin ben! Bu

ilerilikse ben gericiyim. Aileye saygı yok, mahremiyete saygı yok. Bunun adı da hürriyet, öyle mi? Hadi ya?

*(Harf Devrimi için) "İnkilap" mı? İnkilap ne demek biliyor musunuz? 'Köpekleştirme' demektir. Bu memlekette inkilap (köpekleştirme) yapılmıştır.

*Akla bu kadar eyvallah demek akılsızların işidir.

*Çalışan kadın yuvasını dağıtıyor. Kocasına muhtaç değil ama elin adamının hizmetinde olmayı haysiyetine uygun buluyor.

*'Ben kendi ayaklarımın üzerinde dururum', 'kadının ekonomik hürriyeti' gibi aldatmacalardan vazgeçilmesi lazımdır.

*Kadının tek mükellefiyeti yavrusuna anne olmak, helalle beslemek, güzel örnek olmaktır. Başka mükellefiyeti yoktur.
04 Eylül 2022

NİÇİN ELEŞTİRİYORUM?

Barışçı düşünen, hak ve adalet taraftarı, sol İslam gibi görüşleri savunan ve Kur'an'da yer alan akla ve vicdana uymayan ayetleri tevil ederek, farklı yöntemlerle Muhammed döneminden başlayarak tarih boyunca anlaşıldığı anlamlardan farklı manalara yoran modernist arkadaşları neden eleştiriyorsun diye bana kızıyorlar.

Eleştiriyorum...

Çünkü bu arkadaşlar ya dürüst değiller ya da Muhammed'in yaşadığı dönem dâhil İslam'ın anlaşılma ve yaşanma biçimini ve koskoca tarihsel gerçekleri, Arapçanın dil kurallarını, yüzlerce yılda oluşmuş müktesebatı ve literatürü göremeyecek kadar körler. Cımbızla çekip aldıkları örneklere sığınarak kafalarındaki olması gerektiğini düşündükleri bir İslam uyduruyorlar. Yok, öyle bir şey!

Eleştiriyorum...

Çünkü olması gerektiğine inandıkları hayallerindeki İslam'ı gerçek İslam gibi anlayarak aslında bir türlü yüzleşemedikleri ve kendilerine ailelerinden miras kalan inançlarına birer mazeret bulmaya çalışıyorlar.

Eleştiriyorum...

Çünkü modernist İslam yorumları ile dine hâlâ bir alan açmaya çalışıyorlar. Bilmiyorlar ki din hangi yüzle olursa olsun sızdığı her ortamı bir süre sonra tarumar eder, bir menfaat alanına çevirir, kirli iktidar ilişkilerinin aracı kılar, toplumu böler, haksızlıklar üretir. Muhalefet diliyken İslam'ın çok cici bir dili vardır. Eşitlikçidir, özgürlükçüdür, adaletçidir, merhametidir. Ama gücü bir eline geçirmeye görsün hepsinin birer balon olduğunu görürsünüz. Bunu görmek için Mekke'deki Muhammed'le Medine'deki Muhammed'i incelemek yeterlidir.

Eleştiriyorum...

Çünkü bu arkadaşlar aslında yeni bir din, yeni bir inanç biçimi üretiyorlar. Bunun tarihsel İslam'la alakası yok ve bunu yaparak insanları kandırıyorlar. Eğer biz yeni bir din ürettik, tarihsel İslam'ın akla ve vicdana uymayan şu ve şu hükümleri vardı, onları attık ve yerlerine şunları koyduk, ismi de İslam değil, örneğin m.islam veya modern İslam deseler bunu dürüstçe bir tutum olarak görür ve yeni dinin mesajlarına değil sadece varsa metafiziksel yönlerine eleştiriler yöneltirdim. Ama maalesef bu dürüstlüğe ve cesarete sahip değiller.

Mesela Hasan Mezarcı kendisinin Mesih olduğunu söylüyor ve Allah'tan aldığı vahiyle modernistlerin söylediği her şeyi kendi dinine dâhil ediyor. Onun tutumu çok daha dürüstçe. En azından tarihsel ilamı onaylıyor ama onun belli hükümlerini iptal edip yeni bir din öneriyor. Muhtemelen Mesih olduğuna tıpkı Muhammed'in kendisinin peygamber olduğuna samimi olarak inanması gibi inanıyor. Doğru mu? Bana göre yanlış ama kendi içinde çelişmiyor.

Din artık zamanını tamamladı. Yakında hızlı bir şekilde hayattan çekilecek, çekiliyor da. En fazla kalplerde ve tapı-

naklarda kendisine yer bulabilecek. Dini yaşatmaya dönük her çaba ve girişim sadece bu süreci biraz yavaşlatıyor o kadar. Özgürlükleri, barışı, merhameti, eşitliği, adaleti savunmak için dine ihtiyacımız yok. Akıl, vicdan ve insanlık tecrübesi fazlasıyla yeterli. ***17 Eylül 2022***

LBGT ALEYHİNE MİTİNG YAPANLARA...

*Karaman'da Ensar vakfı yurtlarında ve evlerinde kalan 45 erkek öğrenciye defalarca tecavüz edildi. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Sema Ramazanoğlu olay için "Bir kereden bir şey olmaz" dedi, hakkında mecliste verilen gensoru önergesinin görüşülmesi reddedildi. Gensorunun reddedilmesinin ardından, AKP'li vekiller sıraya girerek Ramazanoğlu'nun elini sıkıp, tebrik etti, milletvekilleri sevinçten birbirine sarıldı, miting yapmadınız.

*Bugün Türkiye'nin en meşhur Kurancı cemaatlerinden birisinin başındaki hocanın, kendisine Kuran öğrensin diye emanet edilen öğrencisine tecavüzden sabıkası var ama gidip ondan tefsir dersi almayı mideleri kaldırabiliyor. Ben de dinlerdim zamanında bu hocayı ama bunu öğrendiğim günden itibaren bıraktım o vakfa gitmeyi. O zamanlar inanan biriydim üstelik.

*Palandöken'de Diyanet İşleri Başkanlığı'na bağlı Kur'an kursunda 7 çocuk yurtta görevli belletmenin tecavüzüne uğradı. Çocuklara tecavüz ederken videolarını çektirdi... Çocukları sopayla dövüp, "Ailenize söylerseniz sizi keserim" diye tehdit etti. Miting yapmadınız.

*Ümraniye'de fıkıh-der'e bağlı Kur'an kursunda yatılı kalan 6 çocuğa bir kurs sorumlusu ve iki eğitmen tecavüz etti ve üstüne bir de dayak attı, miting yapmadınız.

*Elazığ'da cami imamı olarak görev yapan birisi, kendisinden yardım isteyen kadına tecavüz etti, ardından öldürmekle

tehdit ederek 16 yaşındaki kızına da tecavüz etti, miting yapmadınız.

*Okul öncesi merdiven altı izinsiz bir dini bir eğitim kurumuna annesi tarafından teslim edilen 4 yaşındaki çocuğa 17 yaşındaki belletmenin tecavüz ettiği ortaya çıktı, miting yapmadınız.

*Yalova'da dinsel eğitim verilen bir Kuran kursunda 12 yaşındaki erkek öğrenciye Kuran ve Türkçe dersi veren 26 yaşındaki hoca sistematik olarak tecavüz etti, miting yapmadınız.

*Sultanbeyli'de Kur'an kursu yöneticisi birisi, 13 yaşındaki bir çocuğa gezintiye çıkardığı aracın içerisinde tecavüz etti, miting yapmadınız.

*Denizli'de Süleymancılar tarikatına ait yurtta kalan 12 yaşındaki erkek öğrenci, bir belletmenin defalarca tecavüzüne uğradı, miting yapmadınız.

*Konya'da faruki tarikatınım şeyhi 17-22 yaşındaki erkek müritlerine sistematik tecavüz etti, şeyhin istismarda bulunduğu çocukları "dini mertebeniz artacak" diye kandırdığı ortaya çıktı, miting yapmadınız.

*2017'de, Dikili'de bir tarikat yurdunda cinsel taciz olduğu ortaya çıktı, miting yapmadınız.

*Bursa'da Kırklari Cemaati Şeyhi, kız çocuklarına Kuran öğretmek bahanesi ile cinsel istismarda bulundu. Tutuklanan şeyhin yıllardır yüzlerce müridiyle her türden ilişkiye girdiği ortaya çıktı, miting yapmadınız.

*2001-2003 arasında Rize Ensar Vakfı başkanlığını yapan Din Kültürü Dersi ve Ahlak Bilgisi öğretmeni şahıs, 2 erkek çocuğa tecavüzden tutuklandı, miting yapmadınız.

*2008 yılında, Çorum Ensar Vakfı Başkanı ve Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmeni, vakfa gelen iki kız kardeşten 13 yaşındakine tecavüz, diğerini taciz etti, miting yapmadınız.

*Sinop'un Gerze İlçesi'ndeki dindar gençlik yetiştirmek için kurulduğu söylenen Gençlik İlim ve Hikmet Derneği Başkanı, 4 erkek çocuğa tecavüz etti, miting yapmadınız.

*Artvin-Yusufeli Anadolu İmam Hatip Lisesi Kuran Dersi öğretmeninin 14 yıl boyunca birçok erkek çocuğa tecavüz ettiği ortaya çıktı, miting yapmadınız.

*Pendik'te bir dernekte gönüllü Kuran öğretmenliği yapan 32 yaşsındaki şahıs, 11 yaşındaki erkek öğrencisine tecavüz etti, miting yapmadınız.

*2017'de Giresun Alucra Erkek Yatılı Hafızlık Kuran Kursu'nda bir öğretmen 9 ila 13 yaşlarındaki 9 öğrenciye tecavüz etti, miting yapmadınız.

*2017'de Ağrı'daki İmam Buhari Yatılı Erkek Kuran Kursu'nda kalan 9 yaşındaki erkek öğrenci, 17 yaşındaki hocasının tecavüzüne uğradı, miting yapmadınız.

*İzmir Dikili'deki Süleymancıların yurdunda din eğitmeni, 9 erkek öğrenciye tecavüz etti, miting yapmadınız.

*Ankara Keçiören Anadolu İmam Hatip Lisesi'nde Kuran dersi öğretmeni 15 yaşından küçük 12 kız öğrencisine cinsel tacizde bulundu, miting yapmadınız.

*Akçaabat İmam Hatip lisesinde Arapça öğretmeni, 17 yaşındaki kız öğrencisine defalarca tecavüz etti, sonra da "Muta nikâhı" yapayım dedi, miting yapmadınız.

*Afyon Otpazarı Cami imamı kuran kursuna gelen 7 ve 9 yaşlarındaki iki öğrenciye tecavüz etti, miting yapmadınız.

*Konya Ereğli İmam Hatip Lisesinin üç çocuk babası Müdürü kız öğrencisine tecavüz etti, miting yapmadınız.

*Düzce'nin Esençam Köyü imamı, 14 yaşındaki kız çocuğuna tecavüz etti, miting yapmadınız.

*Bitlis'in Tatvan ilçesi İmam Hatip Lisesi din dersi öğretmeni, 16 yaşındaki öğrencisine tecavüz etti, miting yapmadınız.

*Konya İhsan Dede İmam Hatip Ortaokulu'nda sekiz kız öğrenciye tecavüz edildi, miting yapmadınız.

*Tekirdağ Kapaklı İmam hatip ortaokulunda, 8 kız öğrenciye tecavüz edildi, miting yapmadınız.

*Bartın'da Ulugeçitambarcı Köyü cami odasında açılan Kuran Kursu'nda imam, Kuran kursundaki çocuklara tecavüz etti, miting yapmadınız.

*Gaziantep'te Şahinbey Camisi'ne bağlı Kuran kursunda 60 yaşındaki temizlik görevlisinin bir yıl boyunca yaşları 6 ile 11 arasında değişen 6 çocuğa kursun tuvaletinde tecavüz ettiği ortaya çıktı, miting yapmadınız.

*Konya'da yatılı bir Kuran kursunda belletmenlik yapan 5 kişi yaşları 11-12 arasında değişen 3 çocuğa tecavüz etti, miting yapmadınız.

*Ankara Beypazarı'nda, yatılı bir Kuran kursunda öğretmenlik yapan bir şahıs 11 yaşındaki erkek bir öğrenciye aylarca tecavüz etti, miting yapmadınız.

*Adıyaman Gerger İmam Hatip Lisesi'nde 30 öğrenci tecavüze uğradı. Çocukların makatlarındaki yırtık doktor raporları ile tespit edildi, miting yapmadınız.

...

Bir sonuç cümlesi yazmamı mı bekliyorsunuz? ***19 Eylül 2022***

LAFIZSIZ, SESSİZ KELÂM OLUR MU?

Saadettin Merdin Hocamın bir yazısında şöyle alıntı bir paragraf var:

"Allah mütekellimdir, lâkin O'nun konuşması harf ve seslerden oluşan beşerin konuşmasına benzemez! Cenab-ı Hakk: "Bî hurûf u lafz u savt ol Padişah, Mustafa'ya söyledi bî-işti-

bah." Yani O (padişah) hiç şüphesiz Mustafa ile harfsiz, lafızsız ve sessiz konuşmuştur."

Bunu okuyunca aklıma herkesin bildiği meşhur İncili Çavuş fıkrası geldi:

Padişah bir gün atıyla kır gezintisi yaparken seyislerine demiş ki:

"Bu atı çok sevdiğimi bilirsiniz. Bu atın ölüm haberini bana getiren seyisin kellesini vururum, atıma çok iyi bakacaksınız."

Aradan birkaç yıl geçmiş, seyisler bakmışlar ki padişahın atı ahırda ölmüş. Seyislerden biri padişahın sözünü hatırlamış, telaşlanmışlar, ne yapacaklarını bilememişler. Birinin aklına İncili Çavuş gelmiş, bu işi ona danışalım demişler. İncili'ye varmışlar, durumu anlatmışlar. İncili demiş ki

"Ben bu işi çözerim, siz işinize gücünüze bakın."

İncili, padişahın huzuruna varmış.

"Padişahım, senin çok sevdiğin bir küheylan vardı ya..."

"Evet..."

"Ahırda gördüm. Yanına yaklaştım. Su verdim içmedi, yem verdim yemedi, vücudu kaskatı, hiçbir yeri kıpırdamıyor, kalbi atmıyor, her yeri buz gibi olmuş, nalları da havaya dikmiş öylece duruyor.

"Yahu sen şuna öldü desene!"

"Padişahım ben demedim, sen söyledin öldüğünü."

Allah mütekellimdir, nasıl mütekellim? Konuşur harf yok. Konuşur lafız yok. Konuşur ses yok. Harfsiz, lafızsız, sessiz kelam mı olur hocam. Kelamı, kelam etmeyi bir tanımlayın bakalım böyle bir kelam mı var?

Allah kelam melam etmedi vahiy de göndermedi diyecekler ama padişahtan korkularına diyemiyorlar onu. ***21 Eylül 2022***

FAŞİST MOLLALAR REJİMİ

Anti Amerikancı diye dinci, faşist bir devletin zulümlerine isyan eden halkı Amerikancı olmakla, Batı'nın oyunlarına gelmekle suçlamak ne acayip bir kafadır arkadaş.

Sol zihniyetteki bazı dogmatik kafalı, her şeye kalıplar üzerinden bakmaya alışmış arkadaşlar İran devleti Amerikan karşıtı diye dinci, özgürlük düşmanı, faşist mollalar rejimine sessiz kalıyor. Halk hareketini oyuna gelmekle suçluyor.

Dinciler de aynı şeyi başörtüsünü merkeze alarak yapıyor. Özgürlüğü ve hakları ve insanı değil inancı ve dinci taraftarlığı merkeze aldıkları için İran'daki kadın isyanına küçümseyerek, yadırgayarak hatta nefretle bakıyor.

Birazcık insan olmayı,

İnsanı merkeze almayı,

İnsan temelli düşünmeyi,

Kalıplardan, dar ve taraflı bakışlardan, ideolojik şartlanmışlıklardan kurtulmayı,

Özgürlüğü, doğuştan doğal hakkımız olan eşitliği ve diğer temel hakları tüm ideolojik ve dinsel bakışınızın üzerinde görmeyi,

Vicdanınızın sesini dinlemeyi,

Empati yapmayı,

Evrensel bakmayı deneyin lütfen.

Lütfen bunu deneyin. İnanın o zaman dünya daha güzel olacak. ***22 Eylül 2022***

İNSAN HAKLARI MI KUL HAKLARI MI?

Sevgili Hasan Aydın hocam demiş ki: "İslam, insan haklarından değil, kul haklarından söz eder. Onun söz ettiği kul hakları, bugün kullandığımız insan hakları kavramına karşılık gelmez, sadece onun önsel, evirilmemiş bir halidir..." Son derece önemli tespitler. Devamını sayfasından okuyabilirsiniz. Önemli çünkü...

Ben burada Hasan Hocamın yaklaşımını haddim olmayarak bir adım öteye taşımak istiyorum. Bence İslam'da kul haklarının olduğundan söz etmek bile iddialı bir söylem olabilir.

Neden mi?

Çünkü kul, tam olarak köle demektir. Köle hak sahibi olabilir mi? Köleye verilen şeyler ona hakkı olarak verilmez. Köleye verilen her şey ona bir bağıştır. Ona gösterilen bir merhamettir. Bunun köleye verilme sebebi kölenin hakkı olması değildir. Efendinin büyüklüğüdür. Efendi merhametli olduğu için kölesine verir, hakkı olduğu için değil.

Efendi kölesi üzerinde mutlak hak sahibidir. Onu satar, alır, cansız ve bilinçsiz bir mal muamelesi veya hayvan muamelesi yapar. Onu döver, ona işkence yapar hatta öldürür kimse bir şey diyemez. Ona tecavüz eder, başkalarına ikram eder, para karşılığında bir fahişse olarak pazarlar, üstünden para kazanır.

Bir hadisinde Hz. Muhammed şöyle söyler:

"Allah'ın kulları üzerindeki hakkı, kendisine hiçbir şeyi ortak koşmamaları ve O'na ibadet etmeleridir."

Evet İslam'da gerçek anlamıyla sadece birinin hakkı vardır: Allah. İslam'da sadece Allah hak sahibidir. O'nun dışında -varsa- her hak, sadece ve sadece nisbidir, hatta mecazidir. Allah'ın hakkının yok sayılıp, ihmal edilip, kısıtlanıp O'na rağmen herhangi birine hakkının teslim edildiği tek bir şey yoktur.

Bu yüzden Allah kullarına haklarını vermez, onlara bahşeder. Verdiği her şey kulların hakkı olmasından değil Allah'ın merhamet göstermesindendir.

Bu yüzden Kur'an'da Allah'ın adil olduğuna dair tek bir ayet bulamazsınız. Ama merhametlidir, dilerse verir, dilemezse kısar, dilediğini cezalandırır, kendisine şirk koşup hakkını vermeyenleri cehenneme gönderir gibi ayetleri bol miktarda bulabilirsiniz. ***25 Eylül 2022***

MUHAMMED'İN SAFİYYE İLE EVLENMESİ

Belazuri, Ensab, II, 87'de şöyle bir rivayet geçmektedir:

"Bana Muhammed b. Sa'd, o İsa b. Abdurrahman el Ensari' den, o da Abdullah b. Ebu Bekir' den şöyle dediğini rivayet etti: "İster savaşta hazır olsun, ister olmasın Resulullah'ın komutanlık hakkı olarak ganimetler arasından köle, cariye, kılıç, mızrak gibi bir şeyi seçip alma hakkı vardı. Bedir Savaşı'nda Zü'l-Fikar adlı kılıcı; Beni Kaynuka Gazvesi'nde bir mızrak; Zatü'r-Rika Gazvesi'nde bir cariye; Müreysi Gazvesi'nde Rebab isimli siyah bir köle; Kurayza Gazvesi'nde Reyhane bt. Zeyd'i almıştı. Hayber Gazvesi'nde ise Safiyye bt. Huyey b. Ahtab'ı aldı. Denildi ki: Safiyye o gün Resulullah'ın payına düşen bir paydı; sonra onunla evlendi. Ona düşen bir pay da Safiyye'nin kız kardeşi idi. Onu da Dıhye b. Halife el-Kelbi'ye hediye etti. Safiyye ve kız kardeşi Resulullah'ın payına düşünce Bilal'i onları alıp getirmesi için görevlendirdi. O da onları (içlerinde babalarının ve Safiye'nin kocasının cesetlerinin de bulunduğu) ölülerin yanından geçirdi. Kız kardeşi bağırıp çağırmaya başladı. Resulullah Bilal'e, "Şüphesiz sende merhamet azlığı var! Genç bir kızı ölülerin yanından nasıl geçiriyorsun?" dedi. (Hz. Muhammed'in merhametindeki büyüklüğe tanık oluyorsunuz değil mi!) Bu cariye güzel bir kızdı. Fakat Safiyye ondan daha güzeldi. Resulullah kız kardeşini Dihye'ye hediye etti. Binmesi için Safiyye'ye bir

deve yaklaştırıldı. Uyluğu üzerine basıp deveye binsin diye, Resulullah ayağını uzattı. Safiyye basmaktan çekindi ve omzunu Resulullah'ın uyluğu üzerine koydu. Resulullah da onu örttü. Azat edilmesini de onun mihri yerine saydı. Bir hayız gördükten sonra yolda onunla gerdeğe girdi. (Başka bir rivayete göre hayız görmesini dahi beklemedi) İki elbise ile onu örttü. Onu Enes b. Malik'in annesi Ümmü Süleym hazırladı ve kokuladı. Düğün yemeği sergi üzerinde verilen hurma, yağ ve kavuttan oluşan bir yemekti. Resülullah Safiyye ile gerdeğe girdiği gece, Ebu Eyyüb el-Ensari kılıcı kınından çıkık bir vaziyette bez çadırın kapısı önünde veya yakınında nöbet tuttu. Sabah olunca Resulullah ona, "Ey Ebu Eyyüb! Kılıcını niçin böyle kınından çıkardın?" dedi. Ebu Eyyüb de "Ey Allah'ın Elçisi! Sen, babasını ve kocasını öldürdüğün genç bir kızla gerdeğe girdin! Ondan emin olamadım!" dedi. Resulullah güldü ve "Allah iyiliğini versin!" dedi." ***11 Ekim 2022***

HZ. MUHAMMET FAKİR MİYDİ?

Hz. Muhammed fakirdi, karnına taş bağlardı, bir dinar bile bırakmadan göçtü diyenler acaba kendisinden sonra mirası üzerine ortaya çıkan şu tartışmalardan haberdar mı? Malı olmayanın ardından miras kavgası olur mu? Eğer Muhammed malını öldükten sonra ümmete vakfetti ise bundan neden kızı Fatma'nın, Ali'nin ve Abbas'ın haberi yoktu? Bunu neden sadece Ebu Bekir biliyordu? Öncelikle ailesine söylemesi gerekmez miydi?

"Bize Ebu Abdurrahman el-Kureşi b. Aişe, o Hammad b. Seleme' den, o Muhammed b. es-Sfüb' den, o Ebu Salih'ten, o da Hani' den şunu rivayet etti: Resullullah'ın kızı Fatıma, Ebu Bekir'e "Öldüğün zaman sana kim varis olacak?" diye sordu. Ebu Bekir, "Çocuklarım ve ailem." diye cevap verdi. Bu sefer Fatıma "Nasıl oluyor da Resullullah'a biz varis olmuyoruz da sen varis oluyorsun?" diye sordu. Fatıma, "Biz" derken kendisini ve el-Abbas b. Abdülmuttalib'i kastediyordu.

Ebu Bekir ona şöyle cevap verdi: "Ey Allah'ın Elçisi'nin kızı! Ben senin babanın altınlarına, gümüşlerine, şu şu mallarına varis olmadım."(Demek ki Muhammed'in tartışmaya konu arazilerinin dışında Fatma ve Abbas'a kalan altınları, gümüşleri ve farklı malları varmış ki böyle diyor ve Fatma da buna itiraz etmiyor, hangi altın, hangi gümüş demiyor) Fatıma, "Peki o zaman Hayber'deki hissesi ne oluyor? Fedek'te gelirini tasadduk ettiği malları ne oluyor?" dedi. Ebu Bekir şöyle dedi: "Resulullah'ın şöyle dediğini işittim: 'O, Allah'ın bana hayatta iken yedirdiği bir tadımlıktır. Öldüğüm zaman o Müslümanlarındır."'

"Benî Nadîr'in malları, yalnızca Rasulullah'a tahsis edilmiştir. Hz. Peygamber, onların topraklarındaki hurmalıkların altına ekin ekerdi ve bununla aile ve hanımlarının yıllık yiyeceği karşılanırdı. İhtiyaçtan fazla olanları da, cihat için, at ve silah almaya sarf ederdi."(Belazuri, Futuhul Buldan, 18)

"Rasulullah, Hayber'deki hissesinden, ailesinin ihtiyacını karşılardı; hanımlarından her birine seksen vesk hurma ve yirmi vesk arpa ayırırdı. Amcası el-Abbas b. Abdulmuttalib'e iki yüz vesk; Ebu Bekir, Ömer, Haşan ve Hüseyin ile başkalarına da verirdi. Ayrıca el-Muttalib b. Abdimenafoğulları'na da belli miktarda yiyecek vermişti. Hz. Peygamber, bütün bunları yazıyla kesin bir şekilde tespit etmişti".(Belazuri, Futuhul Buldan, 31) ***12 Ekim 2022***

ALLAH'IN MURADI NEDEN ANLAŞILAMIYOR?

Kur'an'ın Allah'tan gelmediğinin kanıtlarından birisi Kur'an üzerine ortaya çıkan ihtilaflardır.

Yüzyıllardır bir tartışmadır gidiyor.

Allah'ın muradı o mu, bu mu diye...

Bir ayet üzerine onlarca yorum...

Herkes kendi bildiğini Allah'ın muradı kabul ediyor.

Bazı yorumlar birbirini yüzde yüz oranında yalanlıyor.

Anlamda genişlik değil tenakuz, zıtlık ve çatışma var.

Böyle bir şey olabilir mi?

Anlama farklılıkları büyük kavgalara, ihtilaflara, ayrılıklara hatta savaşlara yol açmış.

Kanlar dökülmüş. Kelleler uçurulmuş.

Üstüne modern dönemdeki aptalca apolojik yorumlar da eklenince ortaya tam bir kargaşa ve muamma mirası kalmış.

Acaba Allah neden tüm çağlardaki insanların anlayabileceği yalınlıkta, netlikte ve berraklıkta evrensel bir metin indirememiş?

Son mesajım demiş ama son mesajına doğrudan muhatap olanlar bile büyük ihtilaflara düşmüşler.

Peygamber hayattayken bile Kuran ayetleri ve içerdiği hükümler değiştirilmiş ve revize edilmiş.

Allah neden insanların en akıllısını da en aptalını da kuşatacak bir dil tutturamamış? Üstelik anlaşılır açık bir kitap indirdiğini iddia etmiş.

Neden Bilal oğlana anlatır gibi anlatamamış?

Allah herkesin aynı şekilde anlayacağı bir dille muradını anlatacak bir kudrette değil miydi?

Ortadaki durum bunu gösteriyor.

Allah bundan aciz olamayacağına göre ya bizimle eğlenmek istemiş -ki bu bir tanrıya yakışmaz- ya da meramını anlatacak bir kudrete sahip değil -ki meramını herkese anlatamayan ilah, ilah olamaz-

Durum bu olduğuna göre bu kitap Allah'tan gelen bir kitap değildir. ***12 Ekim 2022***

ATEİST TANRI'YI İNKÂR EDENDİR

Teizm eleştirisi yaparken bile, sırf ateist ve deist damgası yememek, onlarla aynı karedeymiş gibi görünmemek için ateistlere ve deistlere çakmanın, onları küçümsemenin, değersiz göstermenin; hatta teistleri, ateistleri, deistleri eşitleyip adeta tek bir kategori altında toplayıp ve tümünü ergenlik olarak nitelemenin maksadı çok açık:

Önce onların dilini kullanıp, onların arkasına sığınıp, onlar böyle yapıyor diyerek en yalın haliyle Tanrı'yı inkâr ettikten sonra, yahu burada kavram yok, düşünce yok, salt dogma var, kuru inkâr var diyerek üzerine yapışması muhtemel "ateist" damgasını savuşturma cambazlığı... Youtube stratejisi...

Anlaşılır bir şey ama ortada adam gibi bir ateizm eleştirisi de yok. Ben teistlerin iddia ettiği tüm tanrı muhayyilelerinin insan ürünü olduğunu ve tümünün birer şahıs olması itibariyle mevcut olmadığını, mevcut olduğuna dair net bir kanıtın olmadığını öne sürmesi açısından ateizmin haklı olduğunu düşünüyorum. Dinlerin öne sürdüğü tanrı inançlarını kökten reddetmek ateizm ise ben ateistim. Kim bunları reddediyorsa o da ateisttir.

Ama ben ille de bir Tanrı inancı üretmek istiyorum, inançsız yapamıyorum diyenlere de sözüm şudur: Ürettiğiniz sizin düşünceniz, siz yarattınız onu, sizin yarattığınız şey nasıl tanrı olabilir?

Yok, şeytan kötülüğün, melek iyiliğin simgesiymiş, Tanrı sonsuzluk demekmiş gibi işi sulandıran ve dinlere, inançlara bir alan açmaya çalışan yaklaşımlar da felsefi ve kavramsal yaklaşım değil olsa olsa kökten reddedemediği dine bir kılıf bulma çabasıdır. Din asla bu değildir. Sadece kavramlarda, simgelerde yaşayan bir tanrı, Tanrı değildir. Bir dindarın muhayyilesinde Tanrı vücuduyla, yani somut olarak mevcuttur. Dindar O'nu göremese de bunun böyle olduğuna inanır. Aksi takdirde din de inanç da biter. Allah ebedi ve ezelidir ama

bu, ebedi ve ezeliliğin kavramsal olarak Allahlık olmasından değil bizzat şahsı ile Allah'ın ebedi ve ezeli oluşundandır. Dindarın zihninde bu böyledir. Dinler de bunu iddia eder.

İsi soyutlayıp kavramsal düzeyde meseleyi ele alan kelami, teolojik ve felsefi tartışmalar, avam dinini kabul edemeyen bir kaç elit dindarın mülahazalarıdır sadece. Onlar da boştur. Yok müstefit akılmış da bilmem neymiş de... Boş boş laflar... Vakit kaybı... ***14 Ekim 2022***

BU DA BÖYLE TATSIZ BİR YAZI İŞTE...

Tanıdıklarıma vasiyet ettim çoktan, yakınlarıma ve arkadaşlarıma...

Öldüğümde sakın bir din görevlisi cesedimi yıkamasın diye...

İlle de yıkanacak derlerse eğer, beni sevenler yapsın bu işi.

Beni en çok sevenler yıkasın cenazemi

Beni seven kadınlar yıkasın cesedimi...

Ey sevgili sen yıka başımı, yüzümü...

Yavaşça gezdir incecik akan suyu tenimde...

Sadece değsin yeter, öyle süngerle ovmaya ne gerek!

Çok sıcak olmasın suyum, sevmem sıcağı.

Çok da soğuk olmasın, zaten soğumuş cesedime hiç iyi gelmez soğuk su.

Ya da yıkamaya gerek var mı?

Öylece, üzerimdeki kıyafetlerle defnetsinler beni...

Tabutumu da sadece beni sevenler taşısın isterim tabii ki...

Beni seven kadınlar taşısın bedenimi...

Ne sala isterim, ne cami, ne imam, ne cenaze namazı, ne telbiye...

Ne üç kulhu bir elham bir yasin okunsun,

Ne telkin verilsin başımda,

Ne de ruhuma el-fatiha çekilsin...

Ne başsağlığı dilesinler ne de rahmet okusunlar.

Sadece türkü okuyabilirler belki, şöyle Neşet Ertaş'tan ya da Âşık Mahsuni'den...

Ölen dostlarımın yakınlarına hep başınız sağ olsun dedim bugüne kadar ama hep de çekindim bunu demekten.

Başka bir şey bulamadım yerine söyleyecek...

Ama hiç de bilemedim bu ne anlama geliyor.

Başınız sağ olsun, yani ölen öldü siz yaşayın mı demek?

Başınız sağ olsun, yani ölen öldü başınızda duranlar yaşasın, büyükleriniz, öndekileriniz, başkanlarınız, devleti âliniz yaşasın mı demek?

Başınız sağ olsun, yani başınız biraz ferahlasın, sağalsın, acınız dinsin mi demek?

Hiç bilemedim hangisi doğru...

Belki de toprağa hiç vermesinler cesedimi.

Bu daha iyi olur.

Bir krematoryumumuz da yok ki atsınlar içine yaksınlar şöyle cayır cayır.

Bilmiyorum belki "İBB krematoryum" açılır ben ölene kadar.

Küllerimi de Marmara'ya savurun rüzgârlı bir havada. Götürebilirseniz Ege'ye Akdeniz'e. Hatta mümkünse bir okyanus kenarı olsun. Denize esen rüzgârlı bir havada olsun da karaya dönmesin küllerim hepsi denizle buluşsun.

Ya da bir dağın başına çıkarın küllerimi savurun ovalara doğru. Hayatım boyunca hiç yapamayacağım ama hep yapmayı istediğim yamaç paraşütü niyetine... Her bir kül tanem uçsun gökyüzüne doğru... Belki bir kaçı Ay'a ulaşır, ya da Güneş'e değil mi?

Sakin akan bir derenin kenarından da bırakabilirsiniz küllerimi suyun içine, ama lütfen denize kavuşan bir dere olsun. Gölleri istemem, sıkılırım oralarda. Göllere dökülen dereleri de istemem. Engin denizlere, okyanuslara, açık ovalara ulaşmak gibisi var mı?

Topraktan başka bir yer bulamazsanız bana, başıma bir taş dikmeyin. Beni mermerlerle hapsetmeyin. Fazladan toprak atmayın üstüme, dümdüz olsun mezarım. Kimse bilemesin burada Hamdi'nin yattığını, hatta oranın bir mezar olduğunu...

Bu benim vasiyetim.

Eğer bir gün cesedime bir imamın eziyet ettiğini ya da cenaze namazımı kıldırdığını görürseniz, bu benim günahım değil,

Bilesiniz... ***01 Ekim 2022***

Elinizdeki bu kitap, bir süreden beri Türkiye'nin en önemli gündem maddelerinden birisi olan "Dinin sorgulanması" hakkında son iki yılda sosyal medya hesaplarımda, açık ve kapalı muhtelif gruplarda yazdığım yazıların bir derlemesinden oluşmaktadır. Bundan önceki yıllarda yazdığım yazılar "Yüzleşme" adıyla üç cilt olarak ve e-book formatında yayımlanmıştı. Bu kitabı "Yüzleşme" serisinden bağımsız olarak hazırlamamın ve "Din Sorgulanıyor" ismini vermemin nedeni ise, bu kitapta sadece din eleştirilerine yer vermiş olmamdır. Yüzleşme serisinde de din eleştirileri çok önemli bir yer tutuyor ama tek konu bu değildi. Bu kitabın tek bir konusu var; muhtelif açılardan din eleştirisi, dine dair sorgulamalar ve bunlar hakkındaki tartışmalar… Burada sorgulanan din ile genel olarak tüm dinler hedef alınmakla birlikte eleştiriler ve tartışmalar özel anlamda "İslam Dini" üzerinden yürütülmüştür.

9 786058 137400